BIBLIOTHECAE APOSTOLICAE VATICANAE CODICES MANV SCRIPTI RECENSITI

IVSSV

PAVLI VI

PONTIFICIS MAXIMI

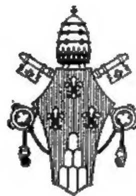
CODICES VATICANI GRAECI

CODICES 1745-1962

RECENSVIT

PAVLVS CANART
BIBLIOTHECAE VATICANAE SCRIPTOR

TOMVS II
INTRODVCTIO ADDENDA INDICES

IN BIBLIOTHECA VATICANA
MCMLXXIII

Imprimatur:
† Petrus Canisius van Lierde, Vic. Gen.
E Vicariatu Civitatis Vaticanae
die 26 octobris 1973.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

PAVLO · VI

PONTIFICI · MAXIMO

SACRVM

PRAEFATIO

Nunc denique, benigne lector, alterum volumen catalogi codicum Vaticanorum graecorum 1745-1962 in lucem prodit, quod introductionem, addenda et emendanda nec non indices complectitur. De introductionis et addendorum indole vide sis quae initio horum capitum scripsi. Alphabeticus autem index omnia quae in ipsis codicum enarrationibus, introductione addendisque contenta sunt repetit, si pauca addenda excipias quae post indicem ad summam compositum et correctum inicere utile duxi. Sed officinarum chartariarum signa in peculiari indice enumerare et cum elenchis typis impressis conferre necessarium visum est, ut eorum recensio rei codicologicae ut aiunt aliquo modo prodesset.

In hoc diuturno et humili labore mihi maximo adiumento fuit collega et amicus Salvator Lilla, qui plagulas attente legit et in notis numeralibus cum priore tomo anxie conferendis multum tempus consumpsit; si quae omissiones et errores supersunt, mihi soli tribuantur. Aliis viris doctis et amicis infra suis locis gratias agam, at facere non possum quin nomina hic memorem eorum qui operi anno 1957 incepto magna benevolentia, fiducia patientiaque foverunt, Em.mum Dominum Eugenium Tisserant (†), S. R. E. Bibliothecarium ac Scriniarium, Em.mum Dominum Anselmum Albareda (†), R.mum Patrem Alphonsum Raes, R.mum Dominum Alphonsum Stickler, praefectos Vaticanae Bibliothecae.

Huic catalogo finem tandem imponenti mihi concessum sit graecorum scribarum illud repetere: *τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις*.

Scribebam in Civitate Vaticana die 11 mensis Iulii anni 1973.

Paulus Canart

INTRODUCTIO

1. Si quis fortunam codicum manuscriptorum qui « Vaticani graeci » inscribuntur illustrare vult, codices numeris 1745-1962 insignitos seorsim tractare non potest ab eis quos Cyrus Giannelli praedecessor b. m. sub numeris 1684-1744 [1], immo sub numeris 1485-1683 [2] enarravit. Itaque intricatas vicissitudines codicum Vat. gr. 1487[3]-1962 cum in peculiari dissertatione sermone vulgari (gallico scil.) conscripta variisque documentis aucta describere maluerim [4], in hac introductione breviter ea tantum complectar, quae ad huius catalogi enarrationes rectius intelligendas necessaria videntur.

2. Codicum Vat. gr. 1487-1962 maior pars ad Bibliothecae Vaticanae pluteos triginta prioribus annis saeculi XVII accessit. At cave ne putes hodiernum ordinem codicum tempora quibus unusquisque comparatus est certe exprimere. Nam anno 1628, Felice Contelorio Bibliothecae praefecto, codicum Vaticanorum graecorum series qui in inventario a Iohanne et Iulio a Sancta Maura confecto [5] nondum inclusi erant [6], ita graviter perturbata est, ut novus quidam ordo institueretur, qui numeros a 1487 usque ad 1922 circiter comprehenderet. Ita codices numeris 1487-1590 praediti breviterque

[1] *Codices Vaticani graeci. Codices 1684-1744 recensuit* Cyrus GIANNELLI. *Addenda et indices curavit* Paulus CANART (*Bybliothecae Apostolicae Vaticanae codices manu scripti recensiti...*), in Bybliotheca Vaticana, 1961.

[2] *Codices Vaticani graeci. Codices 1485-1683 rec.* C. GIANNELLI (*Bybl.* etc.), in Bybl. Vaticana, 1950.

[3] Etsi Cyri Giannelli prior catalogus a numero 1485 incipiat, numerus 1487 terminum signat ad codicum fortunam et inventariorum compositionem aptiorem: v. infra annot. 5.

[4] Quae sub titulo *Notes et documents pour l'histoire des Vaticani graeci 1487-1962* in serie quae *Studi e Testi* inscribitur in Bibliotheca Vaticana proxime edetur. Eam deinceps sub tit. *Notes et documents* compendiose citabo. De omnibus quae ad Bibliothecae Vaticanae manuscriptorum codicum fortunam attinet cf. etiam Jeanne BIGNAMI ODIER, *La Bibliothèque Vaticane de Sixte IV à Pie XI. Recherches sur l'histoire des collections de manuscrits.* Avec la collaboration de José RUYSSCHAERT (*Studi e Testi,* 272), Città del Vaticano, 1973.

[5] De quo v. sis P. PETITMENGIN, *Recherches sur l'organisation de la Bibliothèque Vaticane à l'époque des Ranaldi (1547-1645),* in *Mélanges d'Archéologie et d'Histoire* [de l'] *École Française de Rome,* t. 75 (1963), p. 613, necnon R. DEVREESSE, *Le fonds grec de la Bibliothèque Vaticane des origines à Paul V* (*Studi e Testi,* 244), Città del Vaticano, 1965, pp. 481-482. Quod inventarium codices usque ad num. 1489 inclusive describebat; at tres ultimi codices tempore ut videtur « magnae immutationis » a. 1628 translati sunt eorumque in locum tres alii suffecti, ita ut hodierni Vaticani graeci usque ad numerum 1486 tantum in hoc inventario includerentur.

[6] Tribus tamen codicibus exceptis, de quibus v. praecedentem annot.

descripti [7] aliter distributi sunt; libri autem manuscripti ab Aloysio Lollino testamento dati et pro tempore sepositi Vaticanorum seriei inserti sunt, numeris 1684-1806, si nonnulli excipiuntur, signati; reliqui vero intra numeros 1487-1683 et 1807-1922 dispersi sunt, nulla eorum originis ratione habita. Librorum Lollinianorum serie excepta, primigeniae codicum familiae ita commixtae et confusae sunt, ut hodie difficillime saepius agnoscantur, praesertim si eos codices respicias qui « magnae immutationis » anno (1628) certo numero nondum insigniti essent. Ab anno autem 1628 ad annum 1786, quo codices « Basiliani » ut aiunt (Vat. scil. gr. 1963-2123) comparati sunt, series graeca Vaticana multo lentius accrevit; sed in hac quoque parte longe abest ut ordo numerorum, 1923-1962 scil., cum annorum vel mensium vicissitudine congruat quibus libri inter cimelia Vaticana accesserunt.

3. Itaque codices manuscripti in hoc catalogo descripti in tria agmina dividuntur, quorum primum certe definiri potest, reliqua vero duo inter sese minus facile distinguuntur. Primum altera parte codicum Lollinianorum efficitur, Vat. scil. gr. 1745-1806, quorum enarratio a ceterorum codicum episcopi Bellunensis (Vat. gr. 1684-1744) descriptione ob casum tantum infeliciter disiungenda fuit; secundum autem codices complectitur qui a Bibliothecae Vaticanae procuratoribus « magnae immutationis » tempore (1628) iam comparati eo ipso anno post seriem Lollinianam positi sunt (Vat. gr. 1807-1922 circa); tertium denique codices comprehendit qui, licet nonnulli prius in Bibliothecam pervenissent, numerum publicum et ultimum intra annos 1628 et 1786 acceperunt (Vat. gr. 1923 circa-1962). Sed de unoquoque agmine nunc paulo longius est disserendum.

I. De codicibus Lollinianis (Vat. gr. 1745-1803, 1806).

4. Aloysius Lollinus (italice Alvise Lollino), patricius Venetus, postea episcopus Bellunensis factus, codicum manuscriptorum graecorum sat amplum pretiosumque thesaurum sibi comparavit, quo amicos aliosque viros doctos uti libentur concedebat, quodque Vaticanae Bibliothecae dono dare testamento voluit. Vita functo hoc egregio episcopo die 28 m. martii a. 1625, volumina graeco sermone scripta diligenter conquisita sunt et, postquam inventarium Veneti praefecti (podestà) iussu confectum est, apostolico nuntio

[7] Haud inutile visum est lectoris in memoriam redigere inventarium quoddam codicum Vat. gr. 1490 sqq. saec. XVII ante med. adumbratum esse, quod hodie in codice Barb. gr. 202 servatur. Hic codex, quem in dissertatione *Notes et documents* inscripta minute enarravi, pro maiore parte ex ipso calamo Leonis Allatii fluxit. Qui codices Vaticanos gr. 1490-1590 sub antiquis numeris primum descripsit, sub novis autem complures inter eosdem codices necnon hodiernos Vat. gr. 1629-1802, 1915-1929 (nonnullis exceptis) postea enarravit.

Venetiis transmissa; libris autem et fragmentis nonnulli chartarum fasciculi in quadam arca inventi paulo postea sunt adiuncti. Totam hanc supellectilem nuntius Romam misit, quo circa 22um diem mensis maii pervenit; insuper curavit nuntius complura inventaria ipsa Lollini manu partim exarata Bibliothecae custodibus simul transmittenda; quorum auxilio quae opera codices Lollino vivente continuerint dinosci potest.

5. Bibliothecae Vaticanae custodes Lollinianos codices cum accepissent in quendam ordinem ad tempus redegisse fasciculisque solutis aliquot volumina constituisse patet; quae facientes nonnulla consulto omiserunt, v. g. ob insolitas chartarum mensuras, alia vero animo minus attento praeterierunt; attamen codicem Dionysii Areopagitae operum quem Lollinus vivus Paulo pp. V dono dederat (i. e. hodiernus cod. Vat. gr. 1787) cum ceteris episcopi codicibus coniungere minime sunt obliti. Libris ita collectis ordinatisque numeri tributi sunt, quos praeviis codicum paginis inscriptos Felix Contelorius paulo postea « antiquos » vocavit (v. sequentem paragraphum). Eodem tempore inventarium secundum ordinem numerorum dispositum verisimillime confectum est, licet hodie inveniri iam non possit; quidquid de hac re fuerit, aliud inventarium coaevum graece scriptum et in ordinem alphabeticum redactum in codice Vat. lat. 7138 servatur.

6. Ante diem 29um m. iunii a. 1626 Lolliniani codices integumentis vestiti sunt scuta praebentibus Urbani pp. VIII et Scipionis Cobelluzzi cardinalis bibliothecarii. Paulo postea, die scil. 27° m. novembris a. 1626, Felix Contelorius (italice Felice Contelori) primi custodis munus publice assumpsit et mox statuit codicibus graecis nuper acquisitis novum ordinem imponere, fortasse ut libros earundem mensurarum iisdem in pluteis collocaret. Nec Lolliniani libri Contelorii curam effugerunt, qui omnes « numeris novis » signati sunt. Propria autem manu custos duplex inventarium scripsit, quod hodie in codice Vat. lat. 7762 servatur: prius (ff. 1-17^{v}), ordine alphabetico congestum, nonnisi est versio latina indicis alphabetici graeci codicis Vat. lat. 7138, de quo supra egi (v. paragraphum 5); alterum (ff. 19-31^{v}), secundum ordinem numerorum (« novorum » scil.) dispositum, e priore manasse videtur; ad calcem (ff. 34-35^{v}) Contelorius duas tabulas posuit quibus « numeri antiqui » cum « novis » conferri possent. Ipsorum codicum integumentis iam praeditorum summis dorsis scidulae chartaceae quadratae formae agglutinatae sunt, in quibus brevis contentorum enumeratio necnon infra « numerus novus » legebatur. Qua ex re patet primum custodem eo tempore nondum decrevisse ut codices Lolliniani Vaticanorum graecorum turmae insererentur.

7. Iam parvum temporis spatium intercedit priusquam codices Lolliniani, numerorum « novorum » ordine servato, Vaticanorum seriei postremo aggregarentur, cum tertio iam die m. decembris a. 1628, Leo Allatius unum

e Lollini codicibus tamquam Vaticanum gr. 1718 citavisset[8]. Tunc Lollinianorum librorum dorsis affixae sunt scidulae cauliculis typis impressis ornatae, quae anteriores scidulas saepe pro parte texerunt[9]. Ceteroquin codices loco moventes bibliothecarii ordinem initio et in fine aliquantum turbaverunt, ut inter libros numeris 4 et 5 signatos librum non Lollinianum imprudenter insererent (hodiernus est Vat. gr. 1688)[10] et in locum codicis numero 120 praediti, cui nota 1804 inter Vaticanos graecos iure tribuenda foret[11], duos alienae originis suffigerent, hodiernos scil. Vat. gr. 1804 et 1805; quibus exceptis, ordo numerorum « novorum » integer remansit[11a].

8. Quid de paucis voluminibus, fasciculis, chartis quae, cum Lolliniana hereditas ad Bibliothecam pervenit, consulte aut inconsulte seposita sunt (v. supra paragraphum 5)? Dubium non est quin etiam haec in Vaticanorum graecorum codicum serie postea inserta sint, at deficientibus in ipsis codicibus notis quibus dinosci possint, sane difficile reperiri possunt. Agnoti sunt usque adhuc adiuvantibus veteribus inventariis necnon verbis doctorum illius aevi virorum Vaticani graeci 1908 (partim), 1951, 2281[12]; quibus tamen nonnulli alii in posterum fortasse addentur.

9. Inventaria vivo Lollino confecta cum hodierno rerum statu conferre hic mihi non est in animo: adeat lector benevolus dissertationem cui titulus *Notes et documents*. Sed hoc animadvertas volo, quod hodierna compositio haud paucorum voluminum ab ea quae vetera inventaria testantur discrepat, utpote a Vaticanis bibliothecariis effecta. Nam Lollinus, ut multi docti viri illius aevi, nullo modo properabat opera iussu suo exarata vel fragmenta forte comparata in volumina colligere; si etiam aliquando colligeret, nullam ei curam fuisse diversarum partium originis verisimillimum puto. Sane ex ipsis catalogorum enarrationibus multos libros artificiosos esse satis elucet; attamen prudenter ages, si huiusmodi codicum enarrationum partes vel capita cum tabulis dissertationi cui titulus *Notes et documents* inclusis semper contuleris.

[8] Archiv. Bibl. Vat., t. 30, f. 359v.

[9] De his scidulis, quae non solum Lollinianis codicibus sed compluribus aliis appositae sunt, in dissertatione *Notes et documents* inscripta amplius egi.

[10] Attamen fieri potest ut ipsa nota 1688 neglegentia tunc sit omissa, ita ut locus ad tempus vacuus relinqueretur; de quo in dissert. *Notes et documents* inscripta disputavi.

[11] Serius tantum sub num. 1923 consignatus est in albo codicum.

[11a] Vide sis inferius tabulas quibus codicum Lollinianorum numeri hodierni, « novi », « antiqui » conferri possunt.

[12] Rotulus est ille qui liturgiae S. Marci textum praebet; de quo v. A. Turyn, *Codices graeci Vaticani saeculis XIII et XIV scripti annorumque notis instructi* (*Codices e Vaticanis selecti quam simillime expressi*, 28), in Civitate Vaticana, 1964, pp. 23-25.

10. Multum abest ut uniuscuiusque Lolliniani codicis sortes persecutus sim, quamquam aliqua de eorum origine in dissertatione *Notes et documents* inscripta tradidi; hic lectorem ut ad nonnulla codicum agmina animum convertat monere satis duxi. De codicibus Patmiacis e quibus Lollinus iussit ut diversa opera transscriberentur etsi Ioh. Mercati summas res tractavit [13], quaedam tamen in supra dicta dissertatione correxi et addidi necnon quaestiones adhuc solvendas indicavi [14]; ibidem in appendicibus tabulas proposui quibus « status quaestionis » ut aiunt in compendium redigeretur partesque uniuscuiusque scribarum a Lollino mercede conductorum ad opus perficiendum definirentur. Quos inter unus, a Ioh. Mercati littera « A » signatus, nunc quasi certe nominari potest: Nicephorus « chartophylax » vocatus, monachus fuit et hegumenus Patmiaci monasterii, postea metropolita Laodicensis; de qua re in eadem dissertatione paulo amplius disputavi.

11. Alia exempla virorum doctorum curis digna Lollinus ad sua studia fovenda emit vel propria manu exaravit aut ab aliis exarari iussit. Haec puto maiorem partem (si non totam) effecisse illorum fasciculorum qui in quadam arca (italice « forziere ») confuse stipati post inventarium codicum factum reperti sunt et ceteris libris adiuncti; vix non omnes postea in codicibus Vat. gr. 1756 et 1759 in Bibliotheca Vaticana artificiose constitutis collectos esse satis liquet, cum in eis manus ipsius Lollini, Maximi Margunii amici aliorumque scribarum illius aevi nomine ignotorum agnoscantur. Ita sibi comparaverat Lollinus studiorum instrumenta quae vocarim de Gregorio Palama et Barlaam Calabro (Vat. gr. 1756, partes **8-9**, **11-17**, necnon verisimiliter **18**), de Plethone et Bessarione (Vat. gr. 1756, **3-6**, **10**; fortasse etiam Vat. gr. 1756, **1**, **2**, **7**, et Vat. gr. 1759, **12**), de Gregorio Nysseno (Vat. gr. 1759, **1-5**; Vat. gr. 1729, **1**); praeterea notentur inter codices Lollinianos tria alia antigrapha manu episcopi (Vat. gr. 1704 II; Vat. gr. 1756, **2** [pro parte tantum]; Vat. gr. 1759, **13** [pro parte]), unum vero Maximi Margunii (Vat. gr. 1702, **3**) exarata; quae omnia in dissertatione *Notes et documents* inscripta longius tractavi.

12. Tandem benignum lectorem admonere velim Lollinum — quonam tempore et ratione equidem adhuc nescio — partem codicum manuscriptorum comparasse Iohannis Nathanaelis, cappellani Graecorum ecclesiae Venetiis post saec. XVI medium electi. Sed cum in animo mihi sit hanc quaestionem

[13] V. in opere quod inscribitur *Per la storia dei manoscritti greci di Genova di varie badie basiliane d'Italia e di Patmo* (*Studi e Testi*, 68), Città del Vaticano, 1935, caput IV: *Il catalogo dei codici più notevoli di Patmo e le copie lolliniane ora nella Vaticana*, pp. 119-148.

[14] V. etiam in subsequenti indice alphabetico vocem quae inscribitur « antigrapha e quibus codices nostri descripti sunt ».

in peculiari dissertatione agitare[15], hoc notabo quod praeter codices in hoc catalogo signatos[16] alii duo (Vat. gr. 1733 et 1735) e Iohannis Nathanaelis calamo pro parte fluxerunt atque ab eius bibliotheca manarunt.

II. De codicibus post Lollinianos collocatis (Vat. gr. 1804-1805, 1807-1922 circa)

13. Libri iuxta codices Vat. gr. 1803 et 1806 collocati reliquiae imprimis sunt familiarum ut ita dicam codicum ante seriem Lollinianam positarum; sic invenies unum codicem Laelii Ruini (Vat. gr. 1804), unum Hermolai vel Francisci Barbari iunioris (Vat. gr. 1819), quinque Cryptoferratensis monasterii (Vat. gr. 1805, 1808, 1899, 1815, 1817).[17] Quibus tamen intermixti iam occurrunt membra earum familiarum quae maximam partem codicum post Lollinianos collocatorum efficiunt, libri scil. iam saec. XVI in Bibliotheca Vaticana servati (v. g. Vat. gr. 1816), codices « miscellanei » in eadem Bibliotheca saec. XVII variis fragmentis constituti (v. g. Vat. gr. 1822-1826), « italograecum agmen » quoddam obscurius (v. g. Vat. gr. 1812, 1813, 1818, 1820, 1821), de quo nunc brevi disseram.

14. A codice Vat. gr. 1810 haud pauca volumina notas numerales unius vel duorum signorum praebent in angulo saepius inferiore interno primae paginae manu saec. XVI ex. vel XVII in. inscriptas. Quae notae in viginti novem codicibus detectae et inter numeros 1 et 34 comprehensae seriem quandam manifeste efficiunt, quae in infra posita tabula conspici potest.

1	= Vat. gr. 1821	12	= Vat. gr. 1813	23	= Vat. gr. 1853
2	1820	13	1870	24	1829
3	1818	14	1866	25	1872
4	1812	15	1864	26	1837
5	1877	16		27	1848
6	1863	17	1871	28	
7	1836	18	1827	29	1847
8		19		30	1839
9	1894	20		31	1850
10	1810	21	1844	32	1833
11	1873	22	1876	33	1874
				34	1867

[15] De vita Iohannis Nathanaelis iam egi in dissertatiuncula cui titulus *La carrière ecclésiastique de Jean Nathanael, chapelain de la communauté grecque de Venise (XVIe siècle)*, in *La Chiesa greca in Italia dall'VIII al XVI secolo. Atti del Convegno storico interecclesiale (Bari, 30 aprile-4 maggio 1969)*, t. II (*Italia Sacra*, 21), Padova, 1972, pp. 793-824.

[16] V. indicem alphabeticum sub voce « Nathanael Iohannes ».

[17] De duobus aliis (Vat. gr. 1833 et 1834) mox in paragrapho 14 agetur.

Quin etiam codices ipsi plura communia exhibent quae ad opera contenta, scripturam fortunamque pertinent. Liturgici enim sunt, si tres excipias, immo collectiones liturgicas continent italograecam indolem saepe denuntiantes. In Italia australi omnes fere exaratos aut saltem servatos esse verisimillime affirmari potest; quin decem notas italograeci scripturae stili qui Rheginus vocatur proprias plus minusve exhibent.[18] Originis denique indicia, quae in ipsis codicum enarrationibus notavi et in dissertatione *Notes et documents* inscripta ulterius indagavi, hos libros e variis Calabriae inferioris vel Siciliae monasteriis collectos et quattuor ex eis (Vat. gr. 1813, 1866, 1873, 1894) Seminarae in monasterio Sancto Philareto dicato saeculo XVI post medium pro tempore servatos esse aperte monstrant. Singularis tamen et mira fortuna codici Vat. gr. 1833 contigit, qui solus inter Cryptoferratenses in hac viginti novem codicum serie computatus est, cum vicinus Cryptoferratensis Vat. gr. 1834 huiusmodi notam nullo modo praeberet. Quae cum ita sint, de origine « italograeci agminis » hoc conicere audeo: codicum e monasteriis aut ecclesiis Calabriae inferioris vel Siciliae manantium numerus quidam saeculo XVI ex. in S. Philareti monasterio collectus est, priusquam in Bibliothecam Vaticanam — cur et quomodo nescio — transferretur. Codices vero postquam Vaticanas aedes ingressi sunt bibliothecarii supra dictis notis numeralibus instruxerunt, Cryptoferratensi libro (i. e. Vat. gr. 1833) seriei imprudenter incluso. Nec negandum videtur libros numeris hodie desideratis olim signatos in Vaticanorum serie nihilominus adesse, quamvis notis orbi dinosci iam non possint.

15. Per saeculum XV^um et XVI^um haud pauca Bibliothecae cimelia cum in codicum Vaticanorum graecorum serie locum aptum aegre tenerent (libros puta mensurarum vel formae insolitae, fragmenta ignotas materias praebentia, virorum eruditorum adversaria, codices typis impressos foliis manuscriptis auctos, etc.), pro tempore seposita sunt, priusquam de eorum conditione ad summam statueretur. Quae omnia fere saeculum praesertim XVII ante medium collecta et consuta complures codices « miscellaneos » ut aiunt effecerunt. Quorum viginti quattuor, Lollinianis libris exclusis, haud minus quam 359 partes inter sese ab origine alienas complectentes in hoc catalogo enarrantur.[19] Etsi uniuscuiusque indagandi hic non est locus, nonnullas tamen species vel classes distinguere velim. Primam quidem constituunt fragmenta ex ipsis Vaticanis codicibus avulsa, quorum pleraque tempore ut puto Romanae eversionis a. 1527 a militibus ferociter disiecta et

[18] V. indicem alphabeticum sub voce « scripturae stili ».

[19] En elenchus (post unumquemque codicem indicatur intra uncos lunatos numerus fragmentorum quae in eo inclusa sunt): Vat. gr. 1822 (7), 1823 (18), 1824-25 (8), 1826 (19), 1840 (2), 1842 (16), 1858 (15), 1862 (18), 1878 (11), 1879 (17), 1880 (4), 1882 (24), 1890 (19), 1892 (8), 1893 (2), 1896 (11), 1898 (27), 1902 (35), 1904 (26), 1908 (10), 1912 (8), 1914 (4), 1944 (3), 1949 (47).

confusa bibliothecarii quantum poterant receperunt.[20] Alia quaedam adversae fortunae exposita in Bibliothecam Vaticanam iam mutila pervenerunt, ut codicis fragmentum ab ipso Demetrio Triclinio annotatum (Vat. gr. 1824-25 III). Nec rari occurrunt libri et chartae virorum inter eruditos illustrium, e quibus memorasse sufficiat Nicephorum Gregoram, Demetrium Cydonium, Manuelem Calecam, Isidorum Kioviensem recentioresque Angelum Colocciuin et Guillelmum Sirletum, cuius adversariis apographa imperfecta aut chartae privatae nonnullorum e scriptoribus Bibliothecae Vaticanae saec. XVI addictis commixta invenies, illius praesertim Emmanuelis Provatarii de quo alibi amplius egi.[21]

16. At in virum eruditum quendam priore saeculi XVI parte florentem studiosi rerum humanisticarum ut aiunt animum potius intendant velim, quem equidem agnoscere non valuerim. Cuius iussu, immo aliquando calamo haud pauca exempla exarata sunt, Vaticani scil. graeci 1826 (partes I, IV-XII, XV, XVII), 1878 (I-VII, IX, XI), 1890 (VI), 1898 (XIII). Iam Romae virum lexicographicae imprimis rei studiosum vixisse et laborasse officinarum chartariarum signa manifeste demonstrant.

17. Multorum tamen inter num. 1807 et 1922 positorum codicum originem detegi non posse nemo est qui miretur, cum de hac Vaticanorum graecorum parte nihil omnino praebeat Bibliothecae Vaticanae archivium, paucissima vero ab ipsis codicibus elici queant.

III. De codicibus post annum 1628 notis numeralibus insignitis (Vat. gr. 1923 circa-1962).

18. Duo nondum fluxerant anni post ordinem codicum a. 1628 penitus mutatum cum huius rei auctor Felix Contelorius officium in Bibliothecae die 7 m. maii a. 1630 deposuit. Cuius in locum suffectus Horatius Iustinianus (Orazio Giustiniani: 1630-1640) opus librorum manuscriptorum graecorum ordinandorum describendorumque intermisit. At mox munus infeliciter interruptum iterum assumpsit Leo Allatius (Allacci), qui primum ut scriptor (1640-1660), deinde ut custos (alter custos: 1660-1661; primus custos: 1661-1669) graecis codicibus loca assignavit numerosque tribuit. Cur laborem non

[20] V. praesertim Devreesse, *Le fonds grec...*, pp. 264-266. Cf. indicem alphabeticum sub voce « Vaticana bibliotheca: codices Bibl. Vaticanae a quibus folia olim avulsa in nostris codicibus inserta sunt ».

[21] P. Canart, *Un Crétois scriptor de la Bibliothèque Vaticane: Emmanuel Provataris*, in *Πεπραγμένα τοῦ Α' Διεθνοῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου*, t. II (= *Κρητικὰ Χρονικά*, t. 15-16, 1961-62, fasc. II), Herakleion, 1963, pp. 84-96; Id., *Les manuscrits copiés par Emmanuel Provataris (1546-1570). Essai d'étude codicologique*, in *Mélanges Eugène Tisserant*, t. VI (*Studi e Testi*, 236), Bibl. Vat., 1964, pp. 173-287.

sine cunctatione et dubitatione perfecerit haud semper manifestum apparet, at singula minutioraque neglegens (de quibus v. sis dissertationem *Notes et documents* inscriptam) rem per summa capita hic tractabo.

19. Haud multo temporis spatio post codicum ordinem a. 1628 mutatum interiecto, nonnulli codices, quorum aliquot in Bibliotheca a. 1628 certe aderant, Vaticanorum graecorum seriei sunt adiuncti; ita inter codices Vat. gr. 1923-1929 codicem 1924-25 tantum citabo quem Horatio Iustiniano custode exaratum esse constat. Tunc notis 1928 et 1929 insigniti erant hodierni codices Vat. gr. 1936 et 1933, quorum prioris in Bibliothecae pluteis iam ante a. 1628 positi numeroque 1578 initio distincti mira postea fuit intricataque fortuna; sed de his ampliora vide sis in dissertatione mea pluries iam citata.

20. Intra annos 1640-1646 codices Palatinos graecos Vaticanorum agmini includere adortus est Leo Allatius, qui tamen postquam Palatinis graecis 1-21 numeros 1930-1950 seriei codicorum Vaticanorum graecorum pro tempore tribuit, ab incepto mox destitit, ut Palatinis iam exclusis Vaticanorum graecorum numerus ad 1929 revocaretur.

21. Inter conatum codicum Palatinorum graecorum Vaticanis coniungendorum et initium Allatii primi custodis officii, i. e. ante annum 1661, publice assignatae sunt codicibus notae 1930-1940 postremumque numerum acceperunt hodierni Vaticani gr. 1928-29, 1936, 1933. Porro notae 1941-1949 magno labore tributae sunt, cum haec numerorum series haud minus bis mutaretur, quod notarum vestigia in ipsis codicibus occurrentia [22] inventariumque quoddam a Leone Allatio adumbratum [23] aperte testantur. Quibus in dissertatione mea saepius citata longe expositis, hoc monebo quod primigenia series eos tantum codices comprehendebat qui ante a. 1661 ad Bibliothecam accederant; posterior vero adventus duorum codicum, hodiernorum scil. Vat. gr. 1941 et 1888 (qui nota 1941 paulisper affectus est), causa fortasse fuit ordinis primum mutandi; quidquid fuit, series ultimum definita est post Stephani Gradi custodis mortis annum 1683. Quem inter annum et saeculi finem codicibus assignatae sunt notae 1950-1961 necnon ut puto 1962, huius catalogi ultima. Postea usque ad annum 1786, quo codices « Basiliani » ut aiunt (Vat. gr. 1963-2123) empti sunt, nullo modo crevit Vaticana series.

22. Si codicum in hoc catalogo descriptorum ultimum coetum (i. e. Vat. gr. 1923-1962) inspexeris, sat multa invenies exempla quae e calamo scrip-

[22] V. in unaquaque descriptione paragraphum quae inscribitur NOTAE ANTIQUAE.

[23] Hodie in codice Barb. lat. 3069 (ff. 300-304) servatur. Descripti sunt Vaticani gr. 1941-1947, qui iidem sunt ac hodierni codices Vat. gr. 1942, 1951, 1948, 1945, 1947, 1943, 1946.

torum graecorum Bibliothecae Vaticanae saeculo XVII addictorum fluxerunt. Quorum cum operam in dissertatione *Notes et documents* inscripta paulo amplius tractem, hic nomina memorasse sufficiat. Ut de Leone Allatio satis noto taceam, de Francisco Gozzadino imprimis agitur, Collegii Graeci in Urbe alumno, deinde scriptore graeco ab a. 1651 (aut iam fortasse 1646) ad a. 1654, tandem episcopo Zacynthio et Cephalleniensi. Porro tres citandi sunt a Chio genere Portiorum orti. Gregorius, scriptoris nomine ab a. 1614 ad a. 1646 publice insignitus, munus re vera per nepotes explevit; quorum prior Laurentius ab a. 1625 avunculo vicarius publice datus scriptoris officium ab a. 1654 ad a. 1676 assumpsit; alter vero Symeon avunculi et fratris locum aliquandiu private tenuit, priusquam munus a. 1661 acciperet, cuius usque ad a. 1682 nomen saltem retinuit. Sed ipse vicarium ab a. 1672 Iosephum de Iuliis (ab. a. 1682 ad a. 1687 scriptorem) habuit, cuius scriptura cum Laurentii Portii senis simillima scriptura facile confundi potest. Tandem Iosephus de Camillis Basilianorum Romae procurator quamquam per breve tempus scriptoris munere functus est (aa. 1688-1689), operae suae testem alteram codicis Vat. gr. 1961 partem reliquit. Quibus nominibus notis viris nonnulli addendi sunt amanuenses qui occasione data publicis scriptoribus operam praestaverunt.

23. Restat ut inter cetera digna quae animadvertantur codices Vat. gr. 1957-1960 memorentur, exempla scil. quae postquam nonnullis tractatibus in Propagandae Fidei S. Congregationis typographia intra annos 1630-1640 typis imprimendis inservierunt, Bibliothecae Vaticanae servanda tradita sunt. Quando et quomodo hoc factum sit licet presse definiri nequeat, certe codices post complures annos in Bibliothecam Vaticanam pervenerunt.

Tabulae quibus Lollinianorum codicum numeri hodierni, «novi», «antiqui» conferri possunt

1. *Numeris hodiernis* (*et* « *novis* ») *praemissis*

HODIERNI	NOVI	ANTIQUI	ALII	HODIERNI	NOVI	ANTIQUI	ALII
1684	2	113		1725	41	38	
1685	1	114		1726	42	37	
1686	3	112	25	1727	43	32	
1687	4	115		1728	44	43	
1689	5	111		1729	45	44	
1690	6	107	24	1730	46	48	
1691	7	108	23	1731	47	49	
1692	8	109	I°	1732	48	47	
1693	9	100	21/986	1733	49	51	
1694	10	18		1734	50	52	20
1695	11	11		1735	51	50	
1696	12	12	19	1736	52	53	
1697	13	13		1737	53	45	
1698	14	15		1738	54	46	
1699	15	14		1739	55	118	
1700	16	16		1740	56	2	15
1701	17	99	100	1741	57	1	
1702	18	95	1692B	1742	58	3	17
1703	19	103		1743	59	6	
1704	20	110		1744	60	4	16
1705	21	101		1745	61	5	
1706	22	102		1746	62	7	10
1707	23	106		1747	63	8	14
1708	24	117	27	1748	64	9	15
1709	25	116		1749	65	10	n° 7
1710	26	105		1750	66	19	
1711	27	40		1751	67	20	14°
1712	28	119		1752	68	17	
1713	29	42		1753	69	21	
1714	30	26		1754	70	22	
1715	31	27		1755	71	23	8
1716	32	41		1756	72	97	
1717	33	28	5°	1757	73	24	
1718	34	34		1758	74	25	9
1719	35	35		1759	75	98	99
1720	36	30		1760	76	96	
1721	37	31		1761	77	104	22/16
1722	38	33	2	1762	78	39	
1723	39	29		1763	79	55	
1724	40	36		1764	80	54	

HODIERNI	NOVI	ANTIQUI	ALII	HODIERNI	NOVI	ANTIQUI	ALII
1765	81	56		1786	102	77	
1766	82	60		1787	103	90	2279
1767	83	63	12	1788	104	120	
1768	84	57	60	1789	105	92	2260?
1769	85	65		1790	106	91	
1770	86	59		1791	107	82	
1771	87	58	5(?)	1792	108	84	
1772	88	61		1793	109	81	
1773	89	62	20	1794	110	80	
1774	90	64		1795	111	78	26
1775	91	66	6	1796	112	83	
1776	92	67		1797	113	85	
1777	93	74		1798	114	86	
1778	94	69		1799	115	87	
1779	95	68		1800	116	88	
1780	96	70		1801	117	89	
1781	97	71		1802	118	93	
1782	98	75		1803	119	94	
1783	99	72		1923	120	121	
1784	100	73		1806	121	79	
1785	101	76					

2. *Numeris «antiquis» praemissis.*

ANTIQUI	HODIERNI	ANTIQUI	HODIERNI	ANTIQUI	HODIERNI	ANTIQUI	HODIERNI
1	1741	31	1721	61	1772	91	1790
2	1740	32	1727	62	1773	92	1789
3	1742	33	1722	63	1767	93	1802
4	1744	34	1718	64	1774	94	1803
5	1745	35	1719	65	1769	95	1702
6	1743	36	1724	66	1775	96	1760
7	1746	37	1726	67	1776	97	1756
8	1747	38	1725	68	1779	98	1759
9	1748	39	1762	69	1778	99	1701
10	1749	40	1711	70	1780	100	1693
11	1695	41	1716	71	1781	101	1705
12	1696	42	1713	72	1783	102	1706
13	1697	43	1728	73	1784	103	1703
14	1699	44	1729	74	1777	104	1761
15	1698	45	1737	75	1782	105	1710
16	1700	46	1738	76	1785	106	1707
17	1752	47	1732	77	1786	107	1690
18	1694	48	1730	78	1795	108	1691
19	1750	49	1731	79	1806	109	1692
20	1751	50	1735	80	1794	110	1704
21	1753	51	1733	81	1793	111	1689
22	1754	52	1734	82	1791	112	1686
23	1755	53	1736	83	1796	113	1684
24	1757	54	1764	84	1792	114	1685
25	1758	55	1763	85	1797	115	1687
26	1714	56	1765	86	1798	116	1709
27	1715	57	1768	87	1799	117	1708
28	1717	58	1771	88	1800	118	1739
29	1723	59	1770	89	1801	119	1712
30	1720	60	1766	90	1787	120	1788
						121	1923

ADDENDA ET EMENDANDA

In his Addendis et Emendandis omnia inclusi quae de codicibus Vaticanis graecis 1745-1962 ab altera parte anni 1970 ad primos menses anni 1973 mihi innotuerunt. Rationem in primis habui earum rerum de quibus in recensionibus ut aiunt prioris tomi benigne monuerunt viri docti et amici, quibus gratias maximas ago: v. F. Halkin in *Anal. Boll.*, t. 89 (1971), pp. 205-206; J. Darrouzès, in *Revue des Études byzant.*, t. 29 (1971), pp. 326-328; J. Irigoin, in *Scriptorium*, t. 25 (1971), pp. 323-324; praeterea de nonnullis C. Astruc et A. Turyn per litteras me humanissime certiorem fecerunt. At conscius mihi sum sat multa alia me verisimiliter fugisse, quae benignum lectorem mihi condonaturum spero. Eum etiam monitum volo dissertationes viri d. J. Mateos quibus titulus *Evolution historique de la liturgie de s. Jean Chrysostome* in ephemeride *Proche-Orient chrétien* luci datas annis 1965-1970 nuper in uno volumine collectas esse quod inscribitur J. Mateos, *La célébration de la Parole dans la liturgie byzantine. Étude historique* (*Orient. Christ. Analecta*, 191), Roma, 1971. Locos quibus codices nostri citantur singillatim recensere inutile duxi, cum in ipsis enarrationibus eos iam memoravissem.

Praefatio: p. VII, lin. 17. Loco « proponebuntur » lege « proponentur ».

1745: p. 1, ad num. 1 (ff. 1v-62v).

De schedographiis anonymis v. nunc J. J. Keaney, *Moschopulea*, in *Byz. Zeitschrift*, t. 64 (1971), pp. 303-313; alii codices cum quibus noster conferendus est sunt Barb. gr. 102, Pii II gr. 54, Vat. gr. 1527. Conferri etiam possunt schedographiae codicum 1745 et 1953 cum schedographia brevi cuius textum (non commentarios, si unum excipias) e codice Marciano gr. XI 16 ed. Ada Debiasi Gonzato, *Osservazioni ad alcuni esercizi schedografici del cd. Marc. gr. XI, 16*, in *Rivista di studi bizant. e neoellenici*, n. s., t. 8-9 (1971-72), pp. 109-125 (excerpta a nostris plane discrepant, si unum alterumve excipias; excerptum *Μίμησαι τὸν μύρμηκα* in cod. 1953 ff. 63-64 occurrit, at commentarius differt ab eis quae A. Debiasi Gonzato in pp. 122-125 transscripsit).

p. 1, ad num. 2 (ff. 63-120).

De technologiis Agapeti capitibus annexis, v. nonnulla apud J. J. Keaney, *Moschopulea* nuper cit., pp. 319-321.

1746: p. 7, ad num. 5, linn. 1-2 a. i. (f. 124v).

Haec erotapocrisis e dialogo senum *περὶ λογισμῶν* excerpta est, quem ed. J.-Cl. Guy, *Un dialogue monastique inédit περὶ λογισμῶν*, in *Revue d'Ascétique et de Mystique*, t. 33 (1957), pp. 171-188; est num. 20 apud Guy, p. 180. Gratias maximas ago viro d. C. Astruc qui de hac re me benigne certiorem fecit.

p. 8, ad num. 8 (ff. 125-131).

De hoc tractatu, qui Evagrio Pontico tribuendus videtur, v. etiam *Évagre le Pontique, Traité pratique ou Le moine*, t. I. *Introduction*, par A. Guillaumont et Claire Guillaumont (*Sources chrétiennes*, 170), Paris, 1971, pp. 132, 150, 173-174, 182, 265.

pp. 11-12, ad num. 11 [g](ff. 224-225[v]).

De opusculo quodam breviore sed huic affini v. S. Lilla, *Un opuscolo sulla teologia trinitaria in quattro codici Vaticani*, in *Vetera Christianorum*, t. 10 (1973), pp. 51-58, qui codicem nostrum p. 51 n. 2 citat.

p. 13, ad num. 11 [f](ff. 230[v]-231).

Excerptae sunt hae maledictiones et benedictiones e s. Nili sententiis (P. G. 79, 1240-1249): sunt capp. 78-86, 88-89 (v. J. Darrouzès in *Rev. des Études byz.*, t. 29, 1971, p. 327).

p. 13, ad num. 11 [h](f. 231).

Est prior pars capitis 86 centuriae II s. Maximi Confessoris capitum de caritate (P. G. 90, 1012 C 3-7); v. J. Darrouzès modo laud.

p. 13, ad num. 12 (f. 240).

Hae tres erotapocriseis e dialogo senum *περὶ λογισμῶν* excerptae sunt (v. edit. Guy supra citatam in Add. ad p. 7, num. 5): sunt numeri 20. 31. 19 (Guy, pp. 180, 182, 179). De qua re me benigne monuit vir d. C. Astruc.

p. 15, ad num. 18 [1](f. 297), lin. 1 a. i.

Ὁ Νικομηδείας verisimillime est Stephanus ep. Nicomediensis qui a Leone diacono simul cum Symeone Metaphrasta citatur: v. *Leonis diaconi... historiae libri decem* ed. C. B. Hase, Bonnae, 1828, p. 169, 5-7; v. J. Darrouzès supra laud.

1747: pp. 17-18.

De codice v. R. Mennes, *Hesychius van Jeruzalem. Inventaris van de Griekse handschriftelijke overlevering met de uitgave en vertaling van het Groot Commentaar op psalm 100 en 102* (*Rijksuniversiteit te Gent. Verhandeling ingediend tot het behalen van de graad van licentiaat in de Letteren en Wijsbegeerte — sectie Klassieke Filologie*), Gent, 1971 (dactylographice ut aiunt ed.), sub num. 155.

1751: p. 26, ad num. [9](f. 37). Loco « *τέλῳ* » lege « *τέλει* ».

p. 27, ad num. 3 (ff. 65[v]-103[v]).

De Michaelis syncelli tractatu v. etiam D. Donnet, *La tradition imprimée du traité de grammaire de Michel le Syncelle de Jérusalem*, in *Byzantion*, t. 42 (1972), pp. 441-508 (codex noster p. 456 n. 1 obiter memoratur).

p. 30, ad num. 10 (f. 224[v]) et p. 34 ad Script.

Versus *Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ ‹Ἐ›μμανουὴλ πόνος* absque dubio scribam indicat (de qua re me benigne monuit vir d. C. Astruc). Etenim haec formula ubicumque in codicibus occurrit librarium non auctorem denuntiat: v. V. Gardthausen, *Griechische Palaeographie*, t. II, Leipzig, 1913[2], pp. 434 et 436; L. Politis, *Eine Schreiberschule im Kloster τῶν Ὁδηγῶν*, in *Byz. Zeitschrift*, t. 51 (1958), pp. 19, 261, 265, 266, 268, 277, 279, 280, 281; cf. etiam enarrat. cod. Vat. gr. 1746 (v. Script.). Itaque omnino reicienda est hypothesis viri d. A. Kopp.

p. 34, ad Annot., lin. 9. Loco « eti nfra » lege « et infra ».

1753: pp. 39-42, ad num. 6.
De hac collectione v. J. Darrouzès in *Rev. des Études byz.*, t. 29 (1971), p. 327.

p. 39 ad num. 6 [1-10] (ff. 37-38).
Loco « eiusdem ep. 359 » lege « eiusdem (sic cod.; revera Basilii*) ep. 359 ».

pp. 42-43, ad num. 8 [3] (ff. 74v-75).
De s. Epiphanii opusculo de mensuris et ponderibus v. nunc Elias D. Moutsoulas, *Τὸ « Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν » ἔργον Ἐπιφανίου τοῦ Σαλαμῖνος*, in *Θεολογία*, t. 41 (1970), pp. 618-637, t. 42 (1971), pp. 473-505 (de nostro codice v. p. 486), t. 43 (1972), pp. 309-340.

p. 47, ad INTEGUM. Adde « de antiquiore integumento v. supra NOT. ANT. ».

1754: p. 50, ad ANNOT., lin. 6. Loco « 1940 » lege « 1490 ».

p. 50, ad BIBL.
De imaginibus v. etiam A. Ferrua, *Il card. Federigo Borromeo e le pitture delle catacombe*, in *La Civiltà cattolica*, ann. 113 (1962), vol. I, p. 249 (de imaginum apographo in codice Ambros. F. 221 inf.); Maria Theochare, *Ἱστορημένον χειρόγραφον ἐκ τῆς μονῆς Ἁγίου Γεωργίου τῶν Κρημνῶν Ζακύνθου*, in *Πρακτικὰ Τρίτου Πανιονίου Συνεδρίου*, t. II, ἐν Ἀθήναις, 1969, pp. 281-291 (v. pp. 288-289); R. Stichel, *Studien zum Verhältnis von Text und Bild spät- und nachbyzantinischer Vergänglichkeitsdarstellungen* (*Byzantina Vindobonensia*, 5), Wien 1971, pp. 54-55, 67. — Partem folii 8v phototypice dedit etiam J. Meyendorff, *St Grégoire Palamas et la mystique orthodoxe* (*Maîtres spirituels*), Paris, 1959, p. 92 (cf. p. 188).

1755: p. 53, linn. 13-15 ad [c] (f. IIIr-v).
Canones duo quos summatim memoravi hi sunt: prior canon Iosephi toni plag. 1, inc. *Σώματα προϊέμενοι* (de quo v. nunc dissertationem E. I. Tomadakes infra citat. in Add. ad cod. 1820; sub num. 426 p. 195 recensetur); alter canon Theophanis in defunctos toni plag. 1, inc. *Θειοτάτῃ στοργῇ*.

p. 53, linn. 20 sqq., ad f. 319, num. [2].
Unam e recensionibus ed. I. Sajdak, *De codicibus graecis in Monte Casino*, Cracoviae, 1912, p. 32: v. BHG[a] 603d.

1756: p. 55, ad num. 2 [4-5] (ff. 93-94, 94-95v).
Hae duae epistulae in BHG[a] recensentur sub num. 260b I-II; — codex noster memoratur a L. Canfora, *Altri manoscritti Giulianei*, in *L'Antiquité Classique*, t. 37 (1968), p. 636.

p. 57, lin. 4, ad num. 6 (ff. 129-143). Adde in fine: Ff. 143v-144v vacua.

p. 57, ad num. 8 (ff. 148-153).
De duabus eiusdem opellae recensionibus minus recte scripsi, ut v. d. Iosephus Mogenet humanissime me monuit. Revera duae opellae sunt, quarum prior de eclipsi anni D. 1333 (mundi 6841) tractat, altera vero, qua in codice nostro occurrit, de eclipsi anni D. 1337 (mundi 6845). — codici Vat. gr. 193

(v. paenult. lin.) adde etiam cod. Riccardianum gr. 41, ff. 82-86 (v. G. Vitelli *in Studi italiani di filol. class.*, t. 2, 1894, p. 500).

Perperam asserui auctoritate catalogi Zanetti nisus arithmeticam demonstrationem Barlaami a codice Marciano gr. 332 abesse; attamen haud omnino persuasum mihi habeo codicem Vaticanum e Marciano transcriptum esse: v. quae de hac re disseram in libro qui inscribitur *Notes et documents pour l'histoire des Vaticani graeci 1487-1962* (mox in collectione *Studi e Testi* in lucem dabitur).

p. 62, ad SCRIPT.

E scribis litteris latinis distinctis, scriba « e » est Maximus Margunius (e scriptura).

1758: p. 66, ad ANNOT., lin. 5. Loco « expiscentur » lege « eliciantur ».

1759: p. 66, ad num. 1, lin. 2. Loco « Gebhard » lege « Gebhardt ».

p. 67, ad num. **7** (ff. 67-78^{v}).

Nuper dialogum denuo ed. P. L. M. Leone, *Il Φιλομαθὴς ἢ περὶ ὑβριστῶν di Niceforo Gregora*, in *Rivista di studi bizant. e neoellenici*, n. s., t. 8-9 (1971-72), pp. 171-201 (textus pp. 185-201); quem virum doctum codex noster latuit.

p. 69, ad num. **10** ^{1} *ιβ'* (f. 135^{v}).

Hanc inscriptionem post Cornelium et *C. I. G.* ed. G. Gerola, *Monumenti veneti dell'isola di Creta*, t. IV, Venezia, 1932, pp. 560-561 sub num. 51 (codicem nostrum citat at non vidit). Animadverte codicem has lectiones litteris minusculis exaratas praebere: *Μανοῦ — Πατερίμου — τῆς βασιλείας — ἔτει ͵ςωα' — οἰκονίας* (sic) — *͵ασϛβ'*.

p. 70, ad num. **13** ^{6}(ff. 209^{v}-218^{v}).

Initium huius excerpti (*Ἄριστα μὲν πάντων*) subiungere haud inutile videtur, cum vir d. G. I. Theocharides (*Ὁ Ματθαῖος Βλάσταρις καὶ ἡ μονὴ τοῦ Κὺρ-Ἰσαὰκ ἐν Θεσσαλονίκῃ*, in *Byzantion*, t. 40, 1970, pp. 441 et 442 n. 1 sub fine) id non agnoverit.

pp. 71-72, ad num. **16** ^{3}(ff. 235^{v}-238).

Catalogo H. Diels nisus hunc textum memorat etiam R. Joly, *Hippocrate*, t. XI. *De la génération* etc. (*Coll. ... Budé*), Paris, 1970, pp. 36-37, n. 7.

p. 72, ad num. **17** ^{1}(ff. 241-243).

Codex memoratur etiam ab E. Vogt, *Eine unberücksichtigt gebliebene Wiener Handschrift mit Prokloshymnen* (*Cod. Vindob. Suppl. Graec.* 83), in *Wiener Studien*, t. 79 (1966) (= *Donum natalicium Albin Lesky*), p. 244.

pp. 72-73, ad num. **17** ^{6}(ff. 249-260).

Codicem (quem e Biliński novit) citat M. Manfredini, *Giorgio Gemisto Pletone e la tradizione manoscritta di Plutarco*, in *Annali della Scuola Normale Superiore di Pisa*, ser. 3, t. 2 (1972), p. 573 n. 3.

p. 73, ad num. **18** ^{1}(ff. 261-262). Loco « Paris. gr. 3032 » lege « Paris. gr. 3039 ».

p. 75, ad num. **21** (ff. 419-426^{v}).

Haec folia tamquam a Iohanne Eugenico exarata memorat V. Laurent, *Eugénicos (Jean)*, in *Dictionn. d'Hist. et de Géogr. Ecclés.*, t. XV, 1963, col. 1371, auctore G. Mercati.

p. 77, ad SCRIPT.

Inter scribas litteris latinis distinctos, scriba « e » est Maximus Margunius (e scriptura).

p. 77, ad BIBL., lin. 2. Loco « Gebhard » lege « Gebhardt ».

1764: pp. 84-87, ad num. 1 (ff. 1-118^v).

De excerptis hesychianis, v. R. Mennes, *Hesychius van Jeruzalem* etc. (v. supra Add. ad cod. 1747), sub numm. 241, 261.

p. 85, ad num. ^{2b} (f. 9^v).

Dorothei notitiae in hoc codice inclusae memorantur ab A.-M. Denis, *Introduction aux pseudépigraphes grecs d'Ancien Testament* (*Studia in V. T. pseudepigrapha...*, 1), Leiden, 1970, p. 86 n. 7.

p. 86, ad num. ^{11} (ff. 24-28^v).

De capitibus et scholiis hesychianis v. etiam J. Lécuyer, *Jésus, fils de Josédec, et le sacerdoce du Christ*, in *Recherches de sciences religieuses*, t. 43 (1955), p. 100, ubi codex noster citatur.

p. 86, ad num. ^{15} (f. 76^v).

Qui liber Danielis in BHG sub num. 1870 recensetur.

p. 87, ad num. 2 ^{3} (ff. 119-122^v).

Dissertatiuncula S. G. Mercati typis denuo data est in: S. G. Mercati, *Collectanea Byzantina*, t. I, Bari, 1970, pp. 538-542.

p. 89, ad BIBL.

Codicem citavit at eo non usus est J. Ziegler, *Duodecim Prophetae* (*Septuaginta... Societ. Litt. Gottingensis ed.*, XIII), Göttingen, 1943, v. p. 11 et cf. p. 92; eiusd. *Isaias* (*Septuaginta*, XIV), Göttingen, 1939, p. 11 et cf. pp. 92-93 n. 2; eiusd. *Ieremias* (*Septuaginta*, XV), Göttingen, 1957, p. 11; eiusd. *Ezechiel* (*Septuaginta*, XVI, 1), Göttingen, 1952, p. 11; eiusd. *Susanna. Daniel. Bel et Draco* (*Septuaginta*, XVI, 2), Göttingen, 1954, p. 30.

1766: p. 90, ad num. 1 ^{1} (ff. 1-7^v).

Hic sermo recensetur in BHG^a sub num. 451v.

1767: pp. 92-93, ad num. 1 (ff. 1-160^v).

De codice v. etiam R. Mennes, *Hesychius van Jeruzalem* etc. (v. supra Add. ad cod. 1747), sub num. 384.

p. 94, ad SCRIPT.

Iam fere certum est scribam « A » esse Nicephorum chartophylacem monachum Patmi; gratias ago maximas viro docto et amico Athanasio Kominis, qui tabulam phototypicam codicis a Nicephoro exarati mihi benigne transmisit (v. etiam introd. § 10).

p. 94, ad BIBL.

Dissertatio s. G. Mercati typis denuo data est in: S. G. Mercati, *Collectanea Byzantina*, t. I, Bari, 1970, pp. 271-309 (v. p. 299 n. 32).

1768: p. 96, ad Bibl.
Codicem memorat etiam A. D. Komines, *Πίνακες χρονολογημένων Πατμιακῶν κωδίκων, ἐν Ἀθήναις*, 1968, p. 8 ad tab. 12 A (p. 24 in versione anglica operis, de qua v. Add. ad cod. 1773).

1769: p. 96, ad litt. [a] (f. 437) ⟨de Christo omnes gradus ecclesiasticos percurrente⟩.
Cf. sis capitulum 81 collectionis apophthegmatum anonymae, quod ed. F. Nau in *Revue de l'Orient chrétien*, t. 12 (1907), p. 398; v. etiam A. Wilmart, *Les ordres du Christ*, in *Revue des sciences religieuses*, t. 3 (1923), pp. 305-327 (textum graecum apophthegmatis ed. pp. 325-327). Codicis nostri recensio 5 gradus comprehendit et a ceteris latinis et graecis discrepat.

1770: pp. 97-98, ad num. 2 (ff. 113-149).
V. nunc *Olympiodori in Platonis Gorgiam commentaria* ed. L. G. Westerink (*Bibl. Teubneriana*), Leipzig, 1970 (cod. noster des. p. 77, 22); de codice nostro v. pp. XII-XIV.

p. 99, ad Script.
Scribam partis 1 (i. e. Nicephorum chartophylacem seu scribam « A ») inter anonymos memoravit D. Harlfinger, *Die Textgeschichte der pseudo-aristotelischen Schrift Περὶ ἀτόμων γραμμῶν*, Amsterdam, 1971, p. 420.

1771: p. 100, ad num. 9 (ff. 91v-128).
De hac collectione v. nunc J.-R. Vieillefond, *Les « Cestes » de Julius Africanus* (*Publications de l'Institut Français de Florence*, Ière série, nº 20), Firenze - Paris, 1970, pp. 77-101 et 189-198; textus Iulii Africani excerptorum pp. 103-187 (= 6-51 prioris editionis) et 201-213 (= 56-63 prioris editionis) invenitur; animadverte tamen capita 35-36 Thévenot a recentiore editione expulsa esse, utpote foetus Byzantini expilatoris cuiusdam (v. p. 191); inter excerpta ab Africano et Aenea aliena nonnulla e Polyaeno sunt accommodata (v. p. 191).

1772: p. 101, ad num. 2 (ff. 56-165v).
V. nunc editionem quam dedit G. H. Jonker, *The Harmonics of Manuel Bryennius* (*Rijksuniv. te Groningen. Proefschrift*), Groningen, 1970. De codice nostro v. p. 42, sub num. 49 (ubi loco p. 99 sq. lege p. 101 sq.; nam paginarum notae numerales in catalogo post plagulas auctori transmissas mutatae sunt).

1773: p. 103, ad num. 2 (ff. 261-278v).
De codice v. etiam R. Mennes, *Hesychius van Jeruzalem* etc. (v. supra Add. ad cod. 1747), sub num. 341.

p. 104, ad num. 3 [a] (ff. 341-374).
Hunc tractatum nuper edidit J. J. Rizzo, *Isaak Sebastokrator's « Περὶ τῆς τῶν Κακῶν Ὑποστάσεως »* (*De Malorum Subsistentia*) (*Beiträge zur klass. Philologie...*, 42), Meisenheim am Glan, 1971. De codice nostro (L) v. pp. xxix-xxxix. Recte putat editor (licet paulisper dubitet) scribam et correctorem unum atque eundem esse; at miro modo errat asserens codicem nostrum chartaceum saec. XVI ex. partim saltem rescriptum esse (« Here and there faint traces of an

earlier text are evident, indicating that at least part of L is a palimpsest »: p. xxx): vestigiis litterarum in pagina versa exaratarum verisimiliter deceptus est.

p. 104, ad SCRIPT.
De Niceta Mindrino Pancallo (qui postea Nectarius monachus fit) v. A. D. Komines, *Πίνακες χρονολογημένων Πατμιακῶν κωδίκων, ἐν Ἀθήναις*, 1968, p. 33 ad tab. 61, ubi noster quoque codex citatur (cave tamen nec codicem 1773 nec 1775 subscriptionem Nicetae praebere; itaque asseri non potest eos anno 1584 exaratos esse), necnon pp. 34, 35-36 ad tabb. 62, 65, 66. Cf. sis eiusdem operis versionem anglico sermone: A. D. Komines, *Facsimiles of Dated Patmian Codices*, Athens, 1970, pp. 50-53.

1774: p. 105, ad num. 1 ² (ff. 15ᵛ-27ᵛ).
Caput 19 Prati Spiritualis Iohannis Moschi apud BHGᵃ 2120 recensetur.

p. 105, ad num. 1 ³ (ff. 27ᵛ-44ᵛ).
Inter haec capita legitur (ff. 36ᵛ-39ᵛ) c. I 33 de s. Antonio iuniore (BHG 143). Adde etiam Pauli Evergetini synagogen in BHGᵃ 1450s recenseri.

p. 106, ad num. 1 ⁷ (ff. 67ᵛ-74ᵛ).
Alii codices hanc epistulam praebentes sunt: Angel. B. 4. 13 (gr. 58), f. 117 (G. Muccio - P. Franchi de' Cavalieri, *Index codicum graecorum bibliothecae Angelicae*, Firenze-Roma, 1896, p. 107); Athen. Bibl. Nat. 2397, ff. 116-120; Scorial. Y. II. 6 (gr. 261), ff. 47-50ᵛ (Andrés I, pp. 109-110); Scorial. Y. III. 2 (gr. 272), ff. 152-155ᵛ (Andrés I, pp. 143-144, qui codices Angel. et Athen. citat); cf. J. Darrouzès in *Rev. des Études byz.*, t. 29 (1971), p. 327.

p. 107, ad num. 2 ⁶ (ff. 134ᵛ-142ᵛ).
Sermo recensetur apud BHGⁿ 2102y; — ibid. (lin. 4 a. i.) post « sub » punctum tolle.

p. 107, ad num. 2 ⁷ (ff. 143-160ᵛ).
Hic sermo apud BHGᵃ 812z recensetur.

p. 108, ad num. 2 ⁸ (ff. 161-181ᵛ).
Iisdem verbis des. homilia in cod. Sinaitico gr. 521: v. F. Halkin, *Nouvelles ressemblances entre le Sinaiticus gr. 521 et le Vaticanus gr. 1774*, in *Anal. Bolland.*, t. 89 (1971), p. 46.

p. 108, ad num. 2 ¹⁵ (ff. 231ᵛ-236).
De hac homilia (Aldama 296) v. etiam S. Voicu, *« Giovanni di Gerusalemme » e pseudo-Crisostomo*, in *Euntes Docete*, t. 24 (1971), pp. 69-90, 105-107.

p. 108, ad num. 2 ²³ (ff. 294-303ᵛ).
Haec homilia a F. Halkin sub num. BHGⁿ 939gb recensita est; cf. etiam R. E. Carter, *Codices chrysostomici graeci*, II. *Codices Germaniae*, Paris, 1968, append. num. 5 (p. 86); F. Halkin, *Nouvelles ressemblances* modo cit., p. 46.

1775: p. 110 ad SCRIPT.
De Niceta Mindrino Pancallo v. supra Add. ad cod. 1773. Codex hic a Komines memoratur p. 33 (p. 50 versionis anglicae); cave tamen eum Nicetae subscriptionem non praebere.

1776: Codex perperam citatus est in *Rev. des Études byz.*, t. 21 (1963), p. 284, loco codicis Paris. gr. 1776: v. J. Darrouzès in eadem ephem., t. 29 (1971), p. 327.

p. 111, ad part. I, SCRIPT.
De Camillo Zanetti (et Bartholomaeo patre) v. nunc D. Harlfinger, *Die Textgeschichte der pseudo-aristotelischen Schrift Περὶ ἀτόμων γραμμῶν*, Amsterdam, 1971, pp. 290-297 et alibi (v. indicem).

p. 112, ad part. II, SCRIPT.
Qui scriba nemo alius est nisi Demetrius Moschus, de quo v. enarrationem partis I codicis 1880, p. 467 (e scriptura; cf. etiam similem modum fasciculorum notas apponendi).

1777: p. 115, post § SCHEM. adde:
SCRIPT. — Totum codicem exaravit Theodorus Agallianus (e scriptura). Manum eius agnovit D. Harlfinger, *Die Textgeschichte der pseudo-aristotelischen Schrift Περὶ ἀτόμων γραμμῶν*, Amsterdam, 1971, p. 408, cui prorsus assentior.

1780: p. 121, ad BIBL.
Priorem partem codicis (codicis Patmiaci 57 apographon) memorat etiam A. D. Komines, *Πίνακες χρονολογημένων Πατμιακῶν κωδίκων, ἐν Ἀθήναις*, 1968, p. 24 ad tab. 41 (p. 40 versionis anglicae de qua v. Add. ad cod. 1773). — Alteram partem codicis memorat etiam Patricia Karlin-Hayter, *Le synode de Constantinople de 886 à 912 et le rôle de Nicolas le Mystique dans l'affaire de la tétragamie*, in *Jahrbuch der Österreichischen Byzantinistik*, t. 19 (1970), p. 98 n. 70.

1781: p. 122, ad num. [1] (ff. 1-57).
De his homiliis v. A.-M. Malingrey, *Un essai de classement dans la tradition manuscrite des homélies de Jean Chrysostome « De incomprehensibili »*, in *Traditio*, t. 25 (1969), pp. 339-353; de codice nostro v. p. 352. Cf. nunc *Jean Chrysostome, Sur l'incompréhensibilité de Dieu*, t. I (Homélies I-V), introd. de J. Daniélou, texte critique et notes de A.-M. Malingrey, trad. de R. Flacelière (*Sources chrétiennes*, 28bis), Paris, 1970; codex noster memoratur tantum p. 69 sub num. 95.

p. 122, ad num. [2] (ff. 57-95).
Hic liber apud BHG[a] 129i recensetur.

1782: p. 124, ad num. 9 (ff. 235v-236v).
Hic sermo apud BHG 635n recensetur.

pp. 124-126, ad num. **10** (ff. 236v-373v).
V. nunc *Syméon le Nouveau Théologien, Hymnes*, t. II, edd. J. Koder et L. Neyrand (Sources chrétiennes, 174), Paris, 1971. In quo volumine hymni 16-40 in eodem ordine atque in codice nostro editi sunt; ad paginas singillatim referre inutile duxi.

p. 127, ad SCRIPT.
De scriba v. Komines supra cit. in Add. ad cod. 1773. Idem subscriptionem e libro Mercati denuo dedit (*Πίνακες*, p. 33; versionis anglicae p. 50).

1785: p. 131, ad num. [1] (ff. 1-4^{v} etc.).
Haec homilia apud BHG 129q recensetur.

1787: p. 134, ad ff. 278^{v}-279^{v}.
Hoc excerptum e Clemente Alexandrino narrationem de latrone a s. Iohanne theologo converso praebet; apud BHG^{a} 918p recensetur.

p. 135, ad ANNOT.
Notula sermone persico f. 71^{v} apposita quattuor versibus de re morali, parvi quidem momenti, efficitur.

p. 136, ad BIBL.
Adde sis P. Canart, *Alvise Lollino et ses amis grecs*, in *Studi veneziani*, t. 12 (1970), p. 579 n. 11.

1789: p. 139, ad ANNOT.
Cf. hunc Tamprelam cum duobus scribis a Vogel-Gardthausen memoratis; p. 140: *Θεόδωρος ὁ Ταμπρελᾶς μέγας οἰκονόμος Κορώνης* codicem Paris. gr. 172 subscripsit; p. 201: *Ἰωάννης ἱερεὺς οὗ τὸ ἐπίκλην Ταμπρελᾶς καὶ μέγας οἰκονόμος Κορώνης* codicem Paris. gr. 1261 anno 1537 subscripsit.

p. 139, ad BIBL.
De codicis catena v. nunc R. Devreesse, *Les anciens commentateurs grecs des psaumes* (*Studi e Testi*, 264), Città del Vaticano, 1970, p. XVIII n. 20. Idem auctor codice nostro in edendis vel enumerandis excerptis ex Origene, Eusebio, Didymo, Cyrillo, Asterio usus est (v. p. XIII ubi paginae indicantur). Antea iam codicem adhibuerat in dissertatione quam laudare debui: R. Devreesse, *La chaîne sur les psaumes de Daniele Barbaro*, in *Revue Biblique*, t. 33 (1924), pp. 65-81 (v. pp. 73-74 et 78-81, ubi loci ex Eusebii commentario e codice nostro luci dantur).

1794: p. 146, ad num. [13] (ff. 82^{v}-168).
De capitulis hesychianis v. etiam R. Mennes, *Hesychius van Jeruzalem* (v. supra Add. ad cod. 1747), sub num. 262.

p. 146, ad num. [16] (f. 366).
Qui liber Danielis in BHG sub num. 1870x recensetur.

p. 146, ad f. 400^{v} (Euthymii Harmenopuli de septem conciliis oecumenicis).
Idem opusculum in cod. Reg. gr. 57, p. 77, anonymum occurrit, sub tit. *περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἑπτὰ συνόδων.*

p. 148, ad BIBL.
Codice in editione Gottingensi Veteris Testamenti usus est J. Ziegler (de singulo vol. v. supra Add. ad cod. 1764); v. t. XIII (duodecim prophetae), p. 8; t. XIV (Isaias), p. 8; t. XV (Ieremias), p. 8; t. XVI, 1 (Ezechiel), p. 8; t. XVI, 2 (Susanna, Daniel, Bel et Draco), p. 29.

1797 +1944: p. 151, ad num. 1 (cod. 1944, ff. 166-197^{v} + cod. 1797, ff. 1-3).
Codex memoratur a F. J. Leroy, *La tradition manuscrite du « de virginitate » de Basile d'Ancyre*, in *Orient. Christ. Period.*, t. 38 (1972), p. 207.

1800: p. 155, ad num. 3 (ff. 146-254).
V. nunc editionem quam dedit G. H. Jonker, *The Harmonics of Manuel Bryennius* (*Rijksuniv. te Groningen. Proefschrift*), Groningen, 1970. De codice nostro v. p. 42, sub num. 50.

1802: p. 158, ad num. 2 (ff. 140^{v}-311).
De hoc codice Gregorii Nysseni v. etiam Hadwig Hörner, *Über Genese und derzeitigen Stand der grossen Edition der Werke Gregors von Nyssa*, in *Écriture et culture philosophique dans la pensée de Grégoire de Nysse. Actes du colloque de Chèvetogne (22-26 septembre 1969)*... édités par Marguerite Harl, Leiden, 1971, p. 47 n. 1.

p. 159, ad Bibl.
Post Devreesse, *Chaînes*, adde: M. Spanneut, *Recherches sur les écrits d'Eustathe d'Antioche* (*Mémoires et Travaux... des Facultés catholiques de Lille*, 55), Lille, 1948, p. 50.

1803: p. 160, ad num. 3 (ff. 158-202^{v}).
De hoc codice collectionis pseudo-chrysostomicae homiliarum *εἰς τὰ σαλπίγγια* v. etiam B. S. Pseutonkas [*Ψευτογκᾶς*], *Μελίτωνος Σάρδεων « Τὰ περὶ τοῦ Πάσχα δύο »* (*'Ανάλεκτα Βλατάδων*, 8), *Θεσσαλονίκη*, 1971, pp. 79 n. 2, 80 n. 2. — Ibid., lin. 7 paragraphi, loco « codex noster » lege « codicem nostrum ».

p. 161, ad Annot. (f. I^{v}).
De nomine et gente Gabala v. nunc St. Io. Kourouses, *Μανουὴλ Γαβαλᾶς εἶτα Ματθαῖος μητροπολίτης 'Εφέσου (1271/2-1355/60). Α'. Τὰ βιογραφικά* (« *'Αθηνᾶ* ». *Σειρὰ Διατριβῶν καὶ Μελετημάτων*, 12), *ἐν 'Αθήναις*, 1972, pp. 297-301.

p. 162, ad Poss.
Codicem Iohannis Nathanaelis fuisse hoc confirmare videtur quod in elencho librorum eius (Vat. lat. 7246, f. 124^{v}) legitur « *Βιβλίον τοῦ Χρυσοστόμου βέβρανον μαργαρῖται* » (cf. in f. V^{v} codicis nostri inscriptionem *μαργαρῖται*).

p. 162, ad Bibl.
Adde sis P. Canart, *Alvise Lollino et ses amis grecs*, in *Studi veneziani*, t. 12 (1970), p. 562.

1804: p. 163, ad linn. 6 sqq.
De scholiis ex Hesychio excerptis v. etiam R. Mennes, *Hesychius van Jeruzalem* (v. supra Add. ad cod. 1747), sub num. 385.

p. 164, ad Poss.
Inscriptio folii 1 imi (*Emptus* etc.) Alexandri Ranaldi (alterius custodis Bibliothecae Vaticanae annis 1606-1645) manui tribui potest: v. G. Levi Della Vida, *Ricerche sulla formazione del più antico fondo dei manoscritti orientali della*

Biblioteca Vaticana (*Studi e Testi*, 92), Città del Vaticano, 1939, p. 289; cuius opinioni assentit mulier d. Jeanne Bignami Odier, quae de hac re me benigne certiorem fecit.

1806: p. 168, ad ORNAT.
Lin. 3 post *μικρόν* tolle punctum interrogativum; compendium enim in codicibus saepius occurrit. — Ibid. loco « minora » lege « minores ».

1808: p. 171, ad num. [a] (ff. 154^{v}-157^{v}).
Loco « 54 inc. *Ἵνα* — 55 = 51 » lege « 54 = 51, pars altera (a vv. *ἵνα ἑκάστης*); 55 = 51, pars prior ».

1809: p. 173, ad num. 3 (ff. 219^{v}-254).
De Ignatio diacono v. sis Wanda Wolska-Conus, « *De quibusdam Ignatiis* », in *Travaux et Mémoires* [du] *Centre de Recherche d'Histoire et Civilisation byzantines*, t. 4 (1970), pp. 329-351 (codex noster obiter citatur p. 339 n. 57).

p. 175, linn. 8 a. i. sqq., ad litt. [b] (ff. 263-270^{v}).
Totus nunc textus phototypice editus transscriptusque est a S. Lilla, *Il testo tachigrafico del « De divinis nominibus » (Vat. gr. 1809)* (*Studi e Testi*, 263), Città del Vaticano, 1970, pp. 34-95.

p. 176, ad FASC.
Animadverte, quaeso, primam uniuscuiusque fasciculi paginam latus pilosum membranae praebere (de quo me benigne monuit v. d. J. Leroy).

pp. 176-177, ad SCRIPT.
V. nunc dissertationem S. Lilla modo citatam, ubi in pp. 8-12 de scribis codicis 1809 et de Paulo abbate Cryptensi agitur. — Dissertatiuncula S. G. Mercati (v. p. 177, linn. 9-10) denuo typis data est in: S. G. Mercati, *Collectanea Byzantina*, t. II, Bari, 1970, pp. 66-78 (v. p. 74).

p. 178, ad BIBL.
De parte tachygraphica codicis v. etiam has duas dissertatiunculas quas S. Lilla collega mihi humanissime indicavit (neque in eius libro neque apud Canart-Peri, *Sussidi bibliografici*, citantur): T. W. Allen, *Greek Abbreviations in the Fifteenth Century*, in *Proceedings of the British Academy*, t. 12 (1926), pp. 55-65 (v. pp. 56, 60, 62, 63); N. Borgia, *Tachygrafia* [sic] *italo-greca*, in *Bollettino della Accademia Italiana di Stenografia*, 1934, pp. 125-127 (v. p. 126). Neque praetermittendum conseo opusculum privatim impressum quod auctor mihi benigne transmisit: N. P. Chionides, *Τὸ βραχυγραφικὸ συλλαβικὸ σύστημα Κρυπτοφέρρης, Ἀθῆναι*, 1970; nam tabulam omnium signorum tachygraphicorum e codice nostro desumptorum praebet, quae cum tabulis S. Lilla opportune conferetur. — Phototypice expressa sunt in dissertatione S. Lilla supra cit. ff. 263 (altera col.)-270^{v}.

1810: p. 179, ad linn. 1-7.
De hoc lectionarii fragmento v. nunc *Bericht der Stiftung zur Förderung der neutestamentlichen Textforschung für die Jahre 1970 und 1971*, Münster Westf., 1972, p. 16, sub num. *l* 2147; de mensuris codicis adde sis: plenis paginis exaratus; linn. 22; spatium scriptum mm. 160/163 × 225 ca.

p. 180, lin. 14 a. i. Loco « pp. 736-737 » lege « pp. 736-738 ».

1811: p. 183, ad num. [4] (ff. 110-114).

De his orationibus v. nunc M. Arranz, *Les prières sacerdotales des vêpres byzantines*, in *Orient. Christ. Period.*, t. 37 (1971), pp. 85-124; de codice nostro v. p. 109.

p. 183, ad num. [5] (ff. 114-119v).

De his orationibus v. nunc M. Arranz, *Les prières presbytérales des matines byzantines*, in *Orient. Christ. Period.*, t. 37 (1971), pp. 406-436, et t. 38 (1972), pp. 64-115; de codice nostro v. p. 72.

p. 183, ad num. [7] (lin. 17 a. i.). Loco « expiscari » lege « elici ».

p. 185, ad numm. [28-35] (ff. 37-47), qui exorcismos complectuntur.

De huiusmodi orationibus v. A. Strittmatter, *Ein griechisches Exorzismusbüchlein*... I, in *Orientalia Christiana*, t. XX, 3 (1930), pp. 172-278, ubi complures codices afferuntur, quin noster laudetur. E codice nostro hi numeri apud Strittmatter inveniuntur: [28] = S(trittmatter) 8, [30] = S 4, [31] = S 5, [32] = S 7. De numero [28] (s. Basilii*) v. etiam A. Jacob, *Un exorcisme inédit du Vat. gr. 1572*, in *Orient. Christ. Period.*, t. 37 (1971), p. 249 n. 1, ubi alii codices (inter quos noster) annumerantur.

p. 187, ad num. [72] (f. 67).

Quam orationem e nostro codice luci nuper dedit A. Jacob, *Le rite du καμπανισμός dans les euchologes italo-grecs*, in *Mélanges liturgiques offerts au R. P. dom Bernard Botte*..., Louvain, 1972, pp. 223-244 (de codice nostro v. pp. 226-227; textus p. 227).

p. 190, ad Bibl.

De liturgiis v. etiam: J. Mateos, *Évolution historique de la liturgie de saint Jean Chrysostome*, in *Proche-Orient chrétien*, t. 18 (1968), pp. 312 n. 34, 319 nn. 74, 75, 321 n. 85, 322 nn. 88, 91; Gabriele Winkler, *Die Interzessionen der Chrysostomusanaphora in ihrer geschichtlichen Entwicklung*, in *Orient. Christ. Period.*, t. 36 (1970), pp. 311 et 324, t. 37 (1971), p. 335.

1813: p. 193, linn. 1-3, ad f. Iv.

Canon Ὁ χερσὶν ἀχράντοις est s. Iohannis Damasceni canon anastasimus toni 1 canendus die dominica ad matut.; canon autem Ἁγιόν σε τέμενος εὑρών est eiusdem canon alphabeticus in ss. Deiparam toni 1 canendus feria 4 ad matut.

1814: p. 195.

De Eustathii commentariis v. nunc *Eustathii archiepiscopi Thessalonicensis commentarii ad Homeri Iliadem pertinentes*... curavit M. van der Valk, t. I, Lugduni Batavorum, 1971. De codice nostro editor breviter egit in pp. XII n. 3 et XXXVI (cave ibid., n. 1, initium et finem codicis nostri haud omnino accurate definiri). Ad locos commentatiorum lectorem referens numeros paginarum et linearum Romanae quoque editionis citare debui; quos nunc apponam, numeris editionis Stallbaumii praepositis: I, 172, 14 = 212, 1; II, 102, 4 = 636, 25; I, 191, 43 = 236, 32; I, 193, 45 = 239, 21; I, 284, 28 = 351, 5; I, 288, 23 = 356, 6; II, 94, 20 = 631, 13; II, 97, 35 (non 97, 49 ut perperam scripsi) = 633, 49. His numeris nisus lector paginas editionis Valkii facile inveniet.

1815: p. 196, ad num. [8] (ff. 42-47v), vv. « ... ≡ nostro quoque codice ».

Cf. D. Hemmerdinger-Iliadou, *Les manuscrits de l'Ephrem grec utilisés par Thwaites*, in *Scriptorium*, t. 13 (1959), p. 262, at animadverte, quaeso, Assemani expressis verbis affirmasse (in margg. pp. 332 et 333) codicem Oxoniensem e Vat. gr. 1815 et Regin. gr. 8 suppleri (Hemmerdinger-Iliadou perperam: « il ne dit pas d'après quels manuscrits »).

p. 202, ad Annot. (f. 298v).

loco *di lu ritu* legendum est probabiliter *di Luritu* vel *Luvitu* (animadverte tamen litteram post *lu* eodem omnino modo exarari ac litteram *r* vocabulorum *pricanica* et *calauria*). Etenim valde suspicor monasterium de quo agitur illud esse S. Mariae *di Lovito* (vel *Loviso* vel *Rovito*) dicatum; de quo v. M.-H. Laurent et A. Guillou, *Le « Liber Visitationis » d'Athanase Chalkéopoulos...* (*Studi e Testi*, 206), Città del Vaticano, 1960, p. 274; modum scribendi *Lovito* invenies v. g. in chartis quas ed. G. Mercati, *Storia*, p. 213, necnon Laurent et Guillou supra laud., p. 294.

1818: p. 205, ad lin. 2 enarrationis, post titulum operis R. Reitzenstein adde: « necnon eiusdem dissertatiuncula *Etymologika*, apud *Paulys Realencyclopädie*, t. VI, 1907, coll. 812-814 ».

p. 207, ad linn. 5-7.

De additamentis manibus posterioribus insertis cf. nunc K. Alpers, *Synonymendistinktionen in Marginalien des Vaticanus Gr. 1818*, in *Glotta*, t. 48 (1970), pp. 206-212. Cui assentior tres recentiores manus distingui posse contendenti: secunda ff. 164r-v et 165 marginalia addidit, tertia autem elenchum mensium Atticorum in f. 201v (cuius scriptura aliquanto posterior videtur). Quarta quaedam eiusdem fere temporis in f. 108 fortasse occurrit.

p. 207, lin. 13, ad [b] (ff. 88v-89).

Haec homilia s. Ioh. Damasceni in BHG sub num. 1097 recensetur.

p. 208, ad Script.

Monere debui virum doctum Reitzenstein duos scribas codicis Vaticani codicem Laurentianum S. Marci 304 exarasse coniecisse (*Geschichte*, pp. 4-5); postea tamen hanc hypothesin merito reiecit (*Etymologika*, col. 813). E scripturis recentioribus prima et praecipua notas aliquas stili italograeci Hydruntini exhibet, de quo v. d. A. Jacob huiusmodi scripturae peritus benigne me confirmavit.

p. 208, adde hanc paragraphum:

Poss. — K. Alpers (in dissert. nuper laud. *Synonymendistinktionen*) contendit additamenta marginalia de re grammatica immediate a codice Barb. gr. 70 (qui Etymologicum Gudianum aliaque nonnulla praebet) esse transcripta. Quod si verum est, utrumque codicem saec. XIII-XIV eodem loco servatum esse concludi potest (ita Alpers); quem locum in terra Hydruntina situm esse putarim, cum ff. 6-9 codicis Barberiniani notas stili Hydruntini saec. XIII apertissime demonstrent, et manus quae pleraque additamenta in codice 1818 iniecit verisimillime sit Hydruntina.

p. 208, ad Bibl.

Codice usus est etiam N. A. Libadaras in his dissertatiunculis: *Etymolo-*

gicum genuinum. Μεταγραφὴ καὶ ἔκδοσις τοῦ ἐξιτήλου κειμένου τοῦ κώδ. B (= *Laur. S. Marci 304*), in *'Αθηνᾶ*, t. 70 (1968), pp. 37-82 (v. pp. 37, 42); *Παρατηρήσεις εἰς τὸ 'Ετυμολογικὸν τοῦ Συμεῶνος*, ibid., pp. 83-94 (v. p. 84); *Συμβολὴ εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς πατρότητος ἀποσπασμάτων ἀρχαίων 'Ελλήνων γραμματικῶν*, ibid., t. 72 (1971), pp. 160-201. — Adde etiam: C. Calame, *Etymologicum genuinum: les citations des poètes lyriques* (*Filologia e critica*, 5), Roma, 1970; A. Anastassiou, *Zum Λ des Etymologicum Genuinum*, in *Hermes*, t. 100 (1972), pp. 550-558; prae manibus habere adhuc non potui: G. Berger, *Etymologicum genuinum et etymologicum Symeonis* (*Beiträge zur klass. Philol.*, 45), Meisenheim am Glan, 1972.

1819: p. 209, ad num. 2, lin. 7: loco « ferendae » lege « ferendo ».

1820: p. 212.

De Iosephi hymnographi canonibus 8 tonorum in apostolos feria 5 psallendis v. nunc E. I. Tomadakes, *'Ιωσὴφ ὁ 'Υμνογράφος. Βίος καὶ ἔργον* (« *'Αθηνᾶ* »... *Σειρὰ διατριβῶν καὶ μελετημάτων*, 11), *ἐν 'Αθήναις*, 1971. Primum non esse authenticum asserit vir d., p. 230; reliquos (2-8) his numeris in elencho ab eodem viro d. parato instruuntur (codex noster ubique citatur): 400 (p. 190; inc. *Λύρα ὤφθητε τοῦ παναγίου πνεύματος*; acrostichis inc. *Λόγου μαθητὰς* etc.), 408 (p. 191), 416 (p. 193), 424 (p. 194), 432 (p. 196), 440 (pp. 197-198), 450 (p. 199).

pp. 212-213.

Odae secundae quae hic enumerantur omnes ad canones Iosephi hymnographi pertinent et a Tomadakes in libro nuper laudato recensentur (codice nostro fere ubique citato): v. numm. 387 (p. 187), 391 (p. 188; codex noster omittitur), 410 (p. 192), 412 (p. 192), 419 (p. 193), 428 (p. 195), 435 (pp. 196-197), 436 (p. 197), 445 (pp. 198-199). Hanc adde quae me fugerat: (ff. 132ᵛ-133), toni pl. primi, feria tertia, inc. *Μέλαινα γεγωνυια ψυχῆ μου* (num. 420, p. 194).

p. 214, ad CHART. SIGNA — [2].

Idem signum occurrit in cod. Vat. Pii II gr. 34 (v. g. in ff. 19 + 20) anno 1542 Messanae a Georgio Constantinopolitano exarato.

p. 214, ad SCRIPT.

Scriba saec. XVI est Georgius Constantinopolitanus, de quo v. Vogel-Gardthausen, pp. 79-80.

1821: p. 216, ad SCHEM.

De hoc humanissime me monuit v. d. Julien Leroy: lineae directae plumbo violaceo retractatae sunt (v. g. in ff. 10ᵛ-11, 18ᵛ-19 etc.); qui usus in Italia australi praesertim viguit. Quod si cum ornatus coloribus a Constantinopolitano usu alienis contuleris, codicem ex Italia australi originem trahere fortasse non negabis.

1822: p. 221, ad partem V (ff. 146-194).

Haud inutile visum est opera duo latina Contoblacae commemorare quae laudat O. Kristeller, *Iter Italicum*, t. II, London-Leiden, 1967, p. 44 (in codice Parmensi Bibl. Palatinae, « Fondo Parmense », num. 28): « 37ᵛ-40ᵛ Andronicus Contoblanca [sic], dialogus invectivus in Brysienses (inventory: Brixien-

ses) et alios ipsi inferentes iniurias, between Omnibonus, Guarinus, Nicolaus and Philelphus »; p. 409, in cod. Regin. lat. 1557 (quem ipse inspexi), ff. 34-36v: *Andronici Contoblacae natione Greci oratio in laudem litterarum grecarum*, inc. *Multa sunt praecepta ueterum*, des. *nulla unquam nobis nec ratio nec excusatio supererit* (diss. W. O. Schmitt in *Philologus*, t. 115, 1971, pp. 264-277, adhuc non vidi).

p. 223, ad partem VI, ANNOT.

Annotationes f. 199v memoravit J. Darrouzès in *Rev. des Études byz.*, t. 29 (1971), p. 327.

pp. 223-224, ad partem VII (ff. 200-205).

Citare debui F. M. Pontani, *Note al Πρέσβυς ἱππότης*, in *Aevum*, t. 24 (1950), pp. 236-252 (quem tamen auctorem editio Breillat latuit), nec non K. Mitsakis, *Προβλήματα σχετικὰ μὲ τὸ κείμενο, τὶς πηγὲς καὶ τὴ χρονολόγηση τῆς 'Αχιλληΐδας*, Thessalon., 1963, p. 6 nn. 8-9 (quod opus videre non potui); utramque dissertationem novi dissertatiuncula D. Michailidis, *Palamedes rediens. La fortuna di Palamede nel medioevo ellenico*, in *Rivista di studi bizant. e neoellenici*, n. s., t. 8-9 (1971-72), pp. 270-271.

p. 224, ante § CHART. SIGNA adde:

FASC. — Nescio quo nisus Pontani (p. 226) affirmare praesumpserit: «In realtà io ho potuto constatare che i sei fogli originari del manoscritto furono congiunti in un fascicolo di tre grandi fogli sovrapposti e cuciti; sennonchè il fascicolo resultante fu poi ribaltato per sbaglio, in modo che la cordicella di cucitura che era nel dorso si venne a trovare nell'interno a metà del fascicolo ». Sane haec hypothetice verisimiliter proponi possunt, at tempore iam Pii IX (v. integumentum) unumquodque codicis folium laciniae chartaceae separatim ita est agglutinatum, ut primigenia fasciculi compositio discerni iam non posset.

1823: pp. 224-225, ad partem I (ff. 1-28. 38-65).

De technologiis Maximo Planudae et Manueli Moschopulo tribuendis v. nunc J. J. Keaney, *Moschopulea*, in *Byz. Zeitschrift*, t. 64 (1971), pp. 313-317. Auctor non putat Moschopulum ipsum corpus sententiarum et epigrammatum congessisse. — De sylloge epigrammatum v. etiam E. Mioni, *Nuovi contributi alla Silloge Vaticana dell'Antologia Planudea*, in *Rivista di studi bizant. e neoellenici*, n. s., t. 8-9 (1971-72), pp. 87-107; de nostro codice (T) v. p. 88 (loco « ff. 46-65v » lege « ff. 48-65v ») et praesertim pp. 102-103.

pp. 227-228, ad partem III (ff. 66-97).

De auctore libri « Thecarae » v. J. Darrouzès in *Rev. des Études byz.*, t. 29 (1971), p. 327.

p. 231, ad partem VII, num. 1 (f. 125r-v).

Haec refutatio Blemmydae nomine patriarchae eiusque synodi scripta a V. Laurent inter acta Germani II sub num. 1268 recensita est: v. V. Laurent, *Les Regestes des Actes du patriarcat de Constantinople*, vol. I. *Les Actes des patriarches*, fasc. IV. *Les Regestes de 1208 à 1309*, Paris, 1971, pp. 77-78.

pp. 237-238, ad partem XVI, num. 1 (ff. 219-231).

De hac sylloge v. E. Mioni, *Nuovi contributi* nuper cit., de codice nostro (K) v. p. 88 et praesertim p. 98 (apographon est codicis I i. e. Marciani gr. XI 15 saec. XIII ex.). — Cf. etiam Keaney modo cit.

p. 238, ad Annot. (f. 239v).

Hi versus de duodecim liturgicis festis in cruce quadam depictis manifeste agunt (cf. sis M. Restle, art. *Dodekaortion*, in *Reallexikon zur byzantinischen Kunst*... hrsgg. von K. Wessel, t. I, Stuttgart, 1966, coll. 1207-1214).

1824-1825: pp. 240-241, ad partem I, num. 1.

De idyllii IV inscriptione (*Φιλαλήθης*) in cod. Laurent. plut. 32, 37 et in nostro v. E. A. Schmidt, *Φιλαλήθης*, in *Philologus*, t. 112 (1968), pp. 131-132.

1826: p. 254, ad partem VIII (ff. 209-218).

De his scholiis v. nunc *Scholia Byzantina in Sophoclis Oedipum Tyrannum* ed. O. Longo (*Προαγῶνες. Testi*, 2), Padova, 1971 (ubi tamen codex noster non citatur). Primum scholion in nostro codice v. apud Longo p. 3, 1d, ultimum vero p. 162, 1492a-b, inter scholia Maximi Planudae.

p. 255, ad partem X (ff. 325-334), lin. 3.

V. etiam scholiorum editionem quam nuper luci dedit Annunciata Crugnola, *Scholia in Nicandri Theriaka* (*Testi e documenti per lo studio dell'antichità*, 34), Milano, 1971, p. 34, 13; ad linn. 4-5 *νεαλὴς νεαρός*: cf. etiam Crugnola, p. 316, 6. Quam mulierem doctam excerpta nostra latuerunt.

p. 258, ad partem XIV (ff. 408-419).

De Michaelis syncelli tractatu v. etiam D. Donnet, *La tradition imprimée du traité de grammaire de Michel le Syncelle de Jérusalem*, in *Byzantion*, t. 42 (1972), pp. 441-508 (de codice nostro v. pp. 445, 447, 463).

p. 259, ad partem XV, Fasc.

Quaternio verbis « reclamantibus » est instructus.

p. 260, ad partem XVII, num. 3 (f. 463r-v).

De his scholiis selectis in Hesiodi Theogoniam paulo longius disseruit L. Di Gregorio, *Sulla tradizione manoscritta degli « Scholia vetera » alla « Teogonia » di Esiodo*, in *Aevum*, t. 45 (1971), p. 2 n. 7 (cf. etiam p. 408 n. 48).

1827: pp. 262-263, ad Script. ant. A, num. 3 (f. 55v).

Sunt revera stichera ad officium matutini die Paschatis, de quo v. nunc G. Bertonière, *The Historical Development of the Easter Vigil and Related Services in the Greek Church* (*Orient. Christ. Analecta*, 193), Roma, 1972. Codicis nostri stichera cf. sis cum similibus collectionibus quas praebent, praeter cod. Hierosol. S. Crucis 43 de quo egit A. Papadopoulos-Kerameus, codd. Cryptenses *Δ. β.* VIII (300), *Δ. β.* XVII (486), Pii II gr. 30, Sinait. gr. 736, qui omnes fortasse ex Italia australi originem trahunt (v. Bertonière, praesertim pp. 207-208, 242, 255-256, 279-280; de codicis Sinait. gr. 736 italograeca indole v. p. 246). Sticheron *Πάσχα τὸ χαρμόσυνον* occurrit etiam in cod. Crypt. *Δ. β.* VIII (Bertonière, p. 306 num. 67).

1828: p. 265, lin. 2. Loco « Doxapatris » lege « Doxapatri ».

1829: pp. 266-267.

De Iosephi hymnographi canonibus in hoc codice contentis v. nunc dissertationem E. I. Tomadakes supra citatam (Add. ad cod. 1820): [4] = num. 10 (p. 109), [5] = 11 (p. 109), [8] = 14 (p. 110), [9] = 13 (pp. 109-110).

1831: p. 269, ad num. 1 (chronicon scil. gentis Tocco).

Editio viri cl. G. Schirò nondum in lucem venit, at v. G. Schirò, *La genealogia degli Spata tra il XIV e XV sec. e due Bua sconosciuti*, in *Rivista di studi bizant. e neoellenici*, n. s., t. 8-9 (1971-72), p. 67 n. 2: « Sarà pubblicata dall'Accademia dei Lincei per il "Corpus Fontium Historiae Byzantinae" »; in eadem dissert. p. 84 loco « Vat. gr. 1816 » lege « Vat. gr. 1831 ».

p. 270, ad Fasc.

In paenultima linea tolle verbum « immerito » et v. quaeso G. Schirò in *Byzantion*, t. 32 (1962), p. 206.

1833: p. 272, ad num. 2 (ff. 20^{v}-23).

De his orationibus v. nunc M. Arranz, *Les prières sacerdotales des vêpres byzantines*, in *Orient. Christ. Period.*, t. 37 (1971), pp. 85-124; de codice nostro v. p. 112.

p. 273, ad num. 4 (f. 23^{v}).

Haec oratio e cod. Vat. gr. 1970 nuper edita est a M. Arranz, *Les prières presbytérales des matines byzantines*, in *Orient. Christ. Period.*, t. 38 (1972), p. 72 n. 2; de codice nostro v. p. 87.

p. 273, ad num. 5 (ff. 24-29).

De hoc officio v. nunc M. Arranz in ephemeride modo laud., t. 37 (1971), pp. 406-436, et t. 38 (1972), pp. 64-115; de codice nostro v. pp. 87-88.

p. 273, ad num. 6 (f. 29).

Quam orationem e nostro codice nuper luci dedit A. Jacob, *Le rite du καμπανισμός dans les euchologes italo-grecs*, in *Mélanges liturgiques offerts au R. P. dom Bernard Botte...*, Louvain, 1972, pp. 223-244 (de codice v. pp. 224-226; textus p. 225).

p. 274, ad num. 10 [5] (f. 45^{r-v}): loco « *ἀπάρχ(ας)* » lege « *ἀπαρχ(άς)* ».

p. 276, ad num. [19] (f. 52).

De alio codice huius formulae viris d. Giannelli et Fabbrini ignoto me benigne certiorem fecit v. d. A. Jacob: est codex Cryptensis *Γ. β.* X saec. X, f. 107^{r-v}.

1834: p. 279, ad Poss.

Dissertatiuncula S. G. Mercati denuo typis data est in: S. G. Mercati, *Collectanea Byzantina*, t. II, Bari, 1970, pp. 66-78: p. 70.

1836: p. 283, ad lin. 1 enarrationis.

Loco « Euchologium » lege « Rituale »; etenim vox « euchologium monasticum » iis euchologiis quae usui monasteriorum peculiari modo accomodantur potius est servanda.

1837: p. 285, ad lin. 1 enarrationis: loco « ff. 219-229 membran. » lege « ff. 212-229 membran. ».

p. 286, ad num. 5 ᵃ (f. 213).
Haec oratio, cave, ab ea non discrepat quam ed. Dmitrievskij, *Εὐχολόγια*, p. 53, et quae occurrit etiam in codd. Vat. gr. 1872, ff. 21ᵛ-22, et 1875, ff. 50ᵛ-51.

p. 287, ad Script. ant. A.
De his lectionarii fragmentis v. nunc *Bericht der Stiftung zur Förderung der neutestamentlichen Textforschung für die Jahre 1970 und 1971*, Münster Westf., 1972, p. 16 sub num. *l* 2148.

p. 288, ad Script.
De scribae quaestione v. J. Darrouzès in *Rev. des Études byz.*, t. 29 (1971), p. 327. Recte opinatur Darrouzès « Damascum » non scribam at Iohannem Damascenum designare, qui auctor Paracletices vulgo putabatur.

1839: p. 293, ad Script. ant. A.
De his lectionarii fragmentis v. nunc *Bericht der Stiftung zur Förderung der neutestamentlichen Textforschung für die Jahre 1970 und 1971*, Münster Westf., 1972, p. 16 sub num. *l* 2149.

1840: p. 297, ad partem II, num. ¹⁰ (ff. 87ᵛ-90ᵛ).
Huius Clementis canonis theotocium odae 1 (inc. *Κηρύττω τὸν τόκον σου, Θεογεννῆτορ*) citat Melina Arco Magrì, *L'inedito canon de requie di Andrea Cretese*, in *Helikon*, t. 9-10 (1969-70), p. 492 n. 25 (at loco « Vat. gr. 1844 f. 88 » legendum est « Vat. gr. 1840 f. 88 » aut « Vat. gr. 1844 f. 83ᵛ »).

1841: p. 301 (linn. 16-18), ad f. 146ᵛ.
De septem sacramentorum elenchis in Cypriis codicibus v. J. Darrouzès in *Rev. des Études byz.*, t. 29 (1971), p. 327.

p. 303, ad Annot. (f. 34).
Litterae *νχενορασκαν* fortasse ita intelligi possunt: *ἦκεν ὥρα σκαν⟨δάλου⟩* (v. J. Darrouzès, loc. modo cit.).

p. 303, ad Annot. (f. 146).
De ultima notula recte monuit J. Darrouzès, loc. cit.: « il doit y avoir le nom de la femme d'un Nicolas ». Notulam nunc ita lego: *ἀπὸ την εγλάν/δα* [potius quam *εγαλιν/δα*] *γενεκα του Νυ/κολα σιτ(α)ρ(ι)* etc. De nomine *Ἐγλάνδα* (?) cf. fortasse apud L.-F. Flutre, *Table des noms propres avec toutes leurs variantes figurant dans les romans du moyen âge* (*Publications du C. E. S. C. M.*, II), Poitiers, 1962, p. 7: *Aiglante*, *Aiglente*, *Eglante* etc. (gratias ago collegae et amico L. Duval-Arnould qui me de hoc libro certiorem fecit).

1843: p. 308, ad Bibl.
Codicem memorat at eo non usus est J. Ziegler, *Susanna. Daniel. Bel et Drago* (*Septuaginta... auct. Societ. Litt. Gottingensis*, XVI 2), Göttingen, 1954: v. p. 31.

1844: p. 309, ad num. 3 [1] (ff. 83v-87): v. supra Add. ad cod. 1840, ff. 87v-90v.

p. 312, ad num. [20] (f. 143).

Haec narratio eadem probabiliter est ac BHG[n] 1440t (de castitate), quamquam ultima verba discrepare videntur (in nostro: *καὶ της ὁμολογιας τὸν στεφανον κωμισαμενος... χω̄... κ̄. ἡμῶν εις ἀπ... ἀιῶνας,* quae ad testum codicis Paris. gr. 1596, p. 614, magis accedunt: *ἀπηνέγκατο τὴν νίκην τῆς σωφροσύνης καὶ ὁμολογίας κομισάμενος τοὺς στεφάνους*; gratias ago viro d. A. Jacob qui haec verba meum in usum transscripsit).

1846: p. 316, ad num. [9] (ff. 56-64v).

Haec oratio apud BHG[n] 808e recensetur.

1847: p. 318, ad SCRIPT. ANT., lin. 7: loco « 183 » lege « 186 ».

1848: p. 319, ad initium descriptionis.

Psalmi ff. 1-94, Odae autem ff. 94v-99v continentur.

1849: pp. 320-321.

De Iosephi hymnographi canonibus in apostolos feria 5 psallendis v. nunc dissertationem E. I. Tomadakes supra laudatam in Add. ad cod. 1820. Qui vir doctus codicem nostrum semper citat, si canonem toni tertii excipias. Praeterea animadverte codicem nostrum odam 2 servare non tantum in canone toni 4 ad fer. 3 (f. 5r-v; Tom. num. 412, p. 192 n. 3, ubi tamen codex noster non memoratur), sed etiam in canonibus toni obl. 1 ad fer. 2 (f. 23v; Tom. num. 419, p. 193 n. 4) et 3 (f. 27; Tom. num. 420, p. 194 n. 1), toni 2 ad fer. 3 (f. 44r-v; Tom. 428, p. 195 n. 4), toni gravis ad fer. 2 (f. 59v; Tom. 435, p. 197 n. 1) et 3 (f. 62v; Tom. 436, p. 197 n. 2, ubi tamen codex noster non memoratur).

1850: pp. 322-323.

Ad ff. 35-37v (v. p. 322, linn. 3-1 a. i.): canonem in ss. Cosman et Damianum (inc. *Τῷ ἀναδείξαντι*) nuper ed. e codice nostro A. Kominis, *Analecta hymnica graeca... III. Canones novembris*, Roma, 1972, pp. 58-63 sub num. IV (1); de codice v. pp. VII, 562-563. — Ad ff. 41-42v; canonem Iosephi hymnographi *Ἀΰλῳ φωτὶ* nuper ed. A. Kominis, op. cit., pp. 289-298, sub num. XXIV; de codice nostro, cuius variae lectiones non afferuntur, v. p. 599. — De Iosephi hymnographi canonibus duobus in hoc codice contentis v. etiam dissertationem E. I. Tomadakes supra laud. in Add. ad cod. 1820: num. [3] in nostro est 91 apud Tom. (p. 125), [4] est 99 (p. 127).

1851: pp. 324-325.

De textu et imaginibus v. etiam H. Belting, *Das illuminierte Buch in der spätbyzantinischen Gesellschaft* (*Abhandl. der Heidelb. Akad. der Wiss.* Philos.-hist. Kl., 1970, 1. Abh.), pp. 26-29 et tab. XII, fig. 18 (f. 7); qui auctor codicem saec. XII libenter tribuerit (« doch ist das letzte Wort in dieser Sache nicht gesprochen » pp. 26-27).

p. 325, ad Script.

Haud inutile puto verba viri d. Belting referre (op. cit., p. 27 n. 90): « Die Schrift wird dabei von geringerem Nutzen sein als die Initialen, die besser mit Formen des 12. Jahrhunderts zusammengehen als mit solchen der Paläologenzeit (vgl. Parallelen in etwa bei Ebersolt, La miniature byzantine, Paris 1926, Taf. 34.2 und 54) ». Equidem non contendo codicem saec. xii exeunte exaratum esse non posse.

p. 325, ad Ornat. (« accurate descripsit »).

Animadverte tamen vocabulum angulo superiori sinistro imaginis f. 2 inscriptum non legendum esse *KAT'* — quod Strzygowski parum verisimiliter *K(ωνστ)Α(ν)Τ(ινου)* interpretatus est — at *ΚΑΣΤΡΟΝ* (litterae ϛ [= *ΣΤ*] et *Ρ* partim deletae sunt at sine dubio agnosci possunt; litterarum *Ο* et *Ν* color omnino deletus est at forma in fundo aureo bene discernitur).

p. 325, ad Bibl.

Adde sis duas dissertationes a Belting (op. cit., p. 26 n. 89) laudatas: A. Heisenberg, *Aus der Geschichte und Literatur der Paläologenzeit* (*Sitzungsber. der Bayer. Akad. der Wiss.* Philos.-philol. u. hist. Kl., 1920, Abhandl. 10), p. 96; Ph. Koukoules, *Βυζαντινῶν βίος καὶ πολιτισμός*, t. IV (*Coll. de l'Institut Français d'Athènes*, 73), ἐν Ἀθήναις, 1951, pp. 134-135 et tab. *E'* (f. 7).

1853: p. 342, ad num. 1 [1] (ff. 1-3): loco « pariter mutilo » lege « pariter mutilus ».

p. 342, ad num. 1 [8] (ff. 31v-36v).

Canonem *Βυθός με χειμάζει* parum caute Basilio quodam hymnographo tribui; etenim oda 9 canonis — quod me fugerat — acrostichiden *ιωσηφ* praebet. Unde verisimile videtur Iosephum hymnographum canonem nomine Basilii cuiusdam (an imperatoris Basilii I? v. I. Karabinov, *Postnaja Triod'*, S.-Peterburg, 1910, p. 155 et ibid. n. 206; canonem Karabinov novit e codd. Mosq. Bibl. synod. 217 [Savva; = 282 Vladimir] et Athoo Vatop. triodio quodam [« n° 316-905 » secundum Karabinov; qui numeri ab hodiernis discrepant]) scripsisse; cf. dissertationem E. I. Tomadakes supra laud. in Add. ad cod. 1820, p. 203 num. 466 (perperam tamen asserit: «ἄνευ β' ᾠδῆς»).

p. 343, ad num. 1 [23] (ff. 92v-100).

Hic canon Nicolai cuiusdam est cuius nomen in theotociis apparet; invenitur etiam in codd. Crypt. *Δ. α.* XXIV (v. Rocchi, p. 325) et Hierosolymit. S. Sabae 362, ff. 133-134 (v. Papadopoulos-Kerameus, II, p. 477, qui canonem Nicolao ⟨patriarchae⟩ nescio cur tribuit).

p. 347, ad Script. ant. B.

V. nunc *Bericht der Stiftung zur Förderung der neutestamentlichen Textforschung für die Jahre 1970 und 1971*, Münster Westf., 1972, p. 14; de mensuris codicis adde sis: 2 coll. mm. 60/65 × 225 ca, linn. 30.

1854: p. 349, ad num. 2 (ff. 180 sqq.).

De hoc tractatu, qui Evagrio Pontico tribuendus videtur, v. supra Add. ad cod. 1746, f. 125.

1856: p. 352, ad BIBL.

Adde sis O. Lampsides, *Ἡ Χρονικὴ Σύνοψις τοῦ Κ. Μανασσῆ κατὰ τὸν Bodl. Barocc. 18*, in *Πλάτων*, t. 11 (1959), p. 352.

1857: p. 353, ad num. 3 ² (ff. 94ᵛ-108).

Editiones duae nuper in lucem prodierunt; prior est: Basile de Césarée, *Sur l'origine de l'homme (Hom. X et XI de l'Hexaéméron)*, ed. A. Smets et M. van Esbroeck (*Sources chrétiennes*, 160), Paris, 1970. De codice nostro (T) v. praesertim pp. 31 et 33 (de titulis), 28 et 156 (de loco in stemmate codicum), 133; ad p. 31 cave auctores subscriptionem novem homiliarum in hexaemeron lectu difficilem pro titulo prioris (sive decimae) praebere; rectius iudicavit H. Hörner infra cit.; ultima linea folii 14ᵛ fere omnino deleta titulum aut scholion breve rubro exaratum exhibebat; lectio quam in codicis enarratione proposui (τοῦ α[υ]τοῦ [— —]) nunc mihi valde dubia videtur. Altera vero editio est: *Auctorum incertorum vulgo Basilii vel Gregorii Nysseni sermones de creatione hominis...* ed. Hadwiga Hörner (*Gregorii Nysseni opera... Supplementum*), Leiden, 1972; homilia 1 pp. 2-40, hom. 2 pp. 41-72 (in cod. nostro des. imperfecta p. 55, 10-11). Codex noster (U), qui ad recensionem 𝔅 pertinet, e codice Marciano app. gr. II 183 verisimiliter descriptus est (v. pp. LXXXIII-LXXXIV); cave in f. 104 marg. sup. scribam λό(γος) ια' (Hörner α') inscripsisse.

p. 354, ad num. 5 ¹⁹ (ff. 231-285ᵛ).

Codex memoratur a F. J. Leroy, *La tradition manuscrite du « de virginitate » de Basile d'Ancyre*, in *Orient. Christ. Period.*, t. 38 (1972), p. 207.

1858: p. 358, ad partem III (ff. 4-5).

Iurisdictio de qua agitur revera est patris spiritualis seu confessoris (τὸ τῆς πνευματικῆς πατρότητος λειτούργημα), ut suspicatus est J. Darrouzès in *Rev. des Études byz.*, t. 29 (1971), p. 327.

pp. 359-360, ad partem VI (ff. 28-43).

De tomo synodali a. 1409 v. etiam G. T. Dennis, *Official Documents of Manuel II Palaeologus*, in *Byzantion*, t. 41 (1971), pp. 45-58, qui excerpta e textu praebet, et praesertim dissertationem v. d. V. Laurent, *Le trisépiscopat du patriarche Matthieu Ier (1397-1410)*, in *Revue des Études byzantines*, t. 30 (1972), pp. 5-166; v. praesertim pp. 126-127 de codice nostro, qui ab eodem fortasse scriba ac codd. Parisini gr. 1378 et 1379 exaratus est (« la similitude des écritures est telle de part et d'autre que l'on est à première vue tenté d'attribuer le tout au même scribe »: p. 126); quos codices ab ipso Macario metrop. Ancyrano transscriptos esse putare videtur V. Laurent (v. pp. 6-7 eius dissertationis); v. etiam ibid. de Vat. gr. 1152; textus autem tomi pp. 127-145 editus est.

p. 360: post SCHEM. adde hanc paragraphum:

SCRIPT. — Macarius metrop. Ancyranus? (v. supra).

p. 360, ad BIBL.

Adde: P. Schreiner, *Chronologische Untersuchungen zur Familie Kaiser Manuels II.*, in *Byz. Zeitschrift*, t. 63 (1970), p. 294 n. 43.

p. 360, ad partem VII (ff. 44-51).
Haec relatio luci nuper data est: Isidorus arch. Kioviensis et totius Russiae, *Sermones inter concilium Florentinum conscripti...* a G. Hofmann et E. Candal editi (*Concilium Florentinum. Documenta et scriptores...* X, 1), Roma, 1971. De relatione et codicibus v. p. XII; textus pp. 81-94 editus est sub tit. « Sermo de unione Florentina exsequenda ».

p. 361, ad partem IX (ff. 60-62^{v}), lin. 2 enarrationis.
Loco « t. I, pars 3 » lege « t. II, vol. 1, pars 3 ».

pp. 363-366, ad partes XII (ff. 111-202) et XIII (ff. 203-233).
Pars XII (saltem numeri 1-3) corpus byzantinum scholasticum efficit, pariter ac pars XIII.

p. 368, ad partem XV, num. 1 (ff. 258-259).
De his excerptis s. Epiphanio Cyprio tributis cf. nunc dissertationem E. D. Moutsoulas supra in Add. ad cod. 1753 citatam (codex noster memoratur tantum p. 488).

1859: p. 369, ad num. [19] (ff. 105-122^{v}).
Dialogum Toxarida nuper ed. E. Steindl, *Luciani Scytharum colloquia* (*Bibl. Teubneriana*), Leipzig, 1970, pp. 1-44; qui tamen codicem nostrum non memorat.

pp. 369-370, ad num. [77] (ff. 256-261^{v}).
Editionem a R. Anastasi e nostro quoque codice curatam (*Incerti auctoris Χαρίδημος ἢ περὶ κάλλους*, Bologna, 1971) prae manibus habere adhuc non potui.

pp. 370-371, ad CHART. SIGNA: p. 370, lin. 2 a. i. loco « ff. 66-69 » lege « ff. 56-65. 70 »; p. 371, primae lineae initium ita corrige: « 59 plerumque; ff. 56-70, si ff. 66-69 excipias, e charta orientali efficiuntur ».

1860: p. 372, ad num. 1 [9] (ff. 107-109^{v}).
De tribus lectionibus ad vesperas v. nunc. Höeg-Zuntz, *Prophetologium*, pp. 554-558, ubi lectiones codicis nostri afferuntur; sub litt. [a] loco « Is. 64, 9 » lege « 64, 8 ».

p. 372, ad num. 1 [10] (ff. 109^{v}-111).
Dele « (apud Rahlfs... non 5, 15) », nam lectio in nostro quoque codice revera inc. in Sap. 5, 15.

p. 373, ad ANNOT. (f. 72^{v}).
Haud inutile puto monere nomina Calabrensium pagorum « Altavilla » (in dioecesi Cusentina) et « Feroleto » (in dioecesi Neocastrensi) hic agnosci.

1861: p. 373, ad num. 2 [1a] (ff. 150-151^{v}). Loco « προσωδιῶν » lege « προσῳδιῶν ».

1862: p. 380, ad lin. 3: loco « Enchiridionis » lege « Enchiridii ».

1863: p. 385, ad num. [5] (f. 125^{r-v}).
Hoc officium luci nuper dedit e nostro codice A. Jacob, *Le rite du καμπα-*

νισμός dans les euchologes italo-grecs, in *Mélanges liturgiques offerts au R. P. dom Bernard Botte...*, Louvain, 1972, pp. 223-244 (textus p. 233).

p. 387, ad ANNOT. et POSS.

Cognomen Σουράκης quod in ff. 87 et 125ᵛ occurrit cf. sis cum D. Vendola, *Rationes decimarum Italiae nei secoli XIII e XIV. Apulia-Lucania-Calabria* (*Studi e Testi*, 84), Città del Vaticano, 1939, p. 262 num. 3684: « Iohannes Surachius » (in dioecesi Rhegina).

p. 387, ad POSS.

In notula f. 125ᵛ iniecta verbum πιημεν, ubi ν (?) super litteras με scribitur, fortasse intelligendum est ποιμὴν vel ποιμεν(άρχης).

p. 387, ad BIBL.

Adde : J. Mateos sub eodem titulo in *Proche-Orient chrétien*, t. 18 (1968), pp. 313 nn. 41, 42, 322 n. 91; t. 20 (1970), p. 109.

1864: p. 388.

E foliis post f. 218 avulsis unum in codice Vat. gr. 2301 varia fragmenta italograecae originis complectente nuper inveni: est f. 5 chartaceum saec. XVI suppletum ut cetera manu Georgii Constantinopolitani, quod Ps. 118 vv. 92b (a vv. τότε ἂν ἀπωλόμην) -105a praebet. Unde erui potest ad lacunam inter f. 218 et f. 219 implendam duo folia saec. XVI interiecta esse, quae male agglutinata postea effluxerunt; quomodo alterum in codice 2301 receptum sit non constat.

p. 391, ad SCRIPT.

Scriba qui folia chartacea supplevit est Georgius Constantinopolitanus (e scriptura).

p. 391 ad CHART. SIGNA.

Signi cuiusdam minus quam dimidia pars in f. 5 codicis Vat. gr. 2301 aegre discernitur; ni fallor, sagittae sunt decussatae duae.

p. 391, ad ANNOT.

Nomen Ῥογέριος Μεσιτάνος cf. sis cum D. Vendola, *Rationes decimarum* modo laud. (v. Add. ad cod. 1863, ANNOT.), p. 262 num. 3670: « Rogerius Misitanus » (in dioecesi Rhegina).

1866: pp. 396-397, ad num. 2 (ff. 18-76).

Psalmorum textum in codice nostro (necnon in multis aliis) et in codicis Vat. gr. 1209 (cod. B) recentiore supplemento contulit J. Šagi, *Problema historiae codicis B*, in *Divus Thomas*, t. 75 (1972), pp. 22-25.

p. 403, ad POSS. (linn. 6 sqq.).

« Don Jo: Maria di Corigliano » in actis visitationis canonicae monasterii S. Philareti Seminarae die 1 oct. 1580 factae citatur: v. cod. Vat. lat. 6415, ff. 84-85ᵛ, ubi interrogatio huius monachi transscribitur.

1868: p. 407 (linn. 1-2 a. i.), ad ff. 175ᵛ-176.

Haec erotapocrisis legitur etiam in codice Barocciano 197, f. 251 (v. J. Darrouzès in *Rev. des Études byz.*, t. 29, 1971, p. 327).

p. 410, ad num. 12 (ff. 200-207v).
Symeonis epistulam nuper edidit K. Mitsakis, *Symeon Metropolitan of Euchaita and the Byzantine ascetic Ideals in the eleventh Century*, in *Βυζαντινά*, t. 2 (1970), pp. 301-334 (textus pp. 319-332). Textus codicis nostri (qui editorem latuit) des. mut. p. 330, 16 et ad recensionem codicis I (Meteor. Metamorph. 548) sat prope accedit.

1872: p. 425, ad num. [37] (ff. 133v-137).
Codex e quo Goar textum sumpsit revera non est « vetustissimum euchologium card. Barberini » (i. e. Barb. gr. 336), at Barb. gr. 329, ff. 97v-103; de quo me humanissime monuit v. d. A. Jacob.

1873: p. 426, ad primam partem descriptionis.
Loco « mm. 163 × 145 » lege « mm. 168 × 145 »; — loco « (+ 331a) » lege « (+ 190a, 331a »).

p. 428, ad Fasc.
Animadvertendum est etiam scribam qui complura folia saec. xvi supplevit (i. e. Georgius Constantinopolitanus), fasciculorum notas hic et illic apposuisse: v. med. marg. inf. ff. 188 (β') et 192 (γ').

p. 428, ad Script. ant. B.
De his Iosephi hymnographi canonibus v. dissertationem E. I. Tomadakes supra laud. in Add. ad cod. 1820: prior sub num. 404 (p. 190) recensetur, alter sub num. 405 (p. 191). Codicibus canonis 404 qui odam 2 servant (v. Tom., p. 190 n. 3) adde sis nostrum.

p. 428, ad Chart. signa.
Foliis attentius inspectis, quae scripsi ita corrigenda sunt: [1] (ff. 2, 194, 195 [litt.], 196, 197 [litt.], 373 [siren et litt.], 375) siren cum litteris N G suppositis; [2] (ff. 186, 187) luna crescens cum cruce latina desuper et litteris F ⟨B?⟩ circulo inscriptis (cf. Briquet 5256: Gênes 1538; a signo [2] codicis Vat. gr. 1820 paululum discrepat).

p. 429, ad Script.
Folia chartacea a Georgio Constantinopolitano (e scriptura) suppleta sunt.

1875: pp. 432-433, ad num. [14] (ff. 102-107).
De his orationibus v. nunc M. Arranz, *Les prières sacerdotales des vêpres byzantines*, in *Orient. Christ. Period.*, t. 37 (1971), pp. 85-124; de codice nostro v. p. 109.

p. 433, ad num. [15] (ff. 107-114v).
De his orationibus v. nunc M. Arranz, *Les prières presbytérales des matines byzantines*, in *Orient. Christ. Period.*, t. 37 (1971), pp. 406-436, et t. 38 (1972), pp. 64-115; de codice nostro v. p. 72.

p. 434, ad Script.
De modo quo littera ϱ in codicibus Rheginis exaratur, v. J. Leroy, *La date du typicon de Messine et de ses manuscrits*, in *Bollettino della Badia Greca di Grottaferrata*, n. s., t. 24 (1970), p. 51, ubi codex noster n. 76 citatur.

1876: p. 435, linn. 4 sqq., ad ff. 33-37.

Hunc canonem nuper ed. E. Tomadakis, *Analecta hymnica graeca... VII. Canones martii*, Roma, 1971, pp. 158-167 sub num. XVII, collato nostro quoque codice, de quo v. pp. VII, 378-379; — ibid., ad ff. 42a-46ᵛ: hunc canonem nuper ed. Tomadakis, op. cit., pp. 178-186 sub num. XIX, collato nostro quoque codice; — ibid., ad ff. 47ᵛ-52: de hoc canone Iosephi hymnographi v. nunc dissertationem E. I. Tomadakes supra laudatam in Add. ad cod. 1820, ubi sub num. 206 (p. 149) recensetur (noster quoque codex omnia troparia praebet); theotocia nuper edita sunt a C. Hannick, *Studien zu den griechischen und slavischen liturgischen Handschriften der Österreichischen Nationalbibliothek* (*Byzantina Vindobonensia*, 6), Wien, 1972, pp. 45-46.

p. 436, ad SCRIPT. ANT. B, num. [1] (BHG[a] 712).

Adde sis ad bibliogr. M. van Esbroeck, *Un nouveau témoin du Livre d'Agathange*, in *Revue des Études arméniennes*, n. s., t. 8 (1971), p. 14.

p. 436, lin. 1 a. i.: loco « f. 26ᵛ » lege « f. 86ᵛ ».

1877: p. 438.

De nonnullis typicis italograecis v. etiam A. Turyn, *Dated Greek Manuscripts of the Thirteenth and Fourteenth Centuries in the Libraries of Italy*, t. I. *Text*, Urbana – Chicago – London, 1972, pp. 4 et XV. — Ibid., ad linn. 16-18: dissertatio S. G. Mercati denuo typis data est in: S. G. Mercati, *Collectanea Byzantina*, t. II, Bari, 1970, pp. 372-394 (v. pp. 374-376, 379).

p. 441, ad SCRIPT.

De subscriptione f. 177ʳ⁻ᵛ et praesertim de sensu verborum δι' οἰκοδομῆς v. etiam K. Krumbacher, *Κτήτωρ. Ein lexikographischer Versuch*, in *Indogermanische Forschungen*, t. 25 (1909), p. 410 (de quo v. cl. A. Turyn humanissime me monuit).

p. 442, ad BIBL.

V. etiam G. Bertonière, *The Historical Development of the Easter Vigil and Related Services in the Greek Church* (*Orient. Christ. Analecta*, 193), Roma, 1972, passim (de vigiliae paschalis et ipsius diei Paschatis officio; v. indicem p. 311).

1878: p. 444, ad partem IV, num. [1] (f. 97ᵛ).

Libanii hypothesin in codice contentam memorat tantum D. Irmer, *Zur Genealogie der jüngeren Demostheneshandschriften* (*Hamburger philologische Studien*, 20), Hamburg, 1972, p. 104.

p. 445, ad partem V, num. 6 [2] (ff. 197ᵛ-202ᵛ).

Scytham nuper ed. E. Steindl, *Luciani Scytharum colloquia* (*Bibl. Teubneriana*), Leipzig, 1970, pp. 45-53; qui tamen codicem nostrum non memorat.

p. 448, ad partem XI, num. 5 [3] (ff. 424ᵛ-425).

Anacharsida nuper ed. E. Steindl, *Luciani Scytharum colloquia* modo cit., pp. 54-79; qui excerpta nostra non citat.

1879: p. 454, ad partem I (ff. 1-148), ad BIBL.

Codicem obiter memoravit S. Bernardinello, *La grammatica di Manuele Caleca*, in *Rivista di studi bizant. e neoellenici*, n. s., t. 8-9 (1971-72), p. 203. —

Prae manibus habere adhuc non potui: S. G. Papadopoulos, *Ἑλληνικαὶ μεταφράσεις θωμιστικῶν ἔργων. Φιλοθωμισταὶ καὶ ἀντιθωμισταὶ ἐν Βυζαντίῳ* (*Βιβλιοθήκη τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας*, 47), *ἐν Ἀθήναις*, 1967.

p. 454, ad partem II, num. 1 (ff. 149-157^{v}).
De hoc panegyrico v. E. Fenster, *Laudes Constantinopolitanae* (*Miscellanea Byzantina Monacensia*, 9), München, 1968, pp. 255-258; codex noster citatur p. 255 n. 1 (ubi « Vat. pal. gr. 706 » in « Vat. gr. 706 » corrige; animadverte etiam Iohannem Mercati non tantum « suspicatum esse » [« vermutete »] sed plane asseruisse auctorem orationis esse Isidorum Ruthenum).

p. 455, ad partem II, num. 5 [2] (ff. 239-248^{v}).
De Michaele Chrysococca v. etiam A. Diller, *Joannes Canabutzes and Michael Chrysococces*, in *Byzantion*, t. 42 (1972), pp. 257-258.

p. 460, ad partem IX, num. 2 (ff. 260-266).
De homerocentonibus v. sis R. Aubreton in *Scriptorium*, t. 23 (1969), p. 82 n. 33, et in *Byzantion*, t. 39 (1969), p. 14 n. 2.

p. 462, ad partem X, num. [2] (f. 274^{r-v}).
De hac homilia (Aldama 326) v. etiam S. J. Voicu, *« Giovanni di Gerusalemme » e pseudo-Crisostomo*, in *Euntes Docete*, t. 24 (1971), pp. 83-84.

p. 463, ad partem XI, Annot.
De Demetrio Angelo Philommata v. etiam V. Laurent, *Les « Mémoires » du Grand Ecclésiarque de l'Eglise de Constantinople Sylvestre Syropoulos* (*Concilium Florentinum. Documenta et Scriptores...*, IX), Roma, 1971, p. 103 n. 11.

p. 464, ad partem XIV, num. [1] (f. 322^{r-v}).
Praeter dissertationes Mercati et Loenertz, v. etiam J. W. Barker, *Manuel II Palaeologus*, New Brunswick, 1969, pp. 438 n. 76, 519; — ibid. ad num. [4] (f. 328^{r-v}): de hac epistula 55 Manuelis v. Barker, op. cit., pp. 519-524.

1881: p. 471, ad num. 9 (ff. 114-120^{v}).
Codicem citat O. Lampsides, *Ἡ Χρονικὴ Σύνοψις τοῦ Κ. Μανασσῆ κατὰ τὸν Bodl. Barocc. 18*, in *Πλάτων*, t. 11 (1959), p. 351.

p. 471, ad lin. 5: loco « 1960 » lege « 1906 ».

1882: p. 474, ad partem IV, num. [7] (ff. 48-52^{v}).
Loco « *καθαρωτατα* » lege « *καθαρωτητος* ».

p. 483, ad partem XI, num. [13] (f. 183^{r-v}).
Loco « BHG^{3} 1139 » lege « BHG^{3} 1149 ».

p. 484, ad partem XV, num. [1] (f. 190^{r-v}).
Haec homilia apud BHG^{n} 2216a recensetur; — ibid. ad num. [2] (ff. 190^{v}-191^{v}) haec homilia apud BHG^{n} 451r recensetur.

1883: p. 488, ad num. 2 (ff. 15-23).
Themistii orationes 20 et 21 nuper edd. G. Downey et A. F. Norman, *Themistii orationes quae supersunt* (*Bibl. Teubneriana*), t. II, Leipzig, 1971, pp. 1-15 et 17-49; quos viros doctos codex noster latuisse videtur.

p. 489, ad Bibl.
Errore quodam deceptus codicem nostrum loco Ottoboniani gr. 181 citavit A. Keller, *Two Byzantine Scholars and their Reception in Italy*, in *Journal of the Warburg and Courtauld Institutes*, t. 20 (1957), p. 368 n. 44.

1887: p. 493, ad num. 1 (ff. 1-3^v).
Haec praefatio apud BHG^a 484v recensetur.

p. 496, ad Bibl.
Codicem memorat at eo non usus est J. Ziegler, *Susanna. Daniel. Bel et Drago* (*Septuaginta... auct. Societ. Litt. Gottingensis*, XVI 2), Göttingen, 1954: v. p. 31.

1888: p. 496-497.
P. 496, ad lin. 8 a. i.: loco « ⟨Laurentius Portius⟩ » lege « ⟨Iosephus de Iuliis⟩ »; — p. 497, ad Annot.: loco « ⟨L. Portius⟩ » lege « ⟨Iosephus de Iuliis⟩ »; — ibid. ad Not. ant.: loco « tempore L. Portii » et « ab ipso Portio » lege « tempore Iosephi de Iuliis » et « a Iosepho de Iuliis ». Cf. introd. §§ 21 et 22.

1890: p. 501, ad partem I, num. 5 (ff. 4^v-5): cf. etiam BHG^a 149k.

p. 501, ad partem I, num. 6 (ff. 30 + 37).
Hic Victor Tarantenus idem est absque dubio ac Victor Tarentinus qui Guillelmum Sirletum litteras graecas Neapoli docuit: v. infra enarrationem codicis 1902 ad f. 395^{r-v}. Idem epigrammata graeca duo confecit in Andream Matthaeum Aquivivum (Acquaviva) Hadrianorum ducem, qui Plutarchi libellum de virtute morali transtulerat commentarioque instruxerat: v. *Plutarchi de Virtute morali libellus Graecus. Eiusdem libelli translatio per Illustriss. Andream Matth. Aquivivum* etc., Neapoli, 1526, fol. $Aiii^v$ (epigrammata *Βικτωρίου τοῦ Ταραντίνου* et *Τοῦ αὐτοῦ* inscribuntur).

p. 502, ad partem I, num. 10 (ff. 58-61).
Loco « cf. supra sub num. 6 » lege « cf. supra sub num. 5 ».

p. 507, ad partem I, num. 29 (ff. 398-430).
Excerpta ex Hesychio memorantur a R. Mennes, *Hesychius van Jeruzalem* (v. supra Add. ad cod. 1747), sub num. 287.

p. 510, ad partem I, num. 41 [3] (ff. 551-552^v).
Haec homilia apud BHG^a 447n recensetur.

p. 511, ad partem I, num. 43, lin. 8: ante « Clementis » tolle « s. ».

p. 515, ad partem VI, num. [7] (ff. 253^v. 235^{r-v}).
Hunc textum citant D. Harlfinger et D. Reinsch, *Die Aristotelica des Parisinus gr. 1741*, in *Philologus*, t. 114 (1970), p. 49 n. 46a; quos auctores tamen f. 235^{r-v} latuisse videtur.

p. 516, ad partem IX, Script.
Scriba non est Valerianus Albini, at Constantinus Mesobotes (e scriptura).

p. 517, ad partem X: post § Schem. adde hanc paragraphum:
Script. — Scriba ille « librarius Florentinus » anonymus est de quo egit D. Harlfinger, *Die Textgeschichte der pseudo-aristotelischen Schrift Περὶ ἀτόμων*

γραμμῶν, Amsterdam, 1971, pp. 222-226 etc. Eius manum in codice nostro agnovit idem Harlfinger, op. cit., p. 417; cuius sententiae plane assentior.

p. 517, ad partem XI, SCRIPT.

Scriba non est Valerianus Albini, at Constantinus Mesobotes (e scriptura).

1891: p. 520, ad num. 2 (ff. 29-79v).

Codicem nostrum ut fontem operum Iohannis Apocauci post L. Petit citaverat etiam L. Stiernon in *Revue des Études byzantines*, t. 17 (1959), p. 93.

p. 522, ad num. 2 [37] (ff. 35v-36): loco « Phaetone » lege « Phaetonte »; — hanc narrationem nuper edidit Adriana Pignani, *Alcuni progimnasmi inediti di Niceforo Basilace*, in *Rivista di studi bizant. e neoellenici*, n. s., t. 8-9 (1971-72), pp. 295-315 (textus p. 301, versio italica p. 309); quem auctorem codex noster latuit.

p. 525, ad num. 2 [134] (ff. 67v-68v).

Haec epistula (loco « Belas » lege « Bellae ») etiam in cod. Leninopol. Bibl. Publ. gr. 250, f. 14v occurrit; ex ea locus citatur a L. Stiernon in *Revue des Études byzantines*, t. 21 (1963), p. 294.

p. 525, ad num. 2 [137] (ff. 70v-71).

Hoc decretum etiam in cod. Laurent. S. Marci 303 (ff. 211v-212) invenitur (cf. catalogum quem E. Rostagno et N. Festa dederunt in *Studi ital. di filol. classica*, t. 1, 1893, p. 179); cf. J. Darrouzès, *Notes d'épistolographie et d'histoire des textes*, in *Revue des Études byzantines*, t. 12 (1954), p. 177, qui nostrum quoque codicem citat [de quibus me humanissime monuit vir d. A. Turyn; v. nunc eius librum: *Dated Greek Manuscripts of the Thirteenth and Fourteenth Centuries in the Libraries of Italy*, t. I. *Text*, Urbana-Chicago-London, 1972, pp. 67 et XIX].

p. 526, ad num. 2 [140] (ff. 72v-73v).

Hoc decretum ed. A. Papadopoulos-Kerameus, *Συνοδικὰ γράμματα Ἰωάννου τοῦ Ἀποκαύκου μητροπολίτου Ναυπάκτου*, in *Βυζαντίς*, t. 1 (1909), pp. 27-28 sub num. **10** [de quo me humanissime monuit v. d. A. Turyn].

p. 526, ad num. 2 [143] (f. 75r-v).

Hanc epistulam memorat J. Darrouzès, *Obits et colophons*, in *Χαριστήριον εἰς Ἀ. Κ. Ὀρλάνδον*, t. I, *Ἀθῆναι*, 1965, p. 301 («lettre patriarcale inédite... semble du 13e siècle»), ubi tamen numerus folii corrigendus est (75 loco 57); de monasterio *τῆς Θεοτόκου τοῦ Ὑπομιμνήσκοντος* v. ibid., pp. 301 et 308.

p. 526, ad num. 2 [146] (ff. 76v-77).

Huius decreti prooemium citavit J. Darrouzès, *Recherches sur les Ὀφφίκια de l'Église byzantine* (*Archives de l'Orient Chrétien*, 11), Paris, 1970, p. 174 n. 2, qui tamen perperam legit *Δημητρίου τοῦ Βεάσκου* loco *τοῦ Δυν*( ). Itaque magnus oeconomus in prooemio citatus non est ille qui in quodam instrumento anni 1295 memoratur (v. Darrouzès, loc. cit.) neque ullum indicium certum superest quod codicis nostri decretum anno 1294 pronuntiatum sit ab altero Iohanne episcopo Citri cognomine Secundeno.

p. 526, ad linn. 10-4 a. i., num. [1] (f. 78v).

Hac *γραφῇ* usus est V. Laurent (qui de re me benigne certiorem fecit) ad

successionem episcoporum Thessalonicensium statuendam: v. *La succession épiscopale de la métropole de Thessalonique dans la première moitié du XIIIe siècle*, in *Byz. Zeitschrift*, t. 56 (1963), pp. 293 et 295. Cave tamen auctorem in n. 50 p. 293 ad codicem « Leningr. 520 [sic pro 250, ut puto], fol. 78^{v} » lectorem referre; revera agitur de codice nostro (cf. numerum folii), non de Leninopolitano, ubi textus non occurrit. — De archiepiscopo Thessalonicensi Iacobo v. etiam V. Laurent, Le *Corpus des sceaux de l'Empire byzantin*, t. V, 1, Paris, 1963, p. 340; Denise Papachryssanthou, *Hiérissos, métropole éphémère au XIVe siècle*, in *Travaux et Mémoires* [du] *Centre de Recherche d'Histoire et Civilisation Byzantines*, t. 4 (1970), pp. 395-410; G. I. Theocharides, *Ὁ Ματθαῖος Βλάσταρις καὶ ἡ μονὴ τοῦ Κὺρ-Ἰσαὰκ ἐν Θεσσαλονίκῃ*, in *Byzantion*, t. 40 (1970), pp. 446-450.

1892: p. 532, ad partem VII A, num. 3 (ff. 128^{v}-133).

Codex a G. Fedalto, *Massimo Margunio e il suo commento al « De Trinitate » di S. Agostino* (*Storia del Cristianesimo*, 1), Brescia, 1967, p. 284, memoratur, quia opus Moschamparis ab editore Maximo Margunio immerito tributum erat.

p. 533, ad partem VII A, num. 5 (ff. 142^{v}-145^{v}).

De primo excerpto (e s. Iohanne Chrysostomo) v. supra Add. ad cod. 1879 X, f. 274.

p. 534, ad partem VII A, num. 7 (f. 156).

Hoc excerptum e s. Iohannis Chrysostomi opusculo vel excerpto desumitur quod inscribitur *Περὶ τοῦ τελείου ἄρτου καὶ τῶν ἀζύμων* et inc. *Ἐκεῖ φησι τὸ γράμμα περὶ τῆς παλαιᾶς* (v. cod. Vat. gr. 573, ff. 29-30^{v}, et eius apographon cod. Vindob. theol. gr. 58, ff. 125-126^{v}; cod. Bucurest. Acad. gr. 262 [num. 604 apud C. Litzica, *Biblioteca Academiei Române. Catalogul manuscriptelor grecești*, Bucuresti, 1909, p. 297; de quo me humanissime monuit v. d. S. Voicu]); sunt tres priores lineae (usque ad vv. *ὧδε ὁ Χριστός*), addita in nostro conclusione *μὴ ζήτει τοίνυν ἐκεῖνα τὰ ἄζυμα ἐπεὶ μὴ δὲ* [sic] *ἀμνὸν τοιοῦτον ἔχεις*.

p. 537, ad partem VII A, num. 14 [6] (ff. 193-195).

Hoc excerptum e quodam opere polemico contra Iohannem Beccum nuper a S. Lilla e codd. Vat. gr. 2220 et nostro luci datum est: *Un opuscolo polemico anonimo contro il patriarca Becco di Costantinopoli (1275-1282)*, in *Byzantion*, t. 40 (1970), pp. 75-89 (textus pp. 81-89).

p. 538, ad ultimam lin.: loco « Carthaginensis » lege « Carthaginiensis ».

1893: p. 541, ad partem I, num. 3 (ff. 114-142).

De scholiis in Oedipum tyrannum v. nunc *Scholia Byzantina in Sophoclis Oedipum Tyrannum* ed. O. Longo (*Προαγῶνες. Testi*, 2), Padova, 1971 (ubi codex noster non citatur). Primum scholion v. ibid. p. 3, 1^{d-e}.

1894: p. 543, ad lin. 4 ipsius enarrationis: loco « quod » lege « quos ».

pp. 543-544.

De Iosephi hymnographi canonibus in apostolos feria 5 psallendis v. nunc dissertationem E. I. Tomadakes supra laudatam in Add. ad cod. 1820. Qui

vir doctus codicem nostrum semper citat (ad num. 424 p. 194 loco « ff. 50-53v » lege « ff. 50v-53v »). De odis secundis Iosephi canonum in codice nostro servatis v. eandem dissertationem, sub numm. 405 (p. 191 n. 1), 410 (p. 192 n. 1), 412 (p. 192 n. 3), 419 (p. 193 n. 4), 420 (p. 194 n. 1), 428 (p. 195 n. 4), 435 (p. 197 n. 1), 436 (p. 197 n. 2), 445 (p. 199 n. 1, at codex noster non memoratur).

p. 544, ad ANNOT.

Notula dialecto Italiae australis certe exarata hoc modo melius transscribitur: *κουηστο καταvηττηκο* (absque dubio est « *κατανυκτικόν* ») *ελη φαρατε* (*farete* scil.).

1895: p. 545, post § ORNAT. adde hanc paragraphum:

NOT. ANT. — In angulo inf. interno f. 1, nota 96, ut videtur.

1896: pp. 547-548, ad partem II (ff. 137-175. 181-219).

Ex his operibus Isidori Kioviensis pleraque nuper luci data sunt: Isidorus arch. Kioviensis et totius Russiae, *Sermones inter concilium Florentinum conscripti*... a G. Hofmann et E. Candal editi (*Concilium Florentinum. Documenta et scriptores*... X, 1), Roma, 1971. Oratio quae sub num. 1 recensetur pp. 17-53 edita est sub tit. « Sermo alter contra additionem ad symbolum »; de codice et oratione v. pp. IX-X. Oratio quae sub num. 4 recensetur pp. 9-15 edita est sub tit. « Sermo prior contra additionem ad symbolum »; de codice et oratione v. p. IX; propositiones f. 184 editae sunt p. 16. De temptaminibus quae sub num. 5 recensentur etsi ad « sermonem alterum contra additionem ad symbolum » pertinent tacent editores, qui tamen de temptaminibus ff. 217v-219 (num. 8 [2]) exaratis breviter disserunt (v. p. X). Oratio quae sub num. 6 recensetur edita est pp. 1-8 sub tit. « De modo procedendi in concilio »; de codicibus et oratione v. pp. VIII-IX; in codice nostro textus inc. mut. p. 3, 8.

p. 549, ad partem IV 2 (ff. 237-238).

De hac allegoria v. J. Darrouzès in *Rev. des Études byz.*, t. 29 (1971), pp. 327-328; at revera a Symeonis novi theologi loco quem Darrouzès citat (Eth. VI, 275-300, ut puto: t. II [*Sources chrétiennes*, 129], p. 141) prorsus alienus mihi videtur.

p. 553, ad SCHEM.: loco « scriptura » lege « scripturam ».

1898: p. 563, ad partem XI (ff. 137-142).

De hoc Ammonii lexici fragmento v. nunc W. Bühler, *Zur Überlieferung des Lexikons des Ammonios*, in *Hermes*, t. 100 (1972), pp. 545-550 (*4 - Fragment einer Ammonioshandschrift in der Vaticana*).

p. 564, ad partem XII (ff. 143-149a).

Hoc compendium de dialectis graecis luci nuper datum est a S. A. Cengarle, *Ps. Moschopuli compendium de dialectis linguae Graecae*, in *Acme. Annali della Facoltà di Lett. e Filos. dell'Univ. degli Studi di Milano*, t. 24 (1971), pp. 213-292. De codice nostro, qui recensionem E praebet, v. pp. 232-233; varietates recensionis E in pp. 272-278 afferuntur. De huiusmodi compendiis cf. dissertatiunculae eiusdem auctoris: *Attribuzione di un compendio sul dialetto*

ionico a Manuele Moscopulo, in *Acme*, t. 23 (1970), pp. 71-80; *Anonymi Vaticani compendium de dialectis Graecis*, in *Rendiconti* [dell'] *Istituto Lombardo di Scienze e Lettere. Classe di Lettere*, t. 104 (1970), pp. 19-60.

p. 564, ad partem XIII (ff. 150-163^{v}).
De his scholiis v. nunc L. Di Gregorio, *Sulla tradizione manoscritta degli « Scholia vetera » alla « Teogonia » di Esiodo*, in *Aevum*, t. 45 (1971), p. 2 n. 7 et praesertim p. 19. Dubitat auctor an supplementa marginibus inscripta e cod. Ottob. gr. 193 (ff. 303-328^{v}) excerpta sint; animadverte, quaeso, hanc partem codicis Ottoboniani exarasse Zachariam Calliergem (e scriptura); qui aliam partem codicis Ottoboniani, nempe ff. 218-262^{v}, Romae anno 1523 complevit, ut testatur subscriptio f. 262^{v} apposita (quae madore partim deleta in elenchis typis adhuc impressis non memoratur); animadverte etiam idem omnino chartae signum (ancora circulo inscripta quem stella 6 radiorum supereminet) in duabus supradictis partibus codicis Ottoboniani occurrere.
Ibid. in paenult. linea paginae punctum adde post « gr ».

p. 567, ad partem XVIII, num. [1] (ff. 218^{r-v}, 217).
Tolle nomen ⟨Nicolaum⟩ Guillandio auctore positum, nam cui Pepagomeno epistula sit missa satis non constat; de hac quaestione v. R.-J. Loenertz, *Chronologie de Nicolas Cabasilas 1345-1354*, in *Orient. Christ. Period.*, t. 21 (1955), p. 219 n. 2 [denuo typis dat. in R.-J. Loenertz, *Byzantina et Franco-Graeca* (*Storia e Letteratura*, 118), Roma, 1970, p. 316 n. 1]; P. Schreiner, *Eine griechische Grabinschrift aus dem Jahr 1186 in Corridonia. Mit einem Anhang über die Pepagomenoi*, in *Jahrbuch der Österreichischen Byzantinistik*, t. 20 (1971), p. 159 (num. 19, 22), 160 (num. 23); St. I. Kourouses, *Μανουὴλ Γαβαλᾶς εἶτα Ματθαῖος μητροπολίτης Ἐφέσου* ... (*« Ἀθηνᾶ » ... Σειρὰ διατριβῶν καὶ μελετημάτων*, 12), *ἐν Ἀθήναις*, 1972, pp. 233-234; P. L. M. Leone, *Un'epistola di Nicola Pepagomeno a Niceforo Gregora*, in *Byzantion*, t. 42 (1972), pp. 526-528 (Schreiner, Kourouses et Leone de re separatim egerunt). — Ibidem in ultima linea tolle punctum post « sub ».

pp. 567-568, ad partem XVIII, num. [3] (f. 217^{v}).
Editio S. G. Mercati typis denuo data est in: S. G. Mercati, *Collectanea Byzantina*, t. I, Bari, 1970: [a] pp. 148-149; [b] p. 150.

p. 568, ad Poss.
Post « S. G. Mercati, art. cit., p. 92 » adde « (apud *Collectanea*, p. 146) ».

p. 571, ad partem XXII, num. 2 [1-6] (ff. 255-261).
Editio S. G. Mercati typis denuo data est in: S. G. Mercati, *Collectanea Byzantina*, t. I, Bari, 1970, pp. 66 sqq.: [1] pp. 66-73; [2] pp. 73-75; [3] pp. 76-78; [4] pp. 78-79; [5] pp. 79-80; [6] pp. 81-93. Eiusdem auctoris dissertatio cui titulus *Sulla vita* etc. ibid. invenitur, pp. 99-113 (v. praesertim pp. 103-112).

1899: p. 579, ad num. [37]: loco « (ff. 303-406^{v}) » lege « (ff. 403-406^{v}) ».

p. 580, ad Script.
De Theodora Palaeologina Rhaulena v. etiam H. Buchthal, *Illuminations from an Early Palaeologan Scriptorium*, in *Jahrbuch der Österreichischen Byzantinistik*, t. 21 (1972), p. 55 (codex noster citatur ibid. n. 26); subscriptionem

obiter memoravit etiam K. Treu, *Byzantinische Kaiser in den Schreibernotizen griechischer Handschriften*, in *Byz. Zeitschrift*, t. 65 (1972), p. 20 n. 9. — De scripturae stilo v. nunc H. Hunger, *Die sogenannte Fettaugen-Mode in griechischen Handschriften des 13. und 14. Jahrhunderts*, in *Byzantinische Forschungen*, t. 4 (1972), pp. 105-113 (codex noster p. 109 memoratur).

1900: p. 581, ad lin. 1 enarrationis.

Loco « Saec. XVII » lege « intra ann. 1625-1630 ». Etenim in f. 1 cod. Vat. gr. 672 nostri antigraphi ⟨Felix Contelori⟩ scripsit: *hic liber fuit transcriptus et repositus inter alios libros*. Unde deduci potest codicem nostrum transscriptum esse intra diem 28 febr. a. 1625 (quo Laurentius Portius sui avunculi in Bibl. Vat. coadiutor creatus est) et diem 7 maii a. 1630 (quo Contelori munus suum abdicavit).

pp. 581-585, ad num. 1 (ff. 1-444).

De ineditis Pselli operibus quae in cod. Vat. gr. 672 (et in nostro) occurrunt v. G. Weiss, *Untersuchungen zu den inedierten Schriften des Michael Psellos*, in *Βυζαντινά*, t. 2 (1970), pp. 335-378; nuper autem Weissii dissertatio denuo typis data est cum aliquibus correctionibus et additamentis, sub tit. *Forschungen zu den noch nicht edierten Schriften des Michael Psellos*, in *Βυζαντινά*, t. 4 (1972), pp. 11-52; annotationum notae numerales eaedem sunt; paginas vero utriusque tomi citabo. Ita (numeros enarrationis Vat. gr. 1900 citabo) de num. 9 v. pp. 344-345 (18-19) et n. 28, de num. 14 pp. 346-347 (20) et n. 33, de num. 20 p. 350 (24) et n. 45, de num. 34 p. 344 (18) et n. 26, de num. 37 (discipulus est Iohannes Patricius, de quo v. etiam num. 2, ubi « patricium » in « Patricium » corrige) p. 348 (22) et n. 37, de num. 60 p. 359 (33) et n. 86, de num. 73 p. 344 (18) et n. 25.

p. 582, ad num. 1 [illegible] (f. 129^{v}).

Hoc encomium apud BHG 2313 recensetur.

p. 583, ad num. 1 ^{28} (f. 220^{v}).

Editionibus versuum in parabolam de fermento farinae addi potest N. A. Bees (*Βέης*), *Βυζαντηνὰ αἰνίγματα*, in *Ἐπετηρὶς τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ*, t. 6 (1902), p. 108 sub num. 5, e codice Atheniensi Bibl. Nat. 1118 (anteriores editiones ignorat); codicibus autem addi possunt (praeter Atheniensem) Meteor. Metamorph. 91, f. 17^{r-v} (v. N. A. Bees, *Τὰ χειρόγραφα τῶν Μετεώρων*, t. I, *Ἀθῆναι*, 1967, p. 123); Zabordensis monast. S. Nicanoris 95, f. 200^{v} (v. K. Tsantsanoglou, *Τὸ Λέξικο τοῦ Φωτίου* [*Ἑλληνικά. Παράρτημα* 17], *Θεσσαλονίκη*, 1967, p. 64).

p. 583, ad num. 1 ^{31} (ff. 240^{v}-244).

Hanc allegoriam recentius ed. J. F. Boissonade, *Τζέτζης. Ψελλός. Tzetzae allegoriae Iliadis. Accedunt Pselli allegoriae*, Lutetiae, 1851, pp. 355-362 (textus eisdem verbis atque in nostro codice desinit).

1901: p. 587, ad Annot.

Litterae $\overline{A}$ / $\overline{\Pi}$ / $\overline{M}$ / $\overline{\Sigma T}$ ita intelligi possunt: *Ἀρχὴ Πίστεως Μωσαϊκῆς Σταυρός*; v. K. G. Zesiou (*Ζησίου*), *Ἐπιγραφαὶ χριστιανικῶν χρόνων τῆς Ἑλλάδος*, in *Βυζαντίς*, t. 1 (1909), p. 132.

1902: p. 588, ad partem III, num. ⁴ (f. 22^{r-v}).
Excerpta ex Hesychio memorantur a R. Mennes, *Hesychius van Jeruzalem* (v. supra Add. ad cod. 1747), sub num. 603.

p. 590, ad partem V: post § SCHEM. adde hanc paragraphum:
SCRIPT. — Huius codicis partem Bartholomaeum Zanetti exarasse iure affirmavit (e scriptura) D. Harlfinger, *Die Textgeschichte der pseudo-aristotelischen Schrift περὶ ἀτόμων γραμμῶν*, Amsterdam, 1971, p. 417. De Bartholomaeo v. ibid., pp. 290-297 etc.

p. 590, ad partem VI (ff. 63-76).
Hoc fragmentum, ut J. Irigoin in *Scriptorium*, t. 25, 1971, p. 324, monuit, lacunam complet quae in editione Aldina Dipnosophistarum occurrit: v. J. Irigoin, *L'édition princeps d'Athénée et ses sources*, in *Revue des Études grecques*, t. 80 (1967), pp. 422-423 et praesertim p. 423 n. 1. Folia codicis 1902 e codice quodam cardinalis Alexandri Farnesii verisimiliter transscripta sunt (de quo codice v. Irigoin, p. 423 n. 1).

p. 590, ad partem VI B, CHART. SIGNA.
Hoc signum animadverte idem esse ac Zonghi 1570 (Canart, *Provataris*, p. 223).

p. 591, ad partem VIII, num. ¹ (f. 78).
Litterae ab utroque latere crucis directe dispositae (legendae sunt a sinistra ad dexteram et a superiore ad inferiorem partem) hae sunt (post *ισ χσ ν κ*) *φ χ φ π τ τ δ φρ ε ε ε ε χ χ τ κ π γ θ θ θ θ*. Quae ita intelligi possunt: *φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσιν — τοῦτον ⟨τὸν⟩ τύπον δαίμονες φρίττουσιν — Ἑλένης εὕρημα Ἑβραίων ἔλεγχος* sive *Ἑλένῃ εὕρημα ἐδόθη ἐκ Θεοῦ* — (duo *χ* suppletis) *Χριστὸς χριστιανοῖς χάριν χαρίζεται — τόπος κρανίου παράδεισος γέγονεν — Θεοῦ θεαθὲν* (sive *θέα*) *θαῦμα θεῖον* (v. K. G. Zesiou supra cit. in Add. ad cod. 1901; cf. N. A. Bees in eodem tomo, pp. 577, 578; v. etiam infra Add. ad cod. 1922).

p. 594, ad partem XV (ff. 93-106).
Initium sic integra: « Post f. 93^{r-v} vacuum (ff. 94-106^{v}) etc. ». — Opus s. Ioh. Chrysostomi apud BHG^{a} 129i recensetur.

p. 598, ad partem XXIV (ff. 185-188).
Ad lin. 1 loco « Saec. XVI ex. » lege « Ann. 1580 »; quod probat dissertatiuncula M. Phoskolos quae nunc citabitur. — Hunc Constantinum esse Constantinum Patricium (de que v. sis É. Legrand, *Bibliographie hellénique... XVIIe siècle*, t. V, Paris, 1903, pp. 173-176) nuper demonstravit M. Phoskolos (cui gratias maximas ago me de hac re certiorem facienti) in opusculo cui titulus *Ἄγνωστα στοιχεῖα καὶ κείμενα τοῦ οὐμανιστῆ Κωνσταντίνου Πατρικίου τοῦ Χίου* (*Κείμενα καὶ Μελέται Νεοελληνικῆς Φιλολογίας*, 80), *Ἀθῆναι*, 1973. Qui libelli Constantini textum graecum pp. 8-12 edidit; ibidem (pp. 13-14 et 14-15) textum invenies duarum epistularum Constantini manu propria exaratarum ad Guillelmum card. Sirletum, quae hodie in cod. Vat. gr. 2124 asservantur.
Ad CHART. SIGNA: in lin. 2 loco « (f. Briquet » lege « (cf. Briquet ».
Ad SCRIPT.: scriptura epistularum C. Patricii manu propria exaratarum in cod. Vat. gr. 2124 (v. supra) aspectum praebet sat diversum ab hoc codice, sed currentior et neglegentior est; litterae unciales magis concordant. Itaque

scribam graecum huius partis C. Patricium esse nec contendo nec nego; Phoskolos de re dubitare non videtur (v. p. 7).

p. 599, ad partem XXVI (ff. 191-192).
Loco « (f. 190^{r-v}) » lege « (f. 191^{r-v}) ».

p. 603, ad partem XXXIII (ff. 264-273).
Ad lin. 2 enarrationis post « asservantur » adde « ex ipso codice Vat. gr. 299 transscriptum, ut puto ».

p. 604, ad partem XXXV, num. [2] (f. 109).
S. Gregorii Nazianzeni epistula ad Caesarium fratrem de qua agitur numero 20 in Patrologia Graeca distinguitur.

p. 607, ad partem XXXVI, lin. 4-3 a. i.: loco « *Αἴμου* » lege « *Αἵμου* ».

pp. 609 et 611, ad partem XXXVI, num. [81] (f. 353) et num. [130] (ff. 396+409).
De Germano Cusconari episcopo Amathuntis v. nunc quae disseruit V. Peri, *Inizi e finalità ecumeniche del Collegio Greco in Roma*, in *Aevum*, t. 44 (1970), pp. 16-19 et cf. append. XVII-XXIII, pp. 57-62; qui tamen nec codicem nostrum nec dissertatiunculam K. Chatzepsaltes citat.

p. 610, ad partem XXXVI, num. [103] (f. 374): loco « incoronationis » lege « coronationis ».

pp. 610-611, ad partem XXXVI, num. [126] (ff. 388 +391).
De Georgio Caryophyllo et de hac epistula v. sis P. Canart, *Les épigrammes de Thomas Trivizanos*, in *Θησαυρίσματα*, t. 8 (1971), pp. 243-244.

p. 611, ad partem XXXVI, num. [129] (f. 395^{r-v}): loco « professoris » lege « magistro ».

p. 612, ad partem XXXVI, num. [146] (f. 424^{r-v}).
Iste *Ῥόλανδος Ουἰγκέλιος* absque dubio idem est ac Rolandus Vuinkelius de quo v. Vogel-Gardthausen, p. 459 et ibid. n. 4; eiusdem viri carmen latinum in G. cardin. Sirletum legi potest in cod. Vat. lat. 6212, f. 37^{r-v}, ubi subscribitur *Rolandus de Winkele Brugensis*; cf. etiam cod. 2634 Bibl. Publ. Lucensis apud A. Mancini, *Index codicum Latinorum Bybliothecae Publicae Lucensis*, in *Studi ital. di filol. class.*, t. 8 (1900), p. 286: « Carmina... Rolandi Winkel... ».

p. 615, ad SCRIPT.
Librariis addendus est Andronicus Francuccius: ff. 330 +327^{v} (latine).

1904: p. 618, ad partem I C, SCRIPT.: loco « Fanello » lege « Fanelli ».

p. 620, ad partem III (ff. 85-88).
Lectionem unam e nostro codice (ad p. 301, 15 = 891 a 23 Bekker) memoravit G. Marenghi, *Per un'edizione critica dell'* *Ἀριστοτέλους Προβλημάτων Ἐπιτομὴ Φυσικῶν*, in *Bollettino del Comitato per la preparazione dell'edizione nazionale dei classici greci e latini*, n.s., t. 19 (1971), p. 107.

p. 620, ad partem III, BIBL.
Adde G. Marenghi, diss. modo cit., p. 104 n. 13, at nescio cur auctor exprobraverit Wartellium quod scripsisset « che nel cod. Vatic. gr. 1904 figurano i

Problemi fisici, mentre in esso si leggono i *Problemi inediti* », cum ipse lectionem Vat. gr. 1904 e Problematis physicis citaret!

p. 620, ad partem V, num. 1 (ff. 112-113).
Haec relatio nuper edita est: v. supra Add. ad cod. 1858 VII. In hoc codice textus des. p. 94, 10.

p. 620, ad partem V, num. 2 (f. 116).
Eudocimum Sagundinum e codice nostro memorat P. D. Mastrodemetres, *Νικόλαος Σεκουνδινός* (*Βιβλιοθήκη Σοφίας Ν. Σαριπόλου*, 9) ἐν Ἀθήναις, 1970, p. 21 et ibid. n. 4.

p. 623, ad partem X (ff. 156-162).
Haec folia, ut monuit vir d. P. Bertrac (v. J. Irigoin in *Scriptorium*, t. 25, 1971, p. 324), olim efficiebant codicis Vat. gr. 160 primum quaternionem, cuius ultimum folium effluxit; quod textus, spatii scripti mensurae, scriptura, signum chartae (littera R) absque dubio demonstrant.

pp. 624-625, ad partem XII (ff. 169-184).
De hac parte codicis v. nunc D. Harlfinger, *Die Überlieferungsgeschichte der Eudemischen Ethik*, in *Untersuchungen zur Eudemischen Ethik* (*Peripatoi*, 1), Berlin, 1971, pp. 21-22 et 40-41. Animadverte quaeso (quod me fugerat) librarium in f. 179, lin. 6, a verbo προστιθέντες (1147 b 33) ad verbum κρατεις (1148 b 32) transiluisse, verisimiliter ob lacunam in antigrapho (v. Harlfinger, p. 22).

p. 625, ad partem XIII, num. [2] (f. 185v).
Haec homilia apud BHG 129k recensetur.

p. 628, ad partem XVIII, num. 2 (ff. 250-259v).
De hoc fragmento Aristotelis poeticae v. nunc D. Harlfinger et D. Reinsch, *Die Aristotelica des Parisinus gr. 1741*, in *Philologus*, t. 114 (1970), pp. 40-42.

p. 628, ad partem XVIII, SCRIPT.
Scribae nomen a D. Harlfinger (*Die Textgeschichte der pseudo-aristotelischen Schrift Περὶ ἀτόμων γραμμῶν*, Amsterdam, 1971, p. 411; ibidem alii codices ab eo exarati enumerantur) detectus est: Gerardus Patracensis est, qui codicem Laurent. LXIX, 1 subscripsit (v. Harlfinger-Reinsch supra cit., p. 50).

p. 631, ad partem XXIII, ORNAT.: loco « praebentes » lege « praebentibus ».

1907: pp. 634-639.
De codice v. etiam Hadwig Hörner, *Über Genese und derzeitigen Stand der grossen Edition der Werke Gregors von Nyssa*, in *Écriture et culture philosophique dans la pensée de Grégoire de Nysse. Actes du colloque de Chèvetogne (22-26 septembre 1969)*... édités par Marguerite Harl, Leiden, 1971, pp. 36 n. 1, 41 n. 1.

p. 635, ad num. [12] (ff. 41v-43v).
Hanc Asterii Amaseni homilia nuper ed. C. Datema, *Asterius of Amasea, Homilies I-XIV*, Leiden, 1970, pp. 183-194; de codice nostro v. pp. 177-180.

p. 636, ad numm. [28-29] (ff. 68-71v).

De editionibus criticis v. supra Add. ad cod. 1857, num. 3 [2]: v. Smets — van Esbroeck (cod. U), pp. 30 et 32 (de titulis), 28 et 154 (de loco in stemmate codicum), 129, 141-142 (de possessore); Hörner (cod. S), praesertim pp. L-LII.

p. 636, ad num. [31] (ff. 74-76^v).
De hac homilia v. etiam R. Mennes, *Hesychius van Jeruzalem* etc. (v. supra Add. ad cod. 1747), sub num. 461.

p. 636, ad num. [40] (f. 109^{r-v}): loco « cuidam alio » lege « cuidam alii ».

p. 639, post § Annot. adde:
Poss.: Saec. xvi med. codex fuit Antonii Giberti, qui eum Petro Francisco Zini commodavit (v. Smets — van Esbroeck nuper cit., pp. 141-142).

1908: p. 640, ad partem II, Script.
Scriba ff. 5-9^v non est Valerianus Albini, at Constantinus Mesobotes (e scriptura).

p. 642, ad partem VI.
Ad Chart. signa: verba « at codex aliquanto recentior videtur » si textum ff. 32-33 tantum respiciunt vera sunt, nam charta ipsa saec. XV-XVI tribuenda videtur.
Ad Script.: Scriba qui textum (non lemmata et scholia, quae a Iohanne Nathanaele ut puto adiecta sunt) ff. 34-44 exaravit est Thomas Bitzimanus Cretensis, cuius manum iuremerito agnovit D. Harlfinger, *Die Textgeschichte der pseudo-aristotelischen Schrift Περὶ ἀτόμων γραμμῶν*, Amsterdam, 1971, p. 409. Itaque textus ff. 34-44 saec. XV-XVI vel XVI in. transscriptus est, ff. vero 32-33 saec. XVI med. circiter.

p. 643, ad partem VII, Script.
Scribam inter anonymos memoravit D. Harlfinger, *Die Textgeschichte* modo cit., p. 420.

p. 644, ad partem X (ff. 119-120).
Epistulam Meletii e cod. Alexandrino Bibl. Patriarch. 296 nuper luci dedit Methodius metropolita Axomensis (ὁ μητροπολίτης Ἀξώμης Μεθόδιος), *Μελετίου Πηγᾶ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολαί*, in *Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος*, t. 53 (1971), pp. 174-175; eam ex hoc codice edidi in dissertatiuncula cui titulus *Alvise Lollino et ses amis grecs*, in *Studi veneziani*, t. 12 (1970), pp. 581-582 (de codice v. pp. 580-581).

1909: p. 647, ad Bibl.
De ultima parte v. nunc *Bericht der Stiftung zur Förderung der neutestamentlichen Textforschung für die Jahre 1970 und 1971*, München Westf., 1972, p. 14.

1912: pp. 655-656, ad partem IV, Script. ant. C.
De hoc euchologii fragmento v. nunc A. Jacob, *Fragments peu connus d'euchologes otrantais*, in *Bulletin de l'Institut Historique Belge de Rome*, t. 42 (1972), pp. 102-103, ubi de textu scripturaque codicis agitur. In f. 26^v codicis 1912, agnovit auctor initium orationis in sepulturam sacerdotis Ὁ θεὸς ὁ μέγας ἀρχιερεύς, ὁ δίκαιος τῶν δικαιωμάτων (ed. Dmitrievskij, *Εὐχολόγια*, p. 57, ubi inc.

Ὁ μέγας ἀρχιερεὺς ὁ δίκαιος), nonnullaque verba orationis in animam iudicandam *Δ. Κ. ὁ θ. ὁ παντοκράτωρ, ὁ πάντας ἀνθρώπους* (ed. Goar, p. 587).

p. 659, ad partem VI, num. 5 et Bibl.
Haec folia obiter memoravit G. Nowack, *Un manuscrit hagiographique de l'ancien fonds du monastère du Prodrome* (*Serrès*), in *Revue des Études byzantines*, t. 16 (1958), p. 156 n. 90.

p. 660, ad partem VII, num. 1 [2] (ff. 134-137v).
Editio nuper prodiit, curis mulieris d. H. Hörner: v. supra Add. ad cod. 1857, num. 3 [2]. De codice nostro (inc. mut. p. 56, 12), qui codicis Angel. B. 3, 3 (gr. 69) gemellus est, v. praesertim p. LXXXVII.

p. 660, ad partem VII, num. 3 (ff. 139v-142).
Libellus orthodoxiae s. Iohanni Damasceno tributus et a M. Gordillo publici iuris factus idem est ac Nicetae Stethati confessio fidei (si huius §§ 1-2 tollas), quam ed. J. Darrouzès, *Nicétas Stéthatos, Opuscules et Lettres* (*Sources chrétiennes*, 81), Paris, 1961, pp. 446-462 (cf. pp. 446-462, §§ 3-18). De qua re humanissime me monuit J. Darrouzès ipse, a viro docto J. Paramelle edoctus. Itaque confessio fidei nostra aut fons est Nicetae expositionis aut ab ea derivat (v. nunc J. Darrouzès in *Rev. des Études byz.*, t. 29, 1971, p. 328).

pp. 662-664, ad partem VIII, num. 2.
De ineditis Pselli epistulis v. nunc dissertationem G. Weiss supra citatam in Add. ad cod. 1900, ubi codex noster pluries citatur (in annot. 1 corrige « Vat. 1920 » in « Vat. 1912 »). Ita de ep. ined. 1 (ff. 172-173v) v. pp. 351-352 (25-26) et n. 51 (monachum protosyncellum non Nicetam Nicaenum at Leonem Paraspondylum verisimiliter esse putat Weiss), de ep. 2 (ff. 182-183v) pp. 357-358 (31-32) et n. 76, de ep. 3 (ff. 186v. 185r-v) p. 358 (32) et n. 81, de ep. 4 (ff. 184r-v. 186) p. 352 (26) et n. 54, de ep. 5 (f. 186) p. 350 (24) et n. 45, de ep. 6 (ff. 152v-153v) p. 359 (32-33) et n. 83 (absque dubio ad Iohannem Ducam caesarem mittitur), de ep. 7 (f. 147) et 8 (f. 148v) p. 360 (33) et n. 89. — Epistulae 2 et 3 ad Iohannem Xiphilinum memorantur etiam a Ja. Ljubarskij, *Psell v otnošenijach s sovremennikami*, in *Palestinskij Sbornik*, t. 23 (86) (1971), p. 127 n. 10, ubi tamen folia corrigenda sunt quibus altera epistula inest.

1914: p. 667, ad partem II, Script.
Scribae nomen revera erat *Ἀντώνιος* (*ὁ*) *Ἰσχαδιανός*; cf. enim in cod. Vat. gr. 2124, ff. 173-174 et 175-176, epistulae duae ab eo his verbis inscriptae, prior ad Ignatium *ἐφημέριον* ecclesiae S. Basilii, altera ad Iohannem Pyleren (*Ἰωάννῃ Πυλήρῃ*) *πρωταποστελλάριον* ecclesiae Constantinopolitanae.

1919: p. 675, ad num. 1 [8] (ff. 50v-65).
Haec catechesis apud BHG[n] 421h recensetur.

1920: p. 677, ad num. [2] (ff. 1-9).
De hac homilia (Aldama 474) v. etiam S. J. Voicu, « *Giovanni di Gerusalemme* » *e pseudo-Crisostomo*, in *Euntes Docete*, t. 24 (1971), pp. 108-110.

p. 678, ad numm. [7-12] (ff. 81-146v).

De harum homiliarum editionibus et codicibus v. sis J. Zellinger, *Die Genesishomilien des Bischofs Severian von Gabala* (*Alttestamentliche Abhandlungen*, VII 1), Münster i. W., 1916, pp. 8-19; qui auctor tamen codicem nostrum non citat.

pp. 678-679, ad num. [33] (ff. 362^{v}-371^{v}); haec homilia apud BHG 1460x recensetur; — ad num. [34] (ff. 371^{v}-383^{v}): haec homilia apud BHG 1460z recensetur; — ad num. [35] (ff. 383^{v}-398^{v}): loco BHG 881z et BHG^{a} 881za-zj citare debui BHG^{a} 881yc.

p. 680, ad SCRIPT.
Scriba idem fortasse est qui codicem Vat. gr. 560 exaravit (de quo benigne me monuit vir d. S. Voicu): cf. v. g. litteram *χ* nec non in titulis litteris uncialibus exaratis litteram *η*; quidquid est, ambo codices ex eodem scriptorio certe originem trahunt: idem schema linearum eundemque modum fasciculos signandi praebent; praeterea aut ex eodem antigrapho partim saltem transscripti sunt aut e codice 560 noster derivatur (secundum v. d. Voicu).

1922: p. 684, ad SCRIPT.
De litteris *ε ε ε ε* et *χ χ χ χ* v. supra Add. ad cod. 1902, part. VIII (p. 591). Ita intelligi possunt: *Ἑλένης εὕρημα ἔλεγχος Ἑβραίων* et *Χριστὸς χριστιανοῖς χάριν χαρίζεται*.

p. 684, ad NOT. ANT.
Immerito de nota antiqua aliquo modo dubitavi, nam codex in inventario codicum graecorum ms. Bibliothecae Vaticanae a Iohanne et Iulio a Sancta Maura confecto sub numero 1487 describitur: v. Vat. gr. 2340 B, p. 1156. In margine autem huius codicis L. Allatius notavit: « Hic liber s. Hippolyti positus est sub num. 1922 » (cf. Introd. § 2).

1923: p. 685, ad num. 1 (ff. 252^{r-v}. 11-193).
Lin. 8, post « numeratus » adde « (hoc modo: *α'-τ', α'-ιγ'*) ». — Praeter lacunas quas signavi alias in quaestionibus 186 et 252 notavit J. Paramelle, *Les sources grecques pour l'histoire des Pauliciens d'Asie Mineure*, in *Travaux et Mémoires* [du] *Centre de Recherche d'Histoire et Civilisation byzantines*, t. 4 (1970), p. 113. Idem animadvertit fenestellam ad calcem quaestionis 281 (in f. 184, linn. 4-10, a verbo *ἔχουσι*: P. G. 101, 1113 A 7) alia manu coaeva vel fere impletam esse.

pp. 685-686, ad num. 4 (ff. 208-245^{v}).
De his « sermonibus » v. nunc J. Paramelle in dissertat. nuper citata, pp. 99 sqq. (de codice nostro, v. pp. 103-104, ubi tamen auctor aliam foliorum computationem secutus est; cave quaeso in enarratione mea sermonis III loco « ff. 223-232^{v} » legendum esse « ff. 223-231^{v} »). Sermonem I (ff. 208-216^{v}) et epistulam sermoni IV praemissam (f. 231^{v}) ed. J. Paramelle, diss. cit., pp. 121-173 et 181-183.

p. 687, ad POSS.
Adde in fine: Paulo postea, scil. die 7 m. decembris a. 1637 codicem mutuatus est Franciscus Arcudius ad usum card. Francisci Barberini: v. Archivii

Bibl. Vat. t. 30, f. 353v: « un'altro codice ms. greco segnato nr. 1923... di carte 245... »; quem die 16 m. augusti a. 1638 restituit (v. ibid.).

1924-25: p. 688, ad lin. 10 paginae: loco « ann. 1632-1640 » lege « ann. 1630-1640 »; — ad lin. 17: loco « deshl. » lege « des hl. ».

p. 689, ad BIBL.

Adde: M. Rackl, *Thomas von Aquin im Werturteil eines byzantinischen Theologen*, in *Aus der Geisteswelt des Mittelalters. Studien und Texte Martin Grabmann... gewidmet* (*Beiträge zur Geschichte der Philos. u. Theol. des Mittelalters*, Suppbd. 3), Münster i. W., 1935, pp. 1365, 1370-1371. — Prae manibus habere adhuc non potui dissertationem S. G. Papadopoulos de qua v. supra Add. ad cod. 1879 I.

1927: pp. 694-695, ad BIBL.

Adde sis: H. Buchthal, *The Miniatures of the Paris Psalter* (*Studies of the Warburg Institute*, 2), London, 1938, pp. 15, 28, 31; Sirarpie Der Nersessian, *L'illustration des psautiers grecs du moyen âge*, II. *Londres, Add. 19.352* (*Bibliothèque des Cahiers archéologiques*, 5), Paris, 1970 (v. indicem p. 115); Chr. Walter, *L'iconographie des conciles dans la tradition byzantine* (*Archives de l'Orient Chrétien*, 13), Paris, 1970, pp. 31-33 et p. 30 fig. 4 (de f. 41), pp. 224 et 221 fig. 109 (de f. 234v); Id., *The Coronation of a Co-Emperor in Skyllitzes Matritensis*, in *XIVe Congrès International des Études byzantines. Résumés - Communications*, Bucarest, p. 121; R. Stichel, *Studien zum Verhältnis von Text und Bild spät- und nachbyzantinischer Vergänglichkeitsdarstellungen* (*Byzantina Vindobonensia*, 5), Wien, 1971, p. 36 (de f. 135); G. Galavaris, « *Christ the King* ». *A Miniature in a Byzantine Gospels and its Significance*, in *Jahrbuch der Österreichischen Byzantinistik*, t. 21 (1972), p. 122; J. W. Einhorn, *Das Einhorn als Sinnzeichen des Todes: die Parabel vom Mann im Abgrund*, in *Frühmittelalterliche Studien*, t. 6 (1972), p. 388; D. Tselos, *Defensive Addenda to the Problem of the Utrecht Psalter*, in *The Art Bulletin*, t. 49 (1967), pp. 341-342 et fig. 13.

1928-29: p. 696, ad SCRIPT.

Scriba 5° (ff. 628v-642) idem est qui alteram partem codicis Vat. gr. 1935 (ff. 3-17) exaravit.

1932: pp. 698-699.

Animadverte ex hoc codice codicem Vat. gr. 1888 esse transscriptum.

1933: p. 701, ad BIBL.

Codice passim usus est C. Vona, *Le due orazioni di Antipatro di Bostra sulla Natività di Giovanni Battista e sull'Annunciazione* (*Scrinium Patristicum Lateranense*, 3), Roma, 1967 (v. indicem pp. 134-135).

1935: p. 703, ad SCRIPT.

Scriba 2° idem est qui ultimam partem codicis Vat. gr. 1929 exaravit (scriba 5°).

1936: p. 703, lin. 1 a. i.: loco « *Χαλκήδονος* » lege « *Χαλκηδόνος* ».

p. 704, ad num. [5] (ff. 39v-46).
Haec homilia apud BHG 1394h recensetur.

p. 705, ad num. [11] (ff. 66-67v).
De hac homilia v. nunc S. Lilla, *La fonte inedita di un'omelia greca sulla Pasqua*, in *Byzantion*, t. 40 (1970), pp. 67-74, qui textum e nostro codice excerpsit et cum homilia cod. Vat. gr. 2194 (ff. 413-415v) contulit.

p. 705, ad num. [20] (ff. 99-102).
Haec homilia apud BHG 1191h recensetur.

p. 706, ad num. [21] (ff. 102-105).
Hanc homiliam, quae apud BHGa 1489b recensetur, ed. Grecu, *Izvorul* (supra cit. ad num. [10]), pp. 142-148 (quam editionem non vidi).

p. 710, ad Annot. et Not. ant.
Nota erasa in f. IVv (*1578*) non est anni numerus at antiquior nota codicis, sub qua in inventario cod. Barb. gr. 202 (de quo v. introductionem) describitur in ff. 51-52. — Ad f. 234: notae numerales ita prostant: *1* [*5* cancellata] *6* [fortasse correcta] [*1* vel *7* macula obducta] *44*; attamen certum videtur annotatorem notam anni *1644* scribere voluisse. Ultimum verbum probabilius legendum *primo* (sequitur littera *n* [?] aut signum quoddam).

1940: p. 713, ad primam lin. descriptionis: post « saec. XVII » adde « (pars 1 circa a. 1645: v. Script.) ».

p. 715, ad Script.
Non duo sed tres scribae codicem exaraverunt hac ratione (titulos praetermitto): 1° Symeon Portius (e scriptura): ff. 1, linn. 4-5 (5 partim), 1v-73v, lin. (probab.) 16, 139-157, 161-170; cf. relationem de statu Bibliothecae Vaticanae anno 1645 confectam, in qua legitur: « Simone Portio per Gregorio suo Zio trascriue un Codice greco, malissimamente ridotto per l'antichità, contengonsi in esso l'opere dialetiche e gramatiche di Dionisio Trace » (P. Petitmengin, *Recherches sur l'organisation de la Bibliothèque Vaticane à l'époque des Ranaldi (1547-1645)*, in *Mélanges d'Archéologie et d'Histoire de l'École Française de Rome*, t. 75, 1963, p. 623); 2° L. Allatius (e scriptura): f. 1, linn. 5 (partim)- ult.; 3° Laurentius Portius (qui opus subscripsit): ff. 73v, lin. 17 (probab.; certe a lin. 21) - 129v.

p. 715, ad Integum.: dorsum 4 nervos praebet.

1941: p. 715, ad f. 5.
Ob excerptum e Philone codex inter Philonianos citatur ab H. L. Goodhart et E. R. Goodenough, *A General Bibliography of Philo Judaeus*, ad calcem operis E. R. Goodenough, *The Politics of Philo Judaeus*, New Haven, 1938, pp. 171-172, sub num. 253.

p. 715, ad ff. 19-290av.
Ultima duo folia Chronici (ff. 290-290a in computatione quam secutus sum, 300-⟨301⟩ in antiquiore) denuo edidit commentarioque instruxit N. Oikonomidès, *Correspondance between Heraclius and Kavādh-Široe in the Paschal Chronicle (628)*, in *Byzantion*, t. 41 (1971), pp. 269-281.

pp. 715-716.

De lacunis in Chronici Paschalis antigrapho v. etiam Kyra Ericsson, *Revising a Date in the Chronicon Paschale*, in *Jahrbuch der Österreichischen Byzant. Gesellschaft*, t. 17 (1968), pp. 17-28.

p. 716, lin. 11 a. i.: loco « BHG³ 853 » lege « BHG³ 583 ».

p. 718, ad BIBL.

De passione s. Theodulae v. etiam G. Garitte in *Revue d'Histoire Ecclésiastique*, t. 63 (1968), pp. 580-581, ubi codex noster memoratur.

1942: p. 719, post § ORNAT. adde hanc paragraphum:

NOT. ANT. — Codex sub num. *1941* ipsa Leonis Allatii manu descriptus est in cod. Barb. lat. 3069, f. 301; cf. introd. § 21.

1943: pp. 720 et 722, ad lin. primam descriptionis et ad SCRIPT.

Codex circa a. 1645 a Leone Allatio scriptus est; etenim in relatione de statu Bibliothecae Vaticanae anno 1645 confecta legitur: « Leone Allatio raccoglie da molt'Autori, che sono nella Biblioteca Vaticana, tutte le varie lettioni, note e scolii sopra i trattati della pescagione e cacciagione d'Oppieno, Auttor Greco di gran fama, sarà opera molto utile » (P. Petitmengin, *Recherches sur l'organisation de la Bibliothèque Vaticane à l'époque des Ranaldi (1547-1645)*, in *Mélanges d'Archéologie et d'Histoire de l'École Française de Rome*, t. 75, 1963, p. 623).

p. 722, ad NOT. ANT.

Nota cancellata est *1946*, postea correcta in *1947*, ni fallor; cf. cod. Barb. lat. 3069, f. 303ᵛ, ubi codex sub numero *1946* ipsa Leonis Allatii manu descriptus est; cf. introd. § 21.

1944: p. 723, ad partem I, f. 209ᵛ.

Homilia in illud Pater si possible est apud BHGⁿ 415d recensetur.

1945: p. 725, ad primam lin. enarrationis.

Dubito utrum codex anno 1650 an 1654 perfectus sit. Etenim Franciscus Gozzadini die 2 martii a. 1654 episcopus Zacynthi et Cephalleniae electus est. Itaque aut scriba notam ,αχν' oscitans scripsit aut titulus 4 annos post ipsum codicem exaratum appositus est.

p. 726, ad NOT. ANT.

Notam *1945* e *1944* correctam esse hoc confirmat, quod in cod. Barb. lat. 3069, f. 303, codex noster ipsa Leonis Allatii manu sub num. 1944 descriptus est; cf. introd. § 21. Hoc quoque animadvertas volo: A. Mai in adversariis suis (Vat. lat. 13.181, f. 99ᵛ; cf. Mercati, *Storia*, p. 73 n. 2) de codice scripsit: « Codicis autem 696. extat apographum in cod. vat. [« vat. » supra lin. add]. 1945 », additis postea supra lin. his verbis « vel potius 1962. f. 48 »; quam notam 1962 iteravit in alia annotatione ibidem adiuncta et a Ioh. Mercati loc. cit. transscripta. Verisimillimum est Angelum Mai codicem nostrum nota 1945 insignitum invenisse at — nescio cur — sibi proposuisse ad numerum 1962 transferre; quod prout scio numquam fecit.

1946: p. 727, post § SCRIPT. adde hanc paragraphum:
NOT. ANT. — Codex sub num. 1947 ipsa Leonis Allatii manu descriptus est in cod. Barb. lat. 3069, f. 303^{v}; cf. introd. § 21.

1947: p. 730, post § POSS. adde hanc paragraphum:
NOT. ANT. — Codex sub num. 1945 ipsa Leonis Allatii manu descriptus est in cod. Barb. lat. 3069, f. 303^{r-v}; cf. introd. § 21.

p. 730, ad BIBL.
Adde sis: P. Lemerle, *Bulletin archéologique III. 1950-1951*, in *Revue des Études byzantines*, t. 10 (1952), p. 235; C. Walter, *Liturgy and the Illustration of Gregory of Nazianzen's Homilies*, ibid., t. 29 (1971), pp. 197 n. 51, 198.

1948: p. 731, ad partem B (ff. 47-87).
De huius codicis scholiis v. nunc L. Di Gregorio, *Sulla tradizione manoscritta degli « Scholia vetera » alla « Teogonia » di Esiodo*, in *Aevum*, t. 45 (1971), pp. 1-24, 187-207. De scholiis in ff. 69-81^{v} exaratis v. pp. 192-193 (auctor ea e codice Palatino gr. 319, ff. 285-308^{v}, transscripta esse putat), de glossis in ff. 81^{v}-82^{v} exaratis, p. 193 (fontem esse codicem Casanatensem 356 asserit auctor), de scholiis veteribus in f. 48 transscriptis (e codice Ravennati 120, 2, secundum auctorem), pp. 206-207.

pp. 733-734, ad ANNOT.
De foliis in cod. Vat. lat. 10.646 repositis v. sis: E. M. Bannister, *Monumenti vaticani di paleografia musicale latina* (*Codices e Vaticanis selecti phototypice expressi...*, XII), Lipsia, 1913, p. 117, num. 338; *Codices Vaticani latini. Codices 10301-10700* rec. M. Vattasso et H. Carusi (*Bybl. Apost. Vat. codices manu scripti recensiti...*), Romae, 1920, pp. 587-588; P. Salmon, *Les manuscrits liturgiques latins de la Bibliothèque Vaticane*, II. *Sacramentaires épistoliers évangéliaires graduels missels* (*Studi e Testi*, 253), Città del Vaticano, 1969, p. 185 num. 603 (loco « ff. 5-8 » lege « ff. 3-9 »).

p. 734, ad NOT. ANT.
Nota *1944* fortasse ex *1943* correcta est; nam in cod. Barb. lat. 3069, f. 303, codex noster ipsa Leonis Allatii manu sub num. *1943* descriptus est; cf. introd. § 21.

1949: p. 736, ad partem III (ff. 19-24).
Hanc epistulam citavit V. Peri, *Inizi e finalità ecumeniche del Collegio Greco in Roma*, in *Aevum*, t. 44 (1970), p. 27 n. 82.

p. 741, ad partem XIII (ff. 159-160), SCRIPT.
Scriba non est Valerianus Albini, at Constantinus Mesobotes (e scriptura).

p. 743, ad partem XVII (ff. 178-183).
Duo folia quae inter ff. 181 et 180 desiderantur hodie efficiunt, ni fallor, codicem Magliabechianum gr. 17 (VI 73), de quo v. G. Vitelli in *Studi italiani di filologia classica*, t. 2 (1894), p. 553, et Renata Roncali, *Lista dei manoscritti di Eschine Licurgo Lisia*, in *Annali della Facoltà di Lettere e Filosofia dell'Università degli Studi di Bari*, t. 14 (1969), p. 7 (in quo elencho codex 1949 non citatur).

pp. 744-745, ad partem XVIII, num. [8] (ff. 195-197^{v}).

De his excerptis s. Epiphanio Cyprio tributis v. nunc dissertationem E. D. Moutsoulas supra in Add. ad cod. 1753 citatam (codex noster memoratur tantum p. 489).

p. 745, ad partem XVIII, num. [10] (f. 198^{v}).

Hoc breve excerptum in ordinem alphabeticum redactum Africanoque tributum omnino differt a recensionibus Iulii Africani capitis de quibus disseruit J.-R. Vieillefond, *Les « Cestes » de Julius Africanus* (*Publications de l'Institut Français de Florence*, I^{e} série, n° 20), Firenze-Paris, 1970, pp. 257-264 (textus pp. 266-275).

p. 749, ad partem XXVI (ff. 286-293).

Hoc opus apud BHG^{3} 129i recensetur.

p. 750, ad partem XXVIII.

Ad lin. 10 a. i.: loco « ANNOT. » lege « ORNAT. »; — ad Fasc.: lege « a scribae di-versa ».

p. 752, ad partem XXXI.

Haud inutile videtur lectorem monere codicem Barb. gr. 371 manu Nicolai *Μενγραβίτου* Bovae a. 1542 transscriptum esse (v. subscr. f. 232^{v}; quam subscriptionem nuper detexit v. d. A. Jacob mihique humanissime indicavit); de scriba (N. Menclabites seu Mengrabites) v. A. Jacob in *Bulletin de l'Institut Historique Belge de Rome*, t. 39 (1968), pp. 328-329.

p. 755, ad partem XXXVI, num. 2, lin. 5: loco «pp. 84-86.» lege « pp. 84-86). ».

p. 761, lin. 7, ad partem XLVII, num. 1 [8]: loco « tributae » lege « tributa ».

1950: p. 763, ad num. 5 (ff. 401^{v}-404^{v}).

De hoc florilegio v. etiam H. Chadwick, art. *Florilegium*, in *Reallexikon für Antike und Christentum*, t. VII, Stuttgart, 1969, col. 1138.

p. 765, ad SCRIPT.

Scribae quem num. [3] insignivi scripturae exemplum v. apud R. Merkelbach-H. van Thiel, *Griechisches Leseheft zur Einführung in Paläographie und Textkritik* (*Studienhefte zur Altertumswissenschaft...*, 10), Göttingen, 1965, num. 13, pp. 32-35, ubi ff. 342^{v}-344 lucis ope depicta exhibentur. — De scribarum quaestione v. etiam D. Harlfinger, *Die Textgeschichte der pseudo-aristotelischen Schrift Περὶ ἀτόμων γραμμῶν*, Amsterdam, 1971, p. 133. Codicibus ibi citatis anxie inspectis (codicis Cantabrigiensis Addit. 1732 folii 5^{r} tantum lucis ope depictam imaginem vidi; quam mihi benigne suppeditavit v. d. D. Harlfinger) ita censeo: scriba qui codicis Vat. gr. 258 ff. 1-8 et fortasse folii 157 partem superiorem exaravit (non ff. 18^{v}-68), haec etiam scripsit: cod. Cantabrig. Add. 1732, cod. Vat. gr. 253 totum, codicis Vat. gr. 1950 ff. 408-540^{v} (scriba est quem numero [4] insignivi) et fortasse ff. 280-399. 401-404^{v} (scriba est quem numero [3] insignivi; hodie putarim scribas [3] et [4] unum esse, quamquam atramenti color et nonnullae litterae discrepant, aliquo temporis spatio fortasse intercedente); codicis Vat. gr. 92 scriptura certe differt (cui nunc assentit etiam v. d. D. Harlfinger per litteras mihi missas), codicis autem Palat. gr. 260 (ff. 1-132^{v}) mihi quidem diversa videtur (cf. sis litteras *τ*, *ν*, *ρ* et nexum *εξ*).

1951: p. 766, ad num. **1** [1] (ff. 1-3ᵛ).
De hac homilia (Aldama 296) v. supra Add. ad cod. 1774, f. 231ᵛ.

p. 767, ad num. 4 [1] (f. 62ʳ⁻ᵛ).
Hoc caput apud BHGⁿ 1442q recensetur.

p. 767, ad num. 4 [4] (ff. 63ᵛ-64ᵛ) et [5] (ff. 64ᵛ-65ᵛ).
De narrationibus BHG 1445r et 2102c v. etiam J.-M. Sauget, *Paul Evergetinos et la Collection alphabético-anonyme des Apophthegmata Patrum*, in *Orient. Christ. Period.*, t. 37 (1971), p. 234.

p. 767, ad num. 4 [13] (ff. 69ᵛ-70).
Hoc caput apud BHGⁿ 1442s recensetur.

p. 770: post § Annot. adde hanc paragraphum:
Poss. — Codex olim Aloysii Lollini fuit, ut testatur inventarium codicum eius propria manu scriptum in t. 12 Archivii Bibl. Vaticanae servatum (ff. 48-49); ibi codex sub numero 2 sat minute describitur (f. 49); animadverte tamen loco partis A (= num. 1, ff. 1-16) librum tunc codicis 1759 folia 92-106 (i. e. partem 9 [1]) exhibere.

p. 770, ad Not. ant.
Nota *1943* fortasse correcta est ex *1942*; nam in cod. Barb. lat. 3069, ff. 301-303, codex noster ipsa Leonis Allatii manu sub num. *1942* descriptus est; cf. introd. § 21.

1953: pp. 770-771, ad num. **1** (ff. 2-76).
Psalmorum textum in codice nostro (necnon in multis aliis) et in codicis Vat. gr. 1209 (cod. B) recentiore supplemento contulit J. Šagi, *Problema historiae codicis B*, in *Divus Thomas*, t. 75 (1972), pp. 22-25.

p. 771, ad num. 2 [1 a] (ff. 87ᵛ-89ᵛ).
Hic canon opus est Euthymii monachi et syncelli.

p. 771, ad num. 2 [1 f] (f. 150ᵛ).
Canon qui inc. *Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον* est Iosephi hymnographi canon toni 4 in ss. Deiparam (de quo v. dissertationem E. I. Tomadakes in Add. ad cod. 1820 laudatam, num. 456 p. 201).

pp. 771-772, ad ff. 159ᵛ-164 (v. lin. 9 a. i.).
De hoc canone (qui apud BHGⁿ numero 1617rc signatur) v. nunc Chr. Hannick, *Studien zu den griechischen und slavischen liturgischen Handschriften der Österreichischen Nationalbibliothek* (*Byzantina Vindobonensia*, 6), Wien, 1972, pp. 134-153 (quem virum doctum codex noster latuit). Textus pp. 138-152 publici iuris factus est. In codice nostro praeter alias varietates troparium 4 odae *α′* et theotocium odae *θ′* omnino discrepant.

1953: p. 773, ad f. 53ᵛ, ubi sententia de Belisario mendicante occurrit.
De narratione fabulosa Belisarii mendicantis v. Enrica Follieri, *Il poema bizantino di Belisario*, in *Atti del Convegno internazionale sul tema: la poesia epica e la sua formazione* (*Accad. Naz. dei Lincei. Problemi attuali di scienza e di cultura*, quaderno 139), Roma, 1970, pp. 583-651. Codicis nostri sententia

a quadam recensione narrationis fabulosae Belisarii certe pendet: cf. Tzetzae Chil. III 344-345 (cit. a Follieri, p. 613 n. 113), *Διήγησις* vv. 547-548 Follieri, Georgillas vv. 693-694 Wagner (W. Wagner, *Carmina Graeca Medii Aevi*, Lipsiae, 1874).

p. 773, ad num. 2 (ff. 55-116v).
De schedographiis anonymis v. supra Add. ad cod. 1745, num. 1.

1954: p. 775, ad num. 4 (ff. 24-34v).
Canonem *Σοφίας πανάχραντε* E. I. Tomadakes (in dissert. supra laud. [v. Add. ad cod. 1820], p. 128 num. 103) quasi ineditus esset Iosepho hymnographo perperam tribuit. Etenim canon publici iuris factus est v. g. in Menaeis (ed. Rom.), II, pp. 223-234: acrostichis (*Σὺ-δίδου*) cum oda 7 desinit et duae ultimae odae acrostichida alphabeticam rectam (*α-ω*) et inversam (*ω-α*) efformant, ubi nomen Iosephi non apparet; immo canon Georgio domino tribuitur. At in codice Vat. gr. 1508, quo nisus est Tomadakes, in odae nonae editae locum substituta est oda nona canonis *Ἁγίων εἰς ἅγια* (num. 99 apud Tomadakes, p. 127), quae acrostichida *ιωσηφ* praebet, deficiente tamen in codice ultimo tropario.

1955: p. 779, ad Integum.: integumenti membrana alba est.

1961: p. 784, ad Script.
Alter scriba est Iosephus de Camillis, scriptor Bibliothecae Vaticanae (1688-1689), de quo cf. introd. § 22.

1962: p. 785, ad Not. ant.
De hoc loco Angeli Mai adversariorum v. potius nunc Add. ad cod. 1945.

INITIA OPERUM QUAE INEDITA VEL MINUS NOTA VISA SUNT

A

Ἄαπτος ὁ ἀπροσπέλαστος, παρὰ τὸ ἅπτω. Lexicon quoddam (e Zonarae lexico derivatum?) 1753 167.

Ἄασας pro ἄσας ab ἄτω nocuisti. Lexicon graeco-latinum 1878 239.

Ἀββᾶς τί ἑρμηνεύεται. Erotapocriseis breves indolis popularis (ultima ex eis) 1852 379.

Ἄβελ ἀπὸ θεοῦ ἢ ἀ ... Etymologiae nonnullae nominum hebraicorum 1943 94.

Ἀβροτόνου ἐξάγια γ΄· ἀριστολοχίας ἐξάγια κ΄. *Σκευασία τοῦ μιθριδάτου* 1759 239.

Ἄβυσσος κυκλοῖ με τῶν ἡδονῶν. Troparium in ss. Deiparam 1923 (ANNOT.).

Ἀγαθὸς μὲν ὁ Θεὸς πρὸς πάντας ἐστί. Iohannis IX Agapeti homilia in dominicam *τοῦ ἀσώτου* (ex homiliario patriarchali) 1936 25.

Ἀγάλλομαι καὶ ἀγαλλιῶμαι τὸ χαίρω. Maximi Planudis *περὶ τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων* 1751 156^v.

Ἄγαμαι· ὁ μέλλων ἀγάσομαι. Lexicon verborum anomalorum: v. 1751 235.

Ἀγαπῶ, φιλῶ, ἀσπάζομαι, στέργω. Lexicon verborum synonymorum 1751 227.

Ἀγγελοειδέστατε ἡλιόμορφε (? *ἡλιουροφε* cod.) *Ἠλιε.* Troparium in Eliam prophetam 1841 127.

Ἄγγελοι οὐρανόθεν ἐπὶ γῆς προκύψαντες. Canon *προεόρτιος* alphabeticus, die 21 decembris psallendus 1850 81^v.

Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανῷ. Troparium in ss. Deiparam 1923 (ANNOT.).

Ἁγία Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλόγησον τὸν παῖδα. Oratio pro puero 1863 125.

Ἁγίασόν μου τὸ σῶμα. Canon paracleticus ad s. Nicolaum 1853 89.

Ἅγιε Κύριε, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον. Oratio in messem 1833 54^v.

Ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἀρχηγός, τῶν ἐπερχομένων ἐλευθέρωσον. Troparium (primum?) canonis cuiusdam paracletici ad ss. Michaelem archangelum et Nicolaum (?) 1867 164.

Ἁγιώτατέ μου δέσποτα, εἰς τὸν Θεὸν θαρρῶ. Anonymi (civis Thessalonicensis?) epistula 1891 57.

Ἄγνος τὸ φυτὸν παροξύνεται. Iohannis Philoponi collectio vocum quae pro diversa significatione accentum diversum accipiunt 1745 146^v.

Ἄγνωστον φύσεως μυστήριον ὄμμασι. Incerti in s. eucharistiae mysterium epigramma 1902 286.

Ἀγωνιζέσθω οὖν καὶ Σωσάννα. S. Iohannis Chrysostomi *ἐκ τοῦ εἰς τὴν Σωσάνναν* 1764 80^v.

Ἀδὰμ ἔτη σλ΄· Σὴθ ἔτη σε΄. Chronographia universalis 1912 4.

Ἀδελφοί, ταύτην ἡγοῦ λέγεσθαι ἀναχώρησιν. Symeonis pii vel Studitae sermo asceticus 1782 179.

Ἀδελφὸς ἔμεινεν εἰς κοινόβιον καὶ ὠφελεῖτο ταπεινούμενος. Collectionis apophthegmatum anonymae caput 644 (Guy) 1746 231^v.

Ἀεὶ μὲν ἀεὶ τὴν φύσιν τῶν ὄντων. Theodori II Lascaris imperatoris de theologia christiana liber 6: 1942 31.

Ἀεὶ μνημονεύειν. S. Iohannis Chrysostomi sermo 1 de poenitentia in recensione ab edita diversa 1865 94^v.

Ἅζεό μοι σταυρὸν σωτῆρι. Incerti in Christi crucem epigramma 1902 292.

Ἄζυμον ἄρτον ἐν τῇ νέᾳ τοῦ Χριστοῦ ἀναιμάκτῳ θυσίᾳ. Excerptum quoddam de azymis 1892 133^v.

Ἄζω, ὅθεν ἀόριστος πρῶτος ἄσθην. Lexicon verborum anomalorum: v. 1751 235.

Ἀθλητὰ Βίκτορ, τήνδε τὴν ᾠδὴν δέχου. Acrostichis Iosephi canonis in ss. Menan, Victorem et Vincentium 1850 41.

Αἱ ἀρεταὶ ἐν τοῖς ἰδίοις ὅροις ἑστᾶσιν. Excerptum philosophicum quoddam 1898 202^v.

Αἱ εὐθεῖαι καὶ αἰτιατικαὶ τῶν ἄρθρων. Περὶ τόνου ἄρθρων 1751 142.

Αἱ λεγόμεναι καιρικαὶ ὧραι πῇ μὲν κοινωνοῦσιν. Methodus ad inveniendum horoscopum (Demetrio Chloro saepe tributa) 1896 273.

Αἱ μὲν αἰτίαι καὶ αἱ πρῶται ἀρχαί. Barlaami monachi Calabri de solis eclipsi methodus altera 1756 148.

Αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι μὴ οὖσαι μονοπρόσωποι. Caput *περὶ τόνου ἀντωνυμιῶν* 1751 142.

Αἴγλα παλαιᾶς Ἑλλάδος ὤλετο. Incerti carmen in urbem Romam 1902 351.

Αἰδεσιμώτατε ἐν Κυρίῳ πάτερ καὶ δέσποτα, ἀφ᾽ οὗ ἐξῆλθες. Iani Lascaris epistula ad Clementem metrop. Rhodi 1902 208.

Αἱμάτων τοῖς ῥεύμασιν. Oda secunda canonis matutini die sabbati, toni tertii 1820 89^v.

Αἰνών· πηγὴ δυνάμεως. Lexicon evangelii secundum Iohannem 1841 138v.

Αἵρεσίς ἐστιν ὅταν τις ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐλάττων. *Ὅροι παθῶν τοῦ ἁγίου Βασιλείου καὶ ἑτέρων, κατ' ἀλφάβητον* 1778 84.

Αἰσθήσεις μὲν τοῦ ἀνθρώπου εἰσὶν πέντε. Excerptum de sensibus et facultatibus humanis 1746 226.

Αἴτης ὁ ὁρμήτης (sic)*· ἀήτης ὁ ἄνεμος· ἀείτης καὶ ὁ φίλος.* Lexicon *ἀντιστοίχων* 1841 103v.

Αἰτίαι μὲν ἐξ ὧν τινα τῶν ἐννόμων. Iohannis Apocauci decretum divortii 1891 70v.

Αἰτίαι παρὰ τοῖς νόμοις πολλαί. Iohannis Apocauci decretum divortii 1891 65.

Αἰτοῦσιν, ἁγνή, τὴν σκέπην σου νῦν δίδου. Acrostichis canonis deprecatorii in ss. Deiparam (inc. *Ἀνελλιπῆ τὴν χάριν*) 1840 74v, 1853 72v.

Ἀκούεις ἄνθος ὑάκινθον. Isidori cardin. Rutheni (?) distichon 1852 239v (v. p. 332).

Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ἐταράχθη καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα. S. Iohannis Chrysostomi ethicon 6 ex homiliis in Matthaeum 1904 303.

Ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Timothei et Aquilae dialogus 1871 4.

Ἀκούω γενικῇ· τοιγαροῦν ἀκούσατε θείας φωνῆς. Verborum lexicon syntacticum 1751 174.

Ἀκροπολίτης τοῦ Θεοῦ Λόγου λάτρις. Versus 5 in Constantini Acropolitae prologum in narrationem de imagine Christi dicta Antiphonete 1882 205.

Ἀκύρους· ἀβεβαίους. Lexicon Proverbiorum: v. 1841 132.

Ἀλέξανδρος εἶδεν ὄναρ ὀνείροις μὴ πιστεύειν. De paradoxo somniatoris 1898 261.

Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς αἰχμαλωτεύσας τὰς Δαρείου θυγατέρας. Sententiae e s. Maximi Locis communibus fortasse excerptae 1841 115v.

Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἰδὼν στρατιώτην χωλόν. Alexandri Magni apophthegma: v. 1753 22.

Ἁλίσκειν κυρίως ἐπὶ θαλάττης. Maximi Planudis scholia in Philostrati Heroica 1852 41.

Ἀλλ' ἐκεῖ μὲν τὰ Μίθρου παίζειν. Michaelis Pselli ad discipulos 1900 249.

Ἀλλ' ἐπεὶ παντὸς γινομένου πράγματος. Isidori Kioviensis (cardin. Rutheni) temptamen expositionis cuiusdam contra additamenta ad symbolum 1896 202.

Ἀλλ' οὐ μετὰ τὴν οὐλήν, θειοτάτη ψυχή. Michaelis Pselli epistula ad monachum protosyncellum 1912 172 (v. p. 663).

Ἀλλ' ὥσπερ παρὰ μόνου τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεσθαι τὸ Πνεῦμα. Manuelis Calecae (ut videtur) opusculum de processione Spiritus S. contra Graecos 1892 112.

Ἀλλὰ διὰ τί, θεοτίμητε δέσποτα, μὴ πάλαι ἐπέστελλες. Michaelis Pselli epistula ad patriarcham Antiochenum 1912 148v (v. p. 664).

Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν κολύβων δέον δηλῶσαι. Normae de colybis e typico monasterii S. Mariae *τοῦ Μῆλι* 1877 259v.

Ἀλλὰ πάλιν πρὸς τὸ ἐσώτερον. Iacobi monachi epistula 23 ad Irenem sebastocratorissam 1759 288v.

Ἀλλάσσει ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος καὶ βάλλει. Liturgia praesanctificatorum 1872 11v.

Ἀλλάσσει ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος καὶ προσκυνοῦσιν. Liturgia praesanctificatorum 1875 31v.

Ἄλλοι μὲν ἄλλως αἴσχιστα τυραννουμένοις τοῖς Ἕλλησιν. Pantaleonis Ligaridae (?) epistula dedicatoria ad cardin. Laelium Biscia 1957 28.

Ἄλλοις μὲν κτημάτων ἔρως καὶ οὗτοι. Alumnorum Collegii Graeci Romae epistula ad Guilelmum cardin. Sirletum 1902 400.

Ἄλλον παράδεισόν σε γινώσκομεν νοητόν. Iohannis monachi canon in ss. Deiparam 1882 18.

Ἄλλος δέ τις τῶν πατέρων ἀπεκαλύφθη ταῦτα· ἀναβλέφας. S. Macarii Aegyptii narratio II de angelo custode 1868 197.

Ἄλλων μέν ἐστι σπουδάζειν, κύριε μου. Epistula anepigrapha 1753 48.

Ἀλόης βαρέας τὸ λιπιον (?) *τῆς ῥίζης.* Remedium *εἰς ψώραν* 1948 230v.

Ἁλουργίδα, πορφυρίδα· ἀλλόκοτον, ἀνόμοιον. Lexicon quoddam (e Zonarae lexico derivatum?) 1753 213.

Ἀλωπεκὴν ἐσχημάτισας φιλίαν. Isidori cardin. Rutheni enarratio vaticinii (?) cuiusdam 1852 259a (v. p. 332).

Ἅμα δὲ λέγεται ἁπλῶς μὲν καὶ κυριώτατα. Incerti caput *περὶ τῶν ἅμα λεγομένων* 1949 245v.

Ἀμάραντον στέατος τρογείου. Remedia varia (e collectione cod. Vat. gr. 299 excerpta) 1902 270 (v. p. 603).

Ἁμαρτωλοί, δράμωμεν πρὸς τὸν καλοῦντα ἡμᾶς. Canon deprecatorius ad Iesum Christum, ss. Deiparam, angelos, prophetas apostolosque 1853 100v.

Ἀμβακοὺμ ὁ προφήτης. Nicetae Heracleensis comment. in s. Gregorii Nazianzeni orat. 45 in s. Pascha II: v. 1755 9.

Ἀμύγδαλά εἰσι θερμά, ὠφέλιμα δὲ εἰς τὸν θώρακα. Michaelis Pselli syntagma de alimentis in compendio 1823 191.

Ἂν δὲ καὶ πρὸς τὴν ἐνοικοῦσαν τοῖς γράμμασί

Ἀριμαθεῖος· ὕψος αὐτῶν. Lexicon evangelii secundum Marcum 1841 138.

Ἄριστα μὲν πάντων. E M. Blastaris syntagmate canonum *ἑρμηνεία τῶν πασχαλίων* 1759 209ᵛ.

Ἀριστοτέλης ἔφη κοινὸν εἶναι τὸν ὕπνον. Aristotelis apophthegma quoddam 1882 121ᵛ.

Ἀριστοφάνους ἐπώνυμον ὁλοτελής. Incerti epistulae fragmentum ad Pompeium quendam 1862 148.

Ἀρκεῖ τοῦ Θεοῦ ἡ προσηγορία. Sententiae asceticae breves (ultima) 1868 84ᵛ.

Ἀρτάβη ἐστὶ ξεστῶν οβ'· μέτρον τέλειον. S. Epiphanii Cyprii de mensuris 1949 195.

Ἀρτάβη ἡ Αἰγυπτία ἔχει μόδιον α'. Dioclis de mensuris siccis secundum alphabetum 1949 192ᵛ.

Ἀρχή, ἀπαρχὴ καὶ καταρχὴ ἡ γράφεται. Commentarius ad cap. 1 schedographiae quae inc. *Ἀρχὴ σοφίας* 1745 1ᵛ.

Ἀρχὴ ζωῆς ἀνθρώπου ἄρτος καὶ ὕδωρ. Excerpta ordine alphabetico digesta e Siracide et Proverbiis 1871 112ᵛ.

Ἀρχὴ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ ἔναρξίς τινος πράγματος. Commentarius ad cap. 1 schedographiae quae inc. *Ἀρχὴ σοφίας* 1953 55.

Ἀρχὴ παθῶν γαστριμαργία· ὁ κρατῶν γαστρός. Sententiae asceticae breves 1868 79ᵛ.

Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, φησί τις θεῖος ἀνήρ. Anonymi schedographiae caput primum 1745 1ᵛ, 1953 55.

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ... τὸν ὕστερον καὶ τὸν τελευταῖον. Iohannis IX Agapeti homilia in dominicam ante s. lumina (ex homiliario patriarchali) 1936 215ᵛ.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, ἡ πνευματοκίνητός φησι τοῦ θείου Δαυὶδ φωνή. Isidori cardin. Rutheni adhortatio ad unionem post concilium Florentinum conscripta 1879 211, 1898 205.

Ἀρχὴ τῶν νηστειῶν, καθὼς γέγραπται ἐν τῇ διατάξει. Concilii Nicaeni capitulum de ieiunio et diversis rebus 1871 58.

Ἀρχόμενος, ἀγαπητέ, τῆς προσευχῆς ἄφες τὸ σῶμα. S. Basilii Magni (?) excerptum quoddam de ss. Trinitate 1892 168.

Ἄρχων τῶν ἄνω ταγμάτων. ⟨Theophanis⟩ canon alphabeticus in ss. Deiparae annuntiationem 1876 96 (v. p. 435).

Ἄσμενος τὰ σὰ τῶν χειρῶν. Anonymi civis Thessalonicensis epistula 1891 53.

Ἀσπασίως ὧδ' ἦλθον, ἐπεὶ σύ γε. Incerti in Iohannem Franciscum cardin. Gambaram epigramma 1902 364.

Ἀστέρα μελάν(η?) μεμελανωμένη τοὺς τὸν ἑξήκοντα. Exorcismus *εἰς ἀστέρα ἀνθρώπου* 1852 380ᵛ.

Ἄστρα μὲν μαυροῖς καὶ ἱερά. Nicolai Syrii monachi carmen in Guilelmum cardin. Sirletum 1902 426.

Ἄστρα, τάπερ χαροποῖς κυανάντυγος. T. P. Martinengii in ss. Deiparam epigramma 1902 298ᵛ.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Gregorii metrop. Corinthii commentarius in Cosmae melodi triodium in magnam feriam 2: 1926 6.

Ἄτεχνον τὸ μὴ μετὰ τέχνης. Manuelis Moschopuli (?) technologia in Pauli Silentiarii carmen in thermas Pythicas 1823 49ᵛ.

Ἀτθίδος εὐγλώσσου πρόμον. Georgii Barbiani epigramma in Guilelmum cardin. Sirletum 1902 399.

Αὐγούστου· ἑορτάζοντος. Lexicon evangelii secundum Lucam 1841 138.

Αὐτὸν μέν σε πάλαι, πάτερ. Matthaei Devarii in s. Gregorium Nazianzenum epigramma 1902 314.

Αὐτὸς μὲν ὡς ἀληθῶς φῄμην. Anonymi civis Thessalonicensis epistula 1891 51ᵛ.

Ἄφρονές εἰσι νέοι. Incerti in Alphonsum Salmeron epigramma 1902 379ᵛ.

Ἀχιλλέως ἀνδρείαν καὶ κάλλος. Nicephori Chumni *περὶ λόγων κρίσεως καὶ ἐργασίας* (prooemium) 1784 301.

Ἄψ περιτελλομένου ἔτεος. Incerti in Christi nativitatem epigramma 1902 279.

B

Βαθμίδες λίθιναι λαξευταὶ περὶ τὰς ὄχθας ἦσαν τοῦ Νείλου. Historia de Nilo et de animalibus quae Aegyptii venerabantur (ex eis quarum meminit Gregorius Nazianzenus in orat. 39 in s. lumina) 1949 17.

Βάλλει καὶ τιτρώσκει μου τὴν ψυχήν. Troparium aut invocatio ad ss. Deiparam 1923 (Annot.).

Βαπτίζεται Χριστὸς ὁ φωτίσας. Troparium psallendum in officio aquae benedicendae in ss. Theophaniis: v. 1844 143ᵛ.

Βασιλεῦ τὸν κλαυθμόν, ὦ Σῶτερ, δέχου. Acrostichis canonis deprecatorii Iosephi (ut vid.) ad Iesum Christum 1853 31ᵛ (v. Add.).

Βασιλεὺς Ἀγαμέμνων· ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Μενέλαος. Emmanuelis Provatarii (?) expositio de praecipuis Iliadis personis 1890 10.

Βηθσαϊδὰ οἶκος ἐπισιτισμοῦ. Lexicon evangelii secundum Matthaeum 1841 137ᵛ.

Βιάζεται καὶ πάλιν ὁ πόθος. Anonymi civis Thessalonicensis epistula 1891 53ᵛ.

Βλέπε, ψυχὴ τάλαινα, Χριστὸν θυόμενον. Ca-

non paracleticus psallendus in liturgia 1853 106.

Βλέψον, ψυχὴ τάλαινα. Canon in festo ss. Corporis Christi psallendus: v. 1954 120.

Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν. Oratio *τῆς γονυκλισίας* in officio vesperarum Pentecostes 1833 36v.

Βοηθός μου γενοῦ, Δέσποτα τῶν ἁπάντων Χριστέ. Oratio ante communionem 1853 116.

Βούλομαι λαθεῖν βιώσας κἂν μικροῖς ἀρκούμενος. Incerti carmen morale 1898 117, 1902 87v.

Βυθός με χειμάζει ἁμαρτίας. Iosephi (ut vid.) canon deprecatorius ad Iesum Christum 1853 31v (cf. Add.).

Γ

Γαῖα λίθους τίκτει περιαυγέας. Demetrii cuiusdam epigramma *εἰς τὸν θεσπέσιον Σιγισμοῦντον* 1902 325.

Γαλακτοτροφία μὲν προσέοικεν. Scholion de Deo utriusque Testamenti legislatore 1769 437.

Γαλιλαῖα ἑρμηνεύεται κατακυλιστή. Scholion de sensu nonnullorum vocabulorum Hebraicorum 1881 114v.

Γενοῦ τῶν ἀδελφῶν βοηθός. Epistula anepigrapha 1753 59v.

Γῆ με πάντως κρύψει. Troparium aut invocatio ad ss. Deiparam 1923 (Annot.).

Γηραιός τις ἤδη ὄνομα Συμεών, ἐπωνυμίαν Σγουρόπουλος. Iohannis Apocauci decretum 1891 68v.

Γίνεται πάσμα μετὰ τῶν εἰδῶν τούτων. Remedium *εἰς χαύνωσιν κεφαλῆς* 1891 116.

Γίνωσκε ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ κύκλῳ τῆς σελήνης. Computatio Paschae legalis 1746 297v.

Γλώσσῃ ὅπως κελταῖς. Incerti in Alphonsum Salmeron epigramma 1902 377v.

Γράμματα δεῖ μαθεῖν. Socratis apophthegma 1753 22.

Γραμματική ἐστι τέχνη ἕξις θεωρητική. Caput *περὶ τέχνης γραμματικῆς* (pars scil. prolegomenorum Vossian. in Dionysii Thracis artem grammaticam) 1751 31v.

Γραφὴ καὶ δίκη καὶ εὔθυνα διαφέρουσιν ἀλλήλων. Nicephori Gregorae (?) notula de sensu vocabulorum *γραφή, δίκη, εὔθυνα* 1898 228v.

Γρηγόριε σκοπὲ Ῥώμας ὀλβιόδαιμον. Incerti in Gregorium pp. XIII carmen 1902 382.

Γρηγορίου κεύθει κλεινοῦ σορός. Incerti in s. Gregorii Nazianzeni sepulturam epigramma 1902 313.

Γυνή τις ἐν πλούτῳ καὶ εὐγενείᾳ κομῶσα. S. Basilii Magni vitae et miraculorum a. Amphilochio caput XII: 1857 285v.

Γυνή τις πλουσία καὶ εὐγενής. S. Basilii Magni vitae et miraculorum a. Amphilochio caput XII: v. 1857 8.

Δ

Δαιμονίαις ἀρετῇσι κεκασμένος. Alumnorum Collegii Graeci Romae epigramma in Guilelmum cardin. Sirletum 1902 400.

Δεδοξασμένη ἐν δόξαις καὶ θαυμαστή. Canon paracleticus toni plag. 2 in ss. Deiparam 1840 68v, 1853 68v.

Δέδορκά σε· οἰκείως ἔχουσιν οἱ παρακείμενοι. Scholia selecta in Sophoclis Aiacem 1826 420.

Δέησιν δέξαι σῶν δουλῶν, ὦ Χριστέ μου. Acrostichis canonis paracletici Dorothei ad Iesum Christum 1858 55v.

Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἡ πλάνη ἡ καῦσίς ἐστι. Gregorii Sinaitae accuratae dissertationis de quiete caput 10: v. 1746 207.

Δεῖ γινώσκειν ὅτι πολλάκις ἀπὸ διαφόρων πτώσεων. Περὶ τόνου ἐπιρρημάτων 1751 143.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὡς ὁ θαυμαστὸς οὗτος καὶ πᾶσιν ἀπαράμιλλος. Gregorii metrop. Corinthii commentarius in Cosmae melodi triodium in magnam feriam 4: 1926 13v.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τοῦ ἁγίου Φιλίππου. Normae generales de quadragesimis e typico monasterii S. Mariae *τοῦ Μῆλι* 1877 173v.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι στιχολογοῦμεν εἰς τὸν ὄρθρον. Typici liturgici monasterii S. Mariae *τοῦ Μῆλι* caput 1: 1877 1.

Δεῖ ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων συνδραμεῖν ταὐτότητα ὀνόματος. Scholia in Aristotelis categorias 1891 24.

Δεῖ τὸν μὲν συμβουλευτικόν. Scholion de *συμβουλευτικῷ* et *δικανικῷ εἴδει* 1828 29v.

Δέλτος προσευχῶν τάξιν ἥδε καὶ μέτρον. Prooemium versibus confectum in officium quotidianum 1866 13v.

Δέξαι τὰς δεήσεις τῶν σοι προσπιπτόντων. Dorothei canon paracleticus ad Iesum Christum 1858 55v.

Δέξαι, ὦ φίλε, μικρὸν ἐκ πόθου δῶρον. Versus iambici duo 1871 166v (Annot.).

Δεξιτερῇ μὲν δόρυ. Alexii Rharturi epigramma in Paulum pp. IV: 1902 381.

Δέομαι δὲ τῶν κρίνειν λαχόντων. Excerptum ex oratione quadam (?) 1879 268v.

Δέον τὸν πονηρὸν ἄνδρα μὴ αἰτεῖν ἀγαθά. Florilegium gnomologicum sacro-profanum 1841 109.

Δέσποινα, δέσποινα, (δέσποινα), ὅταν με στήσῃ γυμνὸν ὁ υἱός σου. Theotocium in officio magni completorii psallendum: v. 1864 284, 1865 135v (v. p. 394).

Δέσποινα μου θεοτόκε, σύ μου γενοῦ βοήθεια.

Oratio in adoratione imaginis Deiparae 1811 67.
Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ἐξουσίαν καὶ ἐντολήν. Oratio *εἰς ὕδωρ μεμολυσμένον* 1833 49.
— — — —, *σὺ εἶ βοηθός μου.* Oratio in turpes cogitationes 1811 137v.
— — *ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου.* Oratio in officio *τοῦ πρώτου σχήματος* 1875 124v.
— — — — —, *ὁ διὰ τὴν πολλήν σου ἀγαθότητα.* Oratio in officio monastico lavipedii 1872 89v.
— — — — —, *ὁ καταξιώσας ὑποπλεῦσαι.* Oratio pro navigaturo (*εἰς τὸ κατασπᾶσαι χελάνδιον*) 1811 49.
— — — — —, *ὁ κατασκευάσας ἄνθρωπον.* Oratio ex officio in monachos defunctos 1836 108v.
— — — — —, *ὁ μόνος ἀναμάρτητος.* Oratio in mulierem ⟨puerperam⟩ 1811 7.
— — — — —, *ὁ παραγενάμενος καὶ ἐπὶ τὰς ἑωθινὰς ἡμῶν εὐχάς.* Oratio *τῆς εἰσόδου τοῦ ὄρθρου* 1833 23v.
— — — — —, *ὁ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κτίστης πάντων ... ὁ τὰ ὑπὸ σοῦ κτισθέντα εὐλογήσας.* Oratio ad caseum et ova benedicenda 1811 66v.
— — — — —, *ὁ πολὺς ἐν εὐσπλαγχνίᾳ.* Oratio *εἰς παραδιδοῦντα διάκονον* 1872 143, 1875 131v.
— — — — —, *ὁ τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν.* Oratio *ἐπὶ προσφερόντων ἀπαρχάς* (editis longior) 1833 45.
— — — — —, *σὺν γὰρ ὡς ἀληθῶς.* Oratio in officio *γονυκλισίας* 1872 106.
— — — —, *ὁ διὰ τὸν πρὸς σὲ ζῆλον ἐπακούσας.* Oratio in pluviae penuria 1833 50v.
— — — —, *ὁ παντοκράτωρ, δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε τὸν καρπόν.* Oratio *ἐπὶ τρυγόντων* 1833 46.
— — *οὐρανοῦ καὶ γῆς Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ εὐλογήσας καὶ πληθύνας τοὺς πέντε ἄρτους.* Oratio *ἐπὶ περισσευμάτων τραπέζης* 1833 55v.
— — *παντοκράτορ, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας τῇ ἀρρήτῳ σου σοφίᾳ.* Oratio *αἰτήσεως ἀπαλλαγῆς πείρας* 1868 36v.
— — *τῆς δόξης, ὁ ὑποδείξας.* Oratio in officio monastico lavipedii 1872 91.
— — *τῶν δυνάμεων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διάβολον καταργήσας.* Oratio in officio pro defunctis: v. 1866 5.
Δέσποτά μου ἅγιε, γυνή τις καταλειφθεῖσα. Constantini episcopi Bellae epistula ad Iohannem Apocaucum 1891 29.
Δέσποτά μου ἅγιε καὶ βασιλεῦ πάντων βασιλέων ὑπέρτερε, τί τοσοῦτον. Michaelis Pselli epistula 6 (Sathas) initio discrepans 1912 187v.
Δέσποτα ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἀληθινὸς ἀμνός. Oratio ad caulam benedicendam 1811 65.
— *παντοκράτορ, ὁ πατὴρ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πᾶσαν φύσιν λογικήν.* Oratio in mulierem puerperam post 40 dies 1837 228.
— —, *ὁ τῇ εἰκόνι σου τιμήσας τὸν ἄνθρωπον.* Oratio in prima capillorum detonsione 1875 68.
Δεῦτε, ἀδελφοὶ συλλειτουργοί. Sticheron *εἰς ἀσπασμὸν εἰς ἱερεῖς καὶ ἡγουμένους καὶ ἐπισκόπους* 1836 139v.
Δεῦτε πάλιν ἀκούσατε, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Initium sermonis cuiusdam in s. liturgiam 1746 228.
Δεῦτε τοῦ Δεσπότου τὰ ἔνδοξα. Alberti Marini sermo in circumcisionem Christi et in s. Basilium (prooemium) 1914 35.
Δεῦτε, ὦ ποιμένες τοῦ Χριστοῦ. Sticheron *εἰς ἀσπασμὸν εἰς ἱερεῖς καὶ ἡγουμένους καὶ ἐπισκόπους* 1836 139v.
Δεχόμενοι μὲν ἡμεῖς γράμματα ἃ γράφεις. Iacobi monachi epistula 15 ad Irenem sebastocratorissam 1759 272.
Δέχου τελείαν συγχώρησιν, πνευματικόν μου τέκνον. Absolutionis formula 1746 99.
Δημοκράτης εἴκασε τοὺς ῥήτορας ταῖς τιτθαῖς. Democratis dictum 1898 202.
Δήμου βουλήματα καὶ γνῶναι καὶ θεραπεῦσαι. Aristodemi (?) dictum 1898 202.
Διὰ τὴν ἑορτὴν ὡς φιλοσοφήσωμεν ὀλίγα. Incerti paraphrasis neograeca s. Gregorii Nazianzeni orationis 41 in Pentecosten 1949 341.
Διὰ τί τὸ Ἡρακλῆς, Ἑρμῆς περισπᾶται. Theodosii grammatici *περὶ τόνου περισπωμένων* 1751 136.
Διά τι, φησίν, καταλύετε τὴν ἐπαινουμένην τάξιν. Nicetae Heracleensis in s. Gregorii Nazianzeni orat. 16 commentarius: v. 1755 299v.
Διὰ τὸ « καὶ τὸ » πᾶσαν τὴν περὶ τοῦ βαπτίσματος διήγησιν. Georgii Moceni scholia in s. Gregorii Nazianzeni orat. 40 in s. baptisma 1821 45.
Διὰ τοῦτο πάλιν συνάπτει ὁ θεολόγος. Nicetae Heracleensis in s. Gregorii Nazianzeni orat. 39 commentarius: v. 1755 176.
Διὰ τῶν τεσσάρων ζῴων. S. Andreae Caesariensis *περὶ τῶν τετραμόρφων ζῴων* (?) 1753 462.
Διαιρεῖται δὲ ὡς ἄνω εἴπομεν ὁ ἐνιαυτός. De signis zodiacis et temporibus idoneis ad curandos aegros 1908 32.
Διαιρεῖται ἡ κατὰ Χριστὸν φιλοσοφία εἰς τρία.

Schema de divisione philosophiae 1887 185.

Διαιρεῖται οὖν ἡ καθολικὴ τέχνη. Divisiones artis grammaticae 1751 30.

Διαλαμβάνει δὲ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ. Hypothesis in Oppiani halieutica 1943 4.

Διάλεκτοί εἰσι πέντε· πρώτη ἡ Ἀτθίς. Excerptum de dialectis 1745 121^{v}.

Διάττειν σε ὡς τοὺς ἀστέρας. Iacobi monachi epistula 10 ad Irenem sebastocratorissam 1759 262^{v}.

Διαφέρει ἡ θεία οὐσία τῆς θείας ἐνεργείας κατὰ τὸ αἴτιον. De diversis modis quibus substantia divina ab operatione distinguatur 1892 159.

Διερχόμενος μετά. Troparium quoddam (e Pentecostario?) 1813 (script. ant. C; v. p. 194).

Διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Ἡσαΐας· μοναχὸς ὁ ἔχων χρυσίον. Isaiae abbatis instructio 1951 64^{v}.

Διὸ ἃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Excerptum quoddam de azymis 1892 133^{v}.

<Διογένης> ἐρωτηθείς· πλούσιος εἶναι θέλεις. Diogenis apophthegma: v. 1753 22.

Διογένης ἰδὼν μικρὰν πόλιν πύλας μεγάλας ἔχουσαν. Anonymi schedographiae caput ultimum: v. 1745 1^{v}.

Διογένης ὀνειδιζόμενος πάνυ ὑπό τινος ὅτι ἀγαθός. Diogenis apophthegma: v. 1753 22.

<Διογένης> ὀνειδιζόμενος ὑπό τινος φαρακλοῦ. Diogenis apophthegma: v. 1753 22.

Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης ἐκρατήθη. Commentariolus de s. Dionysio Areopagita 1865 146^{v} (v. p. 394).

Δὶς ἓξ ἑορταὶ σταυρικοῦ μέσον τύπου. Versus iambici quattuor 1823 XVI (ANNOT.).

Διττή ἐστιν ἡ κάθαρσις. Τοῦ Ἀδριανοπολίτου interpretatio in s. Maximi Confessoris capitum de caritate cent. I 44: 1897 1 (v. p. 556).

Δοκῶ δ' ἐπὶ τούτοις ἐγὼ καὶ τὸν μετὰ Παῦλον. Arsenii episcopi Tyrii opusculum antipalamiticum 2: 1823 264.

Δοξάζωμέν σε, Δέσποτα πανάγιε. Prologus ad orationem in officio aquae benedicendae in ss. Theophaniis: v. 1811 8^{v}.

Δόξειεν ἂν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον μὴ ἐκπορεύεσθαι ἐκ τοῦ Υἱοῦ. S. Thomae Aquinatis Summae theologicae pars I, qu. 36, art. 2: 1892 90.

Δόρπος ἡ πρὸς ἑσπέραν τροφή. Scholia in Homeri Iliadis lib. *Ω* 1760 158.

Δότε τῷ Βελισαρίῳ ὀβόλον· ὃν ἡ τύχη μὲν ὕψωσεν. Sententia de Belisario mendicante 1953 53^{v} (v. Add.).

Δυνάμενός τις ὑψοῦσθαι. Theodori Edesseni caput asceticum ineditum: v. 1774 89^{v}.

Δύο προόδους ἐν τοῖς λογίοις οἴδαμεν τοῦ πνεύματος. De Spiritus S. processione ratio quaedam 1879 273.

Δύο ῥήματα ὑπαρκτικά — τὸ εἰμὶ καὶ τὸ γίνομαι — ποιοῦσι δήλην. Emmanuelis Provatarii (?) dissertatiuncula *περὶ συντάξεως* 1890 373.

Δυσχεραίνομαι λίαν ὅτι δύναμιν οὐκ ἔχω. Camilli Peruschi epistula ad Emmanuelem Provatarium 1904 111.

Δωριέων μὲν τῇ συνήθει τῆς βραχυλογίας. Compendium de dialectis 1949 110.

E

Ἐὰν ἅπαξ ἐπίστευσας. S. Isaaci Syri sermo (e sermone 19 excerptus) 1746 281^{v}.

Ἐὰν γένηται σεισμὸς ἐπὶ τῆς Ἀσίας. Vicellii seismologium 1756 169.

Ἐὰν εἰκὼν τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, φαίη τις ἄν. Incerti contra Latinos de Spiritus S. processione 1892 220.

Ἐὰν ἔννοιαν ἔχῃς (ἔχῃς ἔννοιαν) τὴν οἱανοῦν ἐν καρδίᾳ σου. Sortes e psalterio (prooemium) 1866 12, 1870 189^{v}.

Ἐὰν ἡμέρα κυριακὴ γένηται κάλανδα. Περὶ τῶν καλάνδων 1753 21.

Ἐὰν οὖν εἴπῃ σοί τις ὅτι ἐπὶ τῆς θεότητος. Responsum quoddam de Trinitate et Incarnatione 1746 223^{v}.

Ἐβουλόμην γράφειν συχνότερον πλὴν εὐφρόσυνα. Manuelis Cantzae epistula ad *συμπενθέραν* 1898 323^{v}.

Ἐβουλόμην ἐπὶ τοσοῦτον κἀγὼ νεκρωθῆναι. Symeonis novi theologi epistula 4: 1782 221.

Ἐγγὺς τῆς πόλεως Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης. Vita s. Martiniani (BHG 1177c) 1843 42.

Ἐγένετο δὲ αὐτοῖς ἡ πλάνη ἀπὸ τῶν αἱρεσιαρχῶν. Caput de ieiunio sabbati contra Latinos 1887 187.

Ἐγκαίνια ἐπὶ ναοῦ μέν. Nicetae Heracleensis commentarius in s. Gregorii Nazianzeni orat. 44 in novam dominicam: v. 1755 36^{v}, 1912 IV ^{a}.

Ἐγκλινόμενόν ἐστι μόριον. Herodiani *περὶ ἐγκλινομένων* etc. 1751 299.

Ἐγκλίνονται ἤγουν ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. De encliticis 1745 139^{v}.

Ἔγνωσται τῇ συνέσει σου. Gregorii episcopi Cyprii epistula 217 (Lameere) 1891 46.

Ἔγραφες ἡμῖν πρότερον μὲν ὀλίγα. Iacobi monachi epistula 24 ad Irenem sebastocratorissam 1759 290^{v}.

Ἔγραφες ἡμῖν, ὦ θεία κεφαλὴ καὶ εὐπρόσιτε. Epistula quaedam 1753 44.

Ἐγὼ δ' ἐξ αὐτοσχεδίου καὶ ὡς ἀκαιρίας ἔτυχον. Nicephori Gregorae epistula ad Nicolaum Pepagomenum protonotarium 1898 218.

Ἐγὼ δὲ πέρας ἐνταυθοῖ τῷ λόγῳ ἐπιθήσω. Versus in Philippi Solitarii Dioptra 1893 165v.

Ἐγώ εἰμι ὁ βωμός. Scholia in Dosiadae altare Doricum (e commentario Manuelis Holoboli excerpta) 1824 29v.

Ἐγὼ μὲν ἀεὶ τῆς σῆς μιμνησκόμενος μετριότητος. Epistula anepigrapha 1753 43v.

Ἐγὼ μὲν χρείαν ἔχω παρὰ τῆς σῆς ὁσιότητος παραινεῖσθαι. V. *ἐμῷ πατρὶ καὶ φιλτοτάτῳ.*

Ἐγὼ μέν, ὦ θεία κεφαλὴ καὶ φιλάγαθε, καὶ ἅπαξ. Epistula *ἀπολογητική* 1753 43v.

Ἐγὼ μὲν ᾤμην, θεοτίμητε δέσποτα. Michaelis Pselli epistula ad Aemilianum patriarcham Antiochenum 1912 147 (v. p. 663).

Ἐγὼ πολλῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἀφικνουμένων. Incerti (an anonymi civis Thessalonicensis?) epistula 1891 30v.

Ἐγὼ τὴν βίβλον Γρηγορίου τοῦ πάνυ. Gregorii episcopi Cyprii epistula 223 (Lameere) 1891 45v.

Ἐγὼ τοῦ ὠτίου καμένος εἰμί. Proverbium quoddam 1882 123v.

Ἔδει μέν, αἰδεσιμώτατοι ἔμοιγε πατέρες καὶ δεσπόται λαμπρότατοι. Iohannis Bonaefidei panegyricus in s. Gregorium Nazianzenum 1902 224.

Ἔδει μὲν τὴν σὴν μεγαλειότητα. Anonymi civis Thessalonicensis epistula 1891 53v.

Ἐδεξάμην σου τὴν ἐπιστολήν, πνευματικὲ ἀδελφέ. Epistula anepigrapha 1753 47v.

Ἐδεξάμην σου τὴν φίλην ἐπιστολήν. Epistula anepigrapha 1753 46.

Ἐδεξάμην σου τὸν λόγον. Anonymi civis Thessalonicensis epistula 1891 53.

Ἔδυς φαεινὸν ὄμμα τῶν νέων, ἔδυς. Constantini Stilbae versus *μονῳδικοὶ κατ' ἐρώτησιν ἐπί τινι νέῳ εὐφυεῖ τελευτήσαντι* 1900 444v.

Ἐζητεῖτο παρὰ πολλοῖς. Nicetae Heracleensis in s. Gregorii Nazianzeni orat. 15 commentarius: v. 1755 70.

Εἰ ἄνω ἐστί, ποῦ δύναται βλέπειν ὁ νοῦς. S. Maximi Confessoris (?) erotapocrisis: v. 1774 49v.

Εἰ ἄρα ἐν τῇ ἀναστάσει ὅταν τὰ μέλη ἀνίσταναι. Erotapocrisis de resurrectione mortuorum (quaestio) 1746 228v.

Εἰ βούλει εὑρεῖν τὸν τοῦ ἡλίου δρόμον. Quomodo inveniendus sit cyclus solis 1746 298v.

Εἰ βούλει φυγέειν, ᾄδην. Incerti epigramma de ieiunio, oratione et eleemosyna, Caesari Contarino dicatum 1902 372.

Εἰ βούλῃ εὑρεῖν εὐκόλως τὸν κύκλον. *Περὶ κύκλου ἡλίου καὶ σελήνης* 1759 219.

Εἰ γὰρ καὶ διὰ τοῦ Υἱοῦ. Excerptum quoddam de processione Spiritus S. 1892 172.

Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη. S. Cyrilli excerptum *ἐκ τοῦ β' λόγου* 1892 195.

Εἰ γὰρ τοὺς ἐν τῷ γάμῳ διατρίβοντας δέδοικεν. S. Iohannis Chrysostomi homilia *ὅτι θαυμαστὸν καὶ πολλῶν ἄξιον λόγων ἡ παρθενία* 1797 3.

Εἰ δὲ βούλει καὶ τῶν σταθμῶν τῶν ὑγρῶν εἰδέναι. Dioclis de mensuris humidis secundum alphabetum 1949 192.

Εἰ δὲ καὶ αὐτὸς βραχέα τινὰ πρὸς τὴν ὑμῶν ἔρχομαι. Isidori Kioviensis (card. Rutheni) temptamen prooemii orationis cuiusdam 1896 217.

Εἰ δέ τινες τοῦ ἀληθοῦς τὸ δόξαν. S. Maximi Confessoris *ὅτι ἀριθμὸς οὔτε διαιρεῖ οὔτε διαιρεῖται* (excerpt. ex epistula 12) 1750 87v.

Εἰ δέ τις βασιλέα πυθόμενος μέλλειν. Theodori Prodromi commentarius in Cosmae canonem in Ramos Palmarum 1955 105.

Εἰ δὲ φῶς ἡμέρας τὸ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἡλίου ἀκτίνων. Theodori Prodromi commentarius in Cosmae canonem in Transfigurationem Domini 1955 237v.

Εἰ ἦν μόνον τὸ βούλεσθαι παρὰ σοί. Epistula *παρακλητική* 1753 59v.

Εἰ θέλεις εὑρεῖν τὸ ἔτος τῶν Περσῶν, λαβὲ τὰ ἀπὸ κτίσεως. De computu aerarum orientalium (*παράδοσις εἰς τοὺς Περσικοὺς κανόνας καὶ ὅπως δεῖ ζητεῖν τὸ τῶν Περσῶν ἔτος*) 1852 108v, 1879 193 (alia recensio).

Εἰ καὶ ἡ ἑορτὴ παρῆλθεν ἡμᾶς, ἀλλὰ τὸ περὶ ταύτης λέγειν. Iohannis IX Agapeti homilia in dominicam post s. lumina (ex homiliario patriarchali) 1936 218v.

Εἰ καὶ μεγίστη φυλακὴ τὸ μὴ γράφειν. Incerti versus iambici in honorem cuiusdam imperatoris vel ducis (?) 1949 389.

Εἰ καὶ μικρὸν ἄγαν καὶ ἀνένθετον. Incerti in Christi sepulchrum epigramma 1902 276.

Εἰ καὶ πάλιν ἱκετεύω πρὸς σέ, ἐπιφανέστατε. Francisci sacerdotis cuiusdam epistula ad Guilelmum cardin. Sirletum 1902 397.

Εἰ καὶ πολὺς ὁ χρόνος ἀφ' οὗπερ. Epistula anepigrapha 1753 44.

Εἰ καὶ τοῦ συγγραφέως τοὔνομα. Francisci Gozadini prooemium in Iohannis (Nili) Doxapatri librum de oeconomia divina 1945 46v.

Εἰ κυρίου Λωτάρου ἐλαίῳ. Incerti in quendam rufum epigramma 1902 369.

Εἰ μὲν εἰ ἔστιν ἐζητεῖτο θεία τε πρόνοια. Isaaci sebastocratoris *περὶ προνοίας καὶ φυσικῆς ἀνάγκης* 1773 310v.

Εἰ μὲν καὶ ἑτέρων ἕνεκα ὑποθέσεων ἀπορρήτων. Michaelis Pselli epistula 1912 184.

Εἰ μὲν κριτήν τινα ἀμφότεροι εἴχομεν. Barlaam Calabri *ὅτι ὑποκειμένου ἐκ μόνου τοῦ πρώτου αἰτίου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔχειν τὴν ὕπαρξιν, οὐκ ἀναιρεῖται ἡ κατ' οὐσίαν ταὐτότης Πατρὸς καὶ Υἱοῦ* 1917 23.

Εἰ μὲν οἷόν τε, τιμιώτατε δέσποτα, καρδίας. Epistula *δεητική* 1753 38.

Εἰ μὲν φρέαρ ἐστί, χρὴ πρῶτον ἐξαντλῆσαι. Officium in puteum contaminatum (orationes 3 includens) 1833 47v.

Εἰ μὲν ὡς φίλων καταφρονεῖς. ⟨Symeonis?⟩ Metaphrastae excerptum asceticum 1898 202.

Εἰ μὴ θέλεις κακῶς ἀκούειν, μάνθανε καλῶς λέγειν. Sententia quaedam 1882 VII (Script.).

Εἰ ὁ θεῖος Σμυρναῖος χ' Ἑλλὰς πᾶσα. Incerti in Christi passionem epigramma 1902 319.

Εἴ ποτε σου τῇ καρδίᾳ οἱονεὶ φῶς. S. Basilii Magni (?) excerptum quoddam 1746 211.

Εἰ Ῥαὰβ ὀπτῆρας ξενικῶς πορνὴ περ. Incerti epigramma in s. eucharistiae mysterium 1902 286.

Εἰ συνεσταυρώθημεν Χριστῷ, καὶ συνετάφημεν. Theodori Prodromi commentarius in s. Iohannis Damasceni canonem in s. Pascha 1955 205v.

Εἰ σωφροσύνης ἐρᾷς. Theodori Edesseni caput asceticum: v. 1774 89v.

Εἴ τι ὄφελος ὑμετέρων γραμμάτων. Iacobi monachi epistula 28 (27 cod.) ad Irenem sebastocratorissam 1759 295v.

Εἴ τιν' ἔρημος ἔχει τέρψιν. Incerti epigramma in quendam locum rusticum 1902 358.

Εἴ τις ἐκδικήσει τινὰ παιδευθέντα διὰ σφάλμα. S. Basilii Magni poena: v. 1808 154v.

Εἴ τις οὐ στέργει καὶ στοιχεῖ ταῖς θείαις ... ἑπτὰ συνόδοις. Euthymii patricii Harmenopuli anathema contra eos qui septem conciliis oecumenicis non adhaerent 1794 400v.

Εἴ τις τῆς ὑπηρεσίας ἀκαίρως ἀπολιμπάνεται. S. Basilii Magni poena: v. 1808 154v.

Εἴ τις τῷ πάνυ δοκεῖν φιλεῖν ἐπιτιμῶν. Arsenii episcopi Tyrii opusculum antipalamiticum 1: 1823 258.

Εἴ τις τῶν ἀρετῶν πολιτεία καὶ ἔπαινος. Epistula anepigrapha 1753 58v.

Εἴ τις τῶν δοκούντων τοῖς θεοφόροις. Florilegium breve de Spiritu S. (ultimus locus) 1749 VI.

Εἰ τὸ μὴ φιλεῖσθαι κατακρίνομαι. Epistula *στηλιτευτικὴ* ad amicum 1753 58.

Εἰ τὸ Πνεῦμα ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορεύεται. Nicolai Methonensis *κεφαλαιώδεις ἔλεγχοι* 1892 172v.

Εἰ τὸ πολλὰ λέγειν ἑαυτοὺς ἐθίσομεν. Theodori patricii et sacellarii epistula 1753 56v.

Εἴδετε χθὲς λῃστοῦ εὐγνωμοσύνην. S. Iohannis Chrysostomi in sepulturam et resurrectionem Christi 1862 107v.

Εἶδόν σου τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς γράμμασι. Iacobi monachi epistula 25 ad Irenem sebastocratorissam 1759 291v.

Εἴδωλα καμόντων· τὰς ψυχὰς οὕτω λέγει. Farrago quaedam excerptorum et scholiorum 1852 1.

Εἴθε μοι ἐν ταύτῃ, Μαρία μεγαλώνυμ', ἑορτῇ. Incerti in festum s. Mariae Nivis epigramma 1902 309v. 311.

Εἰκὼν ἥδ' ἱερὰ Σωτῆρος. Incerti in crucem Christi epigramma 1902 326.

Εἱμαρμένη καὶ μοῖρα καὶ πεπρωμένη τὸ αὐτό. Technologia in tria excerpta ■ M. Aurelii Antonini imper. commentariis in seipsum 1823 51.

Εἰμὶ μέλισσα τρέφουσα πιστῶν νοῦν. Prooemium breve in s. Maximi Confessoris Locos communes 1852 381v.

Εἶπε γέρων· ἐγὼ τὰ τρία ταῦτα συνεχῶς μελετῶ. Apophthegma quoddam 1889 62v.

Εἶπε γέρων· ἔστι λύπη καὶ λύπη. Apophthegmatum et narrationum piarum collectio recentior 1868 85.

Εἶπε γέρων τινὶ ἀδελφῷ· εἰ σωθῆναι θέλοις. Apophthegma quoddam 1889 62v.

Εἰπέ μοι ποῖον δημιούργημα πρὸ τῶν ἄλλων. Erotapocrisis una ad calcem s. Athanasii quaestionum aliarum 1753 72.

Εἰπὲ τί θαμβήσας, φίλε. Petri Cunei epigramma in Farnesium (nescio quem) 1902 362.

Εἰπὲ τῷ σώματί σου· τί ποιοῦμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Excerptum asceticum quoddam 1897 182.

Εἶπεν ὁ ἅγιος Ἀντώνιος· χρὴ τὸν θέλοντα ἀρετὴν κατορθῶσαι. S. Antonii (abbatis) apophthegma: v. 1774 49v.

Εἶπεν ὁ ἅγιος Δωρόθεος· ὥσπερ οἱ ἄνεμοι. S. Dorothei dictum 1865 146 (v. p. 392).

Εἶπεν ὁ ἅγιος Εὐθύμιος· εἴ τις ὑπὸ γαστριμαργίας. S. Euthymii dictum asceticum: v. 1774 49v.

Εἶπεν ὁ Κύριος· πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοί ... εἰς μαρτύριον προτρέπει. Iohannis IX Agapeti homilia in dominicam 1 Matthaei (ex homiliario patriarchali) 1936 99.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία. Iohannis IX Agapeti homilia in dominicam 14 Matthaei (ex homiliario patriarchali) 1936 143.

Εἶπέν τις τῶν ἁγίων γερόντων μεγάλων ὅτι ὅταν εἰσέρχει ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Narratio pia quaedam *περὶ τῆς* [?] 1844 143v (script. ant. C).

Εἴπερ ἄρα μυριογλώσσου στόματος ἐτύγχανον. Epistula ad amicum 1753 55.

Εἴπω τι τῶν εἰωθότων· ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. In Aristophanis Ranas scholia metrica 1823 187.

Εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς, τουτέστιν ἐν φανερῷ. Commentarii breves in locos nonnullos psalmorum 1862 80.

Εἴρηται μὲν ἐν τῇ γραφῇ τῇ παλαιᾷ διττῶς. Erotapocrisis de anima ad calcem dialogi senum *περὶ λογισμῶν* (responsio) 1868 177.

Εἰς ᾍδην ὅτε, Χριστέ, κατήλυθες. Incerti in Christi ascensionem epigramma 1902 289.

Εἷς Θεός, ὅτι μία θεότης, ἄναρχος, ἁπλῆ καὶ ὑπερούσιος. S. Maximi Confessoris (?) excerptum de ss. Trinitate 1892 171^{v}.

Εἷς μὲν οὖν ὑπέστρωται ἴαμβος τῇ δευτέρᾳ. Theodori Prodromi commentarius in Cosmae triodium in magnam feriam 2: 1955 122^{v}.

Εἰς πόσα διαιροῦνται οἱ ἄνθρωποι πάντες. Index capitum sic dictae Synopsi minori legum praemissus 1858 92.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ παντοδυνάμου καὶ παντελεήμονος Θεοῦ. Exorcismus *εἰς ἀστέρα ἀνθρώπου* 1852 380^{v}.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός ... στῶμεν καλῶς. Phylacterium magicum 1902 78.

Εἰς τὸν λογισμὸν τῆς ἀκηδίας· νδ', νγ'. Psalmi precum instar recitandi 1866 17^{v}.

Εἰς φῶς πάντα φέρει, καὶ τοὔμπαλι. Cortesii Branae epigramma in s. Gregorium Nazianzenum 1902 315.

Εἰσαναβησόμενος Θεὸς ὠρανόν. Incerti epigramma in s. eucharistiae mysterium 1902 287.

Εἰσὶν αἱ ἡμέραι Αἰγυπτιακαὶ ἃς ἐφανέρωσεν. De diebus infaustis secundum Esdram prophetam 1755 319.

Εἰσὶν αἱ μοῦσαι θ'· Κλειώ, Εὐτέρπη. Notula de novem Musis 1941 242^{v}.

Εἰσὶν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ διάλογοι νβ'. Notula de dialogis in libro Iob 1764 161.

Εἰσὶν ἐν τῷ ᾞδη δύο ποταμοὶ ὀνομαζόμενοι. Notula de duobus in Hade fluminibus 1745 139^{v}.

Εἶτα ἰατρὸς μὲν ὢν καὶ μισθοῦ τέχνην. Macarii Macrae *παραμυθητικὸς ἢ περὶ καρτερίας* 1852 385.

Εἶτα οὐκ αἰσχύνῃ ἀδοξίαν ἐκ τοιούτων. Excerptum ex oratione aut epistula quadam 1822 47^{v}.

Εἴτε σε Γρηγορίων. Incerti in Alphonsum Salmeron epigramma 1902 380.

Ἐκ μὲν τῶν περὶ πάσης καταρχῆς ἐπισημασιῶν. Horoscopus ad diem 25 sept. 6882 hora 12: 1896 273^{v}.

Ἐκ πηλοῦ πνοιῆς τε τὸ φώτων. Incerti in s. eucharistiae mysterium epigramma 1902 285.

Ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐστι γνῶναι καὶ τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς. S. Gregorii Nysseni* de deitate et tribus personis 1868 178, 1892 171.

Ἑκάστῳ ἔθνει ἄγγελον ἐφεστάναι. S. Epiphanii Cyprii excerptum de angelis nationum 1868 190^{v}.

Ἐκεῖ φησι τὸ γράμμα περὶ τῆς παλαιᾶς: v. infra *Καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος.*

Ἐκθέσθαι δὴ τὰ κδ' γράμματα κατὰ τάξιν. Incerti methodus divinationis 1891 110.

Ἔλαμψας, ἐξέφανας, φῶς τὸ τῆς δόξης. Symeonis novi theologi hymnus 21 (*ἐπιστολὴ πρὸς μοναχὸν* etc.) 1782 281^{v}.

Ἔλεγεν δὲ πάλιν ὁ αὐτὸς ἅγιος ὅτι ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐθεασάμην ἄνθρωπον. S. Macarii Aegyptii visio de peccatore damnato (pars prior) 1868 196^{v}.

Ἔλεγεν ὁ αὐτὸς Μακάριος ὅτι διατρίβοντός μού ποτε ἐν τοῖς μέρεσι. Visio quaedam s. Macarii 1951 137.

Ἔλεγεν ὁ μακάριος Ἐπιφάνιος ὅτι εἰ εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ. S. Epiphanii dictum 1897 1^{v} (v. p. 556).

Ἐλπίς μοί ἐστιν εἰς τὸν γλυκὺν Ἰησοῦν. V. *Πανοσιώτατε, πανσοφώτατε* et *Πανοσιώτατε πάτερ πατέρων.*

Ἐμοὶ μὲν πρὸ πολλοῦ δεδογμένον ὑπῆρχε. Georgii Caryophylli epistula ad Guilelmum Sirletum 1902 388.

Ἐμῷ πατρὶ καὶ φιλτοτάτῳ καὶ ὄντως γνησίῳ διδασκάλῳ. Dulae abbatis de poenitentia et compunctione ad Hermaeum 1815 280^{v}.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος. Phylacterium magicum 1902 77^{v}.

Ἐν γὰρ τοῖς πταίσμασιν οὐ τὸ εἶδος ζητεῖται μόνον. Isidori ⟨Pelusiotae?⟩ quomodo aestimanda sit gravitas peccati 1868 187a^{v}.

Ἐν γράμμασι μὲν ᾔδειαν τὴν ἐπιστολήν. Theodori patricii et sacellarii epistula 1753 58.

Ἐν ἔτει ωιη' ἐγεγόνει πρώτη σύνοδος. De septem conciliis oecumenicis 1852 381.

Ἐν Κολχίᾳ φυλαττόμενον δέρμα. Excerptum de re mythologica 1826 385^{v}.

Ἐν κρανίῳ ὑψωθείς. Troparium odae 8 canonis cuiusdam inediti (e Pentecostario?) 1813 (script. ant. C).

Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρὸς Τιμόθεον. Prooemium in Pauli epist. 2 ad Timotheum 1761 417^{v}.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρός ..., ἐξερχόμενος ὁ ἅγιος Σισίννιος. Narratio fabulosa de occursu s. Sisinnii et daemonis *Ἀβιζοῦν* 1865 83^{v} (v. p. 394).

qua monasterium Magnae Laurae in monte Atho cellas tres accipit 1891 79.

Ἐπειδὴ οἱ πρὸ ἡμῶν περὶ τῶν τοιούτων συγγεγραφότες. Manuelis Xanthini chartophylacis Ecclesiae CP. de impedimentis matrimonii (*ἔκθεσις ἁπλουστέρα*) 1936 228v, 1949 359.

Ἐπειδὴ οὖν καὶ Ἰουδαῖοι τοῦτο διισχυρίζονται. Pseudo-Caesarii quaestio 218: 1768 133v.

Ἐπειδὴ πᾶσα διδασκαλία ἐξ ὅρου. De verbo caput quoddam 1751 42v.

Ἐπειδὴ προεγράψαμεν, οὐ δικαῖον ἡγησάμην. Expositio quaedam de mensuris 1949 190v.

Ἐπειδὴ συνέθετο πᾶσαν τὴν βίβλον ὁ συγγραφεύς. Scholia in carmen morale didacticum anonymum (a nonnullis Constantino Manassae tributum) 1898 395v.

Ἐπειδὴ τὰ μέτρα καὶ οἱ σταθμοὶ πολλοῖς εἰσιν ἄγνωστα. Sorani de mensuris et ponderibus (prooemium) 1949 193.

Ἐπειδὴ τῆς θείας καὶ πρώτης καὶ μακαρίας ζωῆς. Iohannis IX Agapeti homilia in dominicam 2 Matthaei (ex homiliario patriarchali) 1936 102.

Ἐπειδή τινας τῶν νόμων ἴσμεν. Scholia in Aelii Aristidis orat. Panathenaicam 1899 9.

Ἐπειδή τινές εἰσιν οἵ φασιν ὡς μετέχουσιν οἱ ἄγγελοι. Isidori Kioviensis (cardin. Rutheni) utrum angeli hominesque essentiae an operationis divinae participes sint 1896 165v.

Ἐπειδή τινες οὐχ ὁλογραμμάτως. Expositio quaedam de mensuris (prooemium) 1949 190v.

Ἐπειδὴ τοίνυν θεοειδῆ τινα χάριν. Iacobi monachi epistula 22 ad Irenem sebastocratorissam 1759 283v.

Ἐπειδὴ τοίνυν σοφία ἐστίν. Iacobi monachi epistula 17 ad Irenem sebastocratorissam 1759 275.

Ἐπειδὴ ὑποδραμούσης τῆς σελήνης. Scholion de solis eclipsi 1908 33.

Ἐπειδὴ ὡς προείπομεν ἐκ τοῦ ἡλίου. Περὶ τοῦ πῶς πιάνεται (sic) *ἡ σελήνη καὶ οὐ φωτίζεται* 1759 209.

Ἐπειδήπερ ἡ τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν ἄγνοια. De mensuris et ponderibus (prooemium) 1949 190v.

Ἐπειδήπερ λέγουσιν οἱ Λατῖνοι ὡς οὐκ ἀνεθεματίσθησαν δημοσίᾳ. Incerti contra eos qui asserunt Latinos schismaticos tantum esse at non haereticos 1892 184.

Ἐπειδήπερ ὁ τῶν ἀποστόλων κορυφαῖος ὁ μακάριος ἀπόστολος Πέτρος. Manuelis Calecae contra eos qui contendunt processionem Spiritus S. a Patre Filioque dualitatem principii importare 1879 120.

Ἐπειδήπερ τὴν σύστασιν. Georgii Chrysococcae expositio in Persarum canones manuales astronomicos 1852 408.

Ἔπειτα τὸ στασιάζον πρὸς ἑαυτὸν μαλάσσει καὶ θεραπεύει. Excerptum quoddam de re morali 1949 391.

Ἐπὶ Γρατιανοῦ τοῦ βασιλέως. Nicetae Nicaeni chartophylacis Magnae Ecclesiae quibus temporibus... a Constantinopolitana ecclesia seiunxerit se Romanorum ecclesia 1858 6.

Ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὸν βίον ἀγώνων. Barlaam Calabri *πρὸς τὰς κυριωτέρας τῶν Λατίνων ὑποθέσεις* etc. 1917 89.

Ἐπὶ πολλῶν τῆς σῆς φιλομαθείας. Demetrii Cydonii liber de processione Spiritus S. ad amicum quendam 1756 347.

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα. Oratio <contra pravas cogitationes?> 1868 36v.

Ἐπὶ τῶν λεγομένων τελετῶν τὰ μὲν ἄδυτα. Michaelis Pselli allegoria de sphinge 1900 240v (v. Add.).

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ βιβλίον ἰατρός. Prooemium in Galeni introductionem sive medicum 1845 44v.

Ἐπίθετα Διός· Δωδωναῖος, Ἰδαῖος, ἑρκεῖος. De epithetis deorum 1879 267.

Ἐπικαλούμεθά σε, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· σὲ ἐπικαλοῦμαι. Oratio post incoronationem in officio coronationis nuptiarum: v. 1811 22.

Ἐπίκουρος ὁ φιλόσοφος ἐρωτηθεὶς πότε δεῖ γυναικὶ προσομιλεῖν. Epicuri dictum 1823 201v.

Ἐπίνικος Ἀττικοί· ἐπινίκιος Ἕλληνες. Scholia in Libanii orationem 18: 1858 73.

Ἐπίσταμαί σου, πεποθημένε κύριε, τὸ ἐν ταῖς προστασίαις. Epistula anepigrapha 1753 50v.

Ἐπιτευξόμενοι, ἀγαπητὰ τέκνα, τῆς ὑπερεσίας. Ordinatio subdiaconi ■ Pontificali Romano versa 1935 13v.

Ἐπιχορεύει τοῖς ἐννόμοις συνοικεσίαν. Iohannis Apocauci decretum divortii 1891 72v.

Ἑπομένων δὲ τούτοις καὶ περὶ τῶν προσωπικῶν διαληπτέον ἰδιοτήτων. Barlaam Calabri *ὅτι ὑποκειμένου ἐκ μόνου Πατρὸς ἐκπορεύεσθαι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἀναιροῦνται αἱ προσωπικαὶ διαφοραὶ τῶν τριῶν προσώπων πρὸς ἄλληλα* 1917 29.

Ἑπτά εἰσιν αἱ ἡλικίαι τοῦ ἀνθρώπου. Hippocratis* de aetatibus hominis 1882 124v.

Ἔργον Λητοΐδου καὶ Κύπριδος. Incerti epigramma in mortem Iacobi cuiusdam 1902 332. 356.

Ἔρρωσο, οὖλε, καὶ μέγα χαῖρε. Francisci Ca-

botii epistula ad Guilelmum cardin. Sirletum 1902 415.

Ἐρχομένου τοῦ ἡμετέρου συμφοιτητοῦ καὶ ὡς ἀδελφοῦ. Nicolai Pherrigi epistula ad Ieremiam II patriarcham CP. 1949 19.

Ἐσίγησας ὁ ἐμοὶ τὰ πάντα. Anonymi civis Thessalonicensis epistula 1891 53v.

Ἔσκωψας, ἐπαινῶ· ἔψεξας, μεγαλυνῶ. Epistula anepigrapha 1753 53v.

Ἔστι γὰρ τῶν ὄντων οὐδὲν ὃ μὴ τοῦτο πέφυκεν. Ὅρος καθολικώτατος φιλοσοφίας Πλάτωνος 1818 88v (v. p. 207).

Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τρόπος σωτηρίας. Excerptum de non iudicando 1868 180.

Ἔστι δὴ καὶ τοῦτο τῶν περὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Nicephori Chumni ὅτι τῆς γῆς ἐν μέσῳ τοῦ παντὸς ἑστώσης etc. 1784 15.

Ἔστι καὶ τοῦτο πρός με τοῖς ἄλλοις. Iohannis episcopi Citri decretum divortii 1891 76v.

Ἔστι μὲν οὖν Θεὸς τρισυπόστατος ἀρχὴ τῶν ὄντων. Theodori II Lascaris imperatoris de theologia christiana lib. 5: 1942 18.

Ἔστωσαν ἐν ἑτοίμῳ αἱ κλεῖδες. Ordinatio ostiarii e Pontificali Romano versa 1935 4.

Ἔστωσαν ἐν ἑτοίμῳ λύχνιον μετὰ κηρίου. Ordinatio acolythi e Pontificali Romano versa 1935 9v.

Ἔστωσαν ἐν ἑτοίμῳ ψαλίδες καὶ λέβης. Ordo tonsurae secundum Pontificale Romanum in graecum sermonem versus 1935 1.

Ἔτι κατορκίζω ὑμᾶς, τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα. S. Gregorii thaumaturgi episcopi Neocaesariensis exorcismus 1811 143v.

Εὖ ποιεῖς, κύριέ μου ποθούμενε καὶ ἀδελφὲ ποθεινότατε. Epistula anepigrapha 1753 48v.

Εὔληπτος καὶ γὰρ τοῖς φοιτηταῖς τυγχάνει. Distichon iambicum in Gregorii metrop. Corinthii de syntaxi 1751 65.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε δέσποτα παντοκράτωρ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν. Oratio 2 pervigilii (παννυχίδος) ss. apostolorum 1833 38v.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τρέφων. Oratio post prandium 1811 61v.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. Prologus in officium aquae benedicendae in ss. Theophaniis: v. 1833 56.

Εὑρὼν ᾠὸν ὄρνις [sic] *τῆς ἡμέρας.* Praeceptum magicum de servo fugitivo 1753 22av.

Εὐσεβίῃ λαμπρὸς σοφίῃ τε καὶ ἤθεσι. Guilelmi Sirleti (ut vid.) epigramma in amicum mortuum 1902 327.

Εὔσπλαγχνε, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε Κύριε, ὁ διὰ τοὺς σοὺς οἰκτιρμούς. Oratio τῶν ἐν ἐπιτιμίοις ὄντων ἢ λόγῳ ἑαυτοὺς δεσμευσάντων 1811 64v.

Εὔσπλαγχνε Θεέ μου, ὁ μόνος. Canon paracleticus in Iesum Christum 1853 36v.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ὅτι ἔδωκας ἡμῖν. Oratio post completorium 1811 143.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, φιλάνθρωπε Κύριε, ὅτι ἐδωρήσω ἡμῖν. Oratio 5 pervigilii (παννυχίδος) ss. apostolorum 1833 39v.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ φιλανθρωπίαν ἄφατον. Oratio in officio monastico lavipedii 1872 92v.

Εὐχαριστῶ σε, φιλάνθρωπε, ὅτι διὰ πολλὴν ἀγαθότητα. S. Iohannis Chrysostomi* oratio post communionem 1853 116v.

Εὐχῆς ἄξιον ἦν διαπεμπομένους ἡμᾶς. Iacobi monachi epistula 27 ad Irenem sebastocratorissam 1759 294 (ubi inc. ex abrupto).

Ἐφεσίοις μόνοις Παῦλος ὁ ἀπόστολος. Prooemium in Pauli epistulam ad Ephesios 1761 332v.

Ἔχει οὖν ὁ ἄνθρωπος ἁμαρτίαν διὰ τὴν ἐνθύμησιν. Erotapocrisis quaedam 1746 240.

Ἔχεις ἡμᾶς ἤδη πειθηνίους. Incerti (an anonymi civis Thessalonicensis?) epistula 1891 30.

Z

Ζηλῶν Ἀλφόνσου στόμα. Incerti in Alphonsum Salmeron epigramma 1902 377v.

Ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων δὸς ἐμοί, σὺ πανόλβιε. Incerti oratio versibus conscripta 1902 420.

Ζῆσαι τὸ σῶμα ἐκτὸς τῆς χρείας αὐτοῦ. Erotapocrisis quaedam ascetica (responsio) 1774 82v.

Ζητεῖται ἐν πρώτοις διὰ τί οὐχὶ ἐγκώμιον. Scholia in s. Gregorii Nazianzeni orat. 43 in laudem s. Basilii Magni: v. 1792 115.

Ζωγράφος ὄμμα δίκης. Incerti in Sixtum pp. V epigramma 1902 367.

H

Ἡ αι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. Περὶ διφθόγγων 1751 128v.

Ἡ ἀλήθειά ἐστιν αἴσθησις κατὰ Θεόν. S. Isaac Syri ἐκλογὴ συντόμων κεφαλαίων 1746 285v.

Ἡ ἀλκυὼν θαλάττιόν ἐστιν ὄρνεον. Nonnulla de alcyone 1891 34.

Ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ μέθειν μὴ ποιοῦσα. Oratio ἐπὶ τρυγόντων 1833 45v.

Ἡ ἀποταγὴ ἦν ἐπὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. S. Ephraem Syri interrogationes 1746 260v.

Ἡ ἀρτάβη ἡ Αἰγυπτία, μέτρα δ'. Sorani de mensuris et ponderibus secundum alphabetum 1949 193v.

Ἡ ἀσιτία καὶ ἡ ἀγρυπνία. Τοῦ Ἀδριανοπολίτου commentarius brevis in s. Ma-

Ἡ φήμη θυγάτηρ ἐστὶ διαβολῆς. Excerptum (?) quoddam a Guilelmo Sirleto transscriptum 1890 447v.

Ἡ φύσις ἀψόρροος. Incerti in Alphonsum Salmeron epigramma 1902 380.

Ἡ χώρα, πλὴν ὅση ποταμόκλυστος. Plethonis *Θεσσαλίας χωρογραφία* (i. e. excerpta ■ Strabone) 1759 249.

Ἤδ' ἱερὴ Χριστοῦ νύμφη καὶ μάρτυς. Incerti in s. Apolloniam epigramma 1902 323.

Ἤδε χθὼν εὐρεῖα κάλυψεν ὄλβιον ἥρω. Leontii monachi Cretensis carmen in defunctum Sabbam sacerdotem 1751 VI (v. p. 33).

Ἡδέως καὶ πάλιν εἶδόν σου τὴν γραφήν. Michaelis Pselli epistula 1912 186.

Ἤθελον αἰθομένου κελαδεῖν. Dominici cuiusdam in sanctos omnes epigramma 1902 332.

Ἧκέ μοι τὰ γράμματα τῆς σῆς ἀντιλήψεως. Anonymi civis Thessalonicensis epistula 1891 52v.

Ἦκέ τις ἀγγελία χρυσῆ. Anonymi civis Thessalonicensis epistula 1891 55v.

Ἧκεν ἡμῖν γράμματα παρὰ σοῦ. Anonymi civis Thessalonicensis epistula 1891 31.

Ἧκεν ἡμῖν ὁ φίλος Γεώργιος. Incerti (an anonymi civis Thessalonicensis?) epistula 1891 30.

Ἤλιθα μαστεύεις κεχαραγμένα. Incerti in Christi sepulturam epigramma 1902 295.

Ἥλιος δικαιοσύνης ἐστὶν ὁ Θεός, καθὼς γέγραπται. Iohannis IX Agapeti homilia in dominicam 31 (= 14 Lucae) (ex homiliario patriarchali) 1936 202.

Ἤμασι τρισσοὶ νεκρὸν βιοδώτορα. Incerti in Christi sepulturam epigramma 1902 295.

Ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ πάντες μικροὶ καὶ μεγάλοι. S. Ephraem Syri de cruce 1815 129v.

Ἦν ἄρα καὶ Χριστὸν δέον ὑψιθρόνοιο. Incerti in Christi mortem epigramma 1902 293.

Ἦν ἐκ παιδὸς περὶ τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων. Guilelmi Sirleti temptamen epistulae ad Ieremiam II patriarcham CP. 1902 258.

Ἦν πάρος, ἦν ὁ σταυρός. Incerti in Christi crucem epigramma 1902 292.

Ἣν τιμῇ κλήϊσσεν ἀριζήλῳ. T. Prosperi Martinengii in ss. Deiparam epigramma 1902 298. 303.

Ἦν τις ἀναχωρήτης ἔχων δύο κολόβια. Narratio pia de duobus colobiis 1844 134 (script. ant. C).

Ἠνίδε νῦν αὖθις Φαέθων. Incerti in Christi nativitatem epigramma 1902 299.

Ἡνίκα παρθενείας. Incerti in Alphonsum Salmeron epigramma 1902 377.

Ἡνίκα τὴν ἀφ' ἡμῶν ἀναχωρεῖς. Theodori patricii et sacellarii epistula 1753 56v.

Ἡράκλειτος ὁ φιλόσοφος εἶπεν· οἴησις προκοπῆς. Florilegium gnomologicum breve 1823 196.

Ἠρώτησαν οἱ φιλόχριστοι ἀκροαταί· εἰπὲ ἡμῖν κατὰ λοιπά. S. Ephraem Syri interrogationes et responsiones 1815 134.

Ἡρώων μέγ' ἄεισμα. Rolandi Wingelii carmen in Guilelmum cardin. Sirletum 1902 424.

Ἧς οὐδὲ ὁ νοῦς δύσληπτος ὅλως ἐστίν. Gregorii metrop. Corinthii commentarius in Cosmae canonem in Dormitionem ss. Deiparae 1926 83.

Ἧς τοιοῦτός ἐστιν ὁ νοῦς τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ. Gregorii metrop. Corinthii commentarius in Cosmae melodi canonem in magnam feriam 5: 1926 17v.

Ἧσο ἀντὶ τοῦ κάθησο· ἔζω· ἕσω. De verborum nonnullorum coniugatione 1745 140.

Ἤτησας καὶ ἠκούσαμεν, παρεκάλεσας. Epistula *εἰς χρεωστοῦντα καὶ μὴ διδόντα εὐγνωμόνως* 1753 56v.

Ἦτον ἕνας ἱερομόναχος γέροντας εἰς τὰ μοναστήρια. Alberti Marini paraphrasis sermone vulgari vitae s. Mariae Aegyptiacae 1914 48.

Θ

Θαῦμ' ἀρετῆς νεανίσκου. Camilli Peruschi episcopi Alatrini epigramma in Iohannem Austriae 1902 370.

Θαυμάζειν οἶμαί σε. Anonymi civis Thessalonicensis epistula 1891 32.

Θαυμάζομεν, ἐπισκόπων εὐσεβέστατε καὶ περιφανέστατε, ὅσους ἐν ὑπεροχαῖς ἀρετῶν γεγονότας. Incerti epistula ad episcopum quendam (an Giustiniani?) 1919 242.

Θαυμαστὸν οἴσεις καρπὸν ἄρδων τὰς φρένας. Iambi duo in florilegium ex Epicteti enchiridio depromptum 1823 136, 1858 148.

Θείᾳ μεθέξει τὸν νοῦν φωτιζόμενοι. Iosephi canon in ss. apostolos feria 5 psallendus, toni plag. 4: 1820 225 (v. p. 212 et Add.).

Θεῖον σκήνωμα τοῦ θεανθρώπου. Oratio aut troparium ad ss. Deiparam 1822 I (ANNOT.).

Θείων ἀνδρῶν, ὧν ποτε Ἑλλάδος εὖχος. Nicolai Pherrigi epigramma ad Guilelmum cardin. Sirletum 1902 410.

Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. Textus ad usum schedographicum confectus 1953 54.

Θεοσεβεῖς μακαρίζει καὶ ἀσεβεῖς ταλανίζει. Marci monachi versus in inscriptiones psalmorum 1823 98.

Θεοφιλέστατε δέσποτα μου καὶ ἡμῖν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ποθούμενε. Epistulae cuiusdam initium 1753 122v.

Θεοφιλέστατε πρωτονοτάριε τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Θεσσαλονίκης... εἰς τὸν Θεὸν πέ-

ποιθα. Anonymi (civis Thessalonicensis?) epistula ad protonotarium ecclesiae Thessalonicensis 1891 58.
Θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Troparium in officio aquae benedicendae die ss. Theophaniorum: v. 1833 56.
Θυμὲ σὺν οὐρανίδαις ἐπινίκιον ὕμνον. Incerti in resurrectionem Christi epigramma 1902 277.

I

Ἰὰς διάλεκτος ἐκλήθη ἀπό τινος Ἴωνος τοῦ Ἀπόλλωνος. Compendium de dialectis 1949 107v.
Ἰὰς διάλεκτος λέγεται ἡ τῶν Ἰώνων ἤγουν τῶν Ἀσιανῶν. De dialectis graecis 1898 143.
Ἰδέαι εἰσὶν ἑπτά· σαφήνεια. Commentariolus in Hermogenis *περὶ ἰδεῶν* 1828 102.
Ἴδιον λέγει οὐχ ὅπερ ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι. Technologia in florilegium e M. Aurelio Antonino et Aeliani historia animalium depromptum 1823 231.
Ἰδοὺ καὶ τρίτην ὁ σὸς προεθέμην παράκλησιν. Theodori patricii et sacellarii epistula 1753 59.
Ἰδοὺ κατὰ τὴν κέλευσίν σου, ὁσιώτατε. Gregorii Sinaitae de quietudine etc. (prooemium) 1746 201.
Ἰδοὺ νῦν τὸ στόμα μου. Troparium quoddam (?) 1790 (Annot.).
Ἰδού σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω. Gregorii metrop. Corinthii *περὶ διαλέκτων* 1751 265.
Ἰδοὺ τὸ τῆς τεσσαρακοστῆς στάδιον ὑπανοίγεται σήμερον. Iohannis IX Agapeti homilia in dominicam *τῆς τυροφάγου* (ex homiliario patriarchali) 1936 34v.
Ἰδοὺ τοίνυν εἴρηται κατὰ δύναμιν. Gregorii Sinaitae accuratae dissertationis de quiete caput 12: v. 1746 207.
Ἰδὼν ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Synaxarium in festo nativitatis Domini 1844 90v.
Ἱερεύς τις ἐκ τῆς τῶν Ἰωαννίνων περιοικίδος. Iohannis Apocauci decretum divortii 1891 59v.
Ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακαρίστη, ὃν ἡμῖν ἔτεκες. Oda 6 canonis paracletici cuiusdam ad ss. Deiparam 1853 1.
Ἵλεως, ἵλεως γενοῦ, Χριστέ. Oda secunda canonis matutini feria 3 psallendi, toni primi 1820 15v (v. p. 212).
Ἱμὰς ἦν τῷ Ἀναξαγόρᾳ, φησὶν ὁ λόγος. Nonni abbatis* historia de loro Anaxagorae 1858 254v.
Ἵνα πιστώσῃ τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν ὁ Κύριος. Synaxarium in festo Hypapantes 1844 92.
Ἵνα τί αἰθέριος ὑπερβαίνεις. Epistula anepigrapha 1753 54.
Ἰουστινιανός, τὸ $\overline{νι}$ $\overline{ι}$ · (διὰ τί) τὰ διὰ τοῦ $\overline{ιανος}$ ἅπαντα. Technologia in Agapeti diaconi expositionem capitum admonitoriorum 1858 135, 1953 1v.
Ἴσθι « Λυδὸν ἐς πεδίον » τὸ τῆς παροιμίας. Christoduli monachi (Iohannis VI Cantacuzeni) sermo 3 contra Iudaeos 1770 251.
Ἴσμεν δὲ καὶ πιστεύομεν ὅτι τὰς πρὸς Θεὸν δοξολογίας. De angelis excerptum 1868 191.
Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ μυστικαὶ τελεταὶ καὶ θυσίαι. Excerptum de precibus pro mortuis in statu peccati mortalis 1868 195.
Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου. Excerptum quoddam de Incarnatione 1746 226.
Ἰστέον ὅτι αἱ μεγάλαι καὶ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι. Scholion de conciliis oecumenicis quinto et sexto 1912 139v.
Ἰστέον ὅτι ἐὰν εὑρεθῇ κε΄ ἡμερῶν ἡ σελήνη. Quomodo *τὸ θεμέλιον* lunae inveniatur 1759 207.
Ἰστέον ὅτι ἐν μὲν τῷ μήκει. Scholion in tabulam urbium insignium 1896 276v.
Ἰστέον ὅτι ἐν τῇ Τρωϊκῇ Λυκίᾳ. Quaedam orthographica et lexicalia 1751 103v.
Ἰστέον ὅτι Εὔμηλος μὲν ὁ Κορίνθιος. Excerptum de Musis e Iohannis Tzetzae commentario in Hesiodi Opera 1879 266v.
Ἰστέον ὅτι ἡ ἐπινέμησις ἀνέρχεται. *Περὶ τοῦ εὑρεῖν τὴν ἰνδικτον ἤγουν τὴν ἐπινέμησιν* 1759 219.
Ἰστέον ὅτι ἡ κορωνίς. *Περὶ τῆς κορωνίδος* 1751 127v.
Ἰστέον ὅτι κατ᾽ εὐδοκίαν θέλημα Θεοῦ ἐστιν. Excerptum quoddam de habitu Dei erga homines 1889 32.
Ἰστέον ὅτι κωμῳδία κέκληται ἀπὸ τοῦ ἐν κώμαις ᾄδεσθαι. Thomae Magistri (?) de comoedia 1879 161v (v. p. 457).
Ἰστέον ὅτι λεπτὰ καλοῦνται ἀσσάρια. S. Maximi Confessoris excerptum de nummis* 1858 259.
Ἰστέον ὅτι μετὰ τὸν « ἄμωμον » λέγομεν τὰ παρόντα τροπάρια. Officium defunctorum 1866 5.
Ἰστέον ὅτι μόρια ἐπιτατικά. Excerptum *περὶ μορίων ἐπιτατικῶν* e Manuelis Moschopuli schedographia 1822 44.
Ἰστέον ὅτι ὁ Ὀππιανὸς εἷς ἐστι τῶν κατ᾽ ἐξοχήν. Scholion in Oppianum 1943 1v.
Ἰστέον <ὅτι> οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀκροστιχίδων. Isidori cardin. Rutheni elucidationes in quoddam oraculum de fortuna regni Byzantini et Turcici 1852 106v.
Ἰστέον ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐποίουν στίχους. Ex-

σχύνων. Oratio *ἐπὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν καὶ βλασφήμων* 1868 36.

Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας. Oratio in officio *τοῦ πρώτου σχήματος* 1875 126.

— —, *εὐεργέτα πάντων τῶν πενήτων.* Iohannis *ἀπὸ τοῦ Καλοῦ Φέροντος* oratio 1902 419.

— —, *ἡ τῶν θλιβομένων παραμυθία.* Oratio in defunctos 1811 36, v. 1866 5.

— —, *πάτερ καρδιογνῶστα, ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν.* Oratio ante communionem 1853 113v.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, βασιλεὺς τῆς δόξης, μόνε ἀθάνατε. Oratio in mulierem puerperam 1811 6v.

— — — —, *ὁ εἰπὼν τῷ Πέτρῳ.* Oratio in vas contaminatum 1872 82v.

— — — —, *ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις τοῦ νόμου.* Oratio *ὅτε εἰσέρχεται παιδίον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μ' ἡμερῶν καὶ μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ* 1837 213.

— — — —, *ὁ ἐπουράνιος καὶ ζωοποιὸς ἄρτος.* Oratio ante prandium 1833 55.

— — — —, *ὁ εὐδοκήσας ἄμπελον.* Oratio in vindemia 1840 4.

— — — —, *ὁ κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν τὸ πανάγιον.* Oratio in officio tertiae horae 1866 144v.

— — — —, *ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σου.* Oratio *εἰς κτίσαι πλοῖον* 1872 139.

— — — —, *ὁ πάντα τὰ φυτὰ πληρῶν καὶ τέλεια.* Oratio *ἐπὶ ἅλωνος* 1833 54v.

— — — —, *ὁ παντοκράτωρ, ὁ τὸν προπάτορα.* Oratio in officio coronationis nuptiarum: v. 1811 22.

— — — —, *ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως.* Oratio in animam iudicandam 1811 35.

— — — —, *ὁ ποιητὴς καὶ δημιουργὸς πάσης κτίσεως, ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος.* Oratio *ἐπὶ προχειρήσεως οἴνου* 1833 46v.

— — — —, *ὁ πρόθεσιν ἀγάπης.* Oratio *τοῦ ποτηρίου* in officio coronationis nuptiarum 1872 129v.

— — — —, *ὁ τὰ πάντα ποιῶν καὶ πραγματευόμενος.* Oratio: in officio dedicationis templi 1811 64; in sacra mensa firmanda 1811 137v, 1875 120.

— — — —, *ὁ τῆς ἀγάπης φυτουργός... ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἕν.* Oratio: in officio in bigamos: v. 1811 31v; in depositione coronarum 1872 133.

— — — —, *ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ.* Oratio ad aquam benedicendam 1872 124.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ παντοκράτωρ, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον. Oratio in officio ad spiritualem fraternitatem obeundam 1811 52, 1875 101.

— — —, *ὁ προσδεξάμενος τοῦ Ἀβραὰμ τὴν ὁλοκάρπωσιν.* Oratio *ἐπὶ ἀρίστου* 1872 80.

— — —, *ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους.* Oratio completorii 1811 142.

— — — *τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ὁ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ μακρόθυμος, ἐπίφανον τὸ πρόσωπον.* Oratio 6 (apolysis) pervigilii (*παννυχίδος*) ss. apostolorum 1833 39v.

Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα ὑπὸ τὴν ῥυπαρὰν στέγην. Oratio ante communionem 1853 114v.

Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου. Oratio ante communionem 1853 114.

Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἄξιος οὐδὲ ἱκανός. S. Iohannis Chrysostomi* oratio ante communionem 1853 112.

Κύριε παντοκράτωρ, ἅγιε βασιλεῦ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων. Oratio pro infirmis 1811 33v.

Κύριε ὑπεράγαθε, ὁ ἀπρόσιτος τῇ θεότητι. Oratio in officio monastico lavipedii 1872 90v.

Κύων πόδα ἤσθιεν αἰγὸς πρὸ βάτου. Versiculi duo (an aenigma quoddam?) 1949 XLIII (ANNOT.).

Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἐβασίλευσε χρόνους τριάκοντα τρεῖς. Symeonis magistri et logothetae de aedificatione S. Sophiae 1759 125v.

Κωνσταντῖνος ὁ μέγας καὶ πρῶτος ἐν χριστιανοῖς βασιλεύς. Synaxarium in festo Exaltationis S. Crucis 1844 90.

Κωνσταντῖνος ὁ τὴν βασιλείαν τιμήσας τῇ εὐσεβείᾳ. De imagine Domini dicta Antiphonete in Chalcopratiis 1816 4.

Λ

Λαβὼν τὸ τούτων ἔτος ὅπερ εὑρέθη. De computo anni et diei secundum Persarum aeram fragmentum imperfectum 1852 108v.

Λάζεο δή, Σειρλῦτα περίκλυτε. Titi Prosperi Martinengii epigramma in Guilelmum card. Sirletum 1902 430.

Λατῖνος· ἔχετε ἄζυμον σῶμα Χριστοῦ ἢ οὔ; Incerti de azymis contra Latinos 1746 245.

Λέγε μοι, ὀκνηρότατε· τίνι τῶν ζῴων. Epistula *ὑβριστική* 1753 53v.

Λέγεται δὲ τὸ κατ' εἰκόνα κατὰ τρόπους ἑπτά. Excerptum de homine imagine Dei 1892 181.

Λέγεται τὸν Χριστὸν πάντας τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς βαθμούς. Scholion de Christo omnes gradus ecclesiasticos percurrente 1769 437.

Λέξον ἐμοὶ τί πλῆθυς. Incerti in s. eucharistiae mysterium epigramma 1902 282.

Λίαν ἄγαμαί σε τῆς ἀγνωμοσύνης. Epistula *σκωπτική* 1753 53v.

M

῾Ο γὰρ σταθμὸς βαρυμετρούμενος κρίνεται. De ponderibus et mensuris generaliter 1949 190^{v}.

῾Ο γὰρ τῆς Τριάδος εἷς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Excerptum quoddam de azymis 1892 134.

῾Ο δέ γε κυνικὸς δὴ Διογένης ὁ Σινωπεὺς ἐν μέσῃ τῇ πόλει. Historia de Diogene (ex eis quarum meminit Gregorius Nazianzenus in oratione 43 in laudem s. Basilii Magni) 1949 9.

῾Ο δεσπότης Χριστός, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί. Alberti Marini sermo in Circumcisionem Domini et in s. Basilium 1914 35.

῾Ο διωκόμενος παρὰ τῶν διωκόντων ὁμοπίστων. S. Basilii Magni (?) excerptum quoddam 1892 195.

῾Ο δοκῶν σοφὸς εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ. S. Isaac Syri sermo (pars scil. sermonis 19) 1746 280.

῾Ο εἰς τὸν μέγαν οὗτος ᾿Αθανάσιον λόγος. Basilii Minimi argumentum in s. Gregorii Nazianzeni orationem 21 in laudem s. Athanasii 1821 77.

῾Ο εἰς τοὺς Μακκαβαίους λόγος οὕτως πρόδηλον. Scholia in s. Gregorii Nazianzeni orationem 15 in Machabaeorum laudem: v. 1792 57.

῾Ο ἐλεῶν ἐν ἱλαρότητι καὶ διπλασιάζεται. Sententia ascetica brevis 1868 44.

῾Ο ἐνιαυτὸς ἔχει μῆνας ιβ΄. De anno 1868 33.

῾Ο ἔξω τοῦ κελλίου. Theodori Edesseni caput asceticum ineditum: v. 1774 89^{v}.

῾Ο ἡρωϊκὸς στίχος ἐπιδέχεται πόδας ἕξ. Scholion in Oppianum 1943 2^{v}.

῾Ο θεῖος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος πρῶτος πάντων τῶν ἄλλων. Iohannis IX Agapeti homilia in dominicam ante nativitatem Domini (ex homiliario patriarchali) 1936 208.

῾Ο θεμέλιος τῆς σελήνης πάντοτε τὴν ἀρχήν. Quomodo inveniatur *ὁ θεμέλιος* lunae 1868 35.

῾Ο Θεός, ἄνες, ἄφες, συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματα. Oratio ante communionem 1853 116.

῾Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν εὐαγγελίαις καὶ ἀμεταμέλητος. Oratio *πρὸς τοὺς ἰόντας ἐν μοναστηρίῳ* 1872 143.

῾Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ συνοδεύσας. Oratio in viatores 1811 65.

῾Ο Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ Κλήμῃ. Oratio <pro codicis librario? > 1746 249.

῾Ο Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο. Oratio *προθέσεως* in liturgia praesanctificatorum 1863 108^{v}.

῾Ο Θεὸς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ ἰσχυρός, ὁ διὰ τῆς οἰκονομίας. Oratio *τῆς γονυκλισίας* in officio vesperarum Pentecostes 1833 35.

῾Ο Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ὁ καταξιώσας ὑπὸ τὴν σκηνὴν Ζακχαίου. Oratio ad benedicendam domum 1840 3.

῾Ο Θεὸς τῆς δόξης, ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, ὁ ἄσβεστος λαμπάς. Oratio *εἰς ἀπαρχὰς σπόρου* 1833 53^{v}.

῾Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ μεταφέρων ἀπὸ τῶν σῶν. Oratio in officio pro defunctis: v. 1866 5.

῾Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τῶν ὁρωμένων καὶ ἀοράτων. Oratio ex officio in monachos defunctos 1836 121^{v}.

῾Ο καθ' ἡδονὴν ἦν μοι μαθεῖν. Epistula anepigrapha 1753 49.

῾Ο κόσμος οὗτος συνέστηκεν ἐκ τεσσάρων στοιχείων. Περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ κόσμου τοῦ ἀνθρώπου 1759 234.

῾Ο Κύριος ἡμῶν ᾿Ιησοῦς Χριστὸς διὰ τοῦ ἐλέους αὐτοῦ. Absolutio peccatorum in ordine latino confessionis et absolutionis in graecum verso a M. Caleca 1858 8.

῾Ο Κύριος ἡμῶν ᾿Ιησοῦς Χριστὸς ἵνα πίστιν τοῖς μαθηταῖς. Commentarius brevis in verba Christi *εἰ μὴ ἐγὼ ἀπέλθω* (Ioh. 16, 7) 1868 44^{v}.

῾Ο Κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς διεξάγων τὸν ᾿Ιουδαϊκὸν λαόν. Iohannis IX Agapeti homilia in dominicam 27 (= 10 Lucae) (ex homiliario patriarchali) 1936 188^{v}.

῾Ο Κύριος οἰκτειρήσει σε, ὁ Κύριος πᾶν αἴτημα ἀγαθόν. Oratio *ἐπὶ τῷ αἰτοῦντι τὸν ἱερέα εὔξασθαι ὑπὲρ αὐτοῦ* 1811 47.

῾Ο μακάριος Δανιὴλ ἀνὴρ γέγονεν ἐπιεικής. S. Cyrilli Alexandrini in Danielem 1764 82.

῾Ο μακάριος καὶ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς προτίθησιν ἡμῖν. Iohannis IX Agapeti homilia in dominicam 28 (= 11 Lucae) (ex homiliario patriarchali) 1936 192.

῾Ο μέγας ᾿Επιφάνιος Κύπρου ἐξ ᾿Ιουδαίων γεγονώς. Incerti de azymis 1892 198^{v}.

῾Ο μέγας Κωνσταντῖνος ἐβασίλευσεν ἔτη λς΄. Imperatorum Constantinopolitanorum chronographia 1871 174.

῾Ο μὲν γὰρ μόνος. S. Basilii Seleuciensis homilia 5 (initium ab ed. discrepans) 1919 125^{v}.

῾Ο μὲν ἥλιος ἐν τῷ τετάρτῳ οὐρανῷ. Περὶ τοῦ πῶς λαμβάνει ἡ σελήνη ἐκ τοῦ ἡλίου τὸ φῶς καὶ αὐξάνει καὶ λήγει 1759 208.

῾Ο μὲν Θεὸς ἐχρημάτιζεν σὺν τῷ λόγῳ. Erotapocrisis una ad calcem s. Athanasii* quaestionum aliarum (responsio) 1753 72.

῾Ο μὲν κλῆρος ἐν κακῷ τόπῳ ἐστίν. Horoscopus ad diem 12 augusti a. 6884 hora 3 et dimidia 1896 274.

῾Ο μετὰ χεῖρας λόγος τοῦ συμβουλευτικοῦ εἴ-

δους ἐστί. Scholia in s. Gregorii Nazianzeni orationem 19 in Iulianum tributorum exaequatorem: v. 1792 86v.

Ὁ μετὰ χεῖρας οὑτοσὶ λόγος τῷ τοῦ φθάσαντος τέλει. Georgii Moceni argumentum in s. Gregorii Nazianzeni orationem 40 in s. baptisma 1821 45.

Ὁ μόνος ἐκ μόνου ἀνάρχου Θεοῦ Πατρός. Oratio post communionem in officio coronationis nuptiarum: v. 1811 22, 1863 120, 1872 130, 1875 76.

Ὁ νοῦς ὁ τοῦ ἀρίστου. Demetrii Rhallis Cabacis sententia 1949 335.

Ὁ νοῦς τῆς ἀκροστιχίδος τοῦ παρόντος κανόνος. Gregorii metrop. Corinthii commentarius in Cosmae canonem in Transfigurationem Domini 1926 63.

Ὁ Ὅμηρος ὁ πάνσοφος, ἡ θάλασσα τῶν λόγων. Versus politici in vitam Homeri 1879 159v (v. p. 456).

Ὁ πάντα κόσμον ἐν λόγῳ κτίσας πάλαι. Epigramma in psalterium 1866 17v.

Ὁ πάντα μέτρῳ καὶ σταθμῷ ὁρίζων. Iacobi monachi epistula 16 ad Irenem sebastocratorissam 1759 273v.

Ὁ πάντων συνοχεὺς καὶ προνοητής. Troparium ineditum Iohannis Zonarae canonis in ss. Deiparam: v. 1892 196.

Ὁ παρὼν κανὼν ὀλίγα τινὰ ἔχει τροπάρια. Gregorii metrop. Corinthii commentarius in s. Iohannis Damasceni canonem in dominicam antipaschae 1926 52v.

Ὁ παρὼν λόγος γενικωτέρῳ ὀνόματι. Georgii Moceni argumentum in s. Gregorii Nazianzeni orationem 21 in laudem s. Athanasii 1821 92v.

Ὁ παρὼν λόγος καθαρόν ἐστιν ἐγκώμιον. Nicetae Heracleensis argumentum in s. Gregorii Nazianzeni orationem 21: v. 1755 231.

Ὁ παρὼν λόγος τοῦ πανηγυρικοῦ εἴδους ἐστί. Scholia in s. Gregorii Nazianzeni orationem 44 in novam dominicam: v. 1792 31v.

Ὁ παρὼν λόγος τοῦ πανηγυρικοῦ εἴτ' οὖν ἐπιδεικτικοῦ ὢν εἴδους. Scholia in s. Gregorii Nazianzeni orationem 24 in laudem s. Cypriani: v. 1792 70v.

Ὁ παρὼν λόγος τοῦ συμβουλευτικοῦ ἐστιν εἴδους. Scholia in s. Gregorii Nazianzeni orationem 14 de pauperum amore: v. 1792 1.

Ὁ παρών, μετὰ τὴν ἐδαφιαίαν μετάνοιαν. Graeci cuiusdam ad Guilelmum Sirletum libellus supplex 1902 398.

Ὁ παρὼν οὗτος κανὼν ἑρμηνείας οὐ δεῖται. Gregorii metrop. Corinthii commentarius in s. Iohannis Damasceni canonem in dominicam Paschae 1926 43.

Ὁ παρὼν οὗτος κανὼν πάσης γέμει σαφηνείας. Gregorii metrop. Corinthii commentarius in s. Iohannis Damasceni canonem in Ascensionem Christi 1926 62v.

Ὁ παρὼν οὗτος λόγος ἀγωνιστικῶς. Nicetae Heracleensis argumentum in s. Gregorii Nazianzeni orationem 40: v. 1755 191.

Ὁ παρὼν τῆς θεοτόκου κανὼν οὐδὲ μίαν ὅλως ἔχει δυσχέρειαν. Gregorii metrop. Corinthii commentarius in s. Iohannis Damasceni canonem in Dormitionem Deiparae 1926 94.

Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβέρκιος ἐπὶ τῆς βασιλείας Μάρκου. Commentariolus de Abercio episcopo Hierapolis 1865 146v (v. p. 394).

Ὁ περὶ τῆς τοῦ Σωτῆρος μεταμορφώσεως λόγος. Nicephori Chumni in Christi transfigurationem (protheoria) 1784 161.

Ὁ πίστιν μὲν ὀρθήν. S. Iohannis Climaci excerptum de fide et operibus 1868 189v.

Ὁ ποὺς ἐστι μερικὸν σύστημα. Περὶ ποδῶν (nempe supplementum 3 ad Dionysii Thracis artem grammaticam) 1881 101v.

Ὁ πρὶν ἐγὼ μισητός. Incerti in Christi crucem epigramma 1902 292.

Ὁ προκείμενος οὗτος λόγος. Nicetae Heracleensis argumentum in s. Gregorii Nazianzeni orationem 43: v. 1755 131v.

Ὁ προσκυνητὸς καὶ σωτὴρ τῶν ἁπάντων Θεός ... τὴν ἄμπελον ταύτην. Oratio ad plantandam vineam 1833 52v.

Ὁ σκοπὸς ἐν τῷ παρόντι λόγῳ περὶ θρεπτικῆς. Nicephori Chumni περὶ θρεπτικῆς καὶ αἰσθητικῆς ψυχῆς (protheoria) 1784 38v.

Ὁ ταξιάρχης στρατιωτῶν τῶν ἄνω. Incerti carmen in s. Michaelem archangelum 1943 94v.

Ὁ τὴν γυναῖκα τὴν ἄμορφον δυστυχῶν. Distichon iambicum quoddam 1823 201v.

Ὁ τὴν κατάραν τοῦ ξύλου. Troparium odae 3 canonis cuiusdam inediti 1813 (script. ant. C).

Ὁ τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων δημιουργήσας. S. Maximi Confessoris caput de sex hydriis in nuptiis Canae 1746 114v.

Ὁ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας φροντίζων καὶ κηδόμενος. Iohannis IX Agapeti homilia in dominicam 8 Matthaei (ex homiliario patriarchali) 1936 123v.

Ὁ τῆς πίστεως στύλος. Canon in s. Andream: v. 1954 36.

Ὁ τοίνυν βουλόμενος στῆναι. Theodori Edesseni caputa sceticum ineditum: v. 1774 89v.

Ὁ φιλάνθρωπος καὶ ἀγαθὸς Δεσπότης, ὁ ἀμέτρητος ἐν οἰκτιρμοῖς. Oratio 4 pervigilii (παννυχίδος) ss. apostolorum 1833 39.

Π

cium matutini diei Paschatis 1827 (script. ant. A; cf. Add.).

Πασῶν τῶν ἀρετῶν ἀνωτέρα ἐστὶν ἡ ἀγάπη καὶ ὑψηλοτέρα. Iohannis IX Agapeti homilia in dominicam 19 (= 2 Lucae) (ex homiliario patriarchali) 1936 158.

Πάτερ θεοφόρε, πατέρων ἀκρότης. Canon paracleticus ad s. Nicolaum 1853 92v.

Πατράσι θείοις ὡς εἰκὸς ἑπόμενος. Hierothei presbyteri et monachi canon dogmaticus 1879 343v, 1892 146v.

Παῦλον ὁπηνίκα ἐν μακάρων ἴδε. Incerti epigramma in mortem Pauli Constabilis 1902 332. 356.

Παῦλος ὁ ἀπόστολος ὡς ἄριστος σύμβουλος. S. Ephraem Syri de virginitate 1815 67v.

Πέμπτη κλίσις τοῦ ὀνόματός ἐστιν ἐν τοῖς τρισὶ γένεσι. De quinta declinatione nominum (e M. Chrysolorae erotematis) 1878 268.

Πεποιωμένον, τουτέστιν ἔχον ποιότητα. Excerptum philosophicum brevissimum 1949 390v.

Πεπυρσευμένος τῷ ἔρωτι Χριστοῦ. Sticheron in s. Nicetam 1954 23v.

Περὶ γραμματικῆς γράφειν προθέμενος. Tractatus de prosodiis (revera commentarius in Dionysium Thracem) 1751 17, 1908 5.

Περὶ δὲ ὅτι οὐκ ἀλείφουσιν ἔλαιον τὸν βαπτιζόμενον. Caput contra Latinos de myro in baptismate utendo 1887 187v.

Περὶ κόσμου φύσεως πολλῶν πολλοῖς εἰρημένων. Nicephori Chumni *περὶ κόσμου καὶ τῆς κατ᾽ αὐτὸν φύσεως* 1784 2.

Περὶ οὗ δὲ ἠρώτησας, ἔχεις διδάσκαλον. Iohannis Apocauci responsum ad episcopum Bellae 1891 29.

Περὶ τῆς ἁγίας λειτουργίας καὶ κοινωνίας ἔλεγέ τις τῶν πατέρων. Visio s. Iohannis Chrysostomi liturgiam celebrantis 1951 76v.

Περὶ τῆς πρώτης ἡμῖν παρακλήσεως. Theodori patricii et sacellarii epistula 1753 59.

Περὶ ὧν οἶσθα ἀπορρήτων, ἐπιφανέστατε. Theodori Rhentii epistula ad Guilelmum card. Sirletum 1902 414.

Περιείχετο γὰρ ἐν τοῖς ζῴοις. S. Anastasii Sinaitae (?) *περὶ τετραμόρφων ζῴων* 1753 462.

Περιφανέστατε καὶ ἠγαπημένε ἡμῶν ἀδελφέ, γινώσκω σαφῶς. Epistula anepigrapha 1753 43.

Περιφοράν· παραφοράν. Lexicon Ecclesiastae 1841 134.

Πέτρος ἐπιλύων ἢ ἐπιγνούς. Explicatio nominum apostolorum ex evangelio Matthaei 1841 137.

Πέτρος καὶ Ἰωάννης. Troparium quoddam (e Pentecostario?) ineditum (?) 1812 (script. ant.).

Πήγανον καὶ ἄνηθον μετὰ ὕδατος ἐκζέσας. Remedium *εἰς βηχίον* 1891 115v.

Πηγὴ πνευματικὴ καὶ σωτήριος περιβλύζει ἡμᾶς. Iohannis IX Agapeti homilia in dominicam 5 Matthaei (ex homiliario patriarchali) 1936 112.

Πηγὴν ἡ κυήσασα τῆς ζωῆς. Canon deprecatorius ad ss. Deiparam pro infirmis 1853 12.

Πίναξ σὺν Θεῷ περιέχων τοὺς ὁμοιοσυμφώνους καὶ ὁμοτρόπους. Theophylacti archiep. Bulgariae lexicon synonymorum, modorum loquendi etc. (prooemium) 1898 283v.

Πίστευε εἰς Πατέρα, μὴ ἐρεύνα τὸ πρᾶγμα. Caput vel excerptum quoddam de ss. Trinitate 1746 218.

Πιστεύομεν εἰς ἕνα Θεὸν ἀληθινόν, Πατέρα παντοκράτορα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα. Symbolum concilii Toletani I e latino versum 1879 112.

Πιστεύομεν εἰς ἕνα Θεόν, πατέρα παντοκράτορα, καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. Symbolum concilii Ephesini et Chalcedonensis 1902 195 (v. p. 604).

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν πατέρα καὶ προβολέα, δημιουργὸν πάσης κτίσεως. Hierothei presbyteri et monachi (?) altera confessio fidei 1879 349, 1892 150.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, πατέρα παντοκράτορα. Confessio fidei quaedam (excerpta) 1746 219.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, πατέρα παντοκράτορα· πιστεύω, οὐκ ἐρευνῶ. Excerptum ■ s. Iohannis Chrysostomi* homilia in illud Simile est regnum caelorum patrifamilias 1892 142v.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς. Symbolum fidei conciliorum oecumenicorum quinti et sexti 1912 139v.

Πιστὸς ἐδείχθης σαφῶς. Troparium quoddam ineditum (?) 1820 (script. ant. A).

Πληθὺν ἀνήριθμον Βελιὰλ πάρος. Incerti in Christi ascensionem epigramma 1902 288.

Πλὴν περὶ τῶν δ' προσδιορισμῶν. Isaaci Argyri (?) in Aristotelis de interpretatione 1777 79.

Πλὴν πρὸς τὸ παρὸν ἀναγκαῖόν ἐστι παραστῆσαι. Incerti quod etiam vitandi sunt Latini 1892 187.

Πνεῦμα παράκλητον τὸ κατηφιόωντας ἐγεῖρον. Incerti in s. Pentecosten epigramma 1902 283. 290.

Πνευματικέ, βάλλε ἐπετραχῆλι καὶ κάμε εὐλογητόν. Officium poenitentiae sermone vulgari 1951 75v.

Προγέγραπται κεφάλαια ιγ' ἔχειν. Index centum capitum quae in sex prioribus capitibus libri Dionysii Areopagitae de divinis nominibus distinguuntur 1787 8.

Προέταξε τὸ ὂν τοῦ ἀναγκαίου. Scholia in Porphyrii Isagogen 1777 4^{v}.

Πρόθεσίς ἐστι λέξις καθ' ἕνα σχηματισμόν. Quaedam de natura praepositionis 1751 142^{v}.

Προκαθεσθέντων τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων Βασιλείου, Λέοντος καὶ 'Αλεξάνδρου. Concilii CP. a. 879-880 sessio 6 (recensio abbreviata et contracta) 1892 181^{v}.

Προλογίζη. Praefatur Minerva. Glossae graeco-latinae in Sophoclis tragoedias, e lectionibus Demetrii ⟨Chalcondylae⟩ 1880 29 (in Aiacem).

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, φησὶν ὁ μελῳδός, Λόγε Θεοῦ. Gregorii metrop. Corinthii commentarius in Cosmae triodium in magnam parasceven 1926 29.

Πρὸς Τιμόθεον ἀπὸ Μακεδονίας. Prooemium in Pauli epistulam 1 ad Timotheum 1761 402^{v}.

Προσαρμόσει τοῖς προλεχθεῖσι καὶ τάδε τοῦ Κλίμακος. S. Iohannis Climaci (?) excerptum quoddam 1746 211.

Προσγειοτέραν φησὶν τὴν σελήνην Πλάτων. Notula cosmologica (Nicephori Gregorae?) 1898 225.

Πρόσεστι τῇ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτῃ μητροπόλει Θεσσαλονίκης. Γράμμα archiepiscopi Thessalonicensis quo cellae tres monasterio Magnae Laurae in monte Atho tribuuntur 1891 78^{v}.

Προσκείσεται δὲ καί τι πρὸς ἐπίγνωσιν. S. Basilii Magni *παράδειγμα* de Spiritu S. processione 1892 180.

Προσῳδίαι εἰσὶ δέκα· ὀξεῖα. De prosodiis commentatio brevis 1753 212^{v}.

Πρότερον δὲ ἕτερον ἑτέρου λέγεται τετραχῶς. Incerti caput *περὶ προτέρου καὶ ὑστέρου* 1949 243^{v}.

Προφήτευσον νῶϊν, προφῆτατε Φοῖβε Ἄπολλον. Septem sapientium oracula theosophica 1841 144.

Πρῶτα δὲ ἂν εἶεν τῆς σοφιστικῆς μεθόδου. Paraphrasis in Aristotelis sophisticos elenchos, e commentario Alexandri Aphrodisiensis* excerpta 1766 216.

Πρῶτοι μὲν δεσμοί. Incerti epigramma eroticum, cum versione latina 1902 368.

Πρῶτον μὲν ἀρχαία τίς ἐστι δόξα. Nili Cabasilae de processione Spiritus S. contra Latinos (prima pars) 1757 30^{v}.

Πρῶτος Μωϋσῆς πρὸ ἐτῶν ͵αυπε'. Prophetarum chronotaxis 1866 12^{v}.

Πύλη ἀδιόδευτε, διάνοιξον πύλας. Troparium canonis cuiusdam inediti, ut vid. 1867 162.

Πύρετρον, ἐξάγιον α'· κιννάμωμον, ἐξάγια β'. Praeceptum medicum 1904 168 (v. ANNOT.).

Πῶς ἂν ὡς οἴει τὴν ψυχήν. Epistula *κατὰ συκοφάντου* 1753 41^{v}.

Πῶς δυνάμεθα μὴ κρῖναι τὸν προφανῶς ἁμαρτάνοντα. Erotapocrisis de non iudicando 1868 179.

Πῶς δύναται γνῶναι ἄνθρωπος ὅτι εὐπρόσδεκτός ἐστιν. Erotapocrisis quaedam 1746 240.

Πῶς, φησί, τὰ καθ' ἡμᾶς παρ' ὑμῖν ἔχει. Basilii Minimi scholia in s. Gregorii Nazianzeni orationem 42 Supremum vale 1821 122.

Πῶς, φησίν, ἐπίσκοποι. Nicetae Heracleensis commentarius in s. Gregorii Nazianzeni orationem 42: v. 1755 253^{v}.

P

'Ραντιεῖ με ὑσσώπῳ. Sticheron in officio aquae benedictae die ss. Theophaniorum: v. 1833 56.

'Ραψῳδία ἐστὶ μέρος ποιήματος περιλαβόν. Caput ex erotematis quibusdam 1751 IV^{v} (v. p. 33).

'Ρεῖθρα δακρύων μοι. Oda secunda canonis matutini feriae 3, toni quarti 1820 103^{v} (v. p. 213), 1849 5.

'Ρόδων οὐγγίας γ'· ἐλαίου ὀμφακίνου λίτρον ἥμισυ. Σκευασίαι τῶν ἐλαιῶν (τὸ ῥόδινον) 1852 464^{v}.

'Ρωλεκαμβυλ( ) μηδεὲς συλεμερπῶν ἀμερπῶν ἀμερπῆς. Textus prorsus aenigmaticus (an ludus rhetoricus quidam?) 1841 128.

'Ρώμης ἐννεαετῆρες ἐπίφρονες. Incerti in Alphonsum Salmeron epigramma 1902 378.

'Ρῶσίν μοι δώρησαι. Oda secunda canonis matutini feriae 3, toni gravis 1820 188.

Σ

Σαββάτου ἔχων ὁδόν· τοσοῦτον διάστημα. Quantum capiat iter sabbati 1949 396^{v}.

Σακελλάριε, ἀκούσας ὅτι ἡ πόλις αὕτη πνευματικὸν οὐκ ἔχει. Dosithei episcopi Dramae epistula ad Demetrium sacellarium Thasi 1858 5.

Σαλάκια, μαλάκια, μαλακόστρακα. Excerptum e primo libro Aristophanis Byzantii epitomes historiae animalium 1912 138^{v}.

Σάμερον εἰς δίας 'Υπερίονος. Incerti in ss. Deiparae nativitatem epigramma 1902 309. 311.

Σαρλήτου ἴσως τὰ ἔπη. Petri Cunei epigramma in Guillelmum card. Sirletum 1902 429.

Σαφέστατα λίαν καὶ καθαρότητος γέμοντα. Gregorii metrop. Corinthii commenta-

Συνελάβομέν σε διὰ διδασκαλίας, ὠδινήσαμέν σε. Symeonis novi theologi epistula 3: 1782 208.

Συνελθόντων πάντων τῶν ἐπισκόπων Ἱσπανίας καὶ Γαλατίας. Symbolum concilii Toletani III e latino versum 1879 112v.

Σωτὴρ ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε τοῦ ἐλέους, ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα. Oratio ad hordeum seminandum 1833 53.

Σώφρονός τινος καὶ ὄντως φιλοσόφου. Narratio (λόγος) περὶ πορνείας (probab. de monacho vel martyre qui suam linguam excisit) 1844 143 (script. ant. C).

T

Τὰ ἀνωνύμως κατηγορούμενά τινων οὐ λέγονται. S. Maximi Confessoris (?) ὅτι οὐκ ἀνάγκη τρεῖς θεοὺς λέγειν etc. 1778 188.

Τὰ διὰ τοῦ ανω βαρύτονα. Περὶ τῶν ῥημάτων τῶν μέχρι παρατατικοῦ κλινομένων 1751 225.

Τὰ εἰς ις θηλυκὰ δισύλλαβα ὀξύτονα. Grammaticalia quaedam 1751 317.

Τὰ εἰς κω λήγοντα ἐπιρρήματα διὰ τοῦ ι γράφεται. Κανόνες τῶν ἀντιστοίχων 1881 89v.

Τὰ εἰς ων βαρύτονα ὀνόματα διὰ τοῦ ντ κλινόμενα. Excerptum orthographicum de nominibus in ων desinentibus 1822 43v.

Τὰ μὲν δὴ τοῦ υἱοῦ πέρας ἔχει. Theodori Prodromi commentarius in Cosmae canonem in Pentecosten 1955 223v.

Τὰ μὲν σημεῖα τῶν ἑπτὰ πλανητῶν καὶ τῶν δώδεκα ζῳδίων. Conclusio elenchi alphabetici notarum quibus utuntur scriptores de rebus astronomicis et praesertim astrologicis 1949 190.

Τὰ μὲν τῶν τοῦ νόμου ἐντολῶν. Excerptum de mandatis spiritualiter et corporaliter servandis 1746 231.

Τὰ μέτρα καὶ οἱ σταθμοὶ ἀλλήλων διαφέρουσιν. Incerti de mensuris et ponderibus 1949 197v.

Τὰ ὀνόματα οὐ δηλοῦσι τὴν θείαν οὐσίαν. Excerptum quoddam de nominibus divinis 1879 251.

Τὰ παρὰ τὸ ἀεὶ συγκείμενα διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. Κανόνες διαφόρων ἀντιστοίχων 1881 89v.

Τὰ πλούσια τῶν ζῳδίων εἰσὶ ταῦτα. Εἰ πλούσιον ἢ πτῶχον γενήσεται τὸ γεννηθέν 1879 198v.

Τὰ στοιχεῖα διαιροῦνται εἰς φωνήεντα καὶ εἰς σύμφωνα. Andronici Contoblacae introductio ad artem grammaticam 1822 146.

Τὰ συντεταγμένα τῶν σοφῶν ἔργα ἐγχειρίδια ἐπωνόμασαν. Scholia in florilegium scholasticum ex Epicteti enchiridio depromptum 1858 148.

Τὰ τῆς λέξεως πάθη ἢ ἀπὸ πλεονασμοῦ. Tryphonis* de passionibus dictionum 1881 99.

Τὰ τῶν ἀρνῶν κρέη σύμμετρά εἰσι θερμότητος. Michaelis Pselli syntagma de alimentis in compendio: v. 1823 191.

Τὰ ὑπαρκτικὰ ῥήματα ψιλοῦται. Περὶ ὑπαρκτικῶν ῥημάτων 1751 128.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀστραπαῖς τοῦ πνεύματος καταλαμπόμενος. Canon in s. Paulum eremitam 1868 227v.

Ταπεινοφροσύνη ἐστὶ ψυχὴ μὴ προσέχουσα μηδὲ κρίνουσα. Erotapocrisis dialogo senum περὶ λογισμῶν inserta (responsio) 1868 175v.

Τὰς γαμηλίους Ἑλλήνων ἑορτὰς λέγει. Basilii Minimi scholia in s. Gregorii Nazianzeni orationem 40 in s. baptisma 1821 29v.

Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς πρόσδεξαι, Δέσποτα. Oratio ad finem officii vesperarum Pentecostes 1833 38v.

Τὰς τοῦ Λόγου σάλπιγγας. Iosephi canon in ss. apostolos feria 5 psallendus, toni tertii 1820 81v, 1849 1, 1894 8v.

Τὰς τῶν ἀστέρων δὲ μεταβάσεις. De variationibus motus planetarum 1852 109.

Τὰς τῶν ἱερῶν τοίνυν ὑποθέσεις. Macarii hieromonachi syntagma canonum (e Blastaris syntagmate excerptum) 1759 226.

Ταῦτα τὰ ἑπτὰ πνεύματα συνδεδεμένα. Excerpta e Testamento Salomonis 1871 142v.

Ταύτῃ τοι σοφίης μετελήλυθας. Alexii Rharturi epigramma in Paulum pp. IV 1902 381.

Ταυτηγέτη καὶ Ἠλέκτρα Ἄτλαντος. Excerptum de re mythologica 1826 385v.

Ταυτὶ σχεδόν, ὦ παρόντες, ἃ πρότριτά τινες ἐφ' ἡμῶν διελέχθησαν. Manuelis Palaeologi imperatoris delucidatio de controversia inter Demetrium Chrysoloram et Antonium Asculanum 1879 324v.

Τέρμαι' Ἀλέξανδρός γε μέγας. Incerti in Carolum Emmanuelem (I Sabaudiae?) epigramma 1902 321.

Τέσσαρα γενικώτατα εἴδη εἰσὶ τῶν παθῶν. De quattuor passionum animae speciebus expositio 1818 60v (v. p. 207).

Τέσσαρά εἰσι τὰ χαρακτηρίζοντα. Scholion in Oppianum 1943 2v.

Τέσσαρές εἰσι κανόνες τῆς ὀρθογραφίας. Excerptum de orthographiae canonibus 1745 200v.

Τετράγωνον οἱ γεωμέτραι οὐχ ἁπλῶς σχῆμα. Scholion de circuli quadratura 1891 27.

Τέχνη ἐστὶ σύστημα ἐκ καταλήψεων. Definitiones artis grammaticae 1751 29v.

Τῇ Βρετανίᾳ, τῇ Γαλατίᾳ, τῇ Γερμανίᾳ. Scho-

silii Minimi argumentum in s. Gregorii Nazianzeni orationem 40 in s. baptisma 1821 29v.

Τῆς παρούσης ἀκροστιχίδος ἡ ἔννοιά ἐστιν αὕτη. Gregorii metrop. Corinthii commentarius in Cosmae canonem in dominicam Palmarum 1926 1.

Τῆς περὶ συνθέσεως φαρμάκων θεραπείας. Galeni de mensuris et ponderibus 1949 195.

Τῆς σελήνης οὔσης ἐν Κριῷ, Λέοντι, Τοξότῃ, δεῖ τὰς τῶν αἱμάτων ἀφαιρέσεις. Quando sanguinis detractio fieri debeat 1879 198v (v. p. 458).

Τῆς τραγῳδίας ἐκεῖνο τὸ κτᾶσθ' ἑταίρους. Arsenii episcopi Tyrii opusculum antipalamiticum 3: 1823 267.

Τῆς τῶν πλανωμένων ἀστέρων φορᾶς ποικίλης τε οὔσης. Michaelis Chrysococcae *πρόχειρον ἀστρονομικόν* (textus) 1879 241v (v. p. 455 et cf. Add.).

Τί γὰρ τὸ πρῶτον ἡμῶν ἀξίωμα. Παρενθήκη in oratione 38 s. Gregorii Nazianzeni 1805 98v.

Τί εἴπω ἢ τί λαλήσω, γλυκύτατε δέσποτα. Epistula *εὐχαριστική* 1753 50.

Τί ἐστι γραμματική; λέξις διδάσκουσα ἡμᾶς τὰ νοούμενα. Erotemata anonyma de re grammatica: caput *περὶ γραμματικῆς* 1861 152.

Τί ἐστι γυνή; γυνὴ ἀνδρὸς ναυάγιον. Secundi philosophi apophthegma: v. 1753 22.

Τί ἐστι ζιβήνη; τὸ πόρρωθεν κοντίζων. De vocabulo *ζιβήνη* 1949 396v.

Τί ἐστι κανών; λόγος ἔντεχνος δηλωτικός. Erotemata anonyma de re grammatica: pars altera de canonibus 1861 163v.

Τί ἐστιν ὄνομα; ὄνομά ἐστι μέρος λόγου. De nomine caput quoddam 1751 38.

Τί ἐστιν ὅρος; ὃ τὸ ὂν τί ἐστι σημαῖνον. Erotemata anonyma de re grammatica: caput *περὶ τέχνης* 1861 151v.

Τί ἐστι προγυμνάσματα; εἰσαγωγικὴ τριβὴ διὰ λόγων. Introductio quaedam ad progymnasmata 1828 18v.

Τί ἐστι προσῳδία; ποιὰ τάσις ἐγγράμματος φωνῆς ὑγιοῦς. Erotemata anonyma de re grammatica: caput de prosodiis 1861 150.

Τί ἐστι στιγμή; διανοίας ἀπηρτισμένης σημεῖον. Περὶ στιγμῆς 1751 31.

Τί ἐστι στοιχεῖον; φωνῆς Ἑλληνίδος φθόγγος. Erotemata grammatica quaedam (excerpta) 1751 III.

Τί ἐστι τὰ ὀστᾶ τῆς ψυχῆς. Erotapocriseis breves de anima (prima quaestio) 1868 79.

Τί ἐστι ταπεινοφροσύνη. Erotapocrisis dialogo senum *περὶ λογισμῶν* inserta 1868 175v.

Τί ἐστι τὸ « ἀλληλούϊα » καὶ πῶς διαιρεῖται. De voce « alleluia » 1943 94.

Τί ἐστι τὸ γεγραμμένον· ἔαν τις ἔχῃ πίστιν ὡς κόκκον. Erotapocrisis in Mt. 17, 20: 1746 124v. 240.

Τί ἐστι τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς. Erotapocriseis breves de anima (ultima quaestio) 1868 79.

Τί ἐστι φθαρτόν, καὶ κατά τι εἴρηται φθαρτόν. Περὶ τοῦ φθαρτοῦ 1746 227.

Τί ἡ ἀπόκαρσις τῶν τριχῶν. De symbolismo habitus monastici capita brevia 1753 165.

Τί λέγει· ἐφ' ᾧ πάρει. Erotapocrisis de sensu verborum *ἐφ' ᾧ πάρει* 1753 212v.

Τί σοι ἀνταποδώσω, πολυπόθητε κύριε. Epistula *Βασιλείῳ τῷ παρακοιμωμένῳ* 1753 49v.

Τί σοι δοκεῖ; οὐχὶ πᾶν τὸ αὐθύπαρκτον. Theodori Abucarae *διάλεξις περὶ οὐσίας καὶ συμβεβηκότος* 1838 222.

Τί τὸ ἐκ σοῦ καὶ στηρώσεως τεχθῆναι τὸν Πρόδρομον. Erotapocriseis populares (ultima quaestio): v. 1871 137.

Τί τὸ τῆς ὀγδοῆς παρὰ τῷ προφήτῃ μυστήριον. S. Gregorii Nysseni oratio 8 de beatitudinibus 1871 134.

Τί τοῦτο; εὐθὺς γὰρ εἰσδεδυκότα με τὸν νεών. Michaelis Pselli *ἐγκώμιον εἰς τὸν μοναχὸν Ἰωάννην τὸν Κρουστουλᾶν* 1900 100v.

Τί τῶν σῶν οὐ καλόν, φιλάγαθε δέσποτα. Epistula *εὐχαριστική* 1753 50.

Τί ψυχὴ καὶ κατὰ τί εἴρηται ψυχὴ καὶ ὁσαχῶς. Erotapocrisis ad calcem dialogi senum *περὶ λογισμῶν* 1868 177.

Τιμῆς ἁπάσης ὑπέρτερον ἔχων. Troparium (?) quoddam 1824-25 VII (ANNOT.).

Τίμων ὁ μισάνθρωπος ἰδών ποτε ἐπὶ δένδρῳ. Apophthegma Timonis misanthropi: v. 1753 22.

Τίνες ἐφεῦραν τὰς τέχνας; Εὐκλίδης γεωμετρίαν. De artium inventoribus 1949 396v.

Τίνες οἱ λῃσταὶ οἱ συσταυρωθέντες τῷ Χριστῷ. Erotapocriseis theologiam popularem redolentes (quaestio ultima) 1949 395.

Τίνος ἕνεκεν τῶν ἄλλων εὐαγγελιστῶν ἀπὸ τῆς οἰκονομίας. S. Iohannis Chrysostomi interpretatio evangelii secundum Iohannem 1804 1.

Τίπτε με τὸν Χριστοῖο τάφον. Incerti in Christi sepulturam epigramma 1902 296.

Τίς γὰρ εἰπὼν ἐκπορεύεσθαι τὸ Πνεῦμα διὰ τοῦ Πατρός. Marci episcopi Ephesini (?) syllogismus 1751 V.

Τίς δώσει μοι πτέρυγας. Iacobi monachi epistula 26 ad Irenem sebastocratorissam 1759 293.

Τίς εἶ ὁ τὴν πενίαν ἡμῖν ὀνειδίζων. Epistula *σκωπτική* 1753 54v.

Τίς ἡ τοσαύτη, φησί, τυραννὶς καὶ βία. Nicetae Heracleensis commentarius in

s. Gregorii Nazianzeni orationem 19: v. 1755 107.

Τίς μὲν ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης ἀκροστιχίδος. Theodori Prodromi commentarius in Cosmae canonem in magnam feriam 5: 1955 143.

Τίς μὴ θρηνήσει σε. Oda secunda canonis matutini feriae 3, toni plag. 2: 1820 160.

Τίς ὁ ἄνθρωπος; ὁ Ἀδάμ· τίς Ἱερουσαλήμ. Brevis commentarius in Lc. 10, 31: 1840 8 (v. p. 296).

Τίς ὁ σκοπὸς τῷ Θεῷ τῆς πρώτης τοῦ ἀνθρώπου πλάσεως. Iohannis (Nili) Doxapatri liber de oeconomia divina 1945 51.

Τίς ποιμὴν τοῖς οἰκείοις μέλεσιν τρέφει τὰ πρόβατα. S. Iohannis Chrysostomi homilia *περὶ διδαχῆς ἱερέων καὶ διακόνων* (= in Mt. homilia 82 in recensione diversa) 1871 176v.

Τίς σέο, τίς κατὰ μοῖραν. Incerti in Guillelmum Sirletum epigramma 1902 436.

Τίς τε σιγᾶν ἐθέλει ἀρετήν. Alumnorum Collegii Graeci Romae epigramma in Guillelmum card. Sirletum 1902 400.

Τισὶ μὲν δοκεῖ δικανικός. Nicetae Heracleensis argumentum in s. Gregorii Nazianzeni orationem 19: v. 1755 107.

Τὸ ᾱ πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται ἀεί. Lexicon de spiritibus (« Mischlexikon ») 1822 37.

Τὸ ἀγαθὸν ἐναντίον τῷ κακῷ καὶ τῷ μὴ ὄντι, τὸ ὄν. Demetrii Chrysolorae ad Antonium Asculanum quod malum nihilo peius sit 1879 322.

Τὸ ἀγαπᾶν λέγει πανταχοῦ ἐπὶ τοῦ Θεοῦ. Excerptum *περὶ τῶν ἰδιωμάτων τῆς θείας γραφῆς* ex Adriani isagoge in s. scripturas 1862 72.

Τὸ ἄλ, κραταιός· τὸ λήλ, Θεός. De sensu vocis « alleluia » 1896 242.

Τὸ ἀργύριον κερατίων ιη'· τὸ ἀσσάριον κερατίων ιη'. Dioclis ad Antigonum regem de mensuris et ponderibus secundum alphabetum 1949 191v.

Τὸ ἀσπάζεσθαι καὶ τὸ φιλεῖν ποτε μὲν δηλοῦσι. M. Moschopuli (?) technologia in lib. I Imaginum Philostrati maioris 1823 11.

Τὸ γράμμα, ὀβόλους β'· ἡ δραγμή, γράμματα γ'. Critonis de mensuris et ponderibus secundum alphabetum 1949 191v.

Τὸ γράμμα ποιεῖ συλλαβὴν ἢ μονογράμματον. Grammaticalia quaedam 1751 264 (v. p. 33).

Τὸ γράμμα τῆς κατὰ πάντα μοι τιμίας. Epistula anepigrapha 1753 46v.

Τὸ δὲ « ἐρεύγομαι » ψαλμικόν ἐστι. Gregorii metrop. Corinthii commentarius in Cosmae melodi canonem in Exaltationem s. Crucis 1926 103.

Τὸ δὲ ἔχειν κατὰ πλείους τρόπους λέγεται. Incerti caput *περὶ τοῦ ἔχειν* 1949 249.

Τὸ διπλοῦν ῥῥ τρισσῶς εὑρίσκεται. De ῥῥ regula orthographica 1751 130.

Τὸ ε τῶν ἀριθμῶν δασύνεται. Περὶ ἀριθμῶν 1751 128v.

Τὸ ἡμικόγγιον ἔχει ξέστας γ'. Sorani de mensuris et ponderibus humidis 1949 194v.

Τὸ Ἰησοῦς ὄνομα οὐχ ἑλληνικόν ἐστιν. Excerptum e Iohannis Xiphilini homilia 1 in dominicam ante Christi nativitatem 1753 244v.

Τὸ ἰταλικὸν κεράμιον ἔχει λίτρα ἐλαίου μὲν οβ'. Nonnulla de mensuris et ponderibus 1898 67.

Τὸ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν Θεοῦ εἶναι τὸν ἄνθρωπον. Excerptum quoddam de homine imagine Dei (s. Iustino tributum?) 1892 181.

Τὸ κατὰ Λουκᾶν ὑπὸ Λουκᾶ. De tempore quo exaratum est evangelium Lucae et notitia brevissima de auctore 1902 150.

Τὸ λογικὸν τοίνυν τοῦτο τῆς φιλοσοφίας. Περὶ τοῦ λογικοῦ μέρους τῆς φιλοσοφίας 1777 3.

Τὸ μέγα τοῦτο τῆς εἰς Πατέρα καὶ Υἱόν. Demetrii Cydonii de processione Spiritus S. ad amicum quendam (cap. 2) 1902 160v.

Τὸ μὲν ἐπιστέλλειν ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγων, τὸ δ' εὖ οὐ πολλῶν. Temptamen epistulae (?) ab ipso auctore correctae 1879 268v.

Τὸ μὴ ὂν λεγόμενον κατὰ στέρησιν καὶ μόνην ὑπονοεῖται. Antonii Asculani responsum ad Demetrium Chrysoloram 1879 322v.

Τὸ μῆκος τῆς θέσεως τῆς γῆς. Terrae longitudinis et latitudinis definitiones 1852 108v.

Τὸ μοναστήριον ὀφείλει, καθὼς φαίνεται διὰ τὸ κατάστιχον. Registrum creditorum monasterii s. Iohannis Evangelistae Ravennae 1902 177v.

Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου· ἑρμηνεία· ξύλον ὁ σταυρός. Breves interpretationes allegoricae de s. Scriptura 1871 181v.

Τὸ ὀρνίθιον κρεῖττον πάντων ἐστὶν εἰς εὐχυμίαν. Βιβλίον τῶν τροφῶν 1753 17.

Τὸ « ὅστις μὴ ἀσπάζεται » ταὐτὸν τῷ « ὁ μὴ ἀσπαζόμενος ». Maximi Planudis (?) technologia in lib. I Imaginum Philostrati maioris 1823 7, 1858 203.

Τὸ πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Oratio post absolutionem in ordine latino confessionis in graecum verso a M. Caleca 1858 8.

Τὸ παίζειν ἐνταῦθα πρὸς εὐθεῖαν λέγεται. V. *μάθε παίζειν· τὸ παίζειν* etc.

Τὸ πάλιν πρὸς τὸ Χριστὸς γεννᾶται τὴν ἀνα-

φορὰν ἔχει. Scholia in s. Gregorii Nazianzeni orationem 39 in s. lumina: v. 1792 195.

Τὸ παρόν μοι βραχυσύλλαβον ἐπιστόλιον. Anonymi (civis Thessalonicensis?) epistula 1891 57v.

Τὸ παρὸν περὶ πνευμάτων λεξικόν. In lexicon *περὶ πνευμάτων* (« Mischlexikon ») prooemium 1751 116.

Τὸ περιβόητον, εὐσεβέστατε καὶ τιμιώτατε τῶν ἀρχιεράρχων. Incerti ad Guillelmum Sirletum epistula 1902 395.

Τὸ πέφυκεν ἀντὶ τοῦ οἶδε. Scholion in praefationem ad s. Iohannis Climaci scalam Paradisi: v. 1754 20v.

Τὸ προοίμιον ἀπ' αὐτοῦ γε δὴ τοῦ πράγματος. Scholia in s. Gregorii Nazianzeni orationem 41 in Pentecosten: v. 1792 41v.

Τὸ πρῶτον εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν ἀπαιτεῖ. De verborum syntaxi compendium quoddam 1862 118.

Τὸ ϱ̄ ἀρχόμενον τῆς λέξεως. Excerptum *παλαιόν* de littera *ϱ* 1751 129v.

Τὸ ῥάθυμον ἡμῶν διεγείρων ὁ ἱερὸς καὶ θεῖος ἀπόστολος. Iohannis IX Agapeti homilia in feriam 2 Paschae (ex homiliario patriarchali) 1936 68.

Τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. Scholia in s. Iohannis Climaci librum ad pastorem 1754 178.

Τὸ σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, γενήτω. Oratio post communionem 1853 117.

Τὸ τὴν κυμαινομένην, ὅ ἐστι ταρασσομένην καὶ ἄβατον θάλασσαν. Incerti commentarius in triodium Cosmae pro magna feria 2: 1882 37.

Τὸ τῆς ἐπιστολῆς σου προοίμιον. Anonymi civis Thessalonicensis epistula 1891 62.

Τὸ τῆς ἐπιστολῆς σου χαρίεν. Epistula anepigrapha 1753 46.

Τὸ τοῦ Καίσαρος ὄνομα κατὰ διαφόρους σημασίας. Michaelis Pselli quid significet Caesaris nomen 1900 401v.

Τὸ τοῦ λόγου προοίμιον. Prooemium quoddam brevissimum in s. Gregorii Nazianzeni orationem 21 in laudem s. Athanasii 1821 77.

Τὸ φιλομαθεῖν, ὡς ἔοικε, φρονήσεώς ἐστιν ἄκρας. Isidori cardinalis Rutheni epistula de oraculo in Hexamilion 1852 105.

Τὸ Χριστὸς ὄνομα κυρίως μὲν τὸ συναμφότερον. Nicetae Heracleensis commentarius in s. Gregorii Nazianzeni orationem 38: v. 1755 116v.

Τὸ ὦ τῆς κλητικῆς οὐδέποτε ὀξύνεται. Manuelis Moschopuli excerptum de usu ὦ et ὤ 1751 127v.

Τοῖς διαφόροις λόγοις τῶν ὀνομάτων. Excerptum quoddam de nominibus divinis 1879 251.

Τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν φιλτάτων, φίλτατέ μοι πρόεδρε. Michaelis Pselli monodia in antistitem dominum Michaelem Radenum 1900 332v.

Τοῖς ὑπὲρ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λόγοις. Demetrii Cydonii (?) homilia in festo ascensionis Domini 1879 98.

Τολμηρῶς ἀναφέρω τῇ μεγίστῃ ἁγιωσύνῃ σου. Epistula quaedam (ficticia?) 1898 261v.

Τολμῶν ὁ δοῦλος καὶ διάπυρος. Anonymi civis Thessalonicensis epistula 1891 55v.

Τολμῶν ὁ δοῦλος τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας βασιλείας. Oratio quaedam 1826 XIII (ANNOT.).

Τολμῶσα ἡ ἀναξία καὶ πανευτελὴς δούλη. Ὑπόμνησις monachae cuiusdam ad patriarcham CP. (aut ad metropolitam Thessalonicensem) 1891 77.

Τὸν ᾍδην φησίν· πάντας γὰρ πρὸ Χριστοῦ ἕλκων. Incerti commentarius theologicus in collectionem proverbiorum medii aevi 1882 123v.

Τὸν ἄνθρωπον ἴσμεν ἐξ ἀρχῆς. Excerptum e Nemesii episcopi Emeseni de natura hominum 1879 225 (v. p. 459).

Τὸν βαρὲ ὡς τὸ πολὺ ποεῖ. Petri Cunei Lusitani epigramma in Curtium quendam 1902 361.

Τὸν ἐν τέλει μου θρῆνον οἰκτίρμων δέχου. Acrostichis canonis paracletici ad Iesum Christum (inc. *Τῷ ἐκ τοῦ ὕψους*) 1840 57v, 1853 21v.

Τὸν ἑνὶ τοῖς δυσίν. Incerti (an anonymi civis Thessalonicensis?) epistula 1891 30.

Τὸν ἱερέα πρὸ πάντων ἄλλων καὶ τὸν διάκονον. Περὶ τοῦ ἱερέως homilia aut homiliae fragmentum 1871 178v.

Τὸν κρύψαντα εἰλήφει, τὸν κρύψαντα ὅπερ εἰλήφει. Guillelmi Sirleti (?) exercitationes grammaticae quaedam 1890 48 (v. p. 502).

Τὸν λόγον τοῦτον, ὦ κράτιστε βασιλεῦ, οὐκ εἰκότως. Euthymii sacerdotis responsum ad Manuelem Palaeologum imperatorem 1879 328v.

Τὸν παρόντα κανόνα ἐξηγήσασθαι προελόμενος. Barlaami monachi *ἐξήγησις εἰς τὸν περὶ τοῦ πάσχα τῶν ἀποστόλων κανόνα* 1756 295.

Τὸν παρόντα λόγον πανηγυρικόν. Nicetae Heracleensis argumentum in s. Gregorii Nazianzeni orationem 38: v. 1755 116v.

Τὸν πάτραρχον αὐτοῦ· τὸν θεῖον αὐτοῦ. Lexicon librorum Isaiae et Ieremiae 1841 136v.

Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὤμων ἄρας. Tro-

Τῷ φελ⟨μωνί⟩· τῷ ἱερῷ. Lexicon libri Danielis 1841 136v.

Τῶν ἀκουόντων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ ποιούντων καρπόν. S. Macarii epistula 2: 1774 49v.

Τῶν εἰωθότων· τῶν συνήθων λέγεσθαι εἰς ἡδονήν. In Aristophanis Ranas glossae breves 1823 167.

Τῶν ἐν τῇ θεολογίᾳ δογμάτων. Nili Cabasilae de processione Spiritus S. contra Latinos (prooemium) 1757 26, 1917 154 (sub tit. σύντομος πρὸς Λατίνους ἀπάντησις ὥσπερ ἐγχειρίδιον τοῖς ἀγωνιζομένοις πρὸς ἐκείνους).

Τῶν ἐξεταζομένων προσώπων εἴδη ἑπτά. Scholia in Hermogenis περὶ στάσεων: v. 1828 29v.

Τῶν ἐπὶ Χριστοῦ λεγομένων τρόποι εἰσὶ γενικοί. Iohannis diaconi Magnae Ecclesiae tractatus theologici lib. III: 1768 209.

Τῶν ζῴων τὰ μὲν χερσαῖά ἐστι, τὰ δὲ ἔνυδρα. Excerpta ex Aristotelis animalium historia a Plethone collecta 1756 129.

Τῶν θυρωρῶν χειροτονηθέντων ὁ ἀρχιερεὺς ἔρχεται. Ordinatio lectoris e Pontificali Romano versa 1935 5v.

Τῶν λεγομένων εἶναι, τὰ μὲν ὑφέστηκεν. Schema quoddam ad dialecticam pertinens 1823 243v.

Τῶν μὲν ὀνομάτων καὶ τῶν ῥημάτων ἡ κλίσις. Anonymi de pronominum flexione 1940 125v.

Τῶν μυροφόρων. Troparium odae 3 canonis cuiusdam inediti (e Pentecostario?) 1813 (script. ant. C).

Τῶν περὶ κόσμου φύσεως ἡμῖν καὶ λελεγμένων. Nicephori Chumni περὶ τῶν πρώτων καὶ ἁπλῶν σωμάτων 1784 12v.

Τῶν περὶ ψυχῆς πραγματευσαμένων οἱ μὲν μαθηματικώτερον. Prooemium disceptationis cuiusdam de anima 1852 473v.

Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν τραγικοί. Schema ostendens qua ratione dividantur poetae 1879 161 (v. p. 457).

Τῶν πραγμάτων τὰ μὲν κοινωνεῖ ἀλλήλοις. Scholia in Aristotelis categorias 1777 30v.

Τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενος. Troparium canonis cuiusdam inediti, ut vid. 1867 162.

Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῇ μεταβαίνουσαν. Maximi Planudis περὶ τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων (prooemium) 1751 156.

Τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν πεζοί, οἱ δὲ ἱππεῖς. Incerti (an Plethonis?) compendium de exercitu terrestri 1759 245.

Τῶν τὰς ἁγίας καὶ σεπτὰς καὶ οἰκουμενικὰς ἑπτὰ συνόδους. De septem primis conciliis excerptum e quadam fidei confessione 1746 219v.

Υ

Ὑγιὲς καὶ χαιρετίσματα εἰς τὸν ἀκριβόν. Ad Emmanuelem Provatarium sororis epistula 1902 387.

Ὕδωρ ἀλλόμενον ἐν τῇ καρδίᾳ ἐσχηκώς. Oda [illegible] canonis in s. Autonomum 1829 30v.

Ὑμεῖς γὰρ πίστιν ἑτέραν παρὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ. Isidori card. Rutheni temptamen orationis de additamentis ad symbolum 1852 209v.

Ὑμνέο μὲν μέγαν, ἁγνόν. Angeli Lascaris hymnus in anniversarium coronationis Pauli pp. IV 1902 374.

Ὕμνον ἐκ στομάτων οἰκτρῶν, Θεοκυῆτορ, δέχου. Canon paracleticus ad ss. Deiparam 1840 80, 1853 76v.

Ὑμνῳδίαις θείαις τὴν ἱεράν σου. Iosephi canon in s. martyrem Papam 1876 47v (v. Add.).

Ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ψυχικῆς σωτηρίας ὀφείλοντες σπουδάζειν. Iohannis IX Agapeti homilia in dominicam 10 Matthaei (ex homiliario patriarchali) 1936 130v.

Ὑπὲρ τῶν ἐξορκιστῶν ἔστω ἐν ἑτοίμῳ. Ordinatio exorcistae e Pontificali Romano versa 1935 7v.

Ὑπεράγαθε κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν. Oratio in fine officii τῆς γονυκλισίας: v. 1811 119v (v. p. 183).

Ὑπέρτερον λέγεται τὸ κρεῖττον, καί ἐστιν ὄνομα συγκριτικόν. Commentarius grammaticalis in Agapeti diaconi capita admonitoria: v. 1745 63.

Ὑπέσχου δοῦναί μοι φιλούμενος. Epistula ad amicum 1753 55v.

Ὑπισχνῇ μὲν οὐκ ὀλίγα. Epistula anepigrapha 1753 56v.

Ὑπὸ ποίαν κατηγορίαν ἀνάγονται τὰ γράμματα. Theodori Abucarae ἑτέρα διάλεξις ὀρθοδόξου πρὸς αἱρετικόν 1838 223.

Ὕστατον ἐπὶ πᾶσιν ἐροῦμεν περὶ τῆς αὐξήσεως. Isaac Argyri (?) παράδοσις εἰς τοὺς Περσικοὺς κανόνας τῆς ἀστρονομίας (caput ultimum) 1852 454v.

Ὑψηλότεροι μὲν τῆς ἀπὸ τῶν ἐγκωμίων λαμπρότητος. Michaelis Pselli encomium Nicolai monachi, qui in Olympi monasterio τῆς Ὡραίας Πηγῆς praeses fuerat 1900 129v.

Ὑψοῦται ὁ Κριὸς ἀπὸ νδ′ μοίρας. De elevatione (ὕψωμα) planetarum 1896 277v.

Φ

Φαέθων ὁ τοῦ ἡλίου παῖς ἅρματος ἐπιβῆναι. Narratio de Phaetonte 1891 35v.

Φασὶ τὸν Ἡρακλέα μονομαχῆσαι. Excerptum de re mythologica 1826 385v.

ΣΧΟΛΗ

in s. eucharistiae mysterium epigramma 1902 284.

Χριστὸς ὀϊζυρὸν θάνατον προσέδεκτο. Incerti in Christi mortem epigramma 1902 293.

Χριστὸς ὅτ' ἐσχατόωντος ἐσήλατο. Incerti in Christi ascensionem epigramma 1902 288.

Χριστοῦ δὲ τοῦ ἐμοῦ σωτῆρος καὶ Θεοῦ μεταμορφουμένου. Nicephori Chumni in Christi transfigurationem 1784 161v.

Χρυσαόριός τις ὕπατος Ῥώμης. Byzantini cuiusdam introductio in Porphyrii Isagogen: v. 1777 2v.

Ψ

Ψιθυρὸν καὶ δίγλωσσον καταρᾶσθαι ἄξιον. Capita ascetica nescio e quo opere desumpta (unum ex eis) 1868 208v.

Ω

Ὦ ἄγγελε ὁ ἐφεστὼς τῆς ἀθλίας καὶ ταλαιπώρου μου ψυχῆς. Oratio ad angelum custodem 1868 226v.

Ὦ ἐραστὰ τῆς ἡσυχίας, ἀνάγνωθι. S. Isaac Syri epistula 1: 1746 250.

Ὦ Λόγε Θεοῦ, ὀρθρίζω πρὸς σέ. Incerti commentarius in triodium Cosmae pro magna feria 6: 1882 45v.

Ὦ ξύλον παμμακάριστον. Septem sapientium oracula theosophica 1753 21v.

Ὦ παῖ, γένοιο προσγενοῦς Ἰωάννου. Incerti (an Theodori Prodromi?) epigramma in puerum quendam 1882 123.

Ὦ πόλις Βύζαντος, ὢ τλῆμον πόλις. De Constantinopoleos urbis sorte brevissima lamentatio 1857 (Annot.).

Ὦ πῶς ἐζήλωσα. Oda secunda canonis matutini feriae 3, toni plag. 4: 1820 216v.

Ὦ σωφροσύνη, πόσον λαμπρύνεται. S. Isaac Syri *περὶ σωφροσύνης* 1746 286v.

Ὦ τῶν ἁπάντων ποιητῶν ἠδυλόγε. Andronici Callisti epigramma in Homerum 1745 220v.

Ὧδε κατὰ τοιοῦτον τὸν τρόπον. Scholia in Oppiani halieuticorum lib. II a L. Allatio congesta 1943 95.

Ὧν τὸ ῥῆμα βαρύνεται, ἡ μετοχὴ ὀξύνεται. Περὶ αὐθυποτάκτων καὶ ἀνυποτάκτων ῥημάτων 1751 145.

Ὥρα α', η'· ὥρα β', κε'. Κανόνες ἡμερινῶν ψαλμῶν 1866 17.

Ὡς εἶδος τὸ Βεζέκ· ὡς εἶδος ἀστραπῆς. Lexicon libri Ezechielis 1841 136.

Ὡς ἐκ Πατρὸς τὸ Πνεῦμα, Λατῖνε, σκόπει. De Spiritus S. processione iambi 18: 1746 226.

Ὡς ἐκλαμπρότατα ἐγκωμιάσαι καὶ φράσαι βουλήσομαι. Germani episcopi Lemesi Cypri libellus supplex ad cardinalem Sirletum 1902 396.

Ὡς εὖγε τῆς χρηστῆς ἀγγελίας. Anonymi (civis Thessalonicensis?) epistula ad Theodorum Metochitam 1891 55v.

Ὡς κρήνης νᾶμα. Iohannis Nathanaelis epigramma in Antonium card. Carafam 1902 376.

Ὡς λίαν ἄγαμαί σου τῆς ψυχῆς εὐγενές. Epistula anepigrapha 1753 39.

Ὡς μὲν οὐχ ἡμετέραν ἐνεχειρίσω. Anonymi civis Thessalonicensis epistula 1891 32.

Ὡς ὁ Ἰωσήφ, χαρισμάτων πολλῶν διὰ τῆς ὑπομονῆς. Sortes e psalterio (primum responsum): v. 1866 12.

Ὡσηὲ σκευάζων ἢ φύλαξ. Ἑρμηνεῖαι τῶν ὀνομάτων τῶν προφήτων 1841 137.

Ὥσπερ ἄνθρωπος γεωργὸς ἀροτριῶν. Erotapocrisis de fide sicut grano sinapis (responsio) 1746 124v.

Ὥσπερ γὰρ ἐπὶ τῆς κιθάρας. Excerptum asceticum quoddam 1838 (Annot.).

Ὥσπερ γὰρ ὁ ἡμέτερος λόγος. Pseudo-Dionysii Areopagitae* excerptum quoddam 1892 172.

Ὥσπερ δὴ τὸ ὂν ἐστιν ἕν, οὕτω δὴ καὶ τὸ ἕν. Theodori II Lascaris imp. de theologia christiana lib. 3: 1942 6v.

Ὥσπερ ἐὰν ᾖ (cod. *ἐνὶ*) *οἶκος μικρός.* E s. Athanasii* quaestione alia 19 excerptum 1746 225v.

Ὥσπερ ἐν μιᾷ ψυχῇ θεωρεῖται πρόσωπα τρία. Caput vel excerptum quoddam de ss. Trinitate 1746 217v.

Ὥσπερ ἐν τῷ τῆς δευτέρας τριωδίῳ. Theodori Prodromi commentarius in Cosmae triodium in magnam feriam 4: 1955 135.

Ὥσπερ οἱ ἄνεμοι κινοῦν (sic) *τὴν βροχήν.* V. *Εἶπεν ὁ ἅγιος Δωρόθεος.*

Ὥσπερ οἱ ἐν ὥρᾳ θέρους. Epistula anepigrapha 1753 47.

Ὥσπερ πάντων τῶν μελῶν ἡ κεφαλὴ προτερεύει. De symbolismo habitus monastici capita brevia 1753 165.

Ὥσπερ παράδεισος ἄλλος, ἀγαπητοί, πολυανθὴς καὶ εὐώδης. Homilia *εἰς τὴν Θεοτόκον* ex homiliario patriarchali Iohannis IX Agapeti 1936 222v.

Ὥσπερ παράδεισος ἄλλος ἐστὶ πολυανθὴς καὶ εὐώδης. Iohannis IX Agapeti homilia in dominicam 21 (= 4 Lucae) (ex homiliario patriarchali) 1936 164v.

Ὥσπερ τὰ σώματα ἡμῶν αἱ χρονικαὶ τῆς γῆς καρποφορίαι. Iohannis IX Agapeti homilia in dominicam 23 (= 6 Lucae) (ex homiliario patriarchali) 1936 174.

Ὥσπερ τὸ χερσὶν ἀνίπτοις ἱερῶν κειμηλίων. Epistula *ἐπαινετικὴ εἰς μοναχόν* 1753 49.

Lycophron Chalcidensis Soclei filius. Iohannis Tzetzae commentarii in Lycophronis Alexandram versio latina 1826 344.

Magnifico messer Gioanne mio, e grande il dispiacere de non essere in Roma. Guillelmi Sirleti epistula ad Iohannem quendam 1890 448.

Magnum hoc fidei mysterium de Deo patre et filio. Demetrii Cydonii de processione Spiritus S. ad amicum quendam: versio latina cap. 2: 1902 160^{v}.

Magnus Alexander regnum produxit. Incerti in Carolum Emmanuelem ⟨I Sabaudiae?⟩ epigramma 1902 321.

Messer Francesco scrittore va da Vostra Signoria. Francisci Turriani epistula ad Guillelmum Sirletum 1902 360^{v}.

Non mediocri me letitia affecerunt littere tue. Iani Lascaris epistula ad Carolum Valgulium 1902 207.

Nullus in hoc mundo natura. Incerti epigramma in Guillelmum card. Sirletum 1902 389^{v}.

O utinam hac uestra, Maria. Incerti in festum s. Mariae Nivis epigramma 1902 309^{v}.

Perche Antonio mio nepote mi scriue. Hectoris Maiorani epistula ad Guillelmum Sirletum 1890 609.

Pittacus Hyrradij proles. Callimachi epigramma 1 in Pittacum 1902 365^{v}.

Pleiades VII ex quibus ait Porphyrius apud Homerum. Notula latina de re mythologica 1948 220^{v}.

Portentum iuuenis uirtutis. Camilli Peruschi epigramma in Iohannem Austriae 1902 370.

Prima quidem uili. Incerti epigramma eroticum 1902 368.

Quae frequentaui, gemitus dans, rura colemus. Adriani Hildenii carmen latinum 1902 425.

Quem Uerona n[. Incerti epitaphium in honorem G. Guarini 1822 194.

Quibus quidem peractis graece lectis et recitatis. Brevis narratio latino sermone conscripta de conclusione concilii Florentini 1902 85.

Quod uales bene est, ego quoque ualeo. Quod istis. Iani Lascaris epistula ad Guillelmum Castalium 1902 207.

Saepe grauis vates. Petri Cunei Lusitani epigramma in Curtium quendam 1902 361.

Si domini Lotari oleo. Incerti epigramma in quendam rufum 1902 369.

Si ritroua la pasqua legale et (*la pasqua*) *dominicale.* Iohannis a Sancta Maura expositio de tabulis paschalis in statua s. Hippolyti incisis 1922 15. 55^{v}.

Si volueris erigere figuram et invenire duodecim domus. Methodus inveniendi duodecim domus 1852 166^{v}.

Tribus modis dicitur proprium. Brevis expositio de proprio 1759 80^{v}.

Tu onomatos tu ghristianu. Enoritis gie to pedhi. Catechismus sermone graeco vulgari, litteris vero latinis scriptus 1902 242.

Veneris. ἐρωτότροφος, παστοφόρος. Elenchus epithetorum poeticorum 1751 V^{v} (v. p. 33).

Virginis augustae sub dias. Incerti in ss. Deiparae nativitatem epigramma 1902 309.

]*duntur τοῦ φίλου pro amico.* Petri Candidi e Porticu commentarii latini in Plutarchi de se ipsum citra invidiam laudando 1880 21.

] *quia ι non potest in α uerti.* Petri Candidi e Porticu commentarii latini in Theocriti bucolica 1880 13.

Оубȏ моу́дрїи плоу́тарха ѿ вели́кыи и чоуднѣ́йшї и цр͠ѹ, разли́чнымъ фило́софωм славы исчи́таѥ. Incerti versio serbica solutionum brevium quaestionum naturalium Symeonis Seth 1748 121.

INDEX ALPHABETICUS

MONITUM

1. De characteribus typographicis usu.

Litteris **crassioribus** imprimuntur nomina auctorum eorum operum quae in codicibus manuscriptis in hoc catalogo recensitis continentur; v. g.: **Iohannes Chrysostomus** (s.).

Litteris erectis imprimuntur cetera nomina propria antiqua vel mediaevalia; v.g.: Chrysoberges Andreas, Drama civitas.

Litteris *inclinatis* imprimuntur nomina virorum eruditorum huius aevi; v.g.: *Mitsakis K.*

Litteris d i d u c t i s imprimuntur nomina operum anonymorum quae in hoc catalogo recensentur necnon nomina sanctorum quorum vitae in codicibus manuscriptis continentur; v.g.: a e r i s (de q u a l i t a t e), A n d r e a s a p o s t o l u s (s.).

Litteris MAIUSCULIS PARVIS imprimuntur « voces » generaliores; v.g.: BIBLICA, CHRONOGRAPHIAE.

2. De ratione que index ad codicum enarrationes necnon ad introductionem et addenda refert.

Codicum enarrationes fere semper indicantur numero codicis et folii (i.e. primi folii ad quod vox pertinet); compendium « v. » (i. e. vide) ante codicis numerum addidi ad auctores vel opera signanda de quibus in illa parte descriptionis agitur, licet opera ipsa in codice non contineantur. In numeris *Bibliothecae Hagiographicae Graecae* Francisci Halkin citandis ipsius auctoris consilio adhaesi; itaque compendio « BHG » numeros ipsius Bibliothecae, « BHG^a » numeros quibus in supplementis aliquid additur, « BHG^n » numeros novos in supplementis recensitos significavi.

Enarrationum tertia pars numero codicis et titulo paragraphi (v.g. SCRIPT. vel POSS.) plerumque indicatur; qui titulus ubi lector dubitare non potest omittitur (v.g. SCRIPT. ubi de scribis, ANNOT. ubi de annotatoribus agitur). Scribarum autem nominibus adiuncta est inter uncos lunatos ratio cur scriptura codicis eis tribueretur: v.g. « (subscr.) » ob subscriptionem, « (script.) » ob scripturam significat; stellula (*) post « script. » posita codicem scribae in hoc catalogo prima vice tribui indicat.

Rarius catalogi locus nota codicis et numero cuiusdam partis ipsius enarrationis v.g. « 1949 XXXIX » vel « 1759 9 ») significatur.

Ne dubia surgerent, paginas tomi I catalogi intra uncos lunatos nonnusquam addidi.

Ad Addenda et Emendanda compendio « Add. », ad introductionis paragraphos compendio « introd. § » lector refertur.

3. De vocum ordine alphabetico.

In personarum nominibus communioribus (v.g. Iohannes) ordinandis has regulas secutus sum: primum summi pontifices, deinde imperatores Constantinopolitani, tum patriarchae Constantinopolitani secundum ordinem chronologicum citantur; sequuntur cetera nomina alphabetice (secundum cognomen, originem etc.) ordinata.

Voces graecae hunc locum tenent quem eis assignaretur si in alphabeto latino transscriberentur; v.g. vox *Ὡραίας* inter « Honorius » et « Horna » quaerenda est.

4. De vocum longiorum ordine interno.

In unoquoque casu ordinem usui commodiorem secutus sum, sive alphabeticum (litteris d i d u c t i s signatum) sive systematicum.

INDEX INDICIS

INDEX

A

[BIBLIA SACRA UTRIUSQUE TESTAMENTI.]
Romae prooemio, s. Cyrilli Alexandrini excerpto in Danielem); – Bel et Draco secundum Theodotionem 1887 84.

prophetarum loci selecti de Christo et de Spiritu S. 1749 178.

summaria librorum nonnullorum V. T.: v. Biblica.

excerpta varia: loci breves e Scriptura S. 1902 VIII (ANNOT.); – excerpta brevissima a G. Sirleto congesta 1890 117ᵛ; – excerpta cum variis lectionibus (adversaria Sirleti) 1902 116; – v. Isidorus cardin. Ruthenus.

lectiones selectae: prophetologium ita vocatum 1842, 1860 (v. Add.); – e prophetologio: lectiones 3 Isaiae ad liturgiam die festi Epiphaniae 1811 167ᵛ; lectiones 2 in festo Epiphaniae 1902 239ᵛ.

2. **Novum Testamentum.**

pars altera N. T. usui liturgica accommodata 1761.

evangelia quattuor usui liturgico accommodata 1895.

Matthaeus 1882 11; cum subscriptione, stichometria, nota de tempore editionis 1895 1; – fragmenta 1853 (script. ant. B); – excerpta: loci varii cum s. Iohannis Chrysostomi commentario 1753 464ᵛ; v. oratio dominica.

Marcus cum capitum tabula, argumento, versibus heroicis, subscriptione, stichometria, nota de tempore editionis 1895 61.

Lucas cum capitum tabula, argumento, versibus heroicis, subscriptione, stichometria, nota de tempore editionis 1895 107; – excerpta: prima verba tantum 1913 (ANNOT.); 10, 31 cum commentario 1840 8.

Iohannes cum capitum tabula, argumento, versibus heroicis, subscriptione, stichometria, nota de tempore editionis 1895 179; – excerpta: 1, 1-3. 6-7: 1794 (ANNOT.).

Actus Apostolorum cum Euthalii prologo et argumento, peregrinationibus Pauli, capitum elencho 1761 1.

Pauli epistulae cum Euthalii prologo, martyrio Pauli, prooemiis, argumentis (Hebr. cum subscriptione et stichometria) 1761 177; – excerpta: 1 Cor. 15, 28 cum commentario 1823 201ᵛ; excerpta e 2 Tim. 1879 252ᵛ; Hebr. 11, 39-40 cum brevi commentario 1892 90a.

epistulae catholicae cum Euthalii prologo, argumentis, capitum elenchis 1761 119ᵛ.

1 Iohannis cum scholiis anonymis 1904 271.

Apocalypsis 1908 105; cum commentario Andreae Caesariensis in recensione abbreviata 1904 269; – excerpta: 6, 11 (non ad litteram) cum brevi commentario 1892 90a; – Apocalypsis graece et latine: v. 1882 (inter partem VII et VIII).

excerpta varia: loci breves e Scriptura S. 1902 VIII (ANNOT.).

lectiones selectae:

evangelium ita dictum 1810 133 (fragmentum signis musicis instructum), 1839 (script. ant. A), 1844 (script. ant. B), 1886, 1896 266 (fragmentum); – excerpta ex evangelio: ev. in festo s. Andreae 30 nov. 1902 239; evangelia matutina undecim 1811 157ᵛ, 1813 1, 1827 132, 1840 29ᵛ, 1866 132ᵛ.

apostolus ita dictus: fragmenta 1837 (script. ant. A).

apostolo-evangelia: totius hebdomadis 1867 153; festorum totius anni 1840 5ᵛ; festorum nonnullorum sanctorum (ut vid.) 1867 158ᵛ; festorum (communium praesertim) 1811 149ᵛ; in mulieres martyres 1811 170ᵛ; per octavam professionis monasticae 1836 64; pro defunctis 1840 28ᵛ; in domin. Paschae et in feria 5 Ascensionis (in hac epist. tantum) 1844 152ᵛ; in officio nescio quo 1840 42ᵛ.

BIBLICA.

1. **generalia.**

erotapocriseis breves de S. Scriptura 1871 79; – breves interpretationes allegoricae (hic et illic sub specie *ἐρωταποκρίσεων*) 1871 181ᵛ; – scholion de Deo utriusque Testamenti legislatore 1769 437; – *ἑρμηνεῖαι τῶν ὀνομάτων τῶν προφητῶν* 1841 137; – *περὶ τῶν ἰδιωμάτων τῆς θείας γραφῆς*: v. Adrianus: introductio ad Scripturas; – v. etiam Sirletus G.: notulae.

2. **in Vetus Testamentum.**

generalia: synopsis Scripturae S.: v. Iohannes Chrysostomus: P. G. 56, 313; – summaria librorum nonnullorum (scil.: I-IV Regum, I-II Chron., I-II Esdrae) 1949 396ᵛ; – nota de Scripturae S. editionibus (inc. *Ὅτι ἡ πρώτη ἔκδοσις*) 1767 67; – opusculum de 7 editionibus Scripturae S.: v. 1767 67; – de versione Scripturae S. a Septua-

C

[codices laudati: **Vaticani:**]
1487 (olim): 1922 (Not. ant.); **1490:** 1775 (Poss.); **1491:** 1862 II (Chart. signa); **1497:** 1819 303; **1498:** 1777 79; **1505:** 1819 (Integum.); **1508:** 1876 33, Add. ad cod. 1954; **1510:** 1876 33. 47v; **1524:** 1815 1. 100. 113. 115. 116. 149v. 280v; **1525:** 1787 8. 10. 254v. 279v; **1527:** 1822 44, Add. ad cod. 1745; **1529:** 1844 53v; **1537:** 1873 (Annot.); **1538:** 1811 33. 33v. 34. 42v. 46, 1840 I, 1863 125; **1541:** 1866 1; **1542:** 1848 37 etc.; **1551:** 1804 (Poss.); **1552:** 1833 54v, 1837 213; **1554:** 1811 22; 1833 35. 56, 1863 120, 1872 101 (p. 422). 129v, 18757 6; **1584:** 1751 105; **1653:** 1821 29v. 77. 122; **1655:** 1819 (Integum.); **1660:** 1916 (Script.); **1661:** 1819 (Integum.); **1662:** 1819 (Integum.); **1663:** 1819 (Integum.); **1664:** 1819 (Integum.); **1667:** 1853 (script. ant. A 2), 1916 (Script.); **1669:** 1769 (Bibl.); **1684:** 1768 (Annot.); **1688:** introd. § 7; **1692:** 1804 1; **1700:** 1753 74; **1701:** 1769 (Chart. signa), 1868 85; **1702:** 1752 (Bibl.), 1756 (Script.), introd. § 11; **1703:** 1778 189v. 190; **1704:** 1756 (Script.), introd. § 11; **1712:** 1926; **1718:** introd. § 7; **1719:** 1746 (Annot.), 1753 61; **1720:** 1772 (Annot.), 1858 IX (Chart. signa); **1721:** 1772 (Annot.); **1724:** 1937; **1729:** 1756 (Script.); **1733:** 1759 208, 1770 (Chart. signa), introd. § 12; **1735:** 1852 366, introd. § 12; **1740:** 1751 III, 1861 150; **1741:** 1902 150; **1744:** 1746 220; **1745:** 1751 65v, 1824-25 II (Annot.), 1826 408, 1858 135, 1949 159; **1746:** 1756 (Annot.), Add. ad cod. 1751; **1748:** 1756 (Annot.); **1751:** 1822 37. 41. 196, 1908 5, 1949 159; **1753:** 1762 1, 1816 68v, 1841 144, 1896 221; **1754:** 1759 134. 135v; **1755:** 1912 IV; **1756:** 1746 (Annot.), 1759 (Chart. signa, Script.), 1949 210, introd. § 11; **1759:** 1754 (Bibl.), 1756 (Script.), 1951 (v. Add.), introd. § 11; **1763:** 1759 219v; **1764:** 1794 1. 7; **1765:** 1791 1 (et v. Annot.); **1767:** 1786 (Chart. signa, Script.), 1769 (Script.), 1773 (Script.), 1777 (Bibl.), 1778 (Script.), 1780 (Script.), 1784 (Script.) 1915 38v; **1768:** 1770 (Chart. signa, Annot.), 1772 (Annot.), 1778 (Annot.), 1780 (Annot.), 1902 XXV (Bibl.); **1770:** 1768 (Annot.), 1771 (Annot.), 1772 (Annot.); **1771:** 1768 (Annot.); **1776:** 1786 (Script.), 1800 (Script.), 1905 (Script.), 1949 XXXVI (Script.); **1777:** 1767 165; **1778:** 1768 (Annot.); **1780:** 1768 (Annot.); **1782:** 1773 (Script.), 1775 (Script.); **1787:** introd. § 5; **1789:** 1759 (Bibl.); **1791:** 1765 1; **1802:** introd. § 7; **1804-1805:** introd. § 13; **1808:** 1815 (Integum.), introd. § 13; **1809:** 1815 (Poss.), 1949 386, introd. § 13; **1810:** 1832 1. 49v, 1847 (script. ant.: Script.), 1876 (script. ant. A), introd. § 14; **1811:** 1844 143v, 1875 2. 41v; **1812-1813:** introd. § 14; **1815:** 1868 187, introd. § 13; **1816-1817:** introd. § 13; **1818:** introd. § 14; **1819:** introd. § 13; **1820:** 1849 (passim), 1864 (Script.), 1873 (Script.), 1894 (passim), introd. § 14; **1821:** introd. § 14; **1822:** 1751 130v. 156, 1890 342; **1823:** 1816 (Annot.), 1826 464, 1828 (Bibl.), 1858 148. 203; **1824-25:** 1830 (Script.), introd. § 15; **1826:** 1862 XIII (Script.), 1878 (Script. Poss.: p. 443), 1878 I (Chart. signa), 1878 II (Chart. signa), 1878 XI, 1890 VI, 1898 150 (et v. Script.); **1827:** introd. § 14; **1828:** 1823 XVIII; **1829:** introd. § 14; **1832:** 1810 1; **1833:** 1811 6v, 1872 101 (p. 422), 1875 120v, introd. § 13. 14; **1834:** introd. § 13. 14; **1835:** 1885 (Bibl.); **1836:** introd. § 14; **1837:** introd. § 14; **1839:** introd. § 14; **1840:** 1844 83v, 1853 (script. rec.: passim), 1882 24; **1844:** 1875 41v, 1954 120, introd. § 14; **1847:** introd. § 14; **1848:** introd. § 14; **1849:** 1894 (passim); **1850:** introd. § 14; **1852:** 1879 193; **1853:** 1840 II (pluries), introd. § 14; **1858:** 1904 112, 1953 1; **1862:** 1866 142v, 1902 IX (Script.); **1863:** 1872 129v, 1875 76, introd. § 14; **1864:** 1820 (Script.), 1865 135v, 1870 1. 185v, 1873 (Script.), introd. § 14; **1866:** 1874, introd. § 14; **1867:** introd. § 14; **1868:** 1892 171; **1869:** 1868 1; **1870:** 1874, introd. § 14; **1871:** introd. § 14; **1872:** 1811 31v. 49. 56v, 1837 213 (v. Add.), 1875 76. 80v. 116. 131v, introd. § 14; **1873:** 1820 (Script.), 1864 (Script.), introd. § 14; **1874:** introd. § 14; **1875:** 1811 64, 1837 213 (v. Add.), 1872 49v. 52v. 55v. 143; **1876:** introd. § 14; **1877:** introd. § 14; **1878:** 1826 (Script., Poss.: p. 250), 1890 VI, 1898 150 (et v. Script.); **1879:** 1829 42v, 1852 108v, 1892 VI (Fasc.), 1892 145v etc., 1898 205, 1943 (Bibl.); **1880:** Add. ad cod. 1776 II; **1881:** 1882 119; **1885:** 1835 (Bibl.); **1888:** 1932 152v, 1961 (Script.), introd. § 21; **1890:** 1898 150 (et v. Script.); **1892:** 1879 117v. 353 (et v. pars I: Fasc.); **1894:** introd. § 14;

288) 1774 50v; beatitudines aliae (I 292-299) 1815 47v; de humilitate capita centum (I 299-335) 1815 238, 1847 (script. ant.).

de iudicio et compunctione (II 50-56): cf. 1815 36 (discrepat), 1815 116 (<de compunctione et salute animae>; initio tantum concordat); paraeneses (seu sermones paraenetici ad monachos Aegypti) 50 (II 72-186) 1815 149v, 1847 (script. ant.), 1904 126 (par. 46 de caritate); de communi resurrectione, de poenitentia et de caritate, et in secundum adventum Domini (II 209-222; BHGn 2102y) 1774 134v, 1904 312; de Antichristo (1a pars: II 222-224; 2a-4a pars: III 134-143) 1815 100; testamentum (II 230-247) 1815 266v; sermo in pretiosam et vivificam crucem (II 248 B 4 - 250 B 6): v. infra: de cruce (inc. *Ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ*); de patientia (II 326-333 B 7; v. Macarius [pseudo]) 1815 42 (cf. Add.), 1847 (script. ant.); de beatitudinibus (II 334-335) 1815 31; de fide (II 336-340; v. Macarius [pseudo]) 1815 64; adhortatio ad monachos (II 370-372) 1815 96v; interrogationes et responsiones (II 377-393) 1746 260v, 1815 134.

sermo de Heli sacerdote (III 6-11) 1815 219 v; de festis diebus (III 11-12) 1815 128v; de caritate (III 13-17) 1815 109; de psalmo (III 17-19) 1815 112; de oratione (III 19-21) 1815 107v; de amore pauperum (III 21-22) 1815 114; de ieiunio (III 22-23) 1815 113. 194v; in illud Duo erunt in agro (III 23-24) 1815 145v; de his quae haec vita continet (III 24-25) 1815 113v; de mansionibus beatis (III 25-26) 1815 117; de locis beatis (III 26-28) 1815 115; ode optime fluens in eos qui cotidie peccant etc. (III 31-33) 1815 29v; sermo asceticus (III 38-42; v. Macarius [pseudo]) 1815 60v; de virginitate (III 74-79) 1815 67v; de poenitentia et patientia (III 83-86) 1815 71v; interrogationes et responsiones (III 104-113) 1815 122v; de resurrectione mortuorum (III 127-134) 1815 118; de iudicio et resurrectione (III 148-150) 1815 58v; adhortatio ad fratres (III 205-215) 1815 20v; de Antichristo (III 134-143): v. supra II 222-224; de signo crucis etc. (III 144-148) 1815 131; adhortatio de silentio et quiete (III 234-236) 1882 187, 1904 137; de salute animae (III 308-314) 1865 117v; precatio (III 482-483) 1815 107.

de cruce (inc. *Ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ πάντες μικροὶ καὶ μεγάλοι*) 1815 129v; – exhortatio quaedam ad monachos (ined. ? inc. mut.) 1815 105; – narratio ad monachos de sua conversione (III, XXIII-XXXI; BHG 587) 1815 260; – homilia in s. Pascha* (revera Gregorii ep. Antiocheni) 1890 550; – homilia in Abraham* (BHGn 2344n) 1890 610; – excerpta 1933 (catena in Lucam).

eius vita (BHG 586b) 1815 148v; – in eum encomium: v. Gregorius Nyssenus; – in eum iambi 9: v. Ionas monachus.

EPICA POEMATA: v. *πρέσβυς ἱππότης (ὁ)*.

Epictetus: enchiridion 1862 101 (excerpta mutila); ex enchiridio florilegium ad usum scholarum, cum glossis et scholiis 1823 136, 1858 148; in hoc florilegium versus iambici duo 1823 136, 1858 148; enchiridii paraphrasis christiana 1950 392v; – *ἐγχειρίδιον δεύτερον**: v. Aurelius Antoninus M.: in semetipsum libri: florilegium.

Epicurus: gnomologium Epicureum 1950 401v (cf. Add.); – excerpta in florilegio gnomologico: v. 1841 110v; – eius dictum 1823 201v.

EPIGRAMMATA: incerti (an Theodori Prodromi?) epigramma in puerum quendam 1882 123 (p. 480); – epigrammatum saec. XVI collectio a G. Sirleto congesta 1902 XXXVI; inter quae: incerti in quendam rufum, cum versione latina 1902 369; incerti in quendam locum rusticum 1902 358; incerti epigramma eroticum (inc. *Πρῶτοι μὲν δεσμοί*) 1902 368; quoddam (inc. *Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες*) a Ioh. a Sancta Maura citatum (an confectum?) 1949 III (SCRIPT.).

EPIGRAPHICA: inscriptionum Creticarum collectio 1759 134 (cf. Add.); – inscriptiones duae in oppido Sancta Severina 1862 153; – inscriptiones latinae duae (CIL XI 392* et 411*) 1904 108 (p. 618).

epimerismi: anonymi (Herodiani*) 1822 17; – sic dicti « alii » 1766 179v.

ἐπινέμησις: v. indictio.

Epiphanius quidam Cyprius (?) 1841 (ANNOT.).

Epiphanius Cyprius (s.): Ancoratus: excerptum quoddam 1902 19; excerpta in florilegio de Spiritu S. 1823 107v. 108; – sermo de fide: excerpta 1890 26. 58v; – adversus haereses seu Panarium: excerptum de angelis nationum 1868 190v; excerpta de ieiunio 1890 28. 58; excerpta varia 1890 72, 1902 19; – in Hexaemeron (. e. ex-

[HAGIOGRAPHICA:]

Benedictus, Biblia: 1. Vetus Testamentum: Daniel, Blasius, Bonafides Ioh., Branas C., Calliopius, Choniates M., Christophorus patriarcha Alexandrinus, Chrysaphes melodus, Chumnus N., Clemens Alexandrinus, Clemens hymnographus, Clemens ep. Romae, concilia: Florentinum, Cosmas et Damianus, Cosmas monachus, Cosmas vestitor, Crux ss., Cyprianus ὁ Καλαμίτζιος, Cyprianus magus, Cyrillus ep. Alexandrinus, Cyrillus ep. Hierosolymitanus, Daniel abbas, Daniel propheta, Daniel Rhaithenus, Daniel Thasius, Deipara ss., Demetrius, Devarius M., dialogus senum, Dionysius Areopagita, discipuli Domini, Dominicus quidam, Dorotheus abbas, Dorotheus hymnographus, Dorotheus ep. Tyrius, Dositheus, Ephraem Syrus, Epiphanius Cyprius, Epiphanius presbyter et monachus, Esdras propheta, Eulogius abbas, Euphemia, Eusebius Alexandrinus, Eusebius ep. Caesariensis, Euthalius diaconus, Eutychius patriarcha, Euthymius, Galaction et Episteme, Georgius, Georgius et Theodorus, Georgius Nicomediensis, Germanus I patr. CP., Germanus hymnographus, Gregorius Nazianzenus, Gregorius Nyssenus, Gregorius presbyter, Gregorius Thaumaturgus, Gurias Samonas et Abibus, Hermylus et Stratonicus, Hieron et socii, Hilarion, Hippolytus ep. Romae, Historia monachorum in Aegypto, homiliarium patriarchale, Hypatius Gangrensis, Ia, Iacobus asceta, Iacobus maior, Iacobus minor, Iacobus Persa, Iesus Christus, Ignatius diaconus, Ioannicius, Iohannes VIII Xiphilinus patr. CP., Iohannes IX Agapetus patr. CP., Iohannes et Eubulus discipuli s. Epiphanii, Iohannes Baptista, Iohannes Calybita, Iohannes Chrysostomus, Iohannes Climacus, Iohannes Damascenus, Iohannes Eleemosynarius, Iohannes Rhaithenus, Iohannes theologus, Ionas monachus, Ioseph hymnographus, Iosephus Flavius, Irene, Isaias abbas, Iulianus et Basilissa, Iulianus imperator, Laurentius Stephanus et Agnes, Leo VI imp., Leontius ep. Neapolitanus, Macarius Aegyptius, Macarius Alexandrinus, Macarius anachoreta Romanus, Marcellus anachoreta, Marcianus presbyter et oeconomus, Marcus evangelista, Marina, Marinus A., Martinengius T. P., Martinianus, Matrona, Maximus Dadas et Quintilianus, Maximus Confessor, Menas Aegyptius, menologia, Mercurius, Methodius I patr. C. P., Michael archangelus, Moschus Iohannes, narrationes piae, Naucratius confessor, Nectarius patr. CP., Nereus et Achilleus, Nicetas, Nicetas magister, Nicetas Paphlago, Nicolaus ep. Myrensis, Nilus monachus, Pachomius, Palamas G., Palladius ep. Helenopolitanus, panegyricum, Panteleemon, Paphnutius, Parasceve, passionarium, Paulus abbas Alexandrinus, Paulus apostolus, Paulus ep. CP., Paulus eremita, Paulus Evergetinus, Paulus simplex, Paulus Thebaeus, Petrus Alexandrinus, Petrus apostolus, Pherbuta, Philagathus Cerameus, Philaretus, Philippus apostolus, Philippus Argyrius, Philotheus patr. CP., Philotheus filius Iuliani, Pilatus, Pionius, Polyeuctus, Probus Tarachus et Andronicus, Proclus archiep. CP., Prochorus, prophetae, Psellus M., Provatarius E., Pueri VII dormientes, Rabulas, Romanus melodus, Sabas, Sabinus episcopus, Salomon rex, sanctorum elenchus quidam, sancti omnes, Sisinnius, Sophronius Hierosolymitanus, Stephanus iunior, Symeon Metaphrastes, synaxaria, Syncletice abbatissa, Tarasius patr. CP., Tatiana, Terentius, Thecla, Theodoretus, Theodorus Studita, Theodosius II imperator, Theodotus Ancyranus, Theodula, Theodulus lector et Agathopus, Theophanes archiep. Monembasiae, Timotheus Brussensis, Tobias, Trophimus, Tryphon, Zacharias, Zenobius et Zenobia.

elenchus textuum secundum numeros Bibliothecae hagiogr. graecae ordinatorum:

BHG	13	1890	84
	20	1798	3
	23	1798	1
	32	1801	57^{v}
	34	1890	96
	38b	1900	158
	51	1865	43
	64	1801	136
	72	1801	19
	80	1844	154 (script. ant. C)
	101	1801	180^{v}
	^{a}129i	1781	57 (v. Add.), 1902

[HAGIOGRAPHICA:]

BHG	Codices
BHG ^{n}881yc	1920 383^{v} (v. Add.)
^{n}881zi	1834 6^{v}
882	1754 192, 1854 4
882a	1754 21, 1854 3^{v}
882b	1754 195^{v}, v. 1854 2
883d I	1754 20
883d II	1754 21^{v}, 1854 8
886	1810 (script. ant. A)
888	1798 105
912-3	v. 1853 (script. ant. A: 6)
913d	v. 1853 (script. ant. A: 6)
916	1810 (script. ant. A)
918p	1787 278^{v} (v. Add.)
923	1783 123, 1921 307
924	1810 (script. ant. A)
925-5b	v. 1778 190
928	1810 (script. ant. A)
937	1798 19^{v}
939d	1774 294 (at v. Add.), 1920 398^{v}
939gb	1774 294 (v. Add.)
941e	1919 137^{v}
941f	1919 143
953a	1890 92^{v}
958b	1794 6^{v}
^{n}978g	1904 204
^{n}999jb	v. 1951 139^{v}
^{a}999n	v. 1868 195. 196^{v}. 197
999n I	1868 195
999n II	1868 197, v. 1951 139^{v}
999r	1951 142^{v}
999v	1890 370
999w	1843 54^{v}, 1843 (script. ant. A), 1868 192, v. 1951 135^{v}
^{n}999wb-we	v. 1951 139^{v}
1004-5h	v. 1951 133
^{a}1005c	v. 1951 133
1006	1882 89^{v}
1007	1755 70, 1792 57
1012	1907 89
1021	1755 36^{v}, 1792 31^{v}, 1805 143^{v}, 1912 IV 3, 1947 13
1034	1790 23
1042	1774 263, v. 1914 48
1046	1882 175 (p. 482)
1047-8	1904 204^{v}
1049	1890 94^{v}
1058m	1900 52
1058s	1865 91
1060	1846 82
1067	1816 31
1068	1816 14
1069	1816 44^{v}
1078	1882 179
1080	1882 142
1081	1784 170^{v}
BHG 1082	1882 181 (p. 482)
1092	1882 136
1092w	1890 568^{v}
1095	1852 261
1097	1818 88^{v} (v. Add.)
1104	1846 2^{v}, 1865 147, 1882 173
1108	1882 164^{v}
1109	1846 65
1112	1882 157
1113	1766 33
1115	1902 91
1116d	1816 56
1118p	1766 54
1127	1846 1, 1882 150
1129	1882 134
1140d	1912 47
1143	1882 125
^{a}1145p	1951 17
1149	1882 183 (v. Add.)
1154	1882 130^{v}
1161k	1890 [illegible]
1161p	1936 222^{v}
1166	1871 8 (p. 420)
^{a}1177	v. 1843 42
1177c	1843 42
1191h	1936 99 (v. Add.).
1191n	1846 93^{v}
1206	1907 83^{v}
1207	1907 61
1222	1798 71
1231	1912 102^{v}
1232	1912 106
1233	1912 106^{v}
1233d	1912 108^{v}
1238	1890 92
1243	1907 27
1250	1798 99
1276	1801 127^{v}
1278	1890 104
1290f	1900 75^{v}
1300	1890 100^{v}
1307b	1790 98^{v}, 1806 1
1318f	1868 123
1322f	v. 1843 (script. ant. B)
1322q	1951 145
1322t	v. 1868 123
1322x	1844 89^{v} (script. ant. C)
1322w	1844 89^{v} (script. ant. C)
1327	1902 114 (p. 604)
1335	1809 219^{v}, 1882 VII (script. ant. B), 1949 386
1348	1890 59^{v}
1349z	1876 (script. ant. C), v. 1843 (script. ant. A)
1350	v. 1843 (script. ant. A)
1350a-f	v. 1843 (script. ant. A)

[HAGIOGRAPHICA:]

I

[INSCRIPTIONES EVANIDAE ...]
1923 (ANNOT.), 1926 (ANNOT.), 1927 (ANNOT.), 1938 (ANNOT.), 1947 (ANNOT.), 1949 XLI (ANNOT.).

instrumentum quoddam latinum (cuius textus evanidus legi nequit) 1844 (script. ant. D).

INTEGUMENTA:

saec. XVI: 1819 (« alla greca »), 1939 (probab.), 1941 (refectum saec. XX), 1952 (?), 1953 (integum. primigenium).

saec. XVI ex. vel XVII in.: 1950 (integum. primigenium).

saec. XVII:

1. intra ann. 1621-1623, cum scutis scil. Gregorii pp. XV (1621-23) et Scipionis Cobelluzzi cardin. biblioth. (1618-26): 1805 (refectum saec. XX), 1808, 1809, 1815, 1817.

2. intra ann. 1623-1626, cum scutis scil. Urbani pp. VIII (1623-44) et Scipionis Cobelluzzi cardin. biblioth. (1618-26): 1745-1751, 1753 (vestigium tantum, nempe scidula: v. NOT. ANT.), 1754-1759, 1761-1763, 1765-1788, 1790-1803, 1806.

3. intra ann. 1626-1633, cum scutis scil. Urbani pp. VIII (1623-44) et Francisci Barberini cardin. biblioth. (1626-33) (asterisco signantur codices qui membrana viridi non sunt vestiti): 1807, 1810 (saecc. XIX et XX refectum), 1811 (saec. XIX refectum), 1812, 1818 (saec. XIX et XX refectum), 1820 (saec. XIX refectum), 1821 (antiquius integum.), 1863, 1864, 1866, 1870, 1877, 1878, 1880, 1884, 1905, 1909, 1915*, 1917, 1918, 1919*, 1920*, 1921*.

4. intra ann. 1633-1644, cum scutis scil. Urbani pp. VIII (1623-44) et Antonii Barberini cardin. biblioth. (1633-46): 1926.

5. intra ann. 1644-1646, cum scutis scil. Innocentii pp. X (1644-55) et Antonii Barberini cardin. biblioth. (1633-46): 1930-31, 1932.

6. intra ann. 1646-1649, cum scutis scil. Innocentii pp. X (1644-55) et Horatii Iustiniani cardin. biblioth. (1646-49): 1933.

7. intra ann. 1649-1655, cum scutis scil. Innocentii pp. X (1644-55) et Aloysii Capponi cardin. biblioth. (1649-59): 1945.

8. intra ann. 1644-1655, cum scuto scil. Innocentii pp. X (1644-55): 1938, 1947.

9. intra ann. 1655-1667 probab., cum figuris e scuto gentis Chigi: 1942.

10. intra ann. 1681-1689, cum scutis scil. Innocentii pp. XI (1676-89) et Laurentii Brancati de Laurea cardin. biblioth. (1681-93): 1804.

11. intra ann. 1689-1691, cum scutis scil. Alexandri pp. VII (1689-91) et L. Brancati de Laurea cardin. biblioth. (1681-93): 1961.

12. sine scutis, e membrana flexibili (fieri potest ut non omnia sint coaeva): 1827 (saec. XX refectum), 1829, 1830, 1833, 1834, 1837-1841, 1843, 1844 (recentius refectum), 1846-1848, 1849 (integum. primigenium), 1850, 1855, 1867, 1869, 1883, 1906, 1908, 1911, 1913, 1924-25, 1935.

13. sine scutis, e membrana viridi: 1928-29, 1934, 1937, 1954.

14. sine scutis, e membrana alba rigida: 1940 (v. Add.), 1943, 1949, 1955 (v. Add.), 1962.

15. sine scutis, e corio castaneo: 1944.

16. sine scutis, e corio rubro: 1936.

17. antiquiora integumenta, quorum scidula saec. XVII tantum superest: 1753 (v. supra sub num. 2), 1851, 1852, 1868.

saec. XVIII: intra ann. 1779-1799, cum scutis scil. Pii pp. VI (1775-99) et Francisci Xaverii de Zelada cardin. biblioth. (1779-1801): 1888, 1900, 1946.

saec. XVIII-XIX: sine scutis: 1923.

saec. XIX:

1. intra ann. 1834-1846, cum scutis scil. Gregorii pp. XVI (1831-46) et Aloysii Lambruschini cardin. biblioth. (1834-53): 1814, 1856, 1861, 1885.

2. intra ann. 1846-78, cum scuto scil. Pii pp. IX (1846-78): 1752, 1753, 1789, 1790 (dorsum refectum), 1813, 1816, 1822-1826, 1828, 1831, 1832, 1835, 1836, 1842, 1845, 1854, 1857-1860, 1875, 1882, 1887, 1889, 1891-1893, 1898, 1902, 1904, 1907, 1910, 1914, 1922, 1951, 1958, 1959.

3. intra annos 1853-1854, cum scutis scil. Pii pp. IX et Angeli Mai cardin. biblioth. (1853-54): 1873, 1901, 1957, 1960; – iisdem annis refecta sunt dorsa codd.: 1811, 1818, 1820, 1863, 1864, 1866, 1870, 1877, 1878, 1880, 1884, 1905, 1909, 1917, 1918, 1928-29, 1934, 1936, 1938, 1942, 1947.

4. intra annos 1860-1866, cum scutis scil. Pii pp. IX (1846-78) et Antonii Tosti cardin. biblioth. (1860-66): 1862, 1876 (antiquius integum.), 1894, 1903.

5. intra annos 1869-1878, cum scutis scil. Pii pp. IX (1846-78) et Iohannis Baptistae Pitra cardin. biblioth. (1869-

N

O

[OFFICIA ET ORATIONES LITURGICAE:]

1872 101 (p. 422); inc. *Δέσποτα παντοκράτορ... ὁ πᾶσαν φύσιν λογικὴν* (cf. Goar 267) 1837 228; inc. *Κύριε ὁ Θ. ἡμῶν ὁ παραγενάμενος* (Goar 267) 1837 212; inc. *Κύριε ὁ Θ. ἡμῶν, ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις* (Dmitr. 25 vel 53: v. Add. ad cod. 1837) 1837 213, 1872 21v, 1875 50v; inc. *Δέσποτα K. ὁ Θ. ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος* (Dmitr. 176-7) 1872 22; inc. *Δέσποτα K. ὁ Θ. ἡμῶν ὁ μόνος ἀναμάρτητος* (cf. Dmitr. 455) 1811 7; inc. *Κύριε ὁ Θ. ἡμῶν, βασιλεὺς τῆς δόξης, μόνε ἀθάνατε* 1811 6v.

4. **baptisma, instructio pueri, ritus accipiendae vel confirmandae vel restituendae fidei, servi emancipatio.**

off. vel or. ad faciendum catechumenum (Goar 274-278) 1837 213v, 1872 23; – off. baptismatis 1811 1 (p. 183), 1837 220v, 1872 29, 1875 51; or. *τοῦ θείου μύρου* in off. baptismatis 1872 38v; – off. vel or. ablutionis post s. baptisma (Goar 303-304) 1811 5v (or. inc. *Ὁ λύτρωσιν ἁμαρτιῶν*), 1837 227v, 1872 39, 1875 67v; – or. in puerum nomen accipientem die octava a nativitate: inc. *Κύριε ὁ Θ. ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα* (Goar 264) 1833 71v, 1837 212 (*ποίημα Κυρίλλου πατριάρχου*; inc. *Σὲ ἱκετεύομεν*), 1872 21, 1875 50; inc. *Κύριε ὁ Θ. ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῶν εὐλογιῶν* (Goar 265) 1833 71v; – off. vel or. in prima capillorum detonsione: 1811 7v (or. 1-2 apud Goar 306), 1837 228v (inc. *Δέσποτα K.*: Goar 306), 1872 40v (cf. Goar 306-307; or 2a inc. *Σὲ ἱκετεύομεν*), 1875 68 (Goar 306-307; inc. *Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ τῇ εἰκόνι σου*); – off. quoddam in puerum (includens or. *Ἁγία Τριάς* Goar 307) 1863 125 (v. Add.); or. in puerum (*εἰς καμπανισμόν*; Goar 307, inc. *Ἁγία Τριάς*) 1811 67 (v. Add.), 1833 29 (v. add.); – or. in eum qui abnegavit sed ad veram fidem revertitur: 1811 138v (inc. *Κύριε ὁ Θ., ὁ τῶν ἁπάντων*; Goar 690-91), 1811 139v (inc. *Κύριε ὁ Θ. ὁ παντοκράτωρ*; Goar 691), 1811 140v (inc. *Ὁ κλίνας οὐρανούς*; Goar 691-2), 1811 141v (inc. *K. ὁ Θ. ὁ παντοκράτωρ*; Goar 692); – or. ad emancipandum servum prior 1833 51v; altera 1833 52 (cf. Add.).

5. **confessio, peccata varia, exorcismi.**

off. in poenitentes (undecim orationes includens) 1833 40, aliud (quinque orationes includens) 1875 120v; ordo confessionis et absolutionis secundum ritum latinum quendam, a M. Caleca translatus 1858 7; ordo poenitentiae sermone vulgari 1951 75v; – or. in poenitentes: 1848 (Annot.) (inc. *Ὁ τῷ Πέτρῳ*; Goar 537), 1951 75v (id.); 1811 64v (inc. *Εὔσπλαγχνε, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε*); 1902 237 (inc. *Κύριε Ἰ. Χ., υἱὲ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἀμνὲ καὶ ποιμήν*); 1902 237v (inc. *Κύριε Ἰ. Χ., ὁ εἰπὼν τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς*); in mulieres poenitentes: 1833 44 (inc. *Δέσποτα K. ὁ Θ. ἡμῶν, ὁ θέλων*), 1833 44 (inc. *Κύριε ὁ Θ. ἡμῶν, βασιλεῦ τῆς δόξης ἀθάνατε*); – or. contra turpes cogitationes: 1811 137v (inc. *Δέσποτα K. Ἰ. Χ., σὺ εἶ βοηθός μου*), 1868 36v (? inc. *Ἐπὶ σοι, Κύριε, ἤλπισα*); – or. *εἰς ἐνυπνιαζόμενον ἀδελφόν* (Goar 529) 1872 143v; – or. *ἐπὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν καὶ βλασφημῶν* 1868 36 (inc. *Κύριε Ἰ. Χ., υἱὲ τοῦ Θεοῦ, λόγε ἀθάνατε*); – or. in acediam 1811 148 (inc. *Κύριε Ἰ. Χ. ὁ Θ. ἡμῶν, ὁ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν*); – or. *αἰτήσεως ἀπαλλαγῆς πείρας*: 1868 36v (inc. *Δέσποτα K. παντοκράτορ, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας*), 1868 36v (inc. *Κύριε, ἐλευθέρωσόν με ἐκ πάντων τῶν παθῶν*); – or. *ἐπὶ τῷ αἰτοῦντι τὸν ἱερέα εὔξασθαι ὑπὲρ αὐτοῦ* 1811 47 (inc. *Ὁ Κύριος οἰκτειρήσει σε*); – or. super execrandos et vetitos cibos comedentes (Goar 534) 1811 58v (*ποίημα Ἰωάννου Χρυσοστόμου*), 1833 51v, 1872 146; or. pro illis qui in cibis scandalum passi sunt (Goar 535) 1811 57v, 1872 145v; – or. in animam iudicandam: 1811 35 (inc. *Δέσποτα K. ὁ Θ. ὁ παντοκράτωρ, ὁ πάντα ἄνθρωπον*: Goar 587), 1872 142v (id.), 1912 IV (script. ant. C; id.: v. Add.), 1811 35 (inc. *Κύριε ὁ Θ. ἡμῶν ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν*); – or. in obsessos daemonibus: v. exorcismi.

6. **ordo et gradus hierarchiae.**

ordinatio: lectoris et cantoris 1872 42; subdiaconi 1872 42v; diaconi (diaconissae) 1872 44; diaconissae (Goar 218-19) 1872 47v; presbyteri 1872 49v; – or. *εἰς τὸ παραδιδόναι διακονίαν* (inc. *Δέσποτα K. ὁ Θ. ἡμῶν, ὁ πολὺς ἐν εὐσπλαγχνίᾳ*) 1872 143, 1875 131v; – consecratio episcopi 1872 52v; – off. in superioris promotione 1811 67v, 1872 55v, 1875 130; – off. in inauguratione imperatoris 1872 56v.

7. **matrimonium.**

off. in nuptiarum subarrhatione sive sponsalibus 1811 20v (*ποίημα Μεθοδίου πατριάρχου Κπ.*), 1840 2; – off. coronationis nuptiarum 1811 22 (*ποίημα Μεθοδίου πατριάρχου*), 1840 2v, 1863 109 (*ποίημα Μεθοδίου πατρ. Ἱεροσολύμης*), 1872

[OFFICIA ET ORATIONES LITURGICAE:]

N. T.: lectiones selectae: epist. et evang. pro defunctis; or. in off. pro defunctis: *Κύριε τῶν δυνάμεων* (Dmitr. 535 = Goar 453): v. 1866 5; *Κύριε, K., ἡ τῶν θλιβομένων* (Goar 453: *Κύριε τῶν δυνάμεων*) 1811 36; *Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων* (Goar 424) 1811 36, 1836 78v. 79, v. 1866 5; *Ὁ Θ. τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ μεταφέρων* (ined.?): v. 1866 5; – or. in sepulturam sacerdotis (*Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἀρχιερεύς* = Dmitr. 57) 1912 IV (script. ant. C; v. Add.); off. in monachos defunctos 1836 80; or. in monachos defunctos: v. 1836 133 (Goar 452-3), in defunctos monachos et diaconos 1811 36v (inc. *Ὁ οἴκησιν*: Dmitr. 293); – or. colyborum in defunctorum memoriam 1811 59v (inc. *Εὐλογητὸς εἶ ... ὁ πλάσας*: Dmitr. 111).

15. **supplicationes variae (praesertim in calamitatibus).**

or. in pluviae penuria: *Δέσποτα K. ὁ Θ. ἡμῶν, ὁ διὰ τὸν πρὸς σὲ ζῆλον* (Goar 613-4 num. 1) 1833 50v; *K. ὁ Θ. ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἀνάγων* (Goar 614 num. 2) 1811 136v, 1833 50v; – or. in supplicatione in die festo (Goar 640-1) 1811 65v.

16. **benedictiones rerum.**

1º colyba in sanctorum memoriam: 1811 59 (Goar 524), 1811 60v (inc. *Ὁ ὢν Δ. K. ὁ Θ. ἡμῶν, ὁ οὐρανίων καὶ ἐπιγείων*), 1872 146v (Dmitr. 35).

2º ante et post prandium: off. trapezae 1866 149; – or. *ἐπὶ ἀρίστου* 1872 80 (inc. *Κύριε ὁ Θ. ὁ προσδεξάμενος τοῦ Ἀβραάμ*); – or. *ἐπὶ ἄρτων* 1833 55 (inc. *Ὁ ἐκ πέντε ἄρτων*: Dmitr. 113); – or. ante prandium 1811 61 (Goar 569), 1833 55 (cf. Goar 569); – or. post prandium: *Ὁ Θ. ὁ τρέφων* (Goar 569) 1811 61v; *Σοὶ τῷ ἀληθινῷ* (Goar 569) 1811 62, 1833 55v; – or. *ἐπὶ περισσευμάτων τραπέζης* 1833 55v (inc. *Δέσποτα K. οὐρανοῦ*).

3º tempore Paschatis: or. in ramos palmarum (Goar 590) 1811 66; – or. pro agnum offerentibus (Goar 567) 1811 66v; – or. ad caseum et ova benedicenda in domin. Paschatis 1811 66v (inc. *Δέσποτα K. ὁ Θ. ἡμῶν... ὁ τὰ ὑπὸ σοῦ κτισθέντα εὐλογήσας*), 1863 126 (inc. *Κύριε Ἰ. X., ἐπίσκεψαι*).

4º domus: or. in fundamento domus ponendo (Goar 483-4) 1811 48, 1840 4v, 1872 138; – or. ad benedicendam domum 1811 48v (Goar 484: *ὁ Θεός*), 1840 3 (inc. *Ὁ Θ. ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ὁ καταξιώσας ὑπὸ τὴν σκηνήν*: cf. Goar 484, Dmitr. 470), 1872 80v (Dmitr. 470), 1872 138v (cf. Goar 484, sed inc. *Κύριε ὁ Θ. ἡμῶν, ὁ καταξιώσας*).

5º puteus: off. in puteum contaminatum 1833 47v; – or. in puteum contaminatum 1811 56v (cf. Goar 480+Dmitr. 217), 1872 145 (Goar 480), 1872 145v (inc. *Κλῖνον, K.*: Dmitr. 217), 1875 116 (Goar 480), 1875 117 (inc. *Κλῖνον K.* ut supra); – or. *εἰς ὕδωρ μεμολυσμένον* 1833 49 (inc. *Δέσποτα K. Ἰ. X. ὁ Θ. ἡμῶν, ὁ δοὺς ἐξουσίαν*).

6º vas: ordo servari solitus si contigerit aliquid execrandum in vini, olei etc. vas nuper incidisse 1811 55v, 1833 49, 1872 81, 1875 114v; – or. in vas pollutum 1840 4 (Dmitr. 468), 1872 82v (inc. *Κύριε ὁ Θ. ἡμῶν, ὁ εἰπὼν τῷ Πέτρῳ*), 1872 144 (Goar 483); – or. *ἐπὶ δείγματος ἰοβόλου εἰς ἔλαιον* 1833 47 (inc. *Ἐξορκίζω σε, πᾶν δεῖγμα*).

7º vinea, ager, hortus: or. in plantanda vinea 1811 51 (Goar 551), 1833 52v (inc. *Ὁ προσκυνητὸς καὶ σωτήρ*), 1872 139v (inc. *Σὺ εἶ, X.*: cf. Goar 551); or. in vindemia: *Κύριε ὁ Θ. ἡμῶν ὁ εὐδοκήσας ἄμπελον* (cf. Goar 552) 1840 4, *Ὁ Θ. ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας* (Goar 552) 1811 50v, 1833 45v, 1872 141; or. in uvae delibatione: *Εὐλόγησον, Κύριε* (Goar 553) 1811 51v, 1833 44v, 1872 79v; or. pro vino benedicendo: *Κύριε ὁ Θ. ἡμῶν, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε* (Goar 553) 1811 51v, 1872 141v; or. *ἐπὶ προχειρήσεως οἴνου* 1833 46v (inc. *Κύριε ὁ Θ. ἡμῶν, ὁ ποιητής*); or. super sementem: *Ὁ ὢν Δέσποτα* (Goar 557) 1811 49v, 1872 140; *Ὁ Θ. τῆς δόξης* 1833 53v; or. in hordeum seminandum 1833 53 (inc. *Σωτὴρ ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε*); or. in messe 1811 50 (Goar 525), 1833 54 (Goar 524), 1833 54v (inc. *Ἅγιε K. ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς*: Dmitr. 73), 1840 5v (Goar 524), 1872 140v (Goar 524); or. *ἐπὶ ἅλωνος* 1833 54v (inc. *Κύριε ὁ Θ. ἡμῶν, ὁ πάντα τὰ φυτά*: Dmitr. 470); or. pro offerentibus primitias: *Δέσποτα K. ὁ Θ. ἡμῶν, ὁ τὰ σά* (cf. Goar 522) 1833 45; *Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε* (Goar 522) 1833 46, 1872 79v; – or. *ἐπὶ τρυγόντων* 1833 45v (inc. *Ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή*), 1833 46 (inc. *Δέσποτα K. ὁ Θ. ὁ παντοκράτωρ, δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν*); or. *ἐπὶ τρύγης σταφύλης καὶ ἐλαίας* 1833 46 (inc. *Ὁ προσκυνητὸς Θεός*: Dmitr. 72-3); or. Matthaei apostoli ad benedicendum vinum vel oleum vel mel 1833 46v.

8º animalia: or. ad caulam bene-

[SAECULA QUIBUS EXARATI SUNT CODICES] XIII, 1904 XX, 1904 XXV, 1912 I, 1921, 1941 1-4. 291-293 (p. 716), 1944 I, 1947 (XI vel XI-XII).

XI in.: 1904 XXIII.

XI-XII: 1801, 1809 III. 271 (p. 176), 1821, 1827 (script. ant. C) (XI vel XI-XII), 1836, 1874, 1904 XXVI, 1844 (script. ant. A) (XI-XII vel XII), 1844 (script. ant. C), 1853 (script. ant. B), 1863 I, 1894, 1920 431-432, 1947 (XI vel XI-XII).

XII: 1747 288 (p. 18), 1796, 1798, 1802, 1805 191. 192 (pp. 166-167), 1806, 1810 133-134 (p. 179), 1812 (script. ant.), 1813 (script. ant. B et C), 1813 1-13v, 1817, 1820 (pro maiore parte), 1820 (script. ant. A), 1830 (script. ant. C), 1837 219-229, 1839 I (?), 1839 (script. ant. A), 1840 II, 1843, 1844 (script. ant. A) (XI-XII vel XII), 1844 (script. ant. B), 1845, 1848, 1849, 1855 (script. ant. A), 1863, 1864, 1871, 1872, 1875, 1877 (script. ant. D) (XI vel XII), 1882 VII (script. ant. C: recentior), 1896 266, 1904 XIV, 1912 9 (?) (v. p. 653), 1912 V (script. ant.) (XII vel XII-XIII), 1912 VIII, 1927, 1944 209 (p. 723), 1944 III.

XII ex.: 1907.

XII-XIII: 1754 VI. 1-19, 1761, 1794 1-8, 1813, 1832, 1844 104-116v, 1876, 1882 XI, 1882 XIV, 1903, 1912 IV (script. ant. C) (XII-XIII vel XIII), 1912 V (script. ant.) (XII vel XII-XIII), 1912 VII (exceptis ff. 139v-142).

XIII: 1752, 1761 481 (XIII vel XIV), 1810, 1812, 1827, 1838, 1840 I, 1847, 1850, 1854, 1861, 1867, 1868, 1870, 1871 1-2v (? v. p. 420), 1882 VII (script. ant. A), 1882 VIII, 1882 XXII (XIII vel XIV), 1885, 1886, 1887, 1898 XV, 1898 XX, 1904 II, 1904 VII, 1904 XV (?), 1910 88-176, 1912 II, 1912 139v-142, 1912 IV (script. ant. C) (XII-XIII vel XIII), 1912 V, 1923, 1938.

XIII ex.: 1764, 1814, 1828, 1855, 1859 (partim), 1881, 1882 X, 1882 XXI, 1883.

XIII-XIV: 1820 8-11. 14-42, 1822 VI, 1824-25 V, 1835, 1837 108-185, 1841 (XIII-XIV vel XIV), 1851, 1857, 1882 XIII, 1882 XVI, 1882 XIX, 1882 XX, 1882 XXIII, 1889, 1891, 1898 XXI, 1898 XXII, 1898 XXIII, 1910 (exceptis ff. 88-176), 1912 IV (XIII-XIV vel XIV), 1949 XLV.

XIV: 1758, 1761 481 (XIII vel XIV), 1802 312-327, 1807, 1822 I. II, 1823 II. VII (partim). VIII. XIII. XVIII, 1824-25 IV, 1839, 1841 (XIII-XIV vel XIV), 1844 (exceptis ff. 104-116v), 1846, 1852 I. IV. V, 1858 XI, 1859 (partim), 1864 (nonnulla folia suppleta), 1865, 1869, 1873 (folia suppleta), 1879 IV. X, 1882 XII. XV. XVII. XXII (XIII vel XIV), 1884, 1893 II, 1898 202. 214, 1898 XVIII. XIX. XXIV. XXV. XXVI, 1904 IX. XXI, 1908 IX, 1911, 1912 IV (XIII-XIV vel XIV), 1913, 1914 III, 1949 XLVI. XLVII. XLVIII.

XIV in.: 1760, 1793, 1816, 1823 I. V. XII, 1824-25 I. II. III. VII. VIII, 1856, 1877 II-III (latine), 1897, 1898 XVII, 1904 XI.

XIV ante med.: 1785, 1823 XVI, 1950.

XIV med.: 1879 IX. XVII.

XIV post med.: 1866, 1866 (script. ant. A), 1879 XI.

XIV ex.: 1823 IV, 1892 I (XIV ex. vel XIV-XV). VI.

XIV-XV: 1752 I-II, 1822 III, 1823 X. XIV, 1830, 1844 (script. ant. D), 1852 X. XIV, 1858 V, 1879 I. XII. XVI, 1892 I (XIV ex. vel XIV-XV). V, 1895.

XV: 1746 1-27v. 297-298v, 1747 144. 208, 1748, 1750, 1759 7. 16, 1788 56-61, 1790 17-24. 193-206, 1822 IV, 1823 VII (partim), 1824-25 VI, 1826 XIII, 1852 III. VI. VIII. XIII. XV, 1858 VIII. X. XIII, 1862 VI (?), 1879 II. III. VII. VIII. XIV, 1882 I. II. V. IX. XXIV, 1887 (folia suppleta), 1890 X (XV vel XV-XVI), 1892 II, 1894 39a (vel XVI?), 1896 II. III. VII (ut vid.). VIII. IX, X, 1898 III, 1902 II. VII, 1904 X. XVIII, 1948 D (vel XV-XVI?), 1949 XII. XVI (XV vel XVI). XXVIII. XXXIII, 1954 (partim) (?).

XV in.: 1852 IX, 1858 XII, 1892 III. V (XIV-XV vel XV in.). VIII.

XV ante med.: 1823 XV, 1852 II, 1879 XIII, 1892 VII (cf. etiam anni quo exarati sunt codices: 1423), 1893 I.

XV med.: 1757 327-356, 1759 21, 1777, 1822 VII, 1852 VII, 1858 I. II. IV. VII, 1898 XVI.

XV post med.: 1898 XII, 1953.

XV ex.: 1749, 1753, 1776 II (XV ex. vel XV-XVI), 1813 254v-259, 1822 V, 1823 VI. IX, 1904 XII, 1939 (XV ex. vel XV-XVI), 1948 A (typis impressus), 1948 B C D (XV ex. vel XV-XVI), 1948 E, 1948 F (XV ex. vel XV-XVI), 1949 XVII.

XV-XVI: 1751, 1759 20, 1852 XII, 1862 VII, 1879 XV, 1880 I (ut vid.). III, 1890 X (XV vel XV-XVI), 1898 XI,

[SCRIBARUM ... VERSUS]

lium, Gregorium, Iohannem) 1855; – *δίδου δεξιὰν ἀρχὴν Χριστὲ καὶ τέλος* 1745; – *δίδου συγγνώμην τοῖς σφάλμασιν* 1757; – *δόξα τῇ* (imperfect.) 1782; – ε̄ ε̄ ε̄ ε̄ (*Ἑλένης εὕρημα ἐδόθη ἐκ Θεοῦ* sive *Ἑλένης εὕρημα Ἑβραίων ἔλεγχος*) 1902 VIII (v. Add.), 1922 (v. Add.); – *ἔγραψα χειρί · σήπεται · γραφὴ μένει* 1809; – *ἔδωκεν Χριστὸς ὁ πάντων τελετάρχης* 1793; – *ἔλεος τῷ γράψαντι* etc. 1853; – *ἐπεφάνη ὁ σωτὴρ ἡ χάρις* 1767; – *εὔχεσθε ... οἱ ἀναγινώσκοντες καὶ οἱ μεταγράφοντες* 1926; – *ἡ χεὶρ μὲν ἡ γράψασα* 1853, 1877 (et cf. supra *ἔγραψα χειρί*); – *ἡ χεὶρ τὸ γράμμα, νοῦς ἐφέλκει τοὺς λόγους* 1877; – *ἡγοῦ Ἰησοῦ* 1852 VI; – θ̄ θ̄ ■ θ̄ (*Θεοῦ θεαθὲν* [sive *θέα*] *θαῦμα θεῖον*) 1902 VIII (v. Add.); – *Θεοτόκε βοήθει μοι* 1859; – *Θεοτόκε, βοήθει πρεσβείαις* etc. 1859; – *Θεοτόκε, βοήθει τῷ σῷ δούλῳ* etc. 1859; – *Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος* etc. 1857; – *Θεοῦ τὸ δῶρον* etc. 1746, 1751 (v. Add.); – *Ἰησοῦ* 1852 VIII. IX; – *Ἰησοῦ βοήθει* 1893 I; – *Ἰησοῦ βοήθει μοι* 1753, 1773, 1784, 1897 (*Ἰησοῦ μου*); – *Ἰησοῦ μου, προηγοῦ* 1879 XIII; – *Ἰησοῦ μου, προηγοῦ τῶν ἐμῶν πονημάτων* 1773; – *Ἰησοῦ προηγοῦ* 1751 147v, 1852 VIII; – *Ἰησοῦ* (vel *Κύριε Ἰησοῦ*) *Χριστὲ υἱὲ τοῦ Θεοῦ βοήθει* (*ἡμῖν*) 1857; – *Ἰησοῦς Χριστός* 1756 (ORNAT.), 1769, 1879 II; – *Ἰησοῦς Χριστός, Μαριάμ* 1878 XI; – *Ἰησοῦς Χριστὸς νικᾷ* 1794, 1844 119 (p. 310), 1870 189v, 1899, 1911, 1922, 1936, 1949 II; – *Κύριε, βοήθησον τῷ δούλῳ σου* 1802; – *Κύριε, ἐλέησον* 1803 43v (v. pp. 160-161); – *Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς* 1764; – *Κύριε Ἰ. Χ.*: v. *Ἰησοῦ*; – *μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἁμαρτωλοῦ* etc. 1815 280 (v. p. 199); – *μνήσθητι, Κύριε, τοῦ δούλου* etc. 1926; *ὁ ἀναγινώσκων διὰ τὸν Κύριον εὔχου* 1810 (script. ant. A); – *ὁ τὰ πάντα πληρῶν Θεὸς ἡμῶν δόξα* 1813; – *οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε διὰ τὸν Κύριον* 1837; – *οἱ ἀναγινώσκοντες εὔξασθε ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ* [.....] 1870; – *οἱ ἀναπτύςσσοντε καὶ οἱ μεταγράφοντες εὔχεσθε* 1811; – *ὅτι καὶ ὁ γράφων* (var.: *γράψας*) *παραγράφει* 1810 (script. ant. A), 1811, 1837, 1853, 1877; – *παθὼν τε μαθὼν ἐκδιδάσκεις τοὺς πέλας* 1746; – *πάντων τῶν καλῶν σταυρὸς ἀρχή* 1758; – *σωθῇ ὁ γράψας* etc. 1746; – τ̄ κ̄ π̄ γ̄ (*τόπος κρανίου παράδεισος γέγονεν*) 1902 VIII (v. Add.), – τ̄ τ̄ δ̄ φ̄ρ̄ (*τοῦτον* <*τὸν*> *τύπον δαίμονες φρίττουσιν*) 1902 VIII (v. Add.); – *τετερμάτωται βίβλος ἡ ποθουμένη* etc. (subscriptio iambica) 1898 XXII; – *τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις* 1766, 1898 XV; – φ̄ χ̄ φ̄ π̄ (*φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσιν*) 1902 VIII (v. Add.); – χ̄ χ̄ χ̄ χ̄ (i. e. *Χριστὸς χριστιανοῖς χάριν χαρίζεται,* ut videtur) 1902 VIII (v. Add.), 1922 (v. Add.); – *Χριστέ, παράσχου τοῖς ἐμοῖς πόνοις χάριν* etc. 1810; – *Χριστὸς* (sic) *μου δ*[.....] 1855 (script. ant. A); – *ὦ Χριστέ, βοήθει* (*μοι*) (*τῷ δούλῳ*) 1858 XIII, 1859, 1881 (ANNOT.), 1899, 1911; – *ὡς ξένοι γλίχοντες ἰδεῖν πατρίδα* etc. 1841; – *ὥσπερ ξένοι χαίρουσιν* etc. 1755, 1790 (ANNOT.), 1871 (ANNOT.), 1882 XX, 1908 IX; – longior invocatio ad Iesum, Deiparam, s. Basilium Magnum 1857; – invocatio latina 1917; – v. etiam Iesus Christus: officia, orationes, invocationes; – invocatio in honorem scribae (*αἰωνία ἡ μνήμη*) 1755 (POSS.); – scribae monitum de proprio labore: v. 1891 53; – scribae monitum contra digitos sordidos 1793; – scribae notula aenigmatica 1810.

SCRIPTIUNCULAE SINE PRETIO, PROBATIONES CALAMI (nisi aliter indicatur, v. ANNOT.): 1745, 1747, 1748, 1750, 1751, 1752 (latine), 1754, 1755, 1757 (graece et latine), 1758, 1759, 1760, 1761, 1764, 1774, 1782, 1788, 1789, 1792, 1793, 1794, 1795, 1796, 1801, 1804, 1805, 1806, 1807, 1808, 1810, 1812, 1813, 1818, 1820, 1822 I. III. VI, 1823 II. IV. V. XIII. XVII, 1824-25 V. VII. VIII, 1827, 1830, 1831, 1836, 1837, 1838, 1839, 1841, 1844, 1845, 1846, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870, 1871, 1873, 1874, 1877, 1879 XVII, 1880 IV, 1881, 1882 IV. XXIII, 1884, 1886, 1887, 1893 II, 1898 XV. XXII. XXIV, 1901, 1902 XXXI. XXXVI, 1904 IX. XIII. XV, 1908 VIII (SCRIPT.). IX, 1914 III, 1915, 1916, 1921, 1926, 1927, 1936, 1947, 1953.

SCRIPTURAE STILI:

scriptura Italiae australi propriae: scriptura « en as de pique » 1827 (script. ant. B), 1871 1-2 (script. ant.), 1882 III (f. 22); scripturae quae quandam affinitatem praebent cum stilo « en as de pique » 1809 (partim), 1810 (script. ant. A), 1876 (script. ant. A, C, et v. B in ANNOT.); – scriptura s. Nili Rossanensis et eius discipulorum 1809 (partim), 1912 VI; – scriptura Calabrensis compendiis etiam tachygraphicis plena 1834 (additamentum f. 62); scriptura Calabrensis (?)

OFFICINARUM CHARTARIARUM SIGNA

MONITUM

1° Signa gallico sermone expressa alphabetice ordinantur; infra tabula proponitur vocum quibus signa latine et gallice nominantur.

2° Elenchi officinarum chartariarum signa describentes his siglis indicantur:

B = C. M. BRIQUET, *Les filigranes. Dictionnaire historique des marques du papier*, t. I-IV, Paris etc., 1907.

H = E. HEAWOOD, *Watermarks mainly of the 17th and 18th Centuries* (*Monumenta chartae papyraceae historiam illustrantia*, 1), Hilversum, 1950.

L = N. P. LICHAČEV, *Paleografičeskoe značenie bumažnych vodjanych znakov*, t. I-III, S.-Peterburg, 1899.

M = V. A. MOŠIN et S. M. TRALJIĆ, *Filigranes des XIII*e *et XIV*e *ss.* (*Académie Yougoslave des Sciences et des Beaux-Arts*), t. I, Zagreb, 1957.

P = P. CANART, *Les manuscrits copiés par Emmanuel Provataris* (*1546-1570*). *Essai d'étude codicologique*, in *Mélanges Eugène Tisserant*, t. VI (*Studi e Testi*, 236), Città del Vaticano, 1964, pp. 173-287.

Z = ZONGHI'S *Watermarks* (*Monumenta chartae papyraceae historiam illustrantia*, 3), Hilversum, 1953.

3° Ad unumquodque signum notis referimus quae numerum et (ubi oportet) partem codicis necnon numerum signi (hunc altius impressum) indicant.
V. g.: 1904 I C^4 = cod. 1904, pars I, pars minor C, signum numero ^{4} definitum.

4° Signa stellula distincta eadem omnino sunt quae in elenchis typis impressis sunt descripta; cetera inter « variantes identiques » vel « variantes similaires » ut aiunt annumerari possunt.

5° Signa nota = coniuncta inter sese collata sunt identicaque inventa (prout agnosci potest). De eis quae lineis distinctis posita sunt nihil plerumque affirmatur: nam inter sese non sunt collata; rarius tamen verbo « aliud » (quod ad signum immediate praecedens refert) vel signo ≠ (diversum a) ea inter sese differre indicatur.

SIGNORUM NOMINA LATINA CUM GALLICIS COLLATA

agnus paschalis	agneau
ancora	ancre
angelus	ange
animal quoddam	v. II. filigranes douteux, III. animal
anulus	anneau
aquila	aigle
aquilae caput	tête d'aigle
arbor	arbre
arcuballista	arbalète
arcus	arc
ascia	hache
avis	oiseau
basiliscus	basilic
bos	bœuf
bovis caput	tête de bœuf
bucina	huchet
bulbus	bulbe
calix	coupe
campana	cloche
canis	chien; v. etiam armoiries: chevron
caper	bouc
caput aquilae	tête d'aigle
caput bovis	tête de bœuf
caput cervi	tête de cerf
caput hominis	homme (tête de nègre)
caput leonis	tête de lion
caput viri	tête d'homme
cervi caput	tête de cerf
cervus	cerf
circinus	compas
circulus	cercle
clavis	clé
columna	colonne
corona	couronne
crux	croix
culter	coutelas
equus	cheval
faber ferrarius	homme (forgeron)
ferula	férule
flos	fleur
folium	feuille
forfices	ciseaux
fructus	fruit
galea	casque
galerus praelaticius	chapeau
gladius	coutelas
gryphus	griffon
hircus	bouc
hominis caput	homme (tête de nègre)
incus	enclume
lagoena	gourde paillée, pot
leo	lion
leonis caput	tête de lion
lilium	fleur de lis
litterae	lettres
luna crescens	croissant
malleus	marteau
manus (vel chirotheca)	main (ou gant)
nomen	nom
nodus	nœud
norma	équerre
peregrinus	homme (pèlerin)
perspicilia	lunettes
pirum	fruit
poculum	coupe
pondus	peson
quadrupes quidam	v. III. animal
rota	roue
sagittae	flèche
sauruncula	saucisson
scala	échelle
scorpio	scorpion
scutum	armoiries
securis	hache
serpens	serpent
siren	sirène
sol	soleil
speculum	miroir
stella	étoile
tibiae	chalumeau
tintinnabulum	grelot
trimontium	monts
trutina	balance
tubae	chalumeau
turris	tour
unicornuus	licorne
uva	raisin
vas	pot
vexillum	étendard
viri caput	tête d'homme
signum incertum	signe indéterminé

I. SIGNA QUAE IN ELENCHIS TYPIS IMPRESSIS SUNT REPERTA

Agneau (agnus paschalis)

B 47-50	1902 XXX[1]
	1902 XXXII[2]
	1904 I C[4]
	1922[3]
	1936[11]
B 49	1826 VI[2]
	1826 IX[2]
	1826 X
	1826 XII[1] = (prob.) 1878 XI **3**[2]
	1826 XVII[2] (?)
	1878 XI 2[1] = 1878 XI 4[3]
	1892 IV
B 58	*1826 II[1]
B 59	1890 I **16**
	1902 XVIII
(et P 2)	1902 XXXV[4]
P 1	*1862 XII
P 1b	*1902 XXXIII[3]
P 2	*1826 III[2], 1904 XVI
H 2830	1928-29[5] (?)

Aigle (aquila)

M 53-54 (= Z 669-70)	1913[2]
B 88	1852 XII[2]
B 89	*1898 XI (?)
B 207, 209, Z 726-8	1930-31[2]
B 209	1922[1]
P 3	*1862 XI

ancre (ancora)

B 464-72	1880 I
B 477-96	1770 **3**[2]
	1904 XIX
(et Z 1583-1614)	1949 XVIII
B 478	1774 (fol. add.)
B 478-96 (et L 1490)	1904 I A
	1904 I B[2] (aliud)
B 485	1902 XVII[1]
	1936[3]
	1952[1]
B 491	1902 XI
B 492	1799[6] (?)
	1908 V
B 501	1770 **3**[1]
	1936[5]
B 507	1765[2]
B 517	1905 I[1]
B 518	1783 I[3]
	1952[3]
B 520	1766[5]
	1779[4]
B 521	1936[2]
B 523	1765[1]
	1771[1]
	1952[2]
B 524	1779[5] (?)
B 531	1770 **3**[3]
B 548 (cf. L 624,	1914 II
1858, 1935, 3426)	1951[5]
B 548-9	1756 **13, 14, 16**
B 555	1766[3]
B 559	1759 **19**[2]
	1762[5]
	1767[1]
	1784[2]
B 563	1762[10]
B 565	1762[8]
B 589	1759 **12** (?)
Z 1597	1902 XXXVI 40°
P 4	*1918 I[1], 1949 V
P 5	1949 IX[1]
P 5a	*1902 IV, 1949 XXVI[2]
	1949 XXIX
P 5b	*1786 I
P 5d	*1949 XXXVII (?)
H 5-6	1940[1]
H 7-8	1940[3]

ange (angelus)

B 613	1890 I 7 = (prob.) 1890 I 17 = (prob.) 1890 I **45**
	1896 I[3]
B 624	1803 (v. p. 161)
B 632	1902 III
B 648	1759 **11**
	1769[4]
B 651	1779[2]

B 652	1759 **10**
	1779^{1} (?)
P 6	*1898 VIII

anneau (anulus)

B 691	1753^{4}

arbalète (arcuballista)

M 227	1908 IX
M 232-3	1865^{2}
(an 257-8?)	1865^{3} (aliud)
B 743-50	1753^{20}
	1898 VI
	1902 VI A
B 746	1776 II
B 760-62	1776 III^{1}
	1799^{4}
(et Z 526-33, P 9)	1862 I^{2}
	1862 VIII^{1}
	1949 II
	1949 XXXVI
B 761	1949 XXXII
B 767	1756 1^{3}
P 8	*1949 XIX
P 9	1949 IV = 1949 VIII

arbre (arbor)

B 772	1904 XII^{1}
B 773	1826 I
	1826 VIII = (?) 1878 II
	1826 IX^{4}
	1902 XXI

arc (arcus)

M 358-67	1746^{4}
B 785-99	1852 X
	1852 XIV, I^{1}
B 791	1752 (fol. add.)
B 797	1879 I 8
B 809	1892 III^{2}

armoiries: arbre
(scutum in quo arbor)

B 969, Z 1734-42, L 3636	1906^{2}

armoiries: chevron
(canis cui superstat scutum)

B 1131, Z 1754-60, P 17	1858 XV
	1890 I **13** = I **28** = I **37**
	1890 I 9
	1890 I **41** ($\neq$ 9)
	1890 XV^{2} ($\neq$ 9)
	1890 XVIII ($\neq$ 9)
	1949 XXXV
P 17	*1890 II **2**

armoiries: deux clefs
(scutum in quo claves)

B 1158, Z 589-90	1862 II
	1949 XXI^{2}

armoiries: écu
(scutum)

M 489 (= B 868)	*1816^{1}
M 494	1897^{4}
M 513-5	1879 IV (?)
B 1883-4	1775^{2} (?)

armoiries: étoiles
(scutum in quo stellae)

B 1439	1890 I **29**^{2}
B 1440	1902 XXXVI 36°

armoiries: pal
(scutum fascia directe divisum)

M 575 (= B 2056)	1897^{2}

balance (trutina)

B 2399	1879 I **10**
	1879 XII^{2}
	1904 V^{3}
B 2401	1826 XIII
	1858 III
	1858 VII
B 2453	1774^{6}
B 2467	1753^{22} (?)
B 2474	1774^{7}
B 2486	1776 III^{2}
B 2505	1745^{3}
B 2524	1745^{4}
B 2528-2557	1753^{8}
B 2529	1753^{19}
B 2539	1749^{1}
B 2539, 2544	1954^{5}
B 2554	1751^{1} (?)
B 2568	1858 XIV
B 2584	1745^{2}
B 2587	1751^{6}
B 2594-95	1745^{1}
B 2597	1753^{21}
L 3415	1898 X

basilic (basiliscus)

B 2660-82	1879 XII^{1}

bœuf (bos)

M 1554 (= B 2733)	1802^{1}

bulbe (bulbus)

M 1728	1897^{1}

casque (galea)

M 1776 (= B 2890)	1879 XI

cercle (circulus)

M 1893 (= B 3116)	1822 III^{5}
M 1973	1858 XI
M 1974	1904 XI
M 1997-8	1884^{2}
M 2024 (= B 3188)	1879 IX^{2}
M 2160-2	1823 IV
	1904 VI
B 2966-76	1826 VII^{1} = 1878 V^{7}
B 3056-68	1902 V^{2}
B 3086	1783 I^{2}
B 3089	1756 **15^{2}**
	1759 **6**
	1917^{2} (?)
B 3100	1898 III
B 3114-18	1858 XII^{3}
	1858 XII^{8} (aliud)
B 3162	1892 III^{4} (?)
B 3194	1879 I 2 = 1879 I 9^{2}

chalumeau (tubae aut tibiae)

B 3343-4	1858 XIII^{3} (?)

chapeau (galerus praelaticius)

B 3388-90	1948 E
B 3404	1745 (fol. add.)
B 3412-8	1908 II
B 3416-8	1902 XXXVI 34°
B 3417	1902 XXV
B 3448	1880 III^{2}
B 3460	1936^{6}
B 3468	1917^{1}
B 3470	1751^{5}
B 3470-1	1751^{2}
B 3472	1745^{5}
	1751^{3}
B 3482	1951^{1}
B 3500	1936^{8}
B 3502	1828 (fol. add.)
P 15	*1918 I^{2}

cheval (equus)

B 3567	1879 II 2
P 16	*1949 XXVI^{1}

chien (canis)
(v. etiam armoiries: chevron)

B 3644-5	1892 VII C (?)
B 3646	1878 XI **6**

ciseaux (forfices)

B 3656-63	1879 XII^{3}
B 3657	1892 VII A^{1}
B 3659-60, 3668	1822 VII
B 3661	1893 I^{3} (?)
B 3661-3	1953^{3} (?)
B 3666	*1777
(et L 664, 3928-31)	1879 XIV
B 3668	1824-25 VI
	1852 VII^{6}
	1858 X
	1904 V^{1}
B 3670	1757^{1}
	*1879 VIII
B 3672	1748 I^{1}
B 3682	1759 21
B 3685	1858 IX
B 3688	1748 I^{3}
	1750^{2}
B 3694-3702	1748 I^{2}
B 3708	1774^{11}
B 3756	1753^{10}
B 3763-4	1852 VII^{2}
L 2543	*1858 XIII^{1} (?)
P 18	*1902 XXXVI 43°

clé (clavis)

M 2674-8	1866^{3}
M 2756-62, 2764	1823 VII
M 2756-64	1866^{1}
B 3793	1852 VII^{1}

cloche (campana)

M 2782	1785^{2}
M 2828-37	1865^{1}
B 3933-8	1879 X
B 3965-7	1852 VII^{7}
B 3965-76	1879 XII^{4}
B 4076	1822 III^{8}
B 4078	1879 I I^{1} = 1879 I 8^{1}

colonne (columna)

M 3089	1823 II
B 4421 (= L 4222)	1826 XIX

compas (circinus)

B 4462	*1858 XII[6]

coupe (calix seu poculum)

B 4544, L 1004-5	1757[3]

couronne (corona)

M 3197	1865[4]
M 3250-4	1884[1]
B 4616	1858 XII[7]
B 4716	1852 IX[1]
B 4813 (= L 4218)	1902 XXXVI 27°
B 4832-5	1819 (fol. add.)
B 4835 (= L 3639)	1800[2]
B 4835-6, L 3639, Z 274-81	1902 XXXVI 29°
B 4836	1902 IX
B 4843-5	1898 I = 1898 IV
B 4845	1949 XLI (?)
B 4846	1774[4]
B 4854	1800[1]
B 4859-66	1948 B[1]
B 4861-2	1746[1]
B 4890-4902	1862 VII[2] 1880 III[1]
Z 276	1878 X[2]
Z 286-94	1930-31[7]
P 19	1862 XVI
H 1116	1940[4]

coutelas (culter, gladius)

B 5106	1911[1]
B 5131	1892 VII A[2]
B 5157	1753[16]

croissant (luna crescens)

B 5208	1753[15] (?)
B 5213	1949 XXXI[2]
B 5220	1753[14]
B 5256	1820[2] 1873[2]
B 5264	1820[1]
B 5369	*1892 VI[1]
B 5377, Z 1745, L 3959	1890 V[2] = 1890 XIX
B 5380	1775[3]

croix (crux)

M 3502 (= B 5396)	1824-25 VII
M 3521 (= B 5420)	1824-25 VIII
M 3532-6	1793[1]
M 3585-9	1852 I[2]
M 3585-90	1911[2]
B 5617-8	1858 XII[4]

échelle (scala)

B 5926-7, L 3526, Z 1573-8	1878 X[1] 1904 XVII
P 21a (= Z 1570)	*1902 VI B, 1949 XXXIV

enclume (incus)

B 5953-5	1852 XV
B 5963-4, L 4223	1902 XXXVI 25°
B 5965, Z 1525	1949 XXI[1]
Z 1513-24	1949 XXXIX

équerre (norma)

M 3686	1950

étendard (vexillum)

M 3715-9	1746[5]
B 5989	*1753[18] (?)

étoile (stella)

B 6086, L 3276	1878 XI 5[2]
B 6088	1890 IV = 1890 V[1] 1896 VI[3] 1902 XXVII
B 6097, Z 1726-32, L 4224, 4231	1862 VIII[3] 1904 III 1905 II 1919 I[2] 1949 VII 1949 XXXI[1] (≠ VII)
L 4224	*1862 IX
Z 1728	1902 XXXVI 33°
Z 1729-31	1949 XXXVIII (≠ VII)
Z 1732	1930-31[6]
P 24	*1898 II, 1949 XXIII
P 26	1898 V *1902 XXXVI 32°, 1909 B[1], 1949 XLII
H 3874	1955[2]

férule (ferula)

M 3836-69	1807[1]

feuille (folium)

M 3893	*1758 (?)

flacon (ou fiole): v. gourde paillée

flèche (sagittae)

B 6269, 6271	1904 V^{2}
B 6276-81	1890 X
B 6288	1753^{5}
B 6289-91	1799^{1} 1799^{2} (aliud)
B 6291	1799^{3}
B 6297	1904 I B^{1}
B 6298	1902 X
B 6299	1799^{1} (?) 1919 I^{1}
B 6299-6300	1902 XXXI^{2}
B 6301	*1763 I^{1} 1902 V^{1}
B 6302	1905 I^{2}
B 6305	*1862 X^{1}
P 29b	*1949 IX^{2}
P 30a	*1898 VII

fleur (flos)

B 6402	1852 VII^{10}
B 6443 et L 3274	*1852 XII^{1} 1878 V^{3} 1878 V^{6} ($\neq$ V^{3}) 1896 I^{2}
B 6453	1904 I C^{1}
B 6596-7, 6599	1826 XII (fol. in cust. add.)
B 6596-6603	1898 XIII^{2}
B 6601	1902 II
B 6661-2, 6664-5	1948 C = 1948 F
B 6682	1826 VII^{2} 1878 I^{3} (aliud) = 1878 V^{5}
B 6683-4	1862 125
P 32	*1949 XX, 1949 XXIV

fleur de lis (lilium)

B 7104-6	1902 XVI
B 7105, P 34a	1890 XV^{1} 1902 XX
B 7105-6	1890 I 5 = I 8 = I 18 = I 22 = I 29^{3} = I 32 1890 I 12 ($\neq$ I 5) 1890 I 34^{2} ($\neq$ I 5)
B 7106	1902 XXIV^{1} = 1902 XXVI
B 7109 (= L 3053), Z 352, P 36	1890 I 10 = I 25^{2} 1890 VIII 1902 XXX^{2} 1902 XXXV^{2} 1902 XXXVI 20° 1902 XXXVI 21° (aliud) 1902 XXXVI 22° (aliud) 1902 XXXVI 23° (aliud) 1949 XV
B 7110-3	1902 XXXVI 18° 1902 XXXVI 19° (aliud)
B 7112	*1896 XI
B 7118 aut P 38	1902 XXXV^{6} (?)
B 7118-9	1902 XV
B 7271	1893 I^{4}
Z 348-9	1930-31^{4} (?)
P 34a	*1902 XXXII^{1}, 1902 XXXIII^{2}, 1902 XXXVI 16° 1902 XXXV^{7} = 1902 XXXVI 15°
P 34b	*1890 II 4
P 34c	*1826 III^{1}
P 36	*1890 II 5^{1}
P 37	*1902 XXXIII^{1}, 1902 XXXVI 24°
P 38	*1890 II 5^{2}
H 1610-11	1924-25^{2} 1933^{2}
H 1627	1900^{3}

fruit (fructus)

M 4271-4422	1852 IV^{2}
M 4347-4420	1746^{6}
M 4355	1904 IX
B 7386	1826 XIV
B 7423	1746 (fol. add.)

gourde pailiée (ou grelot)
(lagoena aut tintinnabulum)

M 4499-4501, B 6257	1893 II

griffon (gryphus)

B 7464	1759 17

hache (securis vel ascia)

M 4613 (= B 7486)	*1852 V^{2}
M 4665-93	1949 XLVII^{4}

homme (tête de nègre)
(hominis caput)

M 4773-80	1807^{2}

homme (forgeron) (faber ferrarius)

M 4811-13	1824-25 IV
B 7558, Z 1747, P 39	1775^{1} 1909 B 1^{2}, B 2^{2} 1918 II

homme (pèlerin) (peregrinus)

B 7567	1890 I 31
	1902 XIV
B 7574	1902 XXXVI 37º
B 7582-7607	1954[8]
	1954[9] (aliud)
B 7595	1890 VII (?)
B 7627	1922[5]
B 7628	1922[4]
Z 1689-90, P 41	1862 XIII
Z 1691	1932[1]
	1932[3] (aliud)
Z 1710	1930-31[6]
Z 1722	1930-31[3]
H 1348-9	1900[1]
	1940[5]
et 1351, 1353	1934[3]
H 1351	1942
	1961[1]
H 1352	1940[6]
H 1353	1924-25[1]
	1928-29[1]
	1943[1]
	1945[1]

huchet (bucina)

B 7673	1858 XII[1]
B 7676	1823 XIV
	1858 XIII[3]
	1879 I 1[3] = 1879 I 5[1]
B 7682-8	1879 V
B 7683	1823 XV
B 7686	1879 II 5
B 7690	1892 III[1] (?)
B 7702	1826 IV[1] = (?) 1878 VI[3]
B 7712-3	1892 VI[2]
B 7854-7	1826 XVII[1]
B 7855	1826 V
	1826 VI[3]
	1890 XI

jarre: v. pot

lettres (litterae)
lettre A

M 5000-5094	1859[2]
M 5092	1852 V[3]
M 5110 (= B 7937)	1822 I[1]
B 7917-8	1953[1]

lettre B

M 5148	1760[8]
M 5176-7	1866[2]
B 7976-9	1896 IX[2] (?)
B 7978	1858 XIII[5] (?)

lettre D

B 8122	*1893 I[2]

lettre G

M 5256	1846[1]
M 5261-4	1846[1]
B 8196	1879 I 6[1]

lettre M

M 5348	1823 VIII[2]
B 8346-51	1892 VII B[1]
B 8347-54	1882 IX
B 8354	1790 (?)
B 8391	*1906[1]
B 8392, L 3258, Z 1839	1880 II
Z 1778-1842	1919 II[1]
	1930-31[1]
	1932[2]

lettre P

B 8459	1879 I 12

lettre R

M 5498-5500	1857
B 8935	1893 I[1]
	1904 X
B 8936	1882 XXIV
B 8941	1753[3]
B 8968-71	1879 I 1[2]
B 8969-70	1858 XIII[4]

lettre S

M 5613 (= B 9014)	*1785[3]
M 5620 (= B 9013)	1846[4]
M 5628 (= B 9021)	1879 XVII

groupes de lettres

M 5680-6, B 9389-95	1760[4]
	1824-25 I
	1824-25 III
M 5681 (= B 9393)	1760[7]
	1897[7]
M 5682	1760[7]
M 5683 (= B 9390)	1760[7]
	1897[5]
M 5756 (= B 9573)	1897[6]
M 6561-3	1760[2]
B 9226	1917[6] (?)
H 2974	1945[3]

licorne (unicornuus)

M 5792-5808	1802[2]
B 9954	*1852 IX[2] (?)
B 9954-8	1753[11]
B 9954-62	1893 I[5]
B 10.024-33	1890 XIV
P 43	1862 I[1]
	*1949 X

lunettes (perspicilia)

B 10.622	*1954[7]

main ou gant (manus vel chirotheca)

B 10.708	*1753[3]
	1774[9]
B 10.713	1753[6]
	1823 IX
B 10.718	1759 20[2]
B 10.718-21	1949 VI
B 10.743	*1813
B 10.750	1874
B 10.758	1954[1]
B 10.760	1837
B 10.783-9	1954[3]
B 11.086	1774[2]
B 11.136-40	1862 VII[1]
B 11.151-68	1759 20[1]
B 11.182	1753[7]

marteau (malleus)

M 6189 (B 14.073: « té »)	1846[2]

masse: v. miroir

miroir (speculum)

M 6218-9	1823 VIII[3]

monts (trimontium)

M 6244	1897[3]
M 6269	1949 XLVII[3]
M 6289	1858 XII[5]
M 6321-7	1852 XIV, II
	1852 XIV, III (aliud)
B 11.651-2, 11.662-3	1887
B 11.656	1750[1]
B 11.662	1879 I 5[2]
B 11.678-715	1879 II 3
B 11.685-99	1879 XIII
B 11.685 sqq.	1896 II[2]
B 11.692-3, 11.698	1896 VIII
B 11.694	1757[2]
B 11.696	1892 II
B 11.702	1852 VII[4]
B 11.716-26	1852 XIII
B 11.719	1896 X (?)
B 11.726	1831[1]
B 11.822-9	1759 7[2]
B 11.827	1774[1]
B 11.845	1896 II[1]
B 11.848	1852 VII[3]
B 11.851-97	1879 II 4
	1879 VII
B 11.863	1879 I 3[2]
B 11.870	1902 XXIII
B 11.894	1858 VIII
B 11.895	1746[2]
B 11.905	1783 (fol. add.)
B 11.909-11	1948 B[2]
B 11.912-3	1772 2
B 11.914	1776 I
	1862 XV[1] (?)
B 11.935	1890 I 1
	1890 I 19 (aliud)
	1932[4]
B 11.936	1949 III
B 11.936, L 4195, Z 1318	1786 II
P 44	*1890 I 88
H 2616	1928-29[4]
	1933[4]
	1934[2]
	1940[2]

navette de tisserand: v. filigranes indéterminés

navire: v. filigr. indéterm.

nœud (nodus)

M 6485-7	1904 VII
M 6488-93	1823 I

noms (nomina)

M 6570 (=B 12.026)	1823 XII

oiseau (avis)

M 6623 (=B 12.074)	1913[1]
B 12.094-5	1879 I 1[4] (?)
B 12.147	1898 XII
B 12.204-5	1879 XV
B 12.205	1954[6]
B 12.209	1826 XVI[2] (v. infra 12.211)
	1902 XXIV[2]
B 12.209-10	1902 XXXI[1]
B 12.209-12	1902 XXXV[3]
	1902 XXXVI 1°
	1902 XXXVI 2° (aliud)

	1902 XXXVI 3º (aliud)
	1902 XXXVI 4º (aliud)
	1902 XXXVI 5º (aliud)
	1902 XXXVI 6º (aliud)
	1902 XXXVI 7º (aliud)
B 12.210-12	1756 7
B 12.210	1826 XVI^{1}
B 12.211-2	1826 XVI^{2} (v. supra 12.209)
B 12.223	1878 V^{2}
B 12.232	1756 8 = 9 = 12 = 17
B 12.235	1826 II^{2}
	1878 IV (aliud)
	1878 V^{3} (aliud) = 1878 IX
B 12.235-6	1890 I 3 = 1890 I 4 = 1890 I 43
	1890 I 39 (aliud)
B 12.236 et P 48	1890 I 20
	1902 XXXVI 8º
	1902 XXXVI 9º (aliud)
B 12.250	1879 VI
	1890 I 24
	1890 I 28 (aliud)
	1890 I 30 ($\neq$ I 24)
	1890 I 34^{1} ($\neq$ I 24)
	1890 XIII
	1902 XXII
	*1902 XXXV^{5}
	1902 XXXVI 10º
	1902 XXXVI 11º (aliud?)
	1902 XXXVI 12º (aliud)
	1902 XXXVI 13º (aliud)
P 45	*1890 II 3
P 46	*1890 II 5^{3}
H 177	1959^{3}

peson (pondus)

M 6791-3, 6804	1852 I^{1}

pot (vas sive lagoena)

M 6827-71, B 12.464-73	1852 IV^{1}
	1852 V^{1}
M 6845-51	1904 XXI
M 6879-82	1823 III
B 12.501-28	1908 III
B 12.845-48	1799^{5}

raisin (uva)

B 12.992-13.006	1852 VII^{9}

roue (rota)

B 13.240	1904 XII^{2}

saucisson (sauruncula)

M 6957	1807^{3}

scorpion (scorpio)

P 50	*1949 XI

serpent (serpens)

B 13.726-9	1879 I 6^{2}

sirène (siren)

M 7021-7	1904 VIII
B 13.868	1879 I 5^{3}
B 13.880-3	1949 XVII
B 13.880-92	1904 I C^{3}
B 13.884-91	1823 XI
	1890 XII
B 13.885-91	1890 VI^{2}
B 13.888	1898 XIII^{1}
B 13.889	1826 VII^{3}
B 13.891	1826 VI^{1}
	1826 IX^{3}
	1826 XI
	1826 XV
	1826 IV^{2} = 1878 I^{1} = 1878 V^{1} = 1878 VI^{1} = 1878 XI 1
	1826 IV^{3} (aliud) = 1878 I^{2} = 1878 V^{9} = 1878 XI 5^{1}
	1878 I^{4} (aliud)
	1878 III (aliud) = 1878 V^{4}
	1878 XI 4^{1} (aliud)
B 13.896	1890 I 29^{1}
	1890 I 42^{1}
	1902 XXXVI 31º
	1914 IV

soleil (sol)

L 3952	1890 I 40

té: v. marteau

tête d'aigle (caput aquilae)

B 14.091	1879 II 1

tête de bœuf (bovis caput)

M 1179 (=B 14.118)	1879 IX[1]
B 14.355	1774[3]
B 14.430-2	1880 IV
B 14.467	1896 IV
B 14.472	1946[1]
B 14.503	1746[3]
B 14.519-20	1953[2]
B 14.544	1753[1]
B 14.622 sqq.	1879 9[1]
B 14.728	1774[5]
B 14.741-71	1822 V[1]
B 14.765	1749[2]
B 14.850	1822 V[2]
B 14.871-3	1753[2]
B 14.886	1878 I[5]
B 14.950	1902 XXVIII
B 15.103-6	1896 II[3]
B 15.367	1774[10]
B 15.367-8	1823 VI
B 15.367-74	1749[3]
B 15.372	1753[12]
B 15.374	1753[13]

tête d'homme (viri caput)

B 15.591-628	1852 VI
B 15.618	1822 V[3]
B 15.717	1878 XI 4[2]

tête de lion (caput leonis)

B 15.846	1748 II[2]

tour (turris)

B 15.864	1822 IV
B 15.865	1748 II[1]
B 15.887	1852 XIV, I[2]
	1858 VI
	1879 I 11

signe indéterminé: navire? navette de tisserand? **(signum incertum)**

M 7254-6	1785[1]

II. SIGNA MUTILA VEL QUAE CERTE DISCERNI NON POSSUNT

agneau

agnus paschalis in circulo (?)	1878 XI 2[3]
agnus in circulo	1890 I 25[1]
agnus in circulo	1890 I 27

aigle

aquila in circulo (?)	1902 XXXVI 38°

ancre

ancora in circulo	1890 IX
ancora (?) in circulo quem stella 6 radior. supereminet	1862 X[3]

ange

angelus genuflectens cum stella desuper	1890 XVII
angelus erectus benedicens (?)	1902 XXXV[1]

arbalète

arcuballista	1822 I[3]

arbre

arbor (an flores?) in circulo quem stella 4 radior. supereminet	1882 XVIII

arc

arcus cum sagitta (?)	1822 III[4]

cercle

circulus linea recta divisus	1823 XVIII[2]
circulus (-li duo?) linea recta sectus (-ti) in crucem desinente	1892 I
circuli tres secundum eandem lineam positi	1822 III[6]

chapeau

galerus, add. litt. B	1862 XV[2]
galerus, add. litt. S (?)	1936[7]

ciseaux

forfices	1822 III[7]

cloche

campana	1823 VIII[1]

coutelas

gladius (?)	1896 IX[1]

croissant

lunae crescentes 5 in cruce circulo inscripta	1890 I 38

flacon, fiole: v. filigranes douteux

fleur

flores (an arbor?) in circulo quem stella 4 radior. supereminet	1882 XVIII

fleur de lis

lilium in circulo	1890 I 2
lilium in circulo quem littera quaedam (?) supereminet et cui altera quaedam littera (an N?) supponitur	1961[2]

fruit

pirum (?)	1822 III[1]
fructus	1949 XLVII[5]

hache

ascia	1949 XLVII[1]

homme

homo in circulo (?)	1896 VI[1]

huchet

bucina	1822 III[3]
	1852 III (?)
	1892 VIII

lettres

litterae 4 (cum variis signis additiciis)	1824-25 II
litterae: I et aliae	1897[8]

miroir: v. filigranes douteux

monts

trimontium e quo linea aut crux surgit	1822 III[2]
trimontium e quo crux erigitur (?)	1858 II

poisson

piscis (?)	1822 III[1]

sirène

siren	1949 XLVII[2]
siren circulo inclusa	1826 XII[2]

	1826 XVII[3]
	1896 VII

tête de cerf

cervi caput (?)	1949 XXXIII

tour

turris (probab.)	1846[3]

filigranes douteux

animal quoddam	1852 XI
corona aut lilium circulo inscript.	1948 D[2]
littera quaedam (?)	1857
speculum aut lagoena (?)	1831[2]

contremarques seules identifiées

signum add. G (?)	1857
signum add. P 3	1902 XVII[2]

filigranes non identifiés

1826 IX[5]	1862 VI	1879 XVI	1949 XL
1859[1]	1862 XVIII	1914 III	

III. SIGNA QUAE IN ELENCHIS TYPIS IMPRESSIS NON SUNT REPERTA

agneau

agnus paschalis in circulo	1756 10[1]
agnus paschalis in circulo cui crux superstat	1951[3]
signum duplex: agnus paschalis in circulo et flos 5 flosculor.	1756 8
signum duplex: agnus paschalis in circulo et littera B	1902 XXXVI 44°

aigle

aquila super trimontio circulo inscripta	1902 XXXVI 39°

ancre

ancora cuius bidens simplici linea efficitur, circulo inscripta	1780[3]
quem stella 4 radior. supereminet, add. litt. A I	1782[4]
id., add. litt. I C	1762[9]
id., add. litt. A P	1908 X
id., quem stella 6 radior. supereminet, add. litt. A	1762[7]
id., add. litt. A I	1780[2]
	1782[2]
id., add. litt. A P (?)	1781[4]
id., add. litt. B B	1781[1]
id., add. litt. B S	1770 1
	1778
	1780[1]
	1781[3]
	1782[1]
	1784[1]
id., add. litt. ᗺ E	1770 2
	1783 II[1]
id., add. litt. C C	1780[4]
id., add. litt. H S	1782[3]

id., add. litt. M 7	1762^{6}
id., add. litt. P A 3	1783 II^{2}
id., add. litt. V (?)	1781^{2}
id., add. litt. 3 M	1780^{5}
	1908 VII
id., add. litt. 3 R	1909 A
id., quem stella 4 radior. supereminet, supposito autem minoris moduli circulo, add. litt. H ■	1762^{1}
id., supposita litt. V, add. litt. Γ Σ	1762^{4}
id., supposita litt. 3, add. litt. I C	1762^{2}
id., add. litt. C C	1762^{3}
ancora cuius bidens duplici linea efficitur, circulo inscripta quem stella 3 radior. supereminet, add. litt. P C	1759 4
id., quem stella 4 radior. supereminet, add. litt. A T	1767^{2}
id., quem stella 6 radior. supereminet	1934^{1}
	1949 XXVII
	1958^{3}
id., add. litt. A A	1936^{1}
	1949 XXV^{2}
id., add. litt. A B	1771^{2}
id., add. litt. A C	1767^{4}
id., add. litt. A I	1751^{7}
id., add. litt. A P	1766^{4}
id., add. litt. B S	1767^{3}
	1768
	1773
	1775^{4}
id., add. litt. C C	1770 4
id., add. litt. G B	1759 18^{4}
id., add. litt. I C	1936^{4}
id., add. litt. P B	1770 8^{5}
	1783 I^{1}
	1949 XXV^{1}
id., add. litt. P C	1759 19^{1}
id., add. litt. P P	1819^{1}
id., add. litt. S C	1763 I^{2}
id., supposita circulo litt. C aut G	1957^{2}
id., supposita circulo litt. G	1959^{4}
id., supposita litt. M, add. litt. H S	1775^{5}
signum duplex: ancora cuius bidens simplici linea efficitur, in circulo quem stella 4 radior. supereminet, et litt. S C	1759 15
id., quem stella 6 radior. supereminet, add. litt. P A 3	1779^{3}
id., cuius bidens duplici linea efficitur, in circulo quem stella 6 radior. supereminet, add. litt. P A 3	1766^{1}
id., add. litt. S T	1783 II^{3}

ange

angelus genuflectens, add. litt. I C	1917^{4}
id., add. litt. 3 d	1770 8^{4}
id., crucem tenens circuloque inscriptus	1902 XIX
signum duplex: angelus genuflectens et litt. duae quaedam	1819^{4}
id., cuius capiti flos 3 flosculor. superstat, et litt. T C	1756 4
	1759 5^{1}
angelus erectus	1949 XVI
id., add. litt. P A 3	1819^{3}
id., circulo inscriptus, add. litt. b G	1936^{10}
id., quem (circulum) flos 3 flosculor. supereminet, add. litt. L C	1759 3

id., quem (circulum) stella 3 radior. supereminet, add. flore 5 flosculor.	1759 **1**
id., cum stella 6 radior., add. litt. A M	1759 **18^{2}**
id., add. litt. b V (an V d?)	1951^{2}
id., add. litt. B E	1946^{2}
id., add. litt. a F	1819^{6}
id., add. litt. C B	1756 **2^{2}**
id., add. litt. M I (an AA I ?)	1902 XXXVI 35°
id., add. litt. P C	1756 **15^{1}**
id., add. litt. P S	1759 **13**
id., add. litt. V d (an b V ?)	1769^{2}
id., add. litt. 3 M	1759 **9^{1}**
	1772 I
	1951^{6}
id., add. litt. W/AA	1769^{1}
id., cum litt. B circulo supposita, add. litt. A	1917^{5}
id., cum litt. 3 circulo supposita, add. litt. C C	1769^{3}
signum duplex: angelus erectus et litt. S A q	1908 II
id.: angelus erectus circulo inscriptus quem flos 3 flosculor. supereminet, supposito signo quodam (an litt. ?), et litt. S T	1756 **18^{1}**
id., quem stella 4 radior. supereminet, et signum B +	1756 **19**
id., et litt. P T	1759 **9^{2}**
id., supposita litt. A, et litt. duae (P T an S T ?)	1759 **14**
id., quem stella 6 radior. supereminet, et litt. (?) duae	1759 **5^{3}**
	1951^{4}
id., et litt. P B (?)	1756 **2^{1}**

animal

animal quoddam phantasticum cuius corpus avis, caput vero et crura hominis	1948 D^{1}
animal quoddam phantasticum, add. litt. Bd	1791
quadrupes quidam (an ovis?) in circulo	1896 I^{1}

arbalète

arcuballista, add. flore 5 flosculor.	1756 11
	1756 18^{4} (aliud)
arcuballista circulo inscripta quem flos supereminet, add. litt. P P	1756 1^{1}
id., quem trifolium supereminet, add. litt. I F	1960^{2}
arcuballista cum litt. C C a lateribus, circulo inclusa quem flosculus supereminet	1908 VIII^{2}
signum duplex: arcuballista et litt. B T	1756 **18^{2}**
id., et litt. G B	1756 **6**
id., et litt. duae (?)	1756 **18^{5}**
signum duplex: arcuballista circulo inscripta quem flos supereminet, et litt. F d B	1908 IV
id., quem trifolium supereminet, et quaedam lanterna	1960^{1}

arbre

arbor circulo inscripta quem stella 6 radior. supereminet	1939

armoiries (scutum in quo)

animal quoddam (an canis?), add. ex utroque latere scuti litt. I B	1759 18^{3}
lunae crescentes 3, cum lilio super scutum	1902 XXXI^{3}
	1937

luna crescens et corona, cum litt. B super scutum	1958[4]
crux	1816[2]
sagittae duae decussatae, cum luna crescente super scutum	1890 I 26
flosculi duo a tertio fasciola incurvata divisi	1902 XXXVI 30°
littera L inter duas stellulas, cum stella [illegible] radior. super scutum	1759 9[3]
bovis caput cum serpente inter cornua	1826 IV[4]
scutum Gregorii pp. XIII Boncompagni	1902 XXXVI 42°
scutum pontificium in quo avis, circulo inscriptum	1826 XVIII
scutum cardinalicium in quo apes Barberinianae	1957[3]
scutum cardinalicium gentis de Medicis	1902 XXXVI 26°
id. inclusum circulo cui corona superstat	1902 XXIX

balance

trutina in circulo	1759 7[1]
id., quem stella 6 radior. supereminet, add. litt. B A	1751[4]
id., quem flos 5 flosculor. supereminet, add. litt. 3 d	1766[2]
id., quem globulus et stella 6 radior. supereminent	1774[8]

bouc

hircus dimidiatus	1892 III[3]
caper dimidiatus	1896 II[4]

cercle

circulus simplex	1896 II[5]
circulus a cuius centro initium sumit linea in crucem desinens, add. litt. P A 3	1819[2]
circulus linea directa sectus in crucem desinente, add. litt. A A	1819[9]
circulus e quo crux duobus tignis transversariis efformata erigitur, supposita litt. M	1879 I 7
signum duplex: circulus e quo egreditur linea in crucem desinens, et litt. M B cum signo add. V I I	1908 VIII[1]
id.: circulus in quo litt. duae (discerni non possunt), cui superstat crux cum duplici trabe transversa, et circulus in quo litt B G, cui superstat crux ornata	1917[3]

cerf (?)

cervus (?) circulo inscriptus quem litt. P supereminet	1961[8]

chalumeau

tubae (an tibiae?) 2 decussatae	1858 XIII[3]

chapeau

galerus praelaticius, cum subter litt. A I	1936[9]
galerus praelaticius, add. litt. A	1745[7]
id., add. litt. A P	1819[8]
id., add. litt. b	1745[6]
id., add. litt. Ƶ C	1765[3]
id., add. litt. P B	1819[5]
id., add. litt. Ͻ N	1949 XXII
id., cum cruce desuper, add. litt. I F	1890 I 42[2]
id., supposita litt. M, add. litt. A	1794

chien (?)

animal quoddam (canis?) in quo litt. A	1756 5
id., circulo inscriptus	1756 18[3]
	1759 2

couronne

corona 3 flosculor.	1820 (fol. add.)
id., cui crux duplicibus lineis delineata superstat	1902 XXXVI 28°
corona cui superstat lilium inter 2 litt. (G et P vel F ?)	1919 II[2]
corona cui stella 6 radior. superstat	1922[2]
	1928-29[8]
	1933[3]
	1934[4]
	1935[1]
	1945[2]
corona cui flos 6 flosculor. superstat	1928-29[7]
corona, add. litt. 33 inter quas litt. minoris moduli S (?) B	1819[7]
signum duplex (?): corona cum lilio desuper, et corona	1914 I

coutelas

gladius	1753[17]
	1859[3]

croissant

luna crescens cui stella 6 radior. superstat	1932[5]
lunae crescentes 5 ad modum crucis dispositae circuloque inscriptae quem stella 6 radior. supereminet	1902 XXXIV

croix

crux s. Andreae in circulo duplici	1904 I C[2]
crux Melitensis circulo inscripta quem crux supereminet	1957[6]

étoile

stella 6 radior. qua in media signum quoddam, circulo inscripta quem crux supereminet	1960[5]
id., sed in media stella litt. S inscribitur, et litt. R circulo supponitur	1955[3]
stella 8 radior. circulo inscripta	1788

flèche

sagittae 2 decussatae, add. flore 4 floscul.	1763 II

fleur

flos	1793[2]
flos 5 flosculor.: v. agneau (signum duplex)	

fleur de lis

lilium in circulo	1902 XXXVI 17°
	1908 I
lilium circulo inscriptum quem corona supereminet	1928-29[2]
	1928-29[3] (aliud)
	1933[1]
	1935[2]
	1943[2]
	1945[4]
	1957[5]
id., quem litt. M supereminet	1756 10[2]

homme

homo (peregrinus) circulo inscriptus cui supponuntur litt. I R I	1962[1]
id., sed litt. ...(?) I	1962[2]

huchet

bucina supine posita	1879 I 4

lettres

litt. A gothica	1882 XV[1]
	1882 XV[2] (aliud)
litt. n minuscula cum cruce desuper	1858 XII[2]
litt. J (?) B in angulo folii positae	1763 III
litt. P 3 inter quas flosculus surgit, in angulo folii positae	1791[2]
litt. B T: v. arbalète (signum duplex)	
litt. G B: v. id.	
litt. P B: v. ange (signum duplex)	
litt. P T: v. id.	
litt. S T: v. id.; v. cercle (signum dupl.)	
litt. T C: v. ange (signum duplex)	
tres litt. V (?) in angulo f. positae	1759 18[1]
litt. plures lineola coniunctae (NOD ?)	1949 XLVIII
litt. Z V G (?)	1760[1]
litt. AA-AN, add. litt. I	1760[7]
id., add. litt. T	1760[7]
id., cum signo addit. quodam	1897[9]
v. etiam: noms	

lion

leo, add. flosculo 5 fol.	1780[6]
leo erectus circulo inscriptus et lilium in eodem circulo	1756 17[9]

main ou gant

manus vel chirotheca	1908 VI
manus cuius 5 digiti disiuncti sunt, cum flore 5 flosculor. desuper et in palma litt. I F	1954[4]
id., cum litt. A C	1954[2]
manus cum desuper flore 6 flosculor. et in palma litt. b (an P ?)	1750[8]

monts

trimontium (sine cruce)	1760[5]
	1760[6] (aliud)
trim. e quo simplex linea erigitur	1759 16
trim. e quo crux erigitur	1949 XXVIII
trim. e quo crux 2 trabium transversarum erigitur	1852 VII[5]
trim. circulo inscriptum e quo linea recta erigitur	1898 XVI
id. e quo linea uncinata erigitur	1852 VII[8]
trim. cum lilio desuper, circulo inscriptum quem litt. B supereminet	1951[7]

mouton: v. animal

noms

nomen, ut vid. (G ... O A. ?)	1760[3]

oiseau

avis	1892 V
	1892 VII A[3]
	1892 VII B[2]
	1960[6]
avis cuius caput circulo inscribitur	1823 XVIII[1]
avis cum stella 6 radior. desuper, cui avi litt. N supponitur	1957[4]
id., at cum litt. A desuper	1958[1]

avis cum ex utroque latere litt. N et A, circulo inscripta	1955[1] 1957[1] 1958[5]
id., cum ex utroque latere litt. F et N	1959[2]
avis cui parvus circulus supponitur, circulo inscripta	1960[3]
id., quem stella 6 radior. supereminet	1958[2] 1960[4]
avis in trimontio posita, circulo inscripta quem litt. G supereminet	1959[1]
id., quem litt. R supereminet	1888[1]
id., cui (circulo) litt. S supponitur	1888[3] 1955[4]
avis in trimontio posita cum ex utroque latere litt. A et P, circulo inscripta	1888[2] 1955[5]
avis scuto inscripta	1878 VIII
id. quod corona supereminet	1902 XXXVI 14°
avis cum litt. C G desuper, scuto inscripta quod litt. quaedam (D, P, R ?) supereminet	1900[2] 1928-29[6]

serpent

serpens inter litt. ... (?) et A, circulo inscriptus quem corona supereminet	1902 XXXVI 41°

sirène

siren	1878 XI 2[2] = (probab.) 1878 XI 3[1] = 1878 XI 4[4] 1890 VI[1]
siren coronata	1879 III
siren cum litteris N G suppositis (v. Add.)	1873[1]

soleil

sol radians, add. litt. A B	1756 I[3]

tête de bœuf

bovis caput circulo inscriptum	1826 IX[1]

tête d'homme

caput hominis manum erigentis circulo inscriptum, add. litt. P C	1819[10]

tour

turris (?), add. litt. P C	1819[11]

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ